

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 112

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 februarie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
44.	— Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.....	1-207
	★	
	Rectificări	208

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și ale art. 1 alin. (1) și art. 5 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă:

a) Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 635/2002 pentru aprobarea Precizărilor referitoare la aplicarea convențiilor sau acordurilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de România cu diverse state, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 7 iunie 2002;

b) Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.828/2003 privind documentele necesare achiziționării unor produse accizabile în regim de scutire, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 8 ianuarie 2004;

c) Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.852/2003 privind modelul marcajelor aplicate asupra unor produse accizabile și procedura de achiziționare a acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 8 ianuarie 2004;

d) Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.853/2003 privind documentele fiscale utilizate în domeniul produselor accizabile, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 9 ianuarie 2004;

e) Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.845/2003 privind norme de aplicare a unor prevederi din titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14 din 8 ianuarie 2004.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

NORME METODOLOGICE
de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Codul fiscal:

TITLUL II
Impozitul pe profit

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Contribuabili

Art. 13. — Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili:

a) persoanele juridice române;

Norme metodologice:

1. Fac parte din această categorie companiile naționale, societățile naționale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societățile comerciale, indiferent de forma juridică de organizare și de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societățile agricole și alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, organizațiile cooperatiste, instituțiile financiare și instituțiile de credit, fundațiile, asociațiile, organizațiile, precum și orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislației române.

2. În cazul persoanelor juridice române care dețin participații în capitalul altor societăți comerciale și care întocmesc situații financiare consolidate, calculul și plata impozitului pe profit se fac la nivelul fiecărei persoane juridice din grup.

Codul fiscal:

b) persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România;

Norme metodologice:

3. Persoanele juridice străine, cum sunt: companiile, fundațiile, asociațiile, organizațiile și orice entități similare, înființate și organizate în conformitate cu legislația unei alte țări, devin subiect al impunerii atunci când își desfășoară activitatea, integral sau parțial, prin intermediul unui sediu permanent în România, așa cum este definit acesta în Codul fiscal, de la începutul activității sediului.

Codul fiscal:**Scutiri**

Art. 15. — (1) Sunt scutiți de la plata impozitului pe profit următorii contribuabili: [...]

d) fundațiile române constituite ca urmare a unui legat;

Norme metodologice:

4. Fundația constituită ca urmare a unui legat, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare, este subiectul de drept înființat de una sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauză de moarte, constituie un patrimoniu afectat în mod permanent și irevocabil realizării unui scop de interes general sau, după caz, comunitar.

Codul fiscal:

e) cultele religioase, pentru veniturile obținute din activități economice care sunt utilizate pentru susținerea activităților cu scop caritabil;

Norme metodologice:

5. Sunt exceptate de la plata impozitului pe profit cultele religioase pentru profitul impozabil corespunzător veniturilor obținute din activități economice, altele decât cele menționate la art. 15 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal, în situația în care sumele respective sunt utilizate în anul curent pentru susținerea activităților cu scop caritabil, cum ar fi: ajutorarea persoanelor aflate în dificultăți materiale, a oamenilor fără adăpost, a centrelor de îngrijire a copiilor și bătrânilor etc. Justificarea utilizării veniturilor pentru susținerea activităților cu scop caritabil se realizează în baza documentelor care atestă efectuarea cheltuielilor respective.

Codul fiscal:

f) cultele religioase, pentru veniturile obținute din producerea și valorificarea obiectelor și produselor necesare activității de cult, potrivit legii, și pentru veniturile obținute din chirii, cu condiția ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent sau în anii următori, pentru întreținerea și funcționarea unităților de cult, pentru lucrările de construcție, de reparație și de consolidare a lăcașurilor de cult și a clădirilor ecleziastice, pentru învățământ și pentru acțiuni specifice cultelor religioase, inclusiv veniturile din despăgubiri sub formă bănească, obținute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate;

g) instituțiile de învățământ particular acreditate, precum și cele autorizate, pentru veniturile utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit Legii învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior, cu modificările ulterioare;

Norme metodologice:

6. Veniturile obținute din activități economice de către contribuabilii prevăzuți la art. 15 alin. (1) lit. e), f) și g) din Codul fiscal și care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menționate la literele respective se supun impozitării cu cota prevăzută la art. 17 alin. (1) din Codul fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile obținute se scad cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri.

Codul fiscal:

(2) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit pentru următoarele tipuri de venituri: [...]

k) veniturile obținute din reclamă și publicitate, realizate de organizațiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare și funcționare, din domeniul culturii, cercetării științifice, învățământului, sportului, sănătății, precum și de camerele de comerț și industrie, organizațiile sindicale și organizațiile patronale.

Norme metodologice:

7. Sunt venituri neimpozabile din reclamă și publicitate veniturile obținute din închirieri de spații publicitare pe: clădiri, terenuri, tricouri, cărți, reviste, ziare etc. Nu se includ în veniturile descrise anterior veniturile obținute din prestări de servicii de intermediere în reclamă și publicitate.

Codul fiscal:

(3) Organizațiile nonprofit, organizațiile sindicale și organizațiile patronale sunt scutite de la plata impozitului pe profit și pentru veniturile din activități economice realizate până la nivelul echivalentului în lei a 15.000 euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit, prevăzute la alin. (2). Organizațiile prevăzute în prezentul alineat datorează impozit pe profit pentru partea din profitul impozabil ce corespunde veniturilor, altele decât cele prevăzute la alin. (2) sau în prezentul alineat, impozit calculat prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau art. 18, după caz.

Norme metodologice:

8. Organizațiile nonprofit care obțin venituri, altele decât cele menționate la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal, și depășesc limita prevăzută la alin. (3) plătesc impozit pentru profitul corespunzător acestora. Determinarea profitului impozabil se face în conformitate cu prevederile de la cap. II, titlul II din Codul fiscal. În acest sens se vor avea în vedere următoarele:

- a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal;
- b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea următorilor pași:
 - calculul echivalentului în lei a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/ROL comunicat de Banca Națională a României pentru anul fiscal respectiv;
 - calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);
 - stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mică dintre sumele stabilite conform precizărilor anterioare;
- c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) și b);
- d) determinarea veniturilor impozabile prin scăderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c);
- e) calculul profitului impozabil corespunzător veniturilor impozabile de la lit. d), avându-se în vedere următoarele:
 - (i) stabilirea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile de la lit. d). Este necesară utilizarea de către contribuabil a unor chei corespunzătoare de repartizare a cheltuielilor comune;
 - (ii) stabilirea valorii deductibile a cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. (i), luându-se în considerare prevederile art. 21 din Codul fiscal;
 - (iii) stabilirea profitului impozabil ca diferență între veniturile impozabile de la lit. d) și cheltuielile deductibile stabilite la pct. (ii);
- f) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau la art. 18 din Codul fiscal, după caz, asupra profitului impozabil stabilit la lit. e).

Codul fiscal:**Anul fiscal**

Art. 16. — (1) Anul fiscal este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înființează sau încetează să mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.

Norme metodologice:

9. În cazul înființării unui contribuabil într-un an fiscal perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acestuia la registrul comerțului, dacă are această obligație;

b) de la data înregistrării în registrul ținut de instanțele judecătorești competente, dacă are această obligație;

c) de la data încheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naștere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabilă se încheie, în cazul divizărilor sau fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenței persoanelor juridice supuse acestor operațiuni, la următoarele date:

a) în cazul constituirii uneia sau mai multor societăți noi, la data înregistrării în registrul comerțului a noii societăți sau a ultimei dintre ele;

b) în celelalte cazuri, la data înscrierii în registrul comerțului a mențiunii privind majorarea capitalului social al societății absorbante.

În cazul lichidării unui contribuabil într-un an fiscal, perioada impozabilă încetează o dată cu data radierii din registrul unde a fost înregistrată înființarea acestuia.

Codul fiscal:

Impozit minim pentru baruri de noapte, cluburi de noapte, discoteci, cazinouri și pariuri sportive

Art. 18. — Contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive și la care impozitul pe profit datorat pentru activitățile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective sunt obligați la plata unui impozit de 5% aplicat acestor venituri realizate.

Norme metodologice:

11. Intră sub incidența prevederilor art. 18 din Codul fiscal contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, încadrați potrivit dispozițiilor legale în vigoare; aceștia trebuie să organizeze și să conducă evidența contabilă pentru a se cunoaște veniturile și cheltuielile corespunzătoare acestor activități. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din aceste activități. În cazul în care impozitul pe profit datorat este mai mic decât 5% din veniturile obținute din aceste activități, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri. Acesta se adaugă la valoarea impozitului pe profit aferent celorlalte activități, impozit calculat potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal. Veniturile care se iau în calcul pentru aplicarea cotei de 5% sunt veniturile aferente activităților respective, înregistrate în conformitate cu reglementările contabile.

Codul fiscal:

CAPITOLUL II

Calculul profitului impozabil

Reguli generale

Art. 19. — (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

Norme metodologice:

12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

Exemple de elemente similare veniturilor:

— diferențele favorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor și datorilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;

— rezervele din reevaluare la casarea sau cedarea activelor, în situația în care au fost deductibile din profitul impozabil.

Exemple de elemente similare cheltuielilor:

— diferențele nefavorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor și datorilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;

— cheltuiala cu valoarea neamortizată a cheltuielilor de cercetare și dezvoltare și a mijloacelor fixe de natura obiectelor de inventar care a fost înregistrată în rezultatul reportat. În acest caz, cheltuiala este deductibilă fiscal pe perioada rămasă de amortizat a acestor imobilizări, respectiv durata inițială stabilită conform legii, mai puțin perioada pentru care s-a calculat amortizarea. În mod similar se va proceda și în cazul obiectelor de inventar, baracamentelor și amenajărilor provizorii trecute în rezultatul reportat cu ocazia retratării situațiilor financiare anuale.

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin. În cazul în care contribuabilul constată că după depunerea declarației anuale un element de venit sau de cheltuială a fost omis ori a fost înregistrat eronat, contribuabilul este obligat să depună declarația rectificativă pentru anul fiscal respectiv. Dacă în urma efectuării acestei corecții rezultă o sumă suplimentară de plată a impozitului pe profit, atunci pentru această sumă se datorează dobânzi și penalități de întârziere conform legislației în vigoare.

14. La calculul profitului impozabil limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislația în vigoare se aplică trimestrial, lunar sau potrivit prezentelor norme metodologice, după caz, astfel încât la finele anului acestea să se încadreze în prevederile legii.

15. Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligați să întocmească un registru de evidență fiscală, într-un singur exemplar, compus din cel puțin 100 de file, ținut în formă scrisă sau electronică. Completarea se face în ordine cronologică, iar informațiile înregistrate trebuie să corespundă cu operațiunile fiscale și cu datele prezentate în declarațiile de impunere. Registrul de evidență fiscală se completează în toate situațiile în care informațiile cuprinse în declarația fiscală sunt obținute în urma unor prelucrări ale datelor furnizate din înregistrările contabile. Modul de completare a registrului de evidență fiscală este la latitudinea fiecărui contribuabil, în funcție de specificul activității și de necesitățile proprii ale acestuia. Acestea se referă la: calculul dobânzilor și al diferențelor de curs valutar deductibile fiscal, amortizarea fiscală, reduceri și scutiri de impozit pe profit, evidența fiscală a vânzărilor cu plata în rate, valoarea fiscală în cazul

efectuării operațiunilor prevăzute la art. 27 din Codul fiscal, alte asemenea operațiuni.

Codul fiscal:

(3) În cazul contribuabililor care produc bunuri mobile și imobile, valorificate pe baza unui contract cu plata în rate, se poate opta ca veniturile aferente contractului să fie luate în calcul la determinarea profitului impozabil, pe măsură ce ratele devin scadente, conform contractului. Cheltuielile corespunzătoare acestor venituri sunt deductibile la aceleași termene scadente, proporțional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului. Opțiunea se exercită la momentul livrării bunurilor și este irevocabilă.

Norme metodologice:

16. Opțiunea prevăzută la art. 19 alin. (3) din Codul fiscal poate fi exercitată numai de contribuabilii care vând cu plata în rate bunuri mobile și imobile care sunt rezultate din producția proprie și se face pentru fiecare contract. Pentru determinarea profitului impozabil în perioada curentă, ratele scadente în perioada următoare sunt scoase din baza de impunere, prin intermediul veniturilor neimpozabile, iar cheltuielile corespunzătoare acestora, prin intermediul cheltuielilor nedeductibile. Pentru perioadele următoare în care veniturile, respectiv cheltuielile aferente contractului de vânzare nu se mai regăsesc în baza de impunere, datorită trecerii într-un alt an fiscal, veniturile sunt impozabile, iar cheltuielile aferente sunt deductibile pe măsura scadenței acestora.

Codul fiscal:

(4) În cazul contribuabililor care desfășoară activități de servicii internaționale, în baza convențiilor la care România este parte, veniturile și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementările din aceste convenții.

Norme metodologice:

17. Intră sub incidența acestui alineat contribuabilii care desfășoară activități de servicii internaționale care aplică regulile de evidență și decontare a veniturilor și cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convențiilor la care România este parte (de exemplu: serviciile poștale, telecomunicațiile, transporturile internaționale).

Codul fiscal:**Venituri neimpozabile**

Art. 20. — Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

a) dividendele primite de la o persoană juridică română. Sunt, de asemenea, neimpozabile, după data aderării României la Uniunea Europeană, dividendele primite de la o persoană juridică străină, din statele Comunității Europene, dacă persoana juridică română deține minimum 25% din titlurile de participare la persoana juridică străină, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dividendului;

Norme metodologice:

18. După data aderării României la Uniunea Europeană, veniturile realizate de persoanele juridice române din dividende primite de la o persoană juridică străină, din statele

Comunității Europene, sunt neimpozabile în condițiile în care acestea justifică îndeplinirea celor două condiții cumulativ:

— deținerea a minimum 25% din titlurile de participare la persoana juridică străină;

— perioada neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dividendului.

Justificarea îndeplinirii celor două condiții se face pe baza documentelor care atestă dreptul de proprietate asupra titlurilor de participare deținute la persoana juridică străină.

Codul fiscal:

b) diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare, precum și diferențele de evaluare a investițiilor financiare pe termen lung. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii titlurilor de participare, precum și la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare;

Norme metodologice:

19. În sensul prevederilor art. 20 lit. b) din Codul fiscal, investițiile financiare pe termen lung reprezintă activele care au fost înregistrate ca imobilizări financiare, potrivit normelor contabile.

Codul fiscal:

d) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, precum și veniturile din recuperarea cheltuielilor nedeductibile;

Norme metodologice:

20. Sunt considerate *venituri neimpozabile* veniturile prin care se recuperează cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursările de impozit pe profit plătite în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor și altele asemenea. Veniturile rezultate din înregistrarea în evidența contabilă a creanțelor privind impozitul pe profit amânat sunt venituri neimpozabile.

Codul fiscal:

e) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative.

Norme metodologice:

21. Contribuabilii pentru care prin acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevăzut faptul că profitul aferent anumitor activități nu este impozabil sunt obligați să organizeze și să conducă evidența contabilă pentru determinarea profitului neimpozabil. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din acele activități, în situația în care evidența contabilă nu asigură informația necesară identificării acestora, după caz.

Codul fiscal:

Cheltuieli

Art. 21. — (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

Norme metodologice:

22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

23. În sensul art. 21 alin. (1) din Codul fiscal, sunt *cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile* și cheltuielile efectuate cu editarea publicațiilor care sunt înregistrate ca retururi în perioada de determinare a profitului impozabil pe baza documentelor justificative și în limita cotelor prevăzute în contractele de distribuție, cu condiția reflectării în contabilitate a veniturilor și cheltuielilor potrivit reglementărilor contabile, respectiv cheltuielile generate de taxa pe valoarea adăugată ca urmare a aplicării pro-ratei, în conformitate cu prevederile titlului VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Codul fiscal, precum și în alte situații când taxa pe valoarea adăugată aferentă unor cheltuieli deductibile este înregistrată în costuri.

24. Nu sunt deductibile cheltuielile ocazionate de cesionarea către personalul societății a acțiunilor proprii, în limitele stabilite de adunarea generală a acționarilor, nefiind cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Codul fiscal:

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și: [...]

b) cheltuielile efectuate, potrivit legii, pentru protecția muncii și cheltuielile efectuate pentru prevenirea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;

Norme metodologice:

25. Intră sub incidența acestei prevederi cheltuielile efectuate în acest scop, în condițiile în care specificul activității desfășurate se încadrează în domeniile pentru care se impune respectarea normelor de protecție a muncii, stabilite conform legislației în materie.

Codul fiscal:

c) cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de accidente de muncă, boli profesionale sau riscuri profesionale;

Norme metodologice:

26. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de accidente de muncă și boli profesionale, efectuate potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările ulterioare. Cheltuielile cu primele de asigurare pentru riscul profesional, efectuate potrivit legislației specifice, sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Codul fiscal:

e) cheltuielile de transport și cazare în țară și în străinătate efectuate de către salariați și administratori, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exercițiul curent și/sau din anii precedenți;

Norme metodologice:

27. Calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare.

28. Analiza în vederea acordării deductibilității cheltuielilor de transport și cazare în țară și străinătate, efectuate de către salariați și administratori, se efectuează pe baza rezultatului contabil curent, respectiv reportat. Profitul în exercițiul curent reprezintă rezultatul contabil cumulat al lunii, respectiv trimestrului, după caz, urmând a se efectua regularizări periodice. În cazul în care, prin cumularea rezultatului curent cu cel reportat, contribuabilul înregistrează profit contabil, cheltuielile prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal sunt deductibile.

Codul fiscal:

f) contribuția la rezerva mutuală de garantare a casei centrale a cooperativelor de credit;

Norme metodologice:

29. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cotizațiile cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit pentru constituirea rezervei mutuale de garantare, în conformitate cu reglementările legale.

Codul fiscal:

g) taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile obligatorii, reglementate de actele normative în vigoare, precum și contribuțiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă;

Norme metodologice:

30. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal cheltuielile cu taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile obligatorii, stabilite prin acte normative, de practicare a unor profesii cum sunt: expert contabil, contabil autorizat, arhitect, medic, auditor financiar, avocat, notar și altele asemenea. Contribuțiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă sunt cele datorate patronatelor, în conformitate cu prevederile Legii patronatelor nr. 356/2001.

Codul fiscal:

i) cheltuielile pentru marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, participarea la târguri și expoziții, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exercițiul curent și/sau din anii precedenți, precum și în situația în care acesta se află înăuntrul perioadei de recuperare a pierderii fiscale, conform legii;

Norme metodologice:

31. În cazul în care activitățile de promovare pe piețe existente sau noi, participarea la târguri și expoziții, la misiuni de afaceri generează cheltuieli cu bunuri din producția proprie sau prestarea de servicii, în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, acestea sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în baza art. 21 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal. Celelalte cheltuieli aferente activităților prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal nu sunt deductibile în situația în care contribuabilul realizează pierdere contabilă din cumularea rezultatului curent cu cel reportat sau nu se află înăuntrul perioadei de recuperare a pierderii fiscale, conform art. 26 din Codul fiscal.

32. Analiza în vederea acordării deductibilității cheltuielilor de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente

sau noi, participarea la târguri și expoziții, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii se efectuează pe baza rezultatului contabil curent, respectiv reportat. Profitul în exercițiul curent reprezintă rezultatul contabil cumulat al lunii, respectiv trimestrului, după caz, urmând a se efectua regularizări periodice. În cazul în care, prin cumularea rezultatului curent cu cel reportat, contribuabilul înregistrează profit contabil, precum și în situația în care contribuabilul se află înăuntrul perioadei de recuperare a pierderii fiscale, conform legii, cheltuielile prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal sunt deductibile.

Codul fiscal:

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:
a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenței rezultate dintre totalul veniturilor impozabile și totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol și cheltuielile cu impozitul pe profit;

Norme metodologice:

33. Baza de calcul la care se aplică cota de 2% o reprezintă diferența dintre totalul veniturilor și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se efectuează ajustările fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent și amânat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile.

Codul fiscal:

b) suma cheltuielilor cu indemnizația de deplasare acordată salariaților pentru deplasări în România și în străinătate, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exercițiul curent și/sau din anii precedenți. Cheltuielile de transport, cazare și indemnizația acordată salariaților, în cazul contribuabilului care realizează pierdere în exercițiul curent și/sau din anii precedenți, sunt limitate la nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

Norme metodologice:

34. Cheltuielile de transport, cazare și indemnizația acordată salariaților sunt limitate la nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice, în situația în care contribuabilul înregistrează pierdere contabilă din cumularea rezultatului contabil curent cu cel reportat.

Codul fiscal:

d) perisabilitățile, în limitele stabilite de organele de specialitate ale administrației centrale, împreună cu instituțiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice;

Norme metodologice:

35. Nu sunt considerate perisabilități pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau obținerea unui serviciu.

Codul fiscal:

l) cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea locuințelor de serviciu situate în localitatea unde se află sediul social sau unde societatea are sedii secundare, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor construite prevăzute de legea locuinței, care se majorează din

punct de vedere fiscal cu 10%. Diferența nedeductibilă trebuie recuperată de la beneficiari, respectiv chiriași/locatari;

Norme metodologice:

36. În cazul locuinței de serviciu date în folosința unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea acesteia sunt deductibile în limita corespunzătoare raportului dintre suprafața construită prevăzută de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările ulterioare, majorată cu 10%, și totalul suprafeței construite a locuinței de serviciu respective.

Codul fiscal:

m) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice, folosită și în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor puse la dispoziția societății în baza contractelor încheiate între părți, în acest scop;

Norme metodologice:

37. În cazul în care sediul unui contribuabil se află în locuința proprietate a unei persoane fizice, cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente sediului sunt deductibile în limita determinată pe baza raportului dintre suprafața pusă la dispoziție contribuabilului, menționată în contractul încheiat între părți, și suprafața totală a locuinței. Contribuabilul va justifica cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente sediului cu documente legale, cum sunt contractele încheiate cu furnizorii de utilități și alte documente.

Codul fiscal:

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și cheltuielile cu impozitele nereținute la sursă în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România;

Norme metodologice:

38. Sunt nedeductibile cheltuielile cu impozitul pe profit, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și impozitele cu reținere la sursă plătite în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente pentru veniturile realizate din România. Cheltuielile cu impozitul pe profit amânat, înregistrate de contribuabil, sunt nedeductibile.

Codul fiscal:

b) amenzile, confiscările, majorările de întârziere și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române, potrivit prevederilor legale. Amenzile, penalitățile sau majorările datorate către autorități străine ori în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente în România și/sau autorități străine sunt cheltuieli nedeductibile, cu excepția majorărilor, al căror regim este reglementat prin convențiile de evitare a dublei impuneri. [...]

Norme metodologice:

39. Prin *autorități române* se înțelege totalitatea organelor administrației publice centrale și locale care urmăresc și încasează amenzi, majorări și penalități de întârziere, execută confiscări, potrivit prevederilor legale.

40. Majorările datorate către autorități străine ori în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente în România care, potrivit convențiilor de evitare a dublei impuneri, sunt tratate ca dobânzi sunt cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil în condițiile prevăzute de titlul II din Codul fiscal.

Codul fiscal:

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI;

Norme metodologice:

41. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, pentru care s-au încheiat contracte de asigurare, nu intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

42. Cheltuiala cu valoarea neamortizată a activelor corporale lipsă din gestiune sau distruse, pentru care nu s-au încheiat contracte de asigurare, nu este cheltuială deductibilă fiscal, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz. Cheltuiala cu valoarea neamortizată a activelor corporale lipsă din gestiune sau distruse, care excedează valorii recuperate în baza contractelor de asigurare încheiate, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, nu este deductibilă fiscal.

Codul fiscal:

e) cheltuielile făcute în favoarea acționarilor sau asociaților, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii;

Norme metodologice:

43. Sunt considerate *cheltuieli făcute în favoarea participanților* următoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreținerea și repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanți, în favoarea acestora;

b) bunurile, mărfurile și serviciile acordate participanților, precum și lucrările executate în favoarea acestora;

c) cheltuielile cu chiria și întreținerea spațiilor puse la dispoziție acestora;

d) alte cheltuieli în favoarea acestora.

Codul fiscal:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

Norme metodologice:

44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Codul fiscal:

h) cheltuielile determinate de diferențele nefavorabile de valoare a titlurilor de participare la persoanele juridice

la care se dețin participații, precum și de diferențele nefavorabile de valoare aferente obligațiilor emise pe termen lung, cu excepția celor determinate de vânzarea-cesionarea acestora;

Norme metodologice:

45. Cheltuielile reprezentând pierderi de valoare a titlurilor de participare, ca urmare a reducerii valorii capitalului social la societatea comercială la care se dețin titlurile de participare sau ca urmare a modificării cotației pe piața bursieră, sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

46. Nu intră sub incidența acestor prevederi cheltuielile reprezentând valoarea titlurilor de participare tranzacționate sau cesionate.

47. În cazul vânzării titlurilor de participare, profitul impozabil se determină ca diferență între valoarea obținută în urma vânzării și valoarea nominală în cazul primei vânzări sau costul de achiziție ori valoarea fiscală definită potrivit art. 27 din Codul fiscal, după caz. La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidență a stocurilor.

Codul fiscal:

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și pentru care nu sunt încheiate contracte;

Norme metodologice:

48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

— serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

— contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.

49. Pentru servicii de management, consultanță și asistență tehnică prestate de nerezidenții afiliați contribuabilului, la analiza tranzacțiilor pentru determinarea deductibilității cheltuielilor trebuie să se aibă în vedere și principiile din comentariul la articolul 9 privind impunerea întreprinderilor asociate din Convenția-model cu privire la impozitele pe venit și impozitele pe capital. Analiza trebuie să aibă în vedere:

- (i) părțile implicate;
- (ii) natura serviciilor prestate;
- (iii) elementele de recunoaștere a cheltuielilor și veniturilor pe baza documentelor justificative care să ateste prestarea acestor servicii.

Codul fiscal:

Provizioane și rezerve

Art. 22 — (1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor și provizioanelor, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicată asupra profitului contabil, înainte de

determinarea impozitului pe profit, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile aferente acestor venituri neimpozabile, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris și vărsat sau din patrimoniu, după caz, potrivit legilor de organizare și funcționare. În cazul în care aceasta este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, reconstituirea ulterioară a rezervei nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil. Prin excepție, rezerva constituită de persoanele juridice care furnizează utilități societăților comerciale care se restructurează, se reorganizează sau se privatizează poate fi folosită pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acțiuni obținut în urma procedurii de conversie a creanțelor, iar sumele destinate reconstituirii ulterioare a acestora sunt deductibile la calculul profitului impozabil;

Norme metodologice:

50. Cota de 5% reprezentând rezerva prevăzută la art. 22 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică asupra diferenței dintre totalul veniturilor, din care se scad veniturile neimpozabile, și totalul cheltuielilor, din care se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent și amânat și cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, înregistrate în contabilitate. Rezerva se calculează cumulativ de la începutul anului și este deductibilă la calculul profitului impozabil lunar sau trimestrial, după caz. În veniturile neimpozabile care se scad la determinarea bazei de calcul pentru rezervă sunt incluse veniturile prevăzute la art. 20 din Codul fiscal, cu excepția celor prevăzute la lit. e) din același articol. Rezervele astfel constituite se completează sau se diminuează în funcție de nivelul profitului contabil din perioada de calcul.

51. În cazul în care această rezervă este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, rezerva reconstituită ulterior acestei utilizări în aceeași limită nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil.

Codul fiscal:

b) provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților;

Norme metodologice:

52. Provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților se constituie trimestrial numai pentru bunurile livrate, lucrările executate și serviciile prestate în cursul trimestrului respectiv pentru care se acordă garanție în perioadele următoare, la nivelul cotelor prevăzute în contractele încheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevăzute în tariful lucrărilor executate ori serviciilor prestate.

Pentru lucrările de construcții care necesită garanții de bună execuție, conform prevederilor din contractele încheiate, astfel de provizioane se constituie trimestrial, în limita cotelor prevăzute în contracte, cu condiția reflectării integrale la venituri a valorii lucrărilor executate și confirmate de beneficiar pe baza situațiilor de lucrări.

Înregistrarea la venituri a provizioanelor constituite pentru garanțiile de bună execuție se face pe măsura efectuării cheltuielilor cu remedierile sau la expirarea perioadei de garanție înscrise în contract.

Aceleași prevederi se aplică și în cazul provizioanelor pentru garanții de bună execuție a contractelor externe, acordate în condițiile legii producătorilor și prestatorilor de

servicii, în cazul exporturilor complexe, proporțional cu cota de participare la realizarea acestora, cu condiția ca acestea să se regăsească distinct în contractele încheiate sau în tariful lucrărilor executate și în facturile emise.

Prin *export complex* se înțelege exportul de echipamente, instalații sau părți de instalații, separat ori împreună cu tehnologii, licențe, know-how, asistență tehnică, proiectare, construcții-montaj, lucrări de punere în funcțiune și recepție, precum și piesele de schimb și materialele aferente, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Sunt considerate exporturi complexe lucrările geologice de proiectare-explorare, lucrările de exploatare pentru zăcăminte minerale, construcții de rețele electrice, executarea de foraje de sonde, construcții de schele, de instalații și conducte de transport, de depozitare și de distribuire a produselor petroliere și a gazelor naturale, precum și realizarea de nave complete, de obiective în domeniile agriculturii, îmbunătățirilor funciare, amenajărilor hidrotehnice, silvice, organizarea exploatărilor forestiere și altele asemenea, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Codul fiscal:

c) provizioanele constituite în limita unui procent de 20% începând cu data de 1 ianuarie 2004, 25% începând cu data de 1 ianuarie 2005, 30% începând cu data de 1 ianuarie 2006, din valoarea creanțelor asupra clienților, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) și i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2004;
2. sunt neîncasate într-o perioadă ce depășește 270 de zile de la data scadenței;
3. nu sunt garantate de altă persoană;
4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;
5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului.

Norme metodologice:

53. Creanțele asupra clienților reprezintă sumele datorate de clienții interni și externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate și servicii prestate, pe bază de facturi, înregistrate după 1 ianuarie 2004 și neîncasate într-o perioadă ce depășește 270 de zile de la data scadenței.

Diminuarea sau anularea provizioanelor se efectuează prin trecerea acestora pe venituri în cazul încasării creanței, proporțional cu valoarea încasată sau înregistrarea acesteia pe cheltuieli.

În cazul creanțelor în valută, provizionul este deductibil la nivelul valorii influențate cu diferențele de curs favorabile sau nefavorabile ce apar cu ocazia evaluării acestora.

Codul fiscal:

e) rezervele constituite de societățile comerciale bancare sau alte instituții de credit autorizate, precum și de societățile de credit ipotecar, potrivit legilor de organizare și funcționare;

Norme metodologice:

54. Rezervele deductibile din punct de vedere fiscal, inclusiv fondul pentru riscuri bancare generale, în cazul băncilor, precum și în cazul sucursalelor din România ale băncilor, persoane juridice străine, se calculează lunar în

cotele și în limitele prevăzute de Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare.

Codul fiscal:

g) rezervele legale și provizioanele constituite de Banca Națională a României, în conformitate cu legislația în vigoare;

Norme metodologice:

55. Rezervele legale se constituie lunar din profitul Băncii Naționale a României, în cotele și în limitele stabilite, conform legii.

Codul fiscal:

h) rezervele tehnice constituite de societățile de asigurare și reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare și funcționare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asigurătorului, după deducerea reasigurării;

Norme metodologice:

56. În cazul societăților din domeniul asigurărilor și reasigurărilor sunt deductibile rezervele tehnice calculate conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare. Conform dispozițiilor acestei legi rezervele de prime și de daune se constituie din cote-părți corespunzătoare sumelor aferente riscurilor neexpirate în anul în care s-au încasat primele.

Codul fiscal:

(2) Contribuabilii autorizați să desfășoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligați să înregistreze în evidența contabilă și să deducă provizioane pentru refacerea terenurilor afectate și pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra diferenței dintre veniturile și cheltuielile din exploatare, pe toată durata de funcționare a exploatării zăcămintelor naturale.

Norme metodologice:

57. Provizioanele prevăzute la art. 22 alin. (2) din Codul fiscal sunt obligatorii pentru contribuabilii care au ca domeniu de activitate exploatarea de resurse minerale, gaze naturale și pentru titularii acordurilor petroliere.

Codul fiscal:

(6) Sumele înregistrate în conturi de rezerve legale și rezerve reprezentând facilități fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, asupra acestor sume se recalculează impozitul pe profit și se stabilesc dobânzi și penalități de întârziere, de la data aplicării facilității respective, potrivit legii. Nu se supun impozitării rezervele din influențe de curs valutar aferente aprecierii disponibilităților în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de societăți comerciale bancare — persoane juridice române și sucursalele băncilor străine, care își desfășoară activitatea în România.

Norme metodologice:

58. Intră sub incidența art. 22 alin. (6) din Codul fiscal următoarele sume înregistrate în conturi de rezerve sau

surse proprii de finanțare, în conformitate cu reglementările privind impozitul pe profit:

a) sumele reprezentând diferențele nete rezultate din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, care au fost neimpozabile;

b) scutiile și reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului investit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit, diferența dintre cota redusă de impozit pentru exportul de bunuri și/sau servicii și cota standard, precum și cele prevăzute în legi speciale.

Codul fiscal:

Cheltuieli cu dobânzile și diferențe de curs valutar

Art. 23. — (1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic decât unu. Gradul de îndatorare a capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an și capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului și sfârșitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit. Prin *capitalul împrumutat* se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale. Începând cu data de 1 ianuarie 2006, cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile, în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic decât trei.

(2) În cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este peste unu inclusiv, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar sunt deductibile până la nivelul sumei veniturilor din dobânzi, plus 10% din celelalte venituri ale contribuabilului. Cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar rămase nedeductibile se raportează în perioada următoare, în aceleași condiții, până la deductibilitatea integrală a acestora.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferențele de curs valutar ale contribuabilului depășesc veniturile din diferențele de curs valutar, diferența va fi tratată ca o cheltuială cu dobânda, potrivit alin. (1) și (2), deductibilitatea acestei diferențe fiind supusă limitărilor prevăzute în aceste alineate. Cheltuielile din diferențele de curs valutar, care se limitează potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

(4) Dobânzile și pierderile din diferențe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obținute direct sau indirect de la bănci internaționale de dezvoltare și organizații similare, menționate în norme, și cele care sunt garantate de stat nu intră sub incidența prevederilor prezentului articol.

(5) În cazul împrumuturilor obținute de la alte entități, cu excepția societăților comerciale bancare române sau străine, sucursalelor băncilor străine, cooperativelor de credit, a societăților de leasing pentru operațiuni de leasing, a societăților de credit ipotecar și a persoanelor juridice care acordă credite potrivit legii, dobânzile deductibile sunt limitate la:

a) nivelul ratei dobânzilor de referință a Băncii Naționale a României, corespunzătoare ultimei luni din trimestru, pentru împrumuturile în lei, și

b) nivelul ratei dobânzii anuale de 9%, pentru împrumuturile în valută. Acest nivel al ratei dobânzii se aplică la determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2004. Nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

(6) Limita prevăzută la alin. (5) se aplică separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) și (2).

(7) Prevederile alin. (1)–(3) nu se aplică societăților comerciale bancare, persoane juridice române, sucursalelor băncilor străine care își desfășoară activitatea în România, societăților de leasing pentru operațiunile de leasing, societăților de credit ipotecar, precum și instituțiilor de credit.

(8) În cazul unei persoane juridice străine care își desfășoară activitatea printr-un sediu permanent în România, prevederile prezentului articol se aplică prin luarea în considerare a capitalului propriu.

Norme metodologice:

59. În vederea determinării valorii deductibile a cheltuielilor cu dobânzile se efectuează mai întâi ajustările conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal. Valoarea cheltuielilor cu dobânzile care excedează nivelului de deductibilitate permis conform art. 23 alin. (5) este considerată nedeductibilă, fără a mai fi luată în calcul în perioadele următoare.

60. În cazul în care capitalul propriu are o valoare negativă sau gradul de îndatorare este mai mare ori egal cu 1, contribuabilul aplică limitarea prevăzută la art. 23 alin. (2) din Codul fiscal.

61. Intră sub incidența art. 23 alin. (3) din Codul fiscal pierderea netă din diferențe de curs valutar aferente capitalului împrumutat.

62. Instituțiile de credit, în sensul art. 23 alin. (7) din Codul fiscal, sunt cele autorizate, potrivit legii, de Banca Națională a României. În sensul art. 23 alin. (5) din Codul fiscal, prin *persoane juridice care acordă credite potrivit legii* se înțelege persoanele juridice care sunt autorizate să acorde credite prin legi speciale de înființare.

63. Gradul de îndatorare al capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat și capitalul propriu. Prin *capital împrumutat* se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an de la data semnării contractului, respectiv credite bancare, împrumuturi de la instituții financiare, împrumuturi de la acționari, asociați sau alte persoane, credite furnizori.

64. Capitalul propriu cuprinde capitalul social, rezervele legale, alte rezerve, profitul nedistribuit, rezultatul exercițiului și alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale. În cazul sediilor permanente, capitalul propriu cuprinde capitalul de dotare pus la dispoziție de societatea principală pentru desfășurarea activității în România, potrivit documentelor de autorizare, rezervele legale, alte rezerve, rezultatul exercițiului și alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale.

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\text{Capital împrumutat}}{\text{Capital propriu}}$$

65. Pentru calculul deductibilității cheltuielilor cu dobânzile se au în vedere următoarele:

a) Pentru împrumuturile angajate de la alte entități, cu excepția societăților bancare române sau străine, sucursalelor băncilor străine, cooperativelor de credit, a societăților de leasing pentru operațiuni de leasing, a societăților de credit ipotecar și a persoanelor juridice care acordă credite potrivit legii, se aplică limita prevăzută la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal, indiferent de perioada în care au fost contractate.

b) În scopul aplicării art. 23 alin. (5) din Codul fiscal, nivelul ratei dobânzii de referință, recunoscută la calculul profitului impozabil, este cea din ultima lună a trimestrului

pentru care se calculează impozitul pe profit, publicată de Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea I;

c) Modul de calcul al dobânzii, conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal, va fi cel corespunzător modului de calcul al dobânzii aferente împrumuturilor.

d) Rezultatul exercițiului luat în calcul la determinarea capitalului propriu pentru sfârșitul perioadei este cel înregistrat de contribuabil înainte de calculul impozitului pe profit.

66. Cheltuielile cu dobânzile însumate cu pierderea netă din diferențele de curs valutar aferente împrumuturilor cu termen de rambursare mai mare de un an, luate în

considerare la calculul gradului de îndatorare, sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în limitele prevăzute la art. 23 alin. (2) din Codul fiscal.

67. În cazul leasingului financiar, utilizatorul nu aplică limita prevăzută la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal.

68. În vederea determinării impozitului pe profit, gradul de îndatorare se calculează ca raport între media capitalului împrumutat și media capitalului propriu. Pentru calculul acestor medii se folosesc valorile existente la începutul anului și la sfârșitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit, după cum urmează:

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\frac{\text{Capital împrumutat}_{\text{începutul anului fiscal}} + \text{Capital împrumutat}_{\text{sfârșitul perioadei}}}{2}}{\frac{\text{Capital propriu}_{\text{începutul anului fiscal}} + \text{Capital propriu}_{\text{sfârșitul perioadei}}}{2}}$$

astfel:

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\text{Capital împrumutat}_{\text{începutul anului fiscal}} + \text{Capital împrumutat}_{\text{sfârșitul perioadei}}}{\text{Capital propriu}_{\text{începutul anului fiscal}} + \text{Capital propriu}_{\text{sfârșitul perioadei}}}$$

În cazul în care gradul de îndatorare astfel determinat este mai mic decât 1, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă de curs valutar sunt deductibile integral după ce s-au efectuat ajustările prevăzute la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal.

Dacă gradul de îndatorare astfel determinat este 1 sau mai mare decât 1, suma cheltuielilor cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențe de curs valutar este deductibilă numai în limita următoarei sume: venitul din dobânzi al contribuabilului plus 10% din celelalte venituri impozabile ale acestuia. Celelalte venituri nu includ: veniturile din dobânzi, veniturile din diferențe de curs valutar, veniturile înregistrate în conturile 711, 721 și 722, precum și eventualele venituri rezultate din operațiuni care au ca scop majorarea limitei prevăzute în art. 23 alin. (2) din Codul fiscal.

69. Cheltuielile rămase nedeductibile după aplicarea prevederilor art. 23 alin. (2) din Codul fiscal sunt reportate în perioada următoare și sunt tratate din punct de vedere fiscal ca fiind cheltuieli ale perioadei respective, urmând să devină subiect al limitării aplicabile în acea perioadă.

70. În sensul prevederilor art. 23 alin. (4) din Codul fiscal, prin *bănci internaționale de dezvoltare* se înțelege:

- Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BIRD), Corporația Financiară Internațională (CFI) și Asociația pentru Dezvoltare Internațională (ADI);
- Banca Europeană de Investiții (BEI);
- Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD);

— bănci și organizații de cooperare și dezvoltare regională similare.

Prin *împrumut garantat de stat* se înțelege împrumutul garantat de stat potrivit Legii datoriei publice nr. 81/1999.

Codul fiscal:

Amortizarea fiscală

Art. 24 [...]

(8) În cazul metodei de amortizare degresivă, amortizarea se calculează prin multiplicarea cotelor de amortizare liniară cu unul dintre coeficienții următori:

a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 și 5 ani;

b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 5 și 10 ani;

c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani.

Norme metodologice:

71. Exemplu de calcul al amortizării prin utilizarea regimului de amortizare degresivă. Pentru un mijloc fix se dau următoarele date:

- valoarea de intrare: 350.000.000 lei;
 - durata normală de funcționare conform catalogului: 10 ani;
 - cota anuală de amortizare: $100/10 = 10\%$;
 - cota anuală de amortizare degresivă: $10\% \times 2,0 = 20\%$;
- Amortizarea anuală se va calcula astfel:

Ani	Modul de calcul	Amortizarea anuală degresivă (lei)	Valoarea rămasă (lei)
1	350.000.000 x 20%	70.000.000	280.000.000
2	280.000.000 x 20%	56.000.000	224.000.000
3	224.000.000 x 20%	44.800.000	179.200.000
4	179.200.000 x 20%	35.840.000	143.360.000
5	143.360.000 x 20%	28.672.000	114.688.000
6	114.688.000 x 20% = 114.688.000 / 5	22.937.600	91.750.400
7		22.937.600	68.812.800
8		22.937.600	45.875.200
9		22.937.600	22.937.600
10		22.937.600	0

Codul fiscal:**Contracte de leasing**

Art. 25. — (1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operațional, locatorul are această calitate. Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, și de către locator, în cazul leasingului operațional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 24.

(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operațional locatorul deduce chiria (rata de leasing).

Norme metodologice:

72. Încadrarea operațiunilor de leasing se realizează avându-se în vedere prevederile art. 7 alin. (1) pct. 7 și 8 din Codul fiscal și clauzele contractului de leasing.

Codul fiscal:**Pierderi fiscale**

Art. 26. — (1) Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care își încetează existența prin divizare sau fuziune nu se recuperează de către contribuabilii nou-înființați sau de către cei care preiau patrimoniul societății absorbite, după caz.

(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1) se aplică luându-se în considerare numai veniturile și cheltuielile atribuibile sediului permanent în România.

(4) Contribuabilii care au fost obligați la plata unui impozit pe venit și care anterior au realizat pierdere fiscală, intră sub incidența prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între data înregistrării pierderii fiscale și limita celor 5 ani.

Norme metodologice:

73. Recuperarea pierderilor fiscale anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

74. Pierderea fiscală reprezintă suma înregistrată în declarația de impunere a anului precedent.

75. În cazul în care recuperarea pierderii contabile se face din rezervele legale, constituite din profit înainte de impozitare, reconstituirea ulterioară a rezervei legale nu va mai fi o sumă deductibilă la calculul profitului impozabil.

76. Persoana juridică din al cărei patrimoniu se desprinde o parte în urma unei operațiuni de divizare și care își continuă existența ca persoană juridică recuperează partea din pierderea fiscală înregistrată înainte de momentul în care operațiunea de divizare produce efecte, proporțional cu drepturile și obligațiile menținute de persoana juridică respectivă.

77. În cazul fuziunii prin absorbție pierderea fiscală rezultată din declarația de impunere a persoanei juridice absorbante, declarată până la data înscrierii la registrul

comerțului a mențiunii privind majorarea capitalului social, se recuperează potrivit prevederilor din lege.

Codul fiscal:**Reorganizări, lichidări și alte transferuri de active și titluri de participare**

Art. 27. — (1) În cazul contribuțiilor cu active la capitalul unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică se aplică următoarele reguli:

a) contribuțiile nu sunt transferuri impozabile în înțelesul prevederilor prezentului titlu și al prevederilor titlului III;

b) valoarea fiscală a activelor primite de persoana juridică este egală cu valoarea fiscală a acelor active la persoana care contribuie cu activul;

c) valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de persoana care contribuie cu activele este egală cu valoarea fiscală a activelor aduse drept contribuție de către persoana respectivă.

Norme metodologice:

78. În sensul dispozițiilor art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, o persoană juridică poate participa cu active la una sau mai multe persoane juridice existente sau care iau astfel ființă, prin constituirea sau majorarea capitalului social al acestora primind în schimb titluri de participare ale societăților respective. Contribuțiile cu active la capitalul social al unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică nu sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil.

79. În cazul în care pentru contribuția cu active se datorează taxa pe valoarea adăugată potrivit dispozițiilor titlului VI din Codul fiscal, iar beneficiarul aportului nu poate exercita dreptul de deducere pentru aceasta, valoarea fiscală, în sensul art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, se majorează cu taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

(2) Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanții săi, fie sub formă de dividend, fie ca urmare a operațiunii de lichidare, se tratează ca transfer impozabil, exceptându-se cazurile prevăzute la alin. (3).

Norme metodologice:

80. Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanții săi se poate realiza în cazul lichidării.

81. Profitul impozabil în cazul lichidării se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, calculate cumulativ de la începutul anului fiscal, luându-se în calcul: profitul din lichidarea patrimoniului, sumele din anularea provizioanelor, sumele înregistrate în conturi de capitaluri proprii constituite din profitul brut și care nu au fost impozitate la data constituirii, alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor.

82. La calculul impozitului pe profit datorat de contribuabilii care își încetează existența în urma operațiunilor de lichidare nu sunt impozitate rezervele constituite din profitul net, inclusiv sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit, repartizate ca surse proprii de finanțare pe parcursul perioadei de funcționare, potrivit legii, acestea fiind tratate în conformitate cu prevederile art. 22. Același tratament se aplică și rezervelor constituite din diferențe de curs favorabile capitalului social în devize sau din evaluarea, în conformitate cu actele normative în vigoare, a disponibilului în devize, dacă legea nu prevede altfel.

83. Impozitul pe dividende se determină după calculul profitului impozabil, se reține și se virează, pentru următoarele elemente:

— profit obținut în urma operațiunii de lichidare a societăților comerciale;

— capital social majorat prin utilizarea unor elemente de capitaluri proprii (diferențe provenite din reevaluarea imobilizărilor și a stocurilor, potrivit legii, sume înregistrate la rezerve din diferențe de curs valutar etc.);

— capitaluri proprii constituite din profitul brut, potrivit prevederilor legale (rezerve legale, reduceri sau scutiri de impozit pe profit pentru profitul reinvestit etc.);

— capitaluri proprii constituite în conformitate cu prevederile legale, fără ca sumele cuprinse în capitaluri să fie evidențiate în prealabil la venituri (diferențe provenite din reevaluarea imobilizărilor, diferențe de curs valutar din evaluarea disponibilităților în valută, diferențe din aplicarea cotei reduce pentru activitatea de export, subvenții pentru investiții etc.).

84. Pentru elementele de capital propriu, constituite din profitul net (rezerva statutară, alte rezerve, profitul net realizat în exercițiile precedente a cărui repartizare a fost amânată etc.), se calculează și se virează numai impozit pe dividende.

Codul fiscal:

(3) Prevederile prezentului articol se aplică următoarelor operațiuni de reorganizare, dacă acestea nu au ca principal obiectiv evaziunea fiscală sau evitarea plății impozitelor:

a) fuziunea între două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la oricare persoană juridică care fuzionează primesc titluri de participare la persoana juridică succesoare;

b) divizarea unei persoane juridice române în două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanții la persoana juridică inițială beneficiază de o distribuție proporțională a titlurilor de participare la persoanele juridice succesoare;

Norme metodologice:

85. În înțelesul art. 27 alin. (3) lit. a) și b) din Codul fiscal, operațiunile de fuziune și divizare sunt reglementate prin Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Codul fiscal:

c) achiziționarea de către o persoană juridică română a tuturor activelor și pasivelor aparținând uneia sau mai multor activități economice ale altei persoane juridice române, numai în schimbul unor titluri de participare;

Norme metodologice:

86. Prevederea de la art. 27 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal are în vedere transferul unei părți din activul unei societăți (transmițătoare) către una sau mai multe societăți (beneficiare) existente sau care iau astfel ființă, în schimbul atribuirii de titluri de participare ale societăților beneficiare.

Codul fiscal:

CAPITOLUL III

Aspecte fiscale internaționale

Veniturile unui sediu permanent

Art. 29. [...]

(2) Profitul impozabil se determină în conformitate cu regulile stabilite în capitolul II al prezentului titlu, în următoarele condiții:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se includ în veniturile impozabile;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obținerii acestor venituri se includ în cheltuielile deductibile;

c) cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare, indiferent de locul în care s-au efectuat, decontate de persoana juridică străină și înregistrate de sediul permanent, sunt deductibile în limita a 10% din veniturile salariale ale angajaților sediului permanent.

Norme metodologice:

87. Prin *angajați ai sediului permanent* se înțelege persoanele angajate cu contract individual de muncă în condițiile legii.

Codul fiscal:

(3) Profitul impozabil al sediului permanent se determină prin tratarea sediului permanent ca persoană separată și prin utilizarea regulilor prețurilor de transfer la stabilirea prețului de piață al unui transfer făcut între persoana juridică străină și sediul său permanent.

(4) Înainte de a desfășura activitate printr-un sediu permanent în România, reprezentantul legal la persoanei juridice străine prevăzute la alin. (1) trebuie să înregistreze sediul permanent la autoritatea fiscală competentă.

Norme metodologice:

88. Persoanele juridice străine care desfășoară activitățile menționate la art. 8 alin. (3) din Codul fiscal datorează impozit pe profit de la începutul activității, în măsura în care se determină depășirea duratei legale de 6 luni sau termenele prevăzute în convențiile de evitare a dublei impunerii, după caz. În situația în care nu se determină înainte de sfârșitul anului fiscal dacă activitățile din România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile acelui an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situația în care durata specificată este depășită.

89. Profiturile ce urmează a fi atribuite unui sediu permanent sunt acelea pe care sediul permanent le-ar fi realizat dacă, în loc de a derula afaceri cu persoana juridică nerezidentă al cărei sediu permanent este, ar fi derulat afaceri cu o persoană juridică separată. La stabilirea prețului de piață al transferurilor efectuate între persoana juridică străină și sediul său permanent se utilizează regulile prețurilor de transfer.

Codul fiscal:

Credit fiscal

Art. 31. — (1) Dacă o persoană juridică română obține venituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse impozitului cu reținere la sursă și veniturile sunt impozitate atât în România, cât și în statul străin, atunci impozitul plătit către statul străin, fie direct, fie indirect prin reținerea și virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determină potrivit prevederilor prezentului titlu.

(2) Deducerea pentru impozitele plătite către un stat străin într-un an fiscal nu poate depăși impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la art. 17 alin. (1) la profitul impozabil obținut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu sau la venitul obținut din statul străin.

(3) Impozitul plătit unui stat străin este dedus, numai dacă persoana juridică română prezintă documentația corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit statului străin.

Norme metodologice:

90. În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (1) din Codul fiscal, din punct de vedere fiscal, la sfârșitul anului fiscal, operațiunile efectuate prin intermediul unor sedii permanente din străinătate ale persoanelor juridice române, înregistrate în cursul perioadei în devize, respectiv veniturile, cheltuielile, alte sume impozabile sau deductibile, cât și impozitul plătit se convertesc în lei prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României.

91. O persoană juridică română care desfășoară activități printr-un sediu permanent într-un alt stat calculează profitul impozabil la nivelul întregii societăți, potrivit dispozițiilor capitolului II, titlul II din Codul fiscal. În scopul acordării creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculează profitul impozabil și impozitul pe profit aferente aceluși sediu permanent, în conformitate cu reglementările fiscale din România.

92. Documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispozițiilor acestui articol, este cel care atestă plata, confirmat de autoritatea fiscală străină.

93. Limitarea prevăzută în art. 31 alin. (2) din Codul fiscal va fi calculată separat pentru fiecare sursă de venit. În scopul aplicării acestei prevederi, toate veniturile persoanei juridice române a căror sursă se află în aceeași țară străină vor fi considerate ca având aceeași sursă. Exemplu: un contribuabil desfășoară activități atât în România, cât și în țara străină X unde realizează venituri atât printr-un sediu permanent, cât și din alte surse, în mod independent de sediul permanent.

Pentru activitatea desfășurată în țara străină X situația este următoarea:

Pentru sediul permanent:

— profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din țara străină X, 100 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României);

— impozitul pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din țara străină X (cotă de 30%), 30 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României);

— profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 80 milioane lei (legislația română privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile în țara străină X);

— impozitul pe profit pentru anul 2004, conform prevederilor din legea română (cotă de 25%), 20 milioane lei.

Alte venituri realizate din țara X:

— venituri din dobânzi: 100 milioane lei;

— impozit de 10% cu reținere la sursă pentru veniturile din dobânzi: 10 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României).

Pentru activitatea desfășurată atât în România, cât și în țara străină X situația este următoarea:

— profit impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 1.000 milioane lei (80 milioane profit impozabil al sediului permanent și 920 milioane profit impozabil pentru activitatea din România);

— impozit pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din legea română (cotă de 25%), 250 milioane lei.

Potrivit situației prezentate mai sus, suma maximă reprezentând creditul fiscal extern ce i se poate acorda contribuabilului este de 30 milioane lei, respectiv 20 milioane lei impozit pe profit plus 10 milioane lei impozit cu reținere la sursă (dobânzi).

Deoarece impozitul plătit în străinătate în sumă de 40 milioane lei este mai mare decât limita maximă de 30 milioane lei care poate fi acordată sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scădea din impozitul pe profitul întregii activități (250 milioane lei) doar suma de 30 milioane lei.

Codul fiscal:

Pierderi fiscale externe

Art. 32. — (1) Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent din străinătate este deductibilă doar din veniturile obținute din străinătate.

(2) Pierderile realizate printr-un sediu permanent din străinătate se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează și se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Norme metodologice:

94. Potrivit art. 32 din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfășurată în străinătate printr-un sediu permanent se recuperează numai din veniturile impozabile realizate în străinătate pe fiecare sursă de venit. În sensul aplicării acestei prevederi, prin *sursă de venit* se înțelege țara din care s-au realizat veniturile. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea art. 26 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

CAPITOLUL IV

Reguli speciale aplicabile vânzării-cesionării proprietăților imobiliare și titlurilor de participare

Reguli speciale aplicabile vânzării-cesionării proprietăților imobiliare și titlurilor de participare

Art. 33. — (1) Prevederile prezentului articol se aplică persoanelor juridice române și străine care vând-cesionează proprietăți imobiliare situate în România sau titluri de participare deținute la o persoană juridică română.

(2) Dacă câștigurile rezultate din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare situate în România și a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română depășesc pierderile rezultate dintr-o astfel de vânzare-cesionare, atunci impozitul pe profit se stabilește prin aplicarea unei cote de 10% la diferența rezultată.

(3) Pierderea rezultată din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare situate în România și a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română se recuperează din profiturile impozabile rezultate din operațiuni de aceeași natură, în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

(4) Câștigul rezultat din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare sau titlurilor de participare este diferența pozitivă între:

a) valoarea realizată din vânzarea-cesionarea unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare; și
b) valoarea fiscală a unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare.

(5) Pierderea rezultată dintr-o vânzare-cesionare a proprietăților imobiliare sau titlurilor de participare este diferența negativă între:

a) valoarea realizată din vânzare-cesionare a unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare; și

b) valoarea fiscală a unor asemenea proprietăți imobiliare sau titluri de participare.

(6) În înțelesul prevederilor alin. (4) și (5), valoarea realizată din vânzare-cesionare se reduce cu comisioanele, taxele sau alte sume plătite, aferente vânzării-cesionării.

(7) Valoarea fiscală pentru proprietățile imobiliare sau pentru titlurile de participare se stabilește după cum urmează:

a) în cazul proprietăților imobiliare, valoarea fiscală este costul de cumpărare, construire sau îmbunătățire a proprietății, redus cu amortizarea fiscală aferentă unei astfel de proprietăți;

b) în cazul titlurilor de participare, valoarea fiscală este costul de achiziție al titlurilor de participare, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziționării unor astfel de titluri de participare.

(8) Prezentul articol se aplică în cazul proprietăților imobiliare sau titlurilor de participare, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) contribuabilul a deținut proprietatea imobiliară sau titlurile de participare pe o perioadă mai mare de doi ani;

b) persoana care achiziționează proprietatea imobiliară sau titlurile de participare nu este persoană afiliată contribuabilului;

c) contribuabilul a achiziționat proprietatea imobiliară sau titlurile de participare după 31 decembrie 2003.

Norme metodologice:

95. În vederea aplicării art. 33 alin. (8) din Codul fiscal, contribuabilii justifică perioada de deținere a proprietăților imobiliare sau a titlurilor de participare, astfel încât să poată determina perioada mai mare de 2 ani.

96. Persoanele juridice înscriu în registrul de evidență fiscală modul de calcul al câștigului/pierderii rezultate din tranzacțiile efectuate cu proprietăți imobiliare. La fiecare termen de plată a impozitului pe profit, persoanele juridice vor determina profitul/pierderea rezultată, cumulată de la începutul anului fiscal. Profitul rezultat se impune cu cota de 10%, pierderea urmând a fi recuperată din profiturile determinate în următorii 5 ani fiscali din câștigurile rezultate din aceleași tranzacții.

97. Băncii Naționale a României nu i se aplică prevederile art. 33 din Codul fiscal, în conformitate cu prevederile art. 17 alin. (2) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

CAPITOLUL V

Plata impozitului și depunerea declarațiilor fiscale

Plata impozitului

Art. 34. [...]

(3) Organizațiile nonprofit au obligația de a plăti impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

(4) Contribuabilii care obțin venituri majoritate din cultura cerealelor și plantelor tehnice, pomicultură și viticultură au obligația de a plăti impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul. [...]

(8) Persoanele juridice care încetează să existe au obligația să depună declarația de impunere și să plătească impozitul pe profit cu 10 zile înainte de data înregistrării încetării existenței persoanei juridice la registrul comerțului.

Norme metodologice:

98. Contribuabilii prevăzuți la art. 34 alin. (3) și (4) din Codul fiscal nu depun declarații trimestriale.

99. Încadrarea în activitățile prevăzute la art. 34 alin. (4) din Codul fiscal este cea stabilită de Clasificarea activităților din economia națională — CAEN.

100. În situația contribuabilului care încetează să existe ca persoană juridică în urma efectuării unei operațiuni de fuziune prin absorbție, divizare sau lichidare, termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit reprezintă și termen de plată a obligației față de bugetul de stat, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Dispoziții tranzitorii

Art. 38. — (1) În cazul persoanelor juridice care au obținut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zona defavorizată, scutirea de impozit pe profit aferent investițiilor noi se aplică în continuare pe perioada existenței zonei defavorizate.

Norme metodologice:

101. În cazul contribuabililor care desfășoară activități în zonele defavorizate, scutirea de la plata impozitului pe profit se acordă pe baza certificatului de investitor în zona defavorizată, eliberat înainte de data de 1 iulie 2002 de către agenția pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competență teritorială se află sediul agentului economic, conform prevederilor legale în vigoare.

102. Investițiile noi sunt reprezentate de mijloacele fixe amortizabile create sau achiziționate de la terțe părți, utilizate efectiv în activitatea proprie, desfășurată în domeniile de interes economic, clasificate expres în anexa la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 728/2001, care determină angajarea de forță de muncă.

103. Scutirea de la plata impozitului pe profit operează pe toată durata existenței zonei defavorizate.

104. Profitul realizat în zonele defavorizate, rezultat din efectuarea operațiunilor de lichidare a investiției, conform legii, din vânzarea de active corporale și necorporale, din câștigurile realizate din investiții financiare, din desfășurarea de activități în afara zonei defavorizate, precum și cel rezultat din desfășurarea de activități în alte domenii decât cele de interes pentru zonele defavorizate sunt supuse impunerii. Partea din profitul impozabil aferentă fiecărei operațiuni/activități este cea care corespunde ponderii veniturilor obținute din aceste operațiuni/activități în volumul total al veniturilor.

Codul fiscal:

(4) Cu excepția prevederilor alin. (3), contribuabilii care obțin venituri din activități desfășurate pe bază de licență într-o zonă liberă au obligația de a plăti impozit pe profit în cotă de 5% pentru profitul impozabil care corespunde acestor venituri, până la data de 31 decembrie 2004.

Norme metodologice:

105. Pentru contribuabilii care desfășoară activități în zonele libere pe bază de licențe eliberate potrivit Legii

nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările ulterioare, profitul obținut din aceste activități este impozitat cu cota de 5% până la data de 31 decembrie 2004, cu excepția cazului în care aceștia intră sub incidența prevederilor art. 38 alin. (3) din Codul fiscal.

106. În cazul în care contribuabilul își desfășoară activitatea în zona liberă prin unități fără personalitate juridică, acesta este obligat să țină evidență contabilă distinctă pentru veniturile și cheltuielile aferente acestei activități. La determinarea profitului aferent activității se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare, precum și alte asemenea cheltuieli, proporțional cu veniturile obținute în zona liberă față de veniturile totale realizate de persoana juridică.

107. Pierderea rezultată din operațiunile realizate în zona liberă nu se recuperează din profitul impozabil realizat în afara zonei, aceasta urmând să fie recuperată din profiturile obținute din aceeași zonă.

Codul fiscal:

(12) La calculul profitului impozabil, următoarele venituri sunt neimpozabile până la data de 31 decembrie 2006: [...]

b) veniturile realizate din aplicarea unei invenții brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii;

Norme metodologice:

108. Aplicarea unei invenții înseamnă fabricarea produsului sau folosirea procedurii/metodei. Procedura include și utilizarea unui produs sau efectuarea oricărui alt act generator de profit, cum ar fi:

a) proiectarea obiectului/obiectelor unei invenții:

1. proiect de execuție pentru realizarea unui produs, inclusiv produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat, unei instalații sau a altora asemenea;

2. proiect tehnologic pentru aplicarea unui procedeu/tehnologii sau a unei metode;

b) executarea și/sau experimentarea prototipului/unicatului ori a tehnologiei care face obiectul unei invenții;

c) executarea și/sau exploatarea seriei „zero” a produsului ori a instalației-pilot;

d) exploatarea obiectului unei invenții prin realizarea pe scară largă a acestuia, și anume:

1. fabricarea produsului, cum ar fi: dispozitivul, utilajul, instalația, compoziția, respectiv produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat;

2. folosirea unui procedeu, respectiv a unei tehnologii sau a unei metode, obiect al unei invenții;

3. folosirea unui mijloc, dispozitiv, aparat, instalație, obiect al unei invenții exclusiv pentru necesitățile interne ale unității care aplică;

e) comercializarea rezultatelor actelor prevăzute la lit. a)–d) de către deținătorul de drepturi care este și producător, dacă aceste acte au fost efectuate în țară.

109. Prima aplicare se ia în considerare în mod distinct pentru titularul de brevet, precum și pentru fiecare dintre licențiații acestuia.

110. Pentru ca titularul brevetului, succesorul său în drepturi sau, după caz, licențiații acestuia să beneficieze de scutire de impozit pe profit trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) să existe o copie, certificată pentru conformitate, a hotărârii definitive a Oficiului de Stat pentru Invenții și

Mărci de acordare a brevetului de invenție; în cazul în care solicitantul scutirii de impozit este altă persoană decât titularul brevetului, este necesar să existe documente, certificate pentru conformitate de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci sau autentificate, din care să rezulte una dintre următoarele situații:

1. solicitantul este succesorul în drepturi al titularului brevetului;

2. solicitantul este licențiat al titularului brevetului;

3. solicitantul este licențiat al succesorului în drepturi al titularului brevetului;

b) să existe documente eliberate de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, din care să rezulte că brevetul de invenție a fost în vigoare pe perioada pentru care s-a solicitat scutirea de impozit;

c) să existe evidență contabilă de gestiune din care să rezulte că în perioada pentru care se solicită scutirea de impozit pentru invenția sau grupul de invenții brevetate a fost efectuat cel puțin unul dintre actele prevăzute la pct. 167 și nivelul profitului obținut în această perioadă.

d) profitul astfel obținut să fi fost realizat în limita perioadei de 5 ani de la prima aplicare și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului.

111. Profitul se stabilește cu referire strictă la invenția sau grupul de invenții brevetate, pe baza elementelor de noutate, așa cum acestea rezultă din revendicările brevetului de invenție. În conformitate cu prevederile art. 33 alin. 3 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, republicată, revendicările se interpretează în legătură cu descrierea și desenele invenției.

112. În cazul în care invenția sau grupul de invenții brevetate se referă numai la o parte a unei instalații ori a unei activități tehnologice, procedeu sau metodă, iar din evidențele contabile rezultă profitul numai pentru întreaga instalație ori activitate tehnologică, se procedează mai întâi la stabilirea ponderii invenției sau a grupului de invenții în instalația ori activitatea tehnologică și, pe această bază, se determină partea de profit obținut prin aplicarea invenției brevetate.

113. Profitul include și câștigurile obținute de titularul brevetului sau de licențiații acestuia din eventualele taxe sau tarife, percepute drept contravaloare a serviciului de utilizare a invenției brevetate având ca obiect și un produs nou, numai în cazul în care brevetul cuprinde și o revendicare de utilizare sau de folosire a noului produs.

TITLUL III

Impozitul pe venit

Codul fiscal:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Categorii de venituri supuse impozitului pe venit

Art. 41. — Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

a) venituri din activități independente, definite conform art. 47;

b) venituri din salarii, definite conform art. 56;

c) venituri din cedarea folosinței bunurilor, definite conform art. 65;

d) venituri din investiții, definite conform art. 69;

e) venituri din pensii, definite conform art. 72;

f) venituri din activități agricole, definite conform art. 75;

g) veniturile din premii și din jocuri de noroc, definite conform art. 79;

h) venituri din alte surse, definite conform art. 83.

Norme metodologice:

1. Veniturile din activități independente, inclusiv veniturile realizate de persoanele fizice în cadrul unor asocieri fără personalitate juridică, veniturile din salarii și din cedarea folosinței bunurilor sunt venituri care se supun procedurii de globalizare și de determinare a impozitului pe venitul anual global.

2. Veniturile din investiții, din pensii, din activități agricole, din premii și din jocuri de noroc, precum și cele cuprinse în categoria „venituri din alte surse” se supun impozitării, pe fiecare loc de realizare, în cadrul acestor categorii de venituri, impozitul fiind final.

Codul fiscal:

Venituri neimpozabile

Art. 42. — În înțelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:

a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, din bugetul asigurărilor sociale de stat, din bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice, inclusiv indemnizația de maternitate și pentru creșterea copilului, precum și cele de aceeași natură primite de la alte persoane, cu excepția indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă;

Norme metodologice:

3. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind veniturile obținute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:

- alocația de stat pentru copii;
- alocația de întreținere pentru fiecare copil încredințat sau dat în plasament familial;
- indemnizația lunară primită de persoanele cu handicap grav și accentuat;
- alocația socială primită de nevăzătorii cu handicap grav și accentuat;
- indemnizația lunară acordată nevăzătorilor cu handicap grav, potrivit legii;
- contravaloarea serviciilor hoteliere acordate, potrivit legii, membrilor de familie care însoțesc în spital copii cu handicap sau copii bolnavi în vârstă de până la 3 ani;
- ajutorul pentru încălzirea locuinței;
- alocația pentru copiii nou-născuți, primită pentru fiecare dintre primii 4 copii născuți vii;
- indemnizația de maternitate;
- indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani și, în cazul copilului cu handicap până la împlinirea vârstei de 3 ani;
- ajutorul social primit de soții celor care satisfac serviciul militar obligatoriu;
- ajutorul social acordat potrivit legii;
- ajutorul de urgență acordat de Guvern și de primari în situații de necesitate ca urmare a calamităților naturale, incendiilor, accidentelor, precum și altor situații deosebite stabilite prin lege, în limita fondurilor existente;
- ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;
- ajutorul lunar sau alocația de sprijin primit de cadrele militare trecute în rezervă, fără drept de pensie, apte de muncă, care nu se pot încadra din lipsă de locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor;

— indemnizația de șomaj și alte drepturi neimpozabile acordate conform legislației în materie;

— sume plătite din bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru completarea veniturilor persoanelor care se angajează înainte de expirarea perioadei de șomaj;

— prima de încadrare și prima de instalare acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj;

— sprijinul material acordat, potrivit legii, membrilor de familie ai magistratului decedat sau membrilor de familie ai altei persoane din cadrul organelor autorității judecătorești, care a decedat;

— echivalentul salariului primit de membrii familiei funcționarului public, în caz de deces al acestuia;

— indemnizația reparatorie lunară primită de persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, marilor mutilați și urmașilor celor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;

— indemnizația reparatorie lunară primită de părinții persoanelor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;

— indemnizația reparatorie lunară primită de soțul supraviețuitor al persoanei care a decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989 și care are în întreținere unul sau mai mulți copii ai acesteia;

— suma fixă pentru îngrijire primită de invalizii și accidentații de război, marii mutilați și cei încadrați în gradul I de invaliditate;

— indemnizația lunară primită de persoanele persecutate din motive politice și etnice;

— indemnizația lunară primită de magistrații care în perioada anilor 1945—1952 au fost înlăturați din justiție din motive politice;

— indemnizația de veteran de război, inclusiv sporul, acordată potrivit legii;

— renta lunară acordată, potrivit legii, veteranilor de război;

— ajutorul anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice, acordat veteranilor de război și văduvelor de război, precum și altor persoane defavorizate, potrivit legii;

— sprijinul material primit de soțul supraviețuitor și copiii urmași ai membrilor Academiei Române;

— ajutoarele acordate emigranților politici potrivit legislației în vigoare;

— ajutorul rambursabil pentru refugiați;

— ajutoarele umanitare, medicale și sociale;

— ajutorul de deces acordat potrivit legislației privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ajutorul pentru procurarea de proteze, orteze și de alte produse ortopedice, acordate în baza legislației de pensii;

— renta viageră acordată de la bugetul de stat, bugetele locale și din alte fonduri publice, potrivit legii;

— drepturi reprezentând transportul gratuit urban și interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulții cu handicap accentuat și grav, precum și pentru asistenții personali și însoțitorii acestora;

— alte asemenea venituri acordate potrivit normelor legale în vigoare.

4. În sensul art. 42 lit. a), prin *alte persoane* se înțelege, printre alții, și:

— casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale și sociale acordate membrilor din contribuțiile acestora;

— organizațiile umanitare, organizații sindicale, Crucea Roșie, unități de cult recunoscute în România și alte entități care pot acorda ajutoare umanitare sau sociale.

Codul fiscal:

b) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum și orice alte drepturi, cu excepția câștigurilor primite de la societățile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți, cu ocazia tragerilor de amortizare.

Nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică, ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale;

Norme metodologice:

5. Sunt neimpozabile despăgubirile, sumele asigurate și orice alte drepturi acordate asiguraților, beneficiarilor sau terțelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel, potrivit legislației privind societățile de asigurare și supravegherea asiguraților.

6. Sumele reprezentând alte drepturi acordate asiguraților pot avea printre altele următoarele forme: răscumpărări parțiale în contul persoanei asigurate, plăți eşalonate, rente, venituri rezultate din fructificarea rezervei constituite din primele plătite de asigurați, precum și orice alte sume de aceeași natură indiferent de denumirea sau forma sub care sunt plătite, în contul persoanei asigurate.

7. În cazul în care suportatorul primei de asigurare este o persoană fizică independentă, persoană juridică sau orice altă entitate care desfășoară o activitate, atunci contravaloarea primelor de asigurare reprezintă venituri impozabile pentru persoana fizică beneficiară.

Codul fiscal:

c) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităților naturale, precum și pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

d) pensiile pentru invalizii de război, orfanii, văduvele/văduvii de război, sumele fixe pentru îngrijirea pensionarilor care au fost încadrați în gradul I de invaliditate, precum și pensiile, altele decât pensiile plătite din fonduri constituite prin contribuții obligatorii la un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din scheme facultative de pensii ocupaționale și cele finanțate de la bugetul de stat;

e) contravaloarea cupoanelor ce reprezintă bonuri de valoare care se acordă cu titlu gratuit persoanelor fizice conform dispozițiilor legale în vigoare;

f) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizare sau mecenat;

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile corporale din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare;

h) drepturile în bani și în natură primite de militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții și elevii unităților de învățământ din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională și civile, precum și cele ale gradaților și soldaților concentrați sau mobilizați;

i) bursele primite de persoanele care urmează orice formă de școlarizare sau perfecționare în cadru instituționalizat;

Norme metodologice:

8. Prin *cadru instituționalizat* se înțelege orice entitate care are ca obiect de activitate educația școlară, universitară, pregătirea și/sau perfecționarea profesională, recunoscută de autorități ale statului român.

Codul fiscal:

j) sumele sau bunurile primite cu titlu de moștenire și donație;

k) veniturile din agricultură și silvicultură, cu excepția celor prevăzute la art. 75;

Norme metodologice:

9. În categoria veniturilor din agricultură și silvicultură considerate neimpozabile se cuprind:

— veniturile realizate de proprietar/arendas din valorificarea în stare naturală a produselor obținute de pe terenurile agricole și silvice, proprietate privată sau luate în arendă;

— veniturile provenite din: creșterea animalelor și păsărilor, apicultura și sericicultura;

— veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea în stare naturală, prin unități specializate, cum ar fi centre sau puncte de achiziție, a produselor culese sau capturate din flora și fauna sălbatică.

10. Se consideră *în stare naturală*: produsele agricole obținute după recoltare, materialul lemnos pe picior sau transformat în bușteni ori în bile, precum și produsele de origine animală, cum ar fi: lapte, lână, ouă, piei crude și altele asemenea, plante și animale din flora și fauna sălbatică, cum ar fi: plante medicinale, fructe de pădure, ciuperci, melci, scoici, șerpi, broaște și altele asemenea.

Codul fiscal:

l) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare pentru activitățile desfășurate în România în calitatea lor oficială, în condiții de reciprocitate, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale la care România este parte;

m) veniturile nete în valută primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale ale României amplasate în străinătate, în conformitate cu legislația în vigoare;

n) veniturile primite de oficialii organismelor și organizațiilor internaționale din activitățile desfășurate în România în calitatea lor oficială, cu condiția ca poziția acestora, de oficial, să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

o) veniturile primite de cetățeni străini pentru activitatea de consultantă desfășurată în România, în conformitate cu acordurile de finanțare nerambursabilă încheiate de România cu alte state, cu organisme internaționale și organizații neguvernamentale;

p) veniturile primite de cetățeni străini pentru activități desfășurate în România, în calitate de corespondenți de presă, cu condiția reciprocității acordate cetățenilor români pentru venituri din astfel de activități, și cu condiția ca poziția acestor persoane să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

q) sumele reprezentând diferența de dobândă subvenționată pentru creditele primite în conformitate cu legislația în vigoare;

r) subvențiile primite pentru achiziționarea de bunuri, dacă subvențiile sunt acordate în conformitate cu legislația în vigoare;

s) veniturile reprezentând avantaje în bani și/sau în natură primite de persoanele cu handicap, veteranii de război, invalizii și văduvele de război, accidentații de război în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, celor deportate în străinătate ori constituite

în prizonieri, urmașii eroilor-martiri, răniților, luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, precum și persoanele persecutate din motive etnice de regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945;

Norme metodologice:

11. Aceste venituri sunt acordate prin legi speciale și cuprind, printre altele:

— contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru mării mutilați și persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, a medicamentelor gratuite, accesului gratuit la sanatorii și baze de tratament aparținând Ministerului Sănătății, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și altor instituții potrivit legii;

— contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport în comun și altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— contravaloarea asistenței medicale și a medicamentelor acordate în mod gratuit și prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât și pe timpul spitalizărilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport în comun și pe calea ferată română, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament într-o stațiune balneoclimaterică și altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare;

— contravaloarea călătoriilor gratuite pe calea ferată, gratuitățile pe mijloacele de transport în comun în mediul urban, a lemnelor de foc sau echivalent cărbuni, a asistenței medicale gratuite în toate instituțiile medicale civile de stat sau militare și asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cât și pe timpul spitalizării, a biletelor de tratament gratuite, în limita posibilităților existente, în stațiuni balneoclimaterice, a protezelor, a cârjelor, a ghetelor ortopedice, a cărucioarelor, a aparatelor auditive și implanturilor cardiace, mijloacelor moto și auto speciale pentru cei handicapați locomotor și altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată;

— contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloace de transport în comun pentru adulții cu handicap accentuat și grav și pentru asistenții personali sau pentru însoțitorii acestora, a transportului interurban gratuit cu trenul, asistența medicală gratuită în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările ulterioare;

— altele asemenea, aprobate prin lege.

12. Persoanele fizice prevăzute la art. 42 lit. s) datorează impozit pe venit pentru categoriile de venituri prevăzute la art. 41.

Codul fiscal:

t) premiile obținute de sportivii medaliați la campionatele mondiale, europene și la jocurile olimpice.

Nu sunt venituri impozabile premiile, primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști, prevăzuți în legislația în materie, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanță:

— clasarea pe podiumul de premiere la campionatele europene, campionatele mondiale și jocurile olimpice;

— calificarea și participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale și europene, prima grupă valorică, precum și la jocurile olimpice, în cazul jocurilor sportive.

Nu sunt venituri impozabile primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști, prevăzuți în legislația în materie, în vederea pregătirii și participării la competițiile internaționale oficiale ale loturilor reprezentative ale României;

Norme metodologice:

13. Beneficiază de aceste prevederi și următorii specialiști: profesorii cu diplomă de licență sau de absolvire, instructorii și managerii din domeniu, precum și alte persoane calificate pentru asistență medicală, cercetare și asistență științifică, organizare și conducere tehnică și alte ocupații complementare potrivit reglementărilor în materie.

Codul fiscal:

u) premiile și alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport și altele asemenea, obținute de elevi și studenți în cadrul competițiilor interne și internaționale, inclusiv elevi și studenți nerezidenți în cadrul competițiilor desfășurate în România;

Norme metodologice:

14. În această categorie se cuprind:

— premii obținute la concursuri pe obiecte sau discipline de învățământ, pe meserii, cultural-științifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-științifice, premii obținute la campionate și concursuri sportive școlare, naționale și internaționale;

— contravaloarea avantajelor sub formă de masă, cazare și transport;

— alte drepturi materiale primite de participanți cu ocazia acestor manifestări;

— altele asemenea.

Codul fiscal:

v) alte venituri care nu sunt impozabile, așa cum sunt precizate la fiecare categorie de venit.

Barem de impunere

Art. 43. — (1) Baremul anual de impunere pentru anul fiscal 2004, pentru calculul plăților anticipate, este prevăzut în următorul tabel:

Venitul anual impozabil (lei)	Impozitul anual (lei)
până la 28.800.000	18%
28.800.001—69.600.000	5.184.000 + 23% pentru ceea ce depășește suma de 28.800.000 lei
69.600.001—111.600.000	14.568.000 + 28% pentru ceea ce depășește suma de 69.600.000 lei
111.600.001—156.000.000	26.328.000 + 34% pentru ceea ce depășește suma de 111.600.000 lei
peste 156.000.000	41.424.000 + 40% pentru ceea ce depășește suma de 156.000.000 lei

Barem lunar pentru determinarea impozitului lunar pe veniturile din salarii și pensii se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice, având ca bază de calcul baremul anual de mai sus.

(2) Pentru anul 2004, impozitul anual se calculează prin aplicarea asupra venitului anual global impozabil a baremului anual prevăzut la alin. (1), corectat, prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu rata inflației realizate pe anul 2004, diminuată cu 1/2 din rata inflației prognozate pe acest an.

(3) Începând cu anul fiscal 2005, baremul anual, respectiv lunar, pentru calculul plăților anticipate cu titlu de impozit se stabilește luându-se în calcul 1/2 din rata inflației prognozate pentru anul respectiv, aplicată la baremul de impunere construit pe baza ratei inflației realizate pe perioada ianuarie—octombrie și a prognozei pe lunile noiembrie—decembrie ale anului precedent. Aceste baremuri se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(4) Începând cu anul fiscal 2005, baremul anual pentru calculul impozitului pe venitul anual global impozabil se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice, pe baza baremului anual prevăzut la alin. (3), corectat cu variația ratei inflației realizate, față de cea prognozată pe perioada impozabilă.

Norme metodologice:

15. La determinarea impozitului anual, cât și a plăților anticipate cu titlu de impozit calculat pentru veniturile prevăzute de art. 41, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la mia de lei, prin neglijarea fracțiunii-lor sub 1.000 lei.

Codul fiscal:

Perioada impozabilă

Art. 44. — (1) Perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, în situația în care decesul contribuabilului survine în cursul anului.

Norme metodologice:

16. Anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic în care se realizează venituri. Venitul impozabil ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an se consideră venit anual impozabil.

17. În cazul decesului contribuabilului, perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, cuprinzând numărul de luni din anul calendaristic până la data decesului.

Codul fiscal:

Deduceri personale

Art. 45. — (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) au dreptul la deducerea din venitul anual global a unor sume sub formă de deducere personală de bază și deduceri personale suplimentare, acordate pentru fiecare lună a perioadei impozabile.

(2) Deducerea personală de bază, începând cu luna ianuarie 2004, este fixată la suma de 2.000.000 lei pe lună.

(3) Deducerea personală suplimentară pentru soția/soțul, copiii sau alți membri de familie, aflați în întreținere este de 0,5 înmulțit cu deducerea personală de bază.

(4) Contribuabilii mai beneficiază de deduceri personale suplimentare, în funcție de situația proprie sau a

persoanelor aflate în întreținere, în afara sumelor rezultate din calculul prevăzut la alin. (2) și (3), astfel:

a) 1,0 înmulțit cu deducerea personală de bază pentru invalizii de gradul I și persoanele cu handicap grav;

b) 0,5 înmulțit cu deducerea personală de bază pentru invalizii de gradul II și persoanele cu handicap accentuat.

(5) Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere acele persoane ale căror venituri, impozabile și neimpozabile, depășesc sumele reprezentând deduceri personale, conform alin. (3) și (4). În cazul în care o persoană este întreținută de mai mulți contribuabili, suma reprezentând deducerea personală a acesteia se împarte în părți egale între contribuabili, exceptându-se cazul în care aceștia se înțeleg asupra unui alt mod de împărțire a sumei. Copiii minori, în vârstă de până la 18 ani împliniți, ai contribuabilului sunt considerați întreținuți, iar suma reprezentând deducerea personală suplimentară se acordă pentru persoanele aflate în întreținerea contribuabilului, pentru acea perioadă impozabilă din anul fiscal în care acestea au fost întreținute. Perioada se rotunjește la luni întregi în favoarea contribuabilului.

(6) Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere:

a) persoanele fizice care dețin terenuri agricole și silvice în suprafață de peste 10.000 m² în zonele colinare și de șes și de peste 20.000 m² în zonele montane;

b) persoanele fizice care obțin venituri din cultivarea și din valorificarea florilor, legumelor și zarzavaturilor în sere, în solarii special destinate acestor scopuri și/sau în sistem irigat, din cultivarea și din valorificarea arbuștilor, plantelor decorative și ciupercilor, precum și din exploatarea pepinierelor viticole și pomicele, indiferent de suprafață.

(7) La stabilirea veniturilor realizate de persoanele fizice aflate în întreținere, potrivit alin. (5), se va avea în vedere și venitul determinat potrivit legislației privind venitul minim garantat.

(8) Sunt considerați alți membri de familie, potrivit alin. (3), rudele contribuabilului sau ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv.

(9) Deducerile personale prevăzute la alin. (2), (3) și (4) se însușează. Suma deducerilor personale admisă pentru calculul impozitului nu poate depăși de 3 ori deducerea personală de bază și se acordă în limita venitului realizat.

(10) Deducerile personale determinate potrivit prezentului articol nu se acordă personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, potrivit legii.

Norme metodologice:

18. Determinarea coeficienților și a sumei reprezentând deduceri personale de bază și suplimentare pentru fiecare contribuabil se efectuează astfel:

a) de către angajatorii cu sediul sau domiciliul în România pentru veniturile din salarii realizate pe teritoriul României, la funcția de bază;

b) de către organul fiscal pentru contribuabilii care realizează venituri din salarii, altele decât cele prevăzute la lit. a), pentru contribuabilii care realizează venituri din activități independente și din cedarea folosinței bunurilor, precum și în alte situații apărute în aplicarea prevederilor titlului III din Codul fiscal.

19. Deducerile personale de bază se acordă contribuabilului, automat, pentru fiecare lună a perioadei impozabile, în cursul sau la sfârșitul anului, potrivit pct. 18, după caz. Deducerile personale suplimentare pentru persoanele aflate în întreținere se acordă o singură dată numai pe lunile în care persoanele se află în întreținerea contribuabilului, iar cele pentru starea de invaliditate/handicap, numai pentru

perioada existenței acestei stări, atestată prin documente justificative. În cazul în care perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic ca urmare a decesului contribuabilului în cursul anului, acesta beneficiază de un număr de deduceri personale de bază lunare și de deduceri personale suplimentare corespunzător numărului de luni ale anului calendaristic până în luna decesului, inclusiv.

20. Deducerile personale suplimentare pentru persoanele aflate în întreținere se acordă numai pentru acele persoane care sunt efectiv în întreținerea contribuabilului, chiar dacă aceștia nu au domiciliul comun. Coeficientul de deducere personală suplimentară este de 0,5 pentru fiecare persoană validă aflată în întreținere. Pentru starea de invaliditate/handicap a persoanei aflate în întreținere coeficientul de deducere personală suplimentară se majorează corespunzător. Pentru ca o persoană să fie în întreținere, aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- existența unor raporturi juridice între contribuabil și persoana aflată în întreținere;
- încadrarea în plafon.

21. Sunt considerate persoane aflate în întreținere soțul/soția contribuabilului, copiii acestuia, precum și alți membri de familie până la gradul al doilea inclusiv.

22. În sensul art. 45 alin. (8), în categoria „alt membru de familie aflat în întreținere” se cuprind rudele contribuabilului și ale soțului/soției acestuia, până la gradul al doilea inclusiv.

23. După gradul de rudenie rudele se grupează astfel:

- rude de gradul întâi, cum ar fi: părinți și copii;
- rude de gradul al doilea, cum ar fi: bunici, nepoți și frați/surori.

24. Sunt considerate persoane în întreținere militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții și elevii militari ai instituțiilor de învățământ militar și civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obținute sunt sub plafonul stabilit de acest titlu.

25. Nu sunt considerate persoane în întreținere persoanele majore condamnate, care execută pedepse privative de libertate.

26. Copilul minor este considerat întotdeauna întreținut, cu excepția celor încadrați în muncă, indiferent dacă se află în unități speciale sanitare sau de protecție specială și altele asemenea, precum și în unități de învățământ, inclusiv în situația în care costul de întreținere este suportat de aceste unități. În acest caz eventualele venituri obținute de copilul minor nu se au în vedere la acordarea deducerii personale suplimentare.

Pentru copilul minor aflat în întreținerea părinților sau a tutorelui, deducerea personală suplimentară se acordă integral unuia dintre părinți, conform înțelegerii dintre aceștia, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din căsătorii anterioare, dreptul la coeficientul de deducere personală suplimentară pentru copilul aflat în întreținere revine părintelui căruia i-a fost încredințat copilul sau unuia dintre soți care formează noua familie, conform înțelegerii dintre aceștia, indiferent dacă s-a făcut o adopție cu efecte restrânse și chiar dacă părinții firești ai acestuia contribuie la întreținerea lui prin plata unei pensii de întreținere. Plata unei pensii de întreținere nu dă dreptul la deducere personală suplimentară părintelui obligat la această plată.

Pentru copilul minor primit în plasament sau încredințat unei persoane ori unei familii, dreptul la coeficientul de deducere personală suplimentară pentru acest copil se acordă:

- persoanei care l-a primit în plasament sau căreia i s-a încredințat copilul;

— unuia dintre soți care formează familia căreia i-a fost încredințat sau i-a fost dat în plasament copilul, conform înțelegerii dintre aceștia.

Pentru copiii aflați în întreținerea unei familii, deducerea personală suplimentară va fi acordată părinților, conform înțelegerii dintre aceștia. Nu se va fracționa între părinți deducerea personală suplimentară pentru fiecare copil aflat în întreținere. Astfel, în situația în care într-o familie sunt mai mulți copii aflați în întreținere, deducerile personale suplimentare se pot acorda unuia dintre părinți pentru toți copiii sau fiecărui părinte pentru un număr de copii, conform înțelegerii dintre părinți. În aceste situații angajații vor prezenta angajatorilor sau organului fiscal fie o declarație pe propria răspundere din partea soțului/soției, fie o adeverință emisă de angajatorul acestuia/acesteia, după caz, din care să rezulte numărul și identitatea copiilor pentru care beneficiază de deduceri personale suplimentare.

Nu se acordă deducere personală suplimentară următorilor:

— părinților ai căror copii sunt dați în plasament sau încredințați unei familii ori persoane;

— părinților copiilor încredințați unui organism privat autorizat sau unui serviciu public autorizat, în cazul în care părinții respectivi sunt puși sub interdicție sau sunt decăzuți din drepturile părintești.

Copilul minor cu vârsta între 16 și 18 ani, încadrat în muncă în condițiile Codului muncii, devine contribuabil și beneficiază de deducerea personală de bază, situație în care părinții nu mai au dreptul la acordarea deducerii personale suplimentare, întrucât deducerea personală se acordă o singură dată.

27. Contribuabilul beneficiază de deducere personală suplimentară pentru persoanele aflate în întreținere potrivit art. 45 alin. (3) din Codul fiscal, dacă persoana fizică întreținută nu are venituri sau veniturile acesteia sunt sub plafonul rezultat din aplicarea coeficientului aferent de deducere personală suplimentară la deducerea personală de bază.

28. Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în plafonul determinat se realizează comparând veniturile brute realizate de persoana fizică aflată în întreținere cu plafonul.

29. În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul obține venituri la funcția de bază, pentru a stabili dreptul acestuia la deduceri suplimentare pentru persoane aflate în întreținere, se compară venitul lunar realizat de persoana aflată în întreținere cu plafonul lunar, astfel:

a) în cazul în care persoana aflată în întreținere realizează venituri lunare de natura pensiilor, indemnizațiilor, alocațiilor și altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana întreținută rezultă din însumarea tuturor drepturilor de această natură realizate într-o lună;

b) în cazul în care venitul este realizat sub formă de câștiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competiții, dividende, dobânzi și altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizică aflată în întreținere se determină prin împărțirea venitului realizat la numărul de luni rămase până la sfârșitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) în cazul în care persoana întreținută realizează atât venituri lunare, cât și aleatorii, venitul lunar se determină prin însumarea acestor venituri.

30. În funcție de venitul lunar al persoanei întreținute, angajatorul va proceda după cum urmează:

a) în situația în care persoana aflată în întreținere, pentru care contribuabilul — angajatul — beneficiază de deducerea personală suplimentară, obține în cursul anului un venit lunar mai mare decât plafonul lunar, angajatorul va

înceta acordarea deducerii personale suplimentare pentru persoana în întreținere, începând cu luna următoare celei în care a fost realizat venitul;

b) în situația în care contribuabilul solicită acordarea deducerii personale suplimentare pentru persoana aflată în întreținere ca urmare a situării venitului lunar al acesteia din urmă sub plafonul lunar, angajatorul va începe acordarea deducerii personale suplimentare pentru persoana în întreținere o dată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care angajatul a depus solicitarea.

Dacă venitul unei persoane aflate în întreținere depășește plafonul deducerii personale suplimentare, ea nu este considerată întreținută.

31. Pentru determinarea coeficienților de deduceri personale suplimentare contribuabilul va depune la angajator o declarație pe propria răspundere, care trebuie să cuprindă următoarele informații:

— date de identificare a salariatului (numele și prenumele, domiciliul, codul numeric personal);

— date de identificare a fiecărei persoane aflate în întreținere (numele și prenumele, codul numeric personal), precum și situația invalidității sau handicapului, dacă este cazul.

În ceea ce privește copiii aflați în întreținere, la această declarație salariatul va anexa și adeverința de la angajatorul celuilalt soț sau declarația pe propria răspundere a acestuia că nu beneficiază de deducere personală suplimentară pentru acel copil.

32. Declarația pe propria răspundere a persoanei aflate în întreținere, cu excepția copilului minor, trebuie să cuprindă următoarele informații:

— date de identificare a persoanei aflate în întreținere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

— date de identificare a contribuabilului care beneficiază de coeficientul de deducere personală suplimentară, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

— acordul persoanei întreținute ca întreținătorul să beneficieze de coeficientul de deducere personală suplimentară;

— nivelul și natura venitului persoanei aflate în întreținere, inclusiv mențiunea privind suprafețele de teren agricol și silvic deținute, precum și declarația afirmativă sau negativă cu privire la desfășurarea de activități de: cultivare a terenurilor cu flori, legume și zarzavat în sere, în solarii amenajate și în sistem irigat; cultivare a arbuștilor și plantelor decorative, ciupercilor; exploatare a pepinierelor viticole și pomicole;

— angajarea persoanei întreținute de a comunica persoanei care contribuie la întreținerea sa orice modificări în situația venitului realizat.

Declarațiile pe propria răspundere depuse în vederea acordării de deduceri personale suplimentare nu sunt formulate tipizate.

33. Contribuabilul va prezenta angajatorului sau organului fiscal și documentele justificative care să ateste situația proprie și a persoanelor aflate în întreținere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele de naștere ale copiilor, certificatul emis de comisia de expertiză medicală sau decizia de pensionare pentru cazurile de invaliditate, adeverința de venit a persoanei întreținute sau declarația pe propria răspundere și altele. Documentele vor fi prezentate în original și în copie, angajatorul sau organul fiscal, după caz, păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul. Contribuabilii care depun declarația de venit global prin poștă și care solicită acordarea deducerilor de către

organul fiscal vor anexa la această declarație copii legalizate de pe documentele justificative care atestă dreptul la deduceri personale suplimentare.

34. Dacă la un angajat intervine o schimbare care are influență asupra deducerilor personale suplimentare acordate și această schimbare duce la diminuarea deducerii personale suplimentare, angajatul este obligat să înștiințeze angajatorul în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea.

35. În situația în care solicitarea și/sau depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerilor personale suplimentare se fac ulterior apariției evenimentului care dă naștere sau modifică dreptul la deducere, angajatorul va acorda deducerile cuvenite o dată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care angajatul a depus toate documentele justificative.

36. Situația definitivă a deducerilor personale suplimentare se va stabili o dată cu determinarea venitului anual impozabil și cu calculul impozitului anual.

37. În situația în care depunerea documentelor justificative se face după calcularea impozitului și regularizarea anuală potrivit prevederilor art. 61 din Codul fiscal, corecțiile se fac de către organul fiscal, pe baza cererii contribuabilului, la care se anexează toate documentele justificative care atestă dreptul acestuia la deduceri personale suplimentare. În cerere se va menționa obligatoriu perioada pentru care se solicită acordarea deducerilor, în termenul legal de prescripție.

38. Deducerea personală de bază nu se fracționează în cazul veniturilor realizate în baza unui contract de muncă cu timp parțial.

Codul fiscal:

Actualizarea deducerilor personale și a sumelor fixe

Art. 46. — (1) Deducerea personală de bază lunară, precum și celelalte sume fixe, exprimate în lei, se stabilesc potrivit procedurii prevăzute la art. 43.

(2) Începând cu anul fiscal 2004, sumele fixe exprimate în lei, altele decât deducerea personală de bază, se stabilesc potrivit procedurii prevăzute la art. 43 alin. (3).

(3) Sumele fixe se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(4) Sumele și tranșele de venituri impozabile sunt calculate prin rotunjire la suta de mii de lei, în sensul că fracțiunile sub 100.000 lei se majorează la 100.000 lei.

Norme metodologice:

39. Sumele fixe calculate prin rotunjire la suta de mii de lei sunt cele prevăzute la art. 43 alin. (2)—(4), art. 56 alin. (4) lit. a), art. 73, art. 81 alin. (4) și art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal.

40. Pentru determinarea impozitului pe venitul anual global, precum și pentru recalcularea impozitului anual pe veniturile din salarii, deducerea personală de bază se actualizează potrivit art. 43 alin. (2) sau alin. (4) din Codul fiscal.

41. Rotunjirea la suta de mii de lei se referă și la tranșele de venituri din baremele de impunere anuale și lunare. Atât sumele fixe, cât și baremele de impunere sunt aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice și sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Codul fiscal:

CAPITOLUL II

Venituri din activități independente**Definirea veniturilor din activități independente**

Art. 47 — (1) Veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerț ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum și din practicarea unei meserii.

(3) Constituie venituri din profesii libere veniturile obținute din exercitarea profesiilor medicale, de avocat, notar, auditor financiar, consultant fiscal, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii reglementate, desfășurate în mod independent, în condițiile legii.

(4) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din brevete de invenție, desene și modele, mostre, mărci de fabrică și de comerț, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor și drepturi conexe dreptului de autor și altele asemenea.

Norme metodologice:

42. Se supun impozitului pe veniturile din activități independente persoanele fizice care realizează aceste venituri în mod individual sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea desfășurării de activități în scopul obținerii de venit, asociere care se realizează potrivit dispozițiilor legale și care nu dă naștere unei persoane juridice.

43. Exercițarea unei activități independente presupune desfășurarea acesteia în mod obișnuit, pe cont propriu și urmărind un scop lucrativ. Printre criteriile care definesc preponderent existența unei activități independente sunt: libera alegere a desfășurării activității, a programului de lucru și a locului de desfășurare a activității; riscul pe care și-l asumă întreprinzătorul; activitatea se desfășoară pentru mai mulți clienți; activitatea se poate desfășura nu numai direct, ci și cu personalul angajat de întreprinzător în condițiile legii.

44. Persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitării în România pentru veniturile obținute din desfășurarea în România, potrivit legii, a unei activități independente, printr-un sediu permanent.

45. Sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comerț de către persoane fizice sau asocieri fără personalitate juridică, din prestări de servicii, altele decât cele realizate din profesii libere, precum și cele obținute din practicarea unei meserii.

Principalele activități care constituie fapte de comerț sunt:

- activități de producție;
- activități de cumpărare efectuate în scopul revânzării;
- organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive și altele asemenea;
- activități al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacții comerciale printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agent de asigurare și alte asemenea contracte încheiate în conformitate cu prevederile Codului comercial, indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul;

— vânzarea în regim de consignație a bunurilor cumpărate în scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate;

— activități de editare, imprimare, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, și altele asemenea;

— transport de bunuri și de persoane;

— alte activități definite în Codul comercial.

46. Pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecărei persoane asociate din cadrul asocierii fără personalitate juridică, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societății civile profesionale, asupra venitului net distribuit.

47. Sunt considerate venituri din profesii libere veniturile obținute din prestări de servicii cu caracter profesional, desfășurate în mod individual sau în diverse forme de asociere, în domeniile științific, literar, artistic, educativ și altele, de către: medici, avocați, notari publici, executori judecătorești, experți tehnici și contabili, contabili autorizați, consultanți de plasament în valori mobiliare, auditori financiari, consultanți fiscali, arhitecți, traducători, sportivi, precum și alte persoane fizice cu profesii reglementate.

48. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenții, mai puțin realizările tehnice, know-how, mărci înregistrate, franciza și altele asemenea, recunoscute și protejate prin înscrieri ale instituțiilor specializate, precum și a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor. Veniturile de această natură se supun regulilor de determinare pentru veniturile din activități independente și în situația în care drepturile respective fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licență, franciză și altele asemenea, precum și cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remunerație directă, remunerație secundară, onorariu, redevență și altele asemenea.

Veniturile rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală prevăzute în mod expres în contractul încheiat între părți reprezintă venituri din drepturi de proprietate intelectuală. De asemenea, sunt incluse în categoria veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală și veniturile din cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumția de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.

În situația existenței unei activități dependente ca urmare a unei relații de angajare, remunerația prestărilor rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală care intră în sfera sarcinilor de serviciu reprezintă venituri de natură salarială, conform prevederilor menționate în mod expres în contractul dintre angajat și angajator, și se supun impozitării potrivit prevederilor cap. III „Venituri din salarii” al titlului III din Codul fiscal.

Veniturile reprezentând drepturi bănești ale autorului unei realizări tehnice nu sunt considerate, din punct de vedere fiscal, venituri din drepturi de proprietate intelectuală.

49. Persoanele fizice angajate, precum și cele care încheie contracte, altele decât cele prin care sunt reglementate relațiile de angajare, și care desfășoară activități utilizând baza materială a angajatorului sau a celeilalte părți contractante, în vederea realizării de invenții, realizări tehnice sau procedee tehnice, opere științifice, literare, artistice etc. obțin venituri de natură salarială.

50. Veniturile realizate de sportivii profesioniști care participă la competiții sportive pe cont propriu și nu au relații de angajare cu entitatea plătitoare de venit sunt considerate venituri din activități independente.

Codul fiscal:**Venituri neimpozabile**

Art. 48. — (1) Nu sunt venituri impozabile:

a) veniturile obținute prin aplicarea efectivă în țară de către titular sau, după caz, de către licențiații acestuia a unei invenții brevetate în România, incluzând fabricarea produsului sau, după caz, aplicarea procedurii, în primii 5 ani de la prima aplicare, calculați de la data începerii aplicării și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului;

b) venitul obținut de titularul brevetului prin cesionarea acestuia.

(2) De prevederile alin. (1) beneficiază persoanele fizice care exploatează invenția, respectiv titularul brevetului aplicat.

Norme metodologice:

51. În aplicarea prevederilor art. 48 din Codul fiscal Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci și Ministerul Finanțelor Publice emit ordin comun potrivit prevederilor art. 5 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Reguli generale de stabilire a venitului net din activități independente determinat pe baza contabilității în partidă simplă

Art. 49. — (1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 50 și 51.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfășurarea activității;

b) veniturile sub formă de dobânzi din creanțe comerciale sau din alte creanțe utilizate în legătură cu o activitate independentă;

c) câștigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii utilizate într-o activitate independentă, inclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activității;

d) veniturile din angajamentul de a nu desfășura o activitate independentă sau de a nu concura cu o altă persoană;

e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată apărute în legătură cu o activitate independentă.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;

b) sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

c) sumele primite ca despăgubiri;

d) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații.

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II;

d) cheltuielile cu primele de asigurare să fie efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;

2. activele ce servesc ca garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității pentru care este autorizat contribuabilul;

3. boli profesionale, risc profesional și accidente de muncă;

4. persoane care obțin venituri din salarii, potrivit prevederilor capitolului III din prezentul titlu, cu condiția impozitării sumei reprezentând prima de asigurare, la beneficiarul acesteia, la momentul plății de către suportator.

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare și mecenat efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

c) suma cheltuielilor cu indemnizația primită pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

d) cheltuielile sociale, în limita unei sume obținute prin aplicarea unei cote de până la 2% la fondul de salarii realizat anual;

e) pierderile privind bunurile perisabile, în limitele prevăzute de actele normative în materie;

f) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

g) contribuțiile efectuate în numele angajaților la scheme facultative de pensii ocupaționale, în conformitate cu legislația în vigoare, în limita echivalentului în lei a 200 euro anual, pentru o persoană;

h) prima de asigurare pentru asigurările private de sănătate, în limita stabilită potrivit legii;

i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât și în scopul personal al contribuabilului sau asociaților, sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activității independente;

j) cheltuielile reprezentând contribuții sociale obligatorii pentru salariați și contribuabili, potrivit legii;

k) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;

l) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria — rata de leasing — în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing și societățile de leasing.

(6) Baza de calcul se determină ca diferență dintre venitul brut și cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat și cheltuielile de protocol.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale căror surse se află pe teritoriul României sau în străinătate;

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;

d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decât cele prevăzute la alin. (4) lit. d) și la alin. (5) lit. h);

e) donații de orice fel;

f) amenzile, confiscările, dobânzile, penalitățile de întârziere și penalitățile datorate autorităților române și străine, potrivit prevederilor legale, altele decât cele plătite conform clauzelor din contractele comerciale;

g) ratele aferente creditelor angajate;

h) dobânzile aferente creditelor angajate pentru achiziționarea de imobilizări corporale de natura mijloacelor fixe, în cazul în care dobânda este cuprinsă în valoarea de intrare a imobilizării corporale, potrivit prevederilor legale;

i) cheltuielile de achiziționare sau de fabricare a bunurilor și a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;

j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliță de asigurare;

k) sumele sau valoarea bunurilor confiscate, ca urmare a încălcării dispozițiilor legale în vigoare;

l) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;

m) alte sume prevăzute prin legislația în vigoare.

(8) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente sunt obligați să organizeze și să conducă evidența contabilă în partidă simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă, și să completeze Registrul-jurnal de încasări și plăți, Registrul-inventar și alte documente contabile prevăzute de legislația în materie.

(9) În Registrul-inventar se trec toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității.

Norme metodologice:

52. În venitul brut se includ toate veniturile în bani și în natură, cum sunt: venituri din vânzarea de produse și de mărfuri, venituri din prestarea de servicii și executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii și orice alte venituri obținute din exercitarea activității, precum și veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilitățile bănești aferente afacerii, din alte activități adiacente și altele asemenea.

Prin *activități adiacente* se înțelege toate activitățile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

În cazul încetării definitive a activității sumele obținute din valorificarea bunurilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloace fixe, obiecte de inventar și altele asemenea, precum și stocurile de materii prime, materiale, produse finite și mărfuri rămase nevalorificate sunt incluse în venitul brut.

În cazul în care bunurile din patrimoniul afacerii trec în patrimoniul personal al contribuabilului, din punct de vedere fiscal se consideră o înstrăinare, iar suma reprezentând contravaloarea acestora se include în venitul brut al afacerii.

În toate cazurile evaluarea se face la prețurile practicate pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică.

Nu constituie venit brut următoarele:

— aporiturile în numerar sau echivalentul în lei al aporiturilor în natură făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;

— sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

— sumele primite ca despăgubiri;

— sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații.

53. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 49 alin. (4)—(7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

a) să fie efectuate în interesul direct al activității;

b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;

c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

54. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

— cheltuielile cu achiziționarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar și mărfuri;

— cheltuielile cu lucrările executate și serviciile prestate de terți;

— cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrări și prestarea de servicii pentru clienți;

— chiria aferentă spațiului în care se desfășoară activitatea, cea aferentă utilajelor și altor instalații utilizate în desfășurarea activității, în baza unui contract de închiriere;

— dobânzile aferente creditelor bancare;

— dobânzile aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice, utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;

— cheltuielile cu comisioanele și cu alte servicii bancare;

— cheltuielile cu primele de asigurare care privesc imobilizările corporale și necorporale, inclusiv pentru stocurile deținute, precum și cheltuielile de asigurare pentru boli profesionale, risc profesional și împotriva accidentelor de muncă;

— cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile din patrimoniul personal, când acestea reprezintă garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității independente a contribuabilului;

— cheltuielile de protocol ocazionate de acordarea unor cadouri, tratații și mese partenerilor de afaceri, efectuate în scopul afacerii;

— cheltuielile poștale și taxele de telecomunicații;

— cheltuielile cu energia și apa;

— cheltuielile cu transportul de bunuri și de persoane;

— cheltuieli de natură salarială;

— cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decât impozitul pe venit;

— cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurările sociale, pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de șomaj, pentru asigurările sociale de sănătate, precum și alte contribuții obligatorii pentru contribuabil și angajații acestuia;

— cheltuielile reprezentând contribuțiile profesionale obligatorii datorate, potrivit legii, asociațiilor profesionale din care fac parte contribuabilii;

— cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementările din titlul II din Codul fiscal;

— valoarea rămasă neamortizată a bunurilor și drepturilor amortizabile înstrăinate, determinată prin deducerea din prețul de cumpărare a amortizării incluse pe costuri în cursul exploatării, și limitată la nivelul venitului realizat din înstrăinare;

— cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria (rata de leasing) în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing și societățile de leasing;

— cheltuielile cu pregătirea profesională pentru contribuabili și salariații lor;

— cheltuielile ocazionate de participarea la congrese și alte întruniri cu caracter profesional;

— cheltuielile cu funcționarea și întreținerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înțelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;

— cheltuieli reprezentând tichetele de masă acordate de angajator potrivit legii;

— cheltuielile de delegare, detașare și deplasare, cu excepția celor reprezentând indemnizația de delegare, detașare în altă localitate în țară și în străinătate, care este deductibilă limitat;

— cheltuielile de reclamă și publicitate reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului în baza unui contract scris, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama și publicitatea se efectuează prin mijloace proprii. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă și publicitate și bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

— alte cheltuieli efectuate pentru realizarea veniturilor.

55. Sunt cheltuieli deductibile limitat, de exemplu, următoarele:

— cheltuielile cu sponsorizarea și mecenatul sunt deductibile în limitele stabilite la art. 49 din Codul fiscal și potrivit condițiilor din legislația în materie;

— cheltuielile reprezentând indemnizația de delegare și detașare în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, sunt deductibile, respectiv în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

— cheltuielile sociale în limita unei sume stabilite prin aplicarea unei cote de până la 2% asupra fondului de salarii realizat anual și acordate pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, sub forma: ajutoarelor de înmormântare, ajutoarelor pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarelor pentru bolile grave și incurabile, ajutoarelor pentru naștere, cadourilor pentru copiii minori ai salariaților, cadourilor oferite salariaților, contravalorii transportului la și de la locul de muncă al salariatului, costului prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourile oferite angajaților cu ocazia zilei de 8 martie sunt deductibile în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depășește 1.200.000 lei, sumă actualizată potrivit prevederilor art. 46 din Codul fiscal.

56. Veniturile obținute din valorificarea în regim de conștație sau prin vânzare directă către agenți economici și alte instituții a bunurilor rezultate în urma unei prelucrări sau procurate în scopul revânzării sunt considerate venituri din activități independente. În această situație se vor solicita documentele care atestă proveniența bunurilor respective, precum și autorizația de funcționare. Nu se încadrează în aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.

57. Toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității se înscriu în Registrul-inventar și constituie patrimoniul afacerii.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului net din activități independente, pe baza normelor de venit

Art. 50. — (1) Venitul net dintr-o activitate independentă, care este desemnată conform alin. (2), și care este desfășurată de către contribuabil, individual, fără salariați, se determină pe baza normelor de venit.

(2) Ministerul Finanțelor Publice elaborează normele care conțin nomenclatorul activităților pentru care venitul net se stabilește pe bază de norme de venit și precizează regulile care se utilizează pentru stabilirea acestor norme de venit.

(3) Direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale au obligația de a stabili și publica anual normele de venit înainte de data de 1 ianuarie a anului în care urmează a se aplica normele respective.

(4) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate independentă pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activități se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfășurată activitatea respectivă.

(5) Dacă un contribuabil desfășoară două sau mai multe activități desemnate, venitul net din aceste activități se stabilește pe baza celei mai ridicate norme de venit pentru respectivele activități.

(6) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate din cele prevăzute la alin. (1) și o altă activitate care nu este prevăzută la alin. (1), atunci venitul net din activitățile independente desfășurate de contribuabil se determină pe baza contabilității în partidă simplă, conform art. 49.

(7) Venitul net din activitatea de transport de persoane și de bunuri în regim de taxi se determină pe baza normelor de venit.

(8) Dacă un contribuabil desfășoară activitate de transport de persoane și de bunuri în regim de taxi și desfășoară și o altă activitate independentă, atunci venitul net din activitățile independente desfășurate de contribuabil se determină pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, conform art. 49. În acest caz, venitul net din aceste activități nu poate fi inferior venitului net stabilit pe baza normei de venit pentru activitatea de transport de persoane fizice și de bunuri în regim de taxi.

(9) Contribuabilii care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit nu au obligația să organizeze și să conducă evidența contabilă în partidă simplă pentru activitatea respectivă.

Norme metodologice:

58. În sensul art. 50 din Codul fiscal, pentru persoanele fizice autorizate care realizează venituri din activități independente și desfășoară activități cuprinse în nomenclatorul stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice, individual, fără angajați, venitul net se poate determina pe bază de norme anuale de venit. La stabilirea normelor anuale de venit se vor avea în vedere și caracterul sezonier al unor activități, precum și durata concediului legal de odihnă.

Pentru contribuabilii care desfășoară mai multe activități, printre care și cea de taximetrie, impunerea se face în sistem real. În acest caz venitul net din activitatea de taximetrie luat în calcul nu poate fi inferior normei de venit, stabilită pentru această activitate.

Persoanele care desfășoară activitatea de taximetrie cu autoturismele proprietate personală în baza unor contracte, altele decât contractele de muncă încheiate cu agenți economici care au ca obiect de activitate taximetria, sunt

supuse impozitării în aceleași condiții cu taximetriștii care își desfășoară activitatea în mod independent, pe bază de norme de venit sau în sistem real.

59. La stabilirea coeficienților de corecție a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

- vadul comercial și clientela;
- vârsta contribuabililor;
- timpul afectat desfășurării activității, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 60 și 61;
- starea de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;
- activitatea se desfășoară într-un spațiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;
- realizarea de lucrări, prestarea de servicii și obținerea de produse cu material propriu sau al clientului;
- folosirea de mașini, dispozitive și scule, acționate manual sau de forță motrice;
- alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârstă a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au și calitatea de salariat sau își pierd această calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

60. Venitul net din activități independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, se reduce proporțional cu:

- perioada de la începutul anului și până la momentul autorizării din anul începerii activității;
- perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, în situația încetării activității, la cererea contribuabilului.

61. Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, datorate unor accidente, spitalizării și altor cauze obiective, inclusiv cele de forță majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc proporțional cu perioada nelucrată, la cererea contribuabililor. În situația încetării activității în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, persoanele fizice autorizate și asociațiile fără personalitate juridică sunt obligate să depună autorizația de funcționare și să înștiințeze în scris, în termen de 5 zile, organele fiscale în a căror rază teritorială aceștia își desfășoară activitatea. În acest sens se va anexa, în copie, dovada din care să rezulte depunerea autorizației.

62. Pentru contribuabilii impuși pe bază de norme de venit, care își exercită activitatea o parte din an, în situațiile prevăzute la pct. 60 și 61, venitul net aferent perioadei efectiv lucrate se determină prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulțește cu numărul zilelor de activitate.

În acest scop organul fiscal întocmește o notă de constatare care va cuprinde date și informații privind:

- situația care a generat corectarea normei de venit, cum ar fi: începutul/sfârșitul activității, întreruperea temporară, conform pct. 61, și altele asemenea;
- perioada în care nu s-a desfășurat activitate;
- documentele justificative depuse de contribuabil;
- recalcularea normei, conform prezentului punct.

63. Pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de normă de venit și care anterior a fost impus în sistem real, având investiții în curs de amortizare, valoarea amortizării nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investițiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfășurare a activității sau în caz de încetare a activității majorează norma de venit proporțional cu valoarea amortizată în perioada impunerii în sistem real.

64. În cazul contribuabilului impus pe bază de normă de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real și a efectuat investiții care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activității vor majora norma de venit.

65. Contribuabilii care în cursul anului fiscal nu mai îndeplinesc condițiile de impunere pe bază de normă de venit vor fi impuși în sistem real de la data respectivă, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea fracțiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidența contabilă.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului net din drepturile de proprietate intelectuală

Art. 51. — (1) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală se stabilește prin scăderea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

a) o cheltuială deductibilă egală cu 60% din venitul brut;

b) contribuțiile sociale obligatorii plătite.

(2) În cazul veniturilor provenind din crearea unor lucrări de artă monumentală, venitul net se stabilește prin deducerea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

a) o cheltuială deductibilă egală cu 70% din venitul brut;

b) contribuțiile sociale obligatorii plătite.

(3) În cazul exploatării de către moștenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum și în cazul remunerației reprezentând dreptul de suită și al remunerației compensatorii pentru copia privată, venitul net se determină prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (1) și (2).

Norme metodologice:

66. În următoarele situații venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină ca diferență între venitul brut și comisionul convenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuții de colectare și de repartizare a veniturilor între titularii de drepturi:

- venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;

- venituri din exercitarea dreptului de suită;

- venituri reprezentând remunerația compensatorie pentru copia privată.

67. Dreptul de suită este dreptul acordat de lege autorului unei opere de artă plastică de a primi o cotă de 5% din prețul de revânzare al operei respective, dacă revânzarea se face prin licitație sau prin intermediul unui agent comisionar ori de către un comerciant. Licitorii, agenții comisionari și comercianții au obligația să rețină și să plătească autorului suma corespunzătoare cotei de 5% din prețul de vânzare.

68. Remunerația compensatorie pentru copia privată este o sumă stabilită printr-o dispoziție expresă a legii drept compensație pecuniară pentru prejudiciile cauzate titularilor de drepturi prin reproducerea/copierea de către diverse persoane, în scop personal, a unor opere protejate, cum ar fi creații și prestații cuprinse într-o fixare comercială.

Această remunerație este plătită de către fabricanții sau importatorii de aparate ce permit reproducerea acestor opere sau de suporturi utilizabile pentru reproducerea operelor. Remunerația este de 5% din prețul de vânzare sau din valoarea înscrisă în documentele vamale pentru aceste aparate sau suporturi.

Remunerația compensatorie pentru copia privată se colectează prin intermediul organismelor de gestiune colectivă, care repartizează sumele astfel colectate fiecărui beneficiar.

Codul fiscal:

(4) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, contribuabilii vor completa numai partea din Registrul-jurnal de încasări și plăți referitoare la încasări. Această reglementare este opțională pentru cei care consideră că își pot îndeplini obligațiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit. Acești contribuabili au obligația să arhiveze și să păstreze documentele justificative cel puțin în limita termenului de prescripție prevăzut de lege.

Norme metodologice:

69. Venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât și reținerile în contul plăților anticipate efectuate cu titlu de impozit și contribuțiile obligatorii reținute de plătitorii de venituri.

În cazul în care determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală se face pe bază de cote forfetare de cheltuieli, nu există obligativitatea înregistrării în evidența contabilă a cheltuielilor efectuate aferente venitului.

70. Cheltuielile forfetare includ comisioanele și alte sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de venituri drept plată a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceștia din urmă către titularii de drepturi.

71. Sunt considerate opere de artă monumentală următoarele:

- lucrări de decorare, cum ar fi pictura murală a unor spații și clădiri de mari dimensiuni, interior-exterior;
- lucrări de artă aplicată în spații publice, cum ar fi: ceramică, metal, lemn, piatră, marmură și altele asemenea;
- lucrări de sculptură de mari dimensiuni, design monumental, amenajări de spații publice;
- lucrări de restaurare a acestora.

72. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală obținute din străinătate se supun regulilor aplicabile veniturilor din străinătate, indiferent dacă sunt încasate direct de titulari sau prin intermediul entităților responsabile cu gestiunea drepturilor de proprietate intelectuală, potrivit legii.

73. Cota de cheltuieli forfetare nu se acordă în cazul în care persoanele fizice utilizează baza materială a beneficiarului acestor drepturi de proprietate intelectuală.

Codul fiscal:

Opțiunea de a stabili venitul net, utilizându-se datele din contabilitatea în partidă simplă

Art. 52. — (1) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente, impuși pe bază de norme de venit, precum și cei care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 49.

(2) Opțiunea de a determina venitul net pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi și se

consideră reînnoită pentru o nouă perioadă, dacă nu se depune o cerere de renunțare de către contribuabil.

(3) Cererea de opțiune pentru stabilirea venitului net în sistem real se depune la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfășurat activitate și în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activității, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

Norme metodologice:

74. Opțiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 50 alin. (1) din Codul fiscal, care au desfășurat activitate în anul precedent și au fost impuși pe bază de norme de venit, prin depunerea până la data de 31 ianuarie a anului fiscal a cererii de opțiune pentru sistemul real de impunere, precum și a declarației privind venitul estimat;

b) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 50 alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin depunerea în termen de 15 zile de la începerea activității a declarației privind venitul estimat, însoțită de cererea de opțiune pentru sistemul real de impunere.

75. Contribuabilii impuși în sistem real au dreptul de a renunța la opțiune pe baza unei cereri depuse până la data de 31 ianuarie a anului fiscal.

76. Cererea depusă, cuprinzând opțiunea pentru sistemul real, precum și cererea de renunțare la opțiune se consideră aprobate de drept prin depunere și înregistrare la organul fiscal.

Codul fiscal:

Reținerea la sursă a impozitului pentru unele venituri din activități independente

Art. 53. — (1) Plătitorii următoarelor venituri au obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozit prin reținere la sursă, reprezentând plăți anticipate, din veniturile plătite:

- a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală;
- b) venituri din vânzarea bunurilor în regim de conșignație;
- c) venituri din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial;
- d) venituri din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil;
- e) venituri din activitatea de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară;
- f) venitul obținut de o persoană fizică dintr-o asocieră cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului II, care nu generează o persoană juridică;
- g) venitul obținut de o persoană fizică dintr-o asocieră cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului IV, care nu generează o persoană juridică.

(2) Impozitul ce trebuie reținut se stabilește după cum urmează:

a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a), aplicând o cotă de impunere de 15% la venitul brut;

b) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f), aplicând cotele de impunere prevăzute pentru impozitul pe profit, la profitul convenit persoanei fizice asociate;

c) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. g), aplicând cota de impunere prevăzută pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor, la veniturile ce revin persoanei fizice din asocieră;

d) în cazul celorlalte venituri prevăzute la alin. (1), aplicând o cotă de impunere de 10% la venitul brut.

(3) Impozitul ce trebuie reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, cu excepția impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f) și g), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlurilor II și IV.

Norme metodologice:

77. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală au obligația de a calcula și de a reține în cursul anului fiscal o sumă reprezentând 15% din venitul brut realizat de titularii de drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a exploatării drepturilor respective. Această sumă reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual datorat de contribuabili.

78. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligația calculării și reținerii impozitului anticipat, sunt, după caz:

— utilizatorii de opere, invenții, know-how și altele asemenea, în situația în care titularii de drepturi își exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relația contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală și utilizatorul respectiv este directă;

— organismele de gestiune colectivă sau alte entități, care, conform dispozițiilor legale, au atribuții de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredințată de către titulari. În această situație se încadrează și producătorii și agenții mandatați de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează și se repartizează drepturile respective.

79. În situația în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entități asemănătoare, obligația calculării și reținerii impozitului anticipat revine organismului sau entității care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

80. În cazul contribuabililor ale căror plăți anticipate sunt calculate în conformitate cu prevederile art. 53 alin. (1) lit. b)–e) din Codul fiscal pentru veniturile de această natură și care realizează venituri din activități independente și în alte condiții, pentru acestea din urmă au obligația să le evidențieze în contabilitate separat și să plătească în cursul anului plăți anticipate trimestriale, în conformitate cu art. 88 din Codul fiscal.

81. Impozitul anticipat se calculează și se reține în momentul efectuării plății sumelor către beneficiarul venitului.

82. Impozitul reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care se fac plata venitului și reținerea impozitului.

Codul fiscal:

CAPITOLUL III

Venituri din salarii

Definirea veniturilor din salarii

Art. 56. — (1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură, obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) În vederea impunerii, sunt asimilate salariilor:

a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop lucrativ;

c) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile și alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;

d) indemnizația lunară brută, precum și suma din profitul net, convenite administratorilor la companii/societăți naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și la regiile autonome;

e) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație și în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

h) indemnizația lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declarația de asigurări sociale;

i) sumele acordate de persoanele juridice fără scop patrimonial și de alte entități nepătitoare de impozit pe profit, peste limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizația primită pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, pentru salariații din instituțiile publice;

j) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.

Norme metodologice:

83. Veniturile de natură salarială prevăzute la art. 56 din Codul fiscal, denumite în continuare *venituri din salarii*, sunt venituri din activități dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

— părțile care intră în relația de muncă, denumite în continuare *angajator* și *angajat*, stabilesc de la început: felul activității, timpul de lucru și locul desfășurării activității;

— partea care utilizează forța de muncă pune la dispoziția celeilalte părți mijloacele de muncă, cum ar fi: spații cu înzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă și altele asemenea;

— persoana care activează contribuie numai cu prestația fizică sau cu capacitatea ei intelectuală, nu și cu capitalul propriu;

— plătitorul de venituri de natură salarială suportă cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizația de delegare-detașare în țară și în străinătate, și alte cheltuieli de această natură, precum și indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă suportată de angajator potrivit legii;

— persoana care activează lucrează sub autoritatea unei alte persoane și este obligată să respecte condițiile impuse de aceasta, conform legii.

84. Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire:

— salariile de bază;

— sporurile și adaosurile de orice fel;

— indemnizațiile de orice fel;

— recompensele și premiile de orice fel;

— sumele reprezentând premiul anual și stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituțiile publice, cele reprezentând stimulentele din fondul de participare la profit, acordate salariaților agenților economici după aprobarea bilanțului contabil, potrivit legii;

— sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepția sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului și familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum și eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;

— sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;

— orice alte câștiguri în bani și în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată a muncii lor;

b) indemnizațiile, precum și orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorității publice, alese sau numite în funcție, potrivit legii, precum și altora asimilate cu funcțiile de demnitate publică, stabilite potrivit sistemului de stabilire a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică;

c) drepturile personalului militar în activitate și ale militaților angajați pe bază de contract, reprezentând solda lunară compusă din solda de grad, solda de funcție, gradații și indemnizații, precum și prime, premii și alte drepturi stabilite potrivit legislației speciale;

d) drepturile administratorilor, obținute în baza contractului de administrare încheiat cu companiile/societățile naționale, societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și cu regiile autonome, stabilite potrivit legii, cum ar fi: indemnizația lunară brută, suma convenită prin participare la profitul net al societății;

e) sumele plătite membrilor fondatori ai unei societăți comerciale constituite prin subscripție publică, potrivit cotei de participare la profitul net, stabilită de adunarea constitutivă, potrivit legislației în vigoare;

f) sumele primite de reprezentanții numiți în adunarea generală a acționarilor și sumele primite de membrii consiliului de administrație și ai comisiei de cenzori, stabilite potrivit prevederilor legale;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, conform legii;

h) sumele primite de către persoanele fizice agreeate de Ministerul Finanțelor Publice să efectueze certificarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară la instituțiile publice care nu au compartiment propriu de audit intern și care nu își desfășoară activitatea în cabinete individuale înregistrate la organele fiscale teritoriale;

i) indemnizațiile, primele și alte asemenea sume acordate membrilor aleși ai unor entități, cum ar fi: organizații sindicale, organizații patronale, alte organizații neguvernamentale, asociații de proprietari/chiriași și altele asemenea;

j) indemnizațiile acordate ca urmare a participării în comisii, comitete, consilii și altele asemenea, constituite conform legii;

k) veniturile obținute de condamnații care execută pedepse la locul de muncă;

l) sumele plătite sportivilor amatori, ca urmare a participării în competiții sportive oficiale, precum și sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști în domeniu de către cluburile sau asociațiile sportive cu care aceștia au relații contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepția celor prevăzute la art. 42 lit. t) din Codul fiscal;

m) compensații bănești individuale acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispozițiilor prevăzute în contractul de muncă;

n) indemnizații sau alte drepturi acordate angajaților cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o altă localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziții legale, cu excepția celor prevăzute la art. 56 alin. (4) lit. h) și i) din Codul fiscal;

o) alte drepturi sau avantaje de natură salarială sau asimilate salariilor.

Codul fiscal:

(3) Avantajele, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate dependentă includ, însă nu sunt limitate la:

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii, în scop personal, cu excepția deplasării pe distanța dus-întors de la domiciliu la locul de muncă;

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum și alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un preț mai mic decât prețul pieței;

c) împrumuturi nerambursabile și diferența favorabilă dintre dobânda preferențială și dobânda de referință a Băncii Naționale a României, pentru depozite și credite;

d) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare plătite de către suportator pentru salariații proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii, la momentul plății primei respective, altele decât cele obligatorii.

Norme metodologice:

85. Avantajele în bani și în natură sunt considerate a fi orice foloase primite de salariat de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă sau a unei relații contractuale între părți, după caz.

86. La stabilirea venitului impozabil se au în vedere și avantajele primite de către persoana fizică, cum ar fi:

a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, în scop personal;

b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, chesretea, lemne de foc, cărbuni, energie electrică, termică și altele;

c) abonamentele de radio și televiziune, de transport, abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice;

d) permise de călătorie pe diverse mijloace de transport;

e) bilete de tratament și odihnă;

f) cadouri primite cu diverse ocazii, cu excepția celor menționate la art. 56 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;

g) contravaloarea folosinței unei locuințe în scop personal și a cheltuielilor conexe de întreținere, cum sunt cele privind consumul de apă, consumul de energie electrică și termică și altele asemenea, cu excepția celor prevăzute în mod expres la art. 56 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal;

h) cazarea și masa acordate în unități proprii de tip hotelier;

i) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridică sau de o altă entitate, pentru angajații proprii, precum și pentru alți beneficiari, cu excepția primelor de asigurare obligatorii potrivit legislației în materie.

Tratamentul fiscal al avantajului reprezentând contravaloarea primelor de asigurare este următorul:

— pentru beneficiarii care obțin venituri salariale și asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de această natură ale lunii în care sunt plătite primele de asigurare;

— pentru alți beneficiari care nu au o relație generatoare de venituri salariale și asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile art. 83 din Codul fiscal.

87. Avantajele în bani pot fi sumele permise pentru procurarea de bunuri și servicii, precum și sumele acordate pentru distracții sau recreere.

88. Avantajele în bani și echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă.

89. Fac excepție veniturile care sunt expres menționate ca fiind neimpozabile, în limitele și condițiile prevăzute la art. 56 alin. (4) din Codul fiscal.

90. Veniturile în natură, precum și avantajele în natură permise cu titlu gratuit sunt evaluate la prețul pieței la locul și data acordării avantajului. Avantajele permise cu plata parțială sunt evaluate ca diferență între prețul pieței la locul și data acordării avantajului și suma reprezentând plata parțială.

91. Evaluarea avantajelor în natură sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicându-se un procent de 1,7% pentru fiecare lună, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este închiriat de la o terță persoană, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a locuinței permise se face la nivelul chiriei practicate pentru suprafețele locative deținute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi apă, gaz, electricitate, cheltuieli de întreținere și reparații și altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectivă;

c) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a altor bunuri decât vehiculul și locuința se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecărui bun pe unitate de măsură specifică sau la nivelul prețului practicat pentru terți.

92. Evaluarea utilizării în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosință mixtă se face astfel:

a) pentru vehicule evaluarea se face conform pct. 91 lit. a), iar avantajul se determină proporțional cu numărul de kilometri parcursi în interes personal din totalul kilometrilor;

b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor pct. 91 și avantajul se determină proporțional cu numărul de metri pătrați folosiți pentru interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

93. Nu sunt considerate avantaje:

— contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajații a căror activitate presupune deplasarea frecventă în interiorul localității;

— reducerile de prețuri practicate în scopul vânzării, de care pot beneficia clienții persoane fizice;

— costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice efectuate, precum și utilizarea autoturismului de serviciu pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu.

94. Angajatorul stabilește partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentând folosința în scop personal, care reprezintă avantaj impozabil, în condițiile art. 56 alin. (3) din Codul fiscal, și se va impozita prin cumularea cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primește acest avantaj. În acest scop angajatorul stabilește limita

convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmând ca ceea ce depășește această limită să fie considerat avantaj în natură, în situația în care salariatului în cauză nu i s-a imputat costul convorbirilor respective.

95. La evaluarea avantajului folosirii în scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosință mixtă, pus la dispoziție unui angajat, nu se ia în considerare distanța dus-întors de la domiciliu la locul de muncă, precum și cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

Codul fiscal:

(4) Următoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit:

a) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru naștere, veniturile reprezentând cadouri pentru copiii minori ai salariaților, cadourile oferite salariaților, contravaloarea transportului la și de la locul de muncă al salariatului, costul prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților, cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourile oferite angajaților cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depășește 1.200.000 lei. Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt permise în baza unor legi speciale și finanțate din buget;

Norme metodologice:

96. Ajutoarele de înmormântare sunt venituri neimpozabile atât în cazul angajatului, cât și în cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de muncă sau prevederilor din legi speciale, indiferent de sursa din care sunt acordate.

97. Plafonul stabilit pentru cadourile oferite de angajatori copiilor minori ai angajaților cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și pentru cadourile oferite angajaților cu ocazia zilei de 8 martie se aplică atât darurilor constând în bunuri, cât și celor în bani, în cazul tuturor angajatorilor de forță de muncă.

Codul fiscal:

b) tichete de masă și drepturile de hrană acordate de angajatori angajaților, în conformitate cu legislația în vigoare;

Norme metodologice:

98. În această categorie se cuprind:

— alocația individuală de hrană acordată sub forma tichetelor de masă, primită de angajați și suportată integral de angajator, potrivit legii;

— alocațiile zilnice de hrană pentru activitatea sportivă de performanță, internă și internațională, diferențiată pe categorii de acțiuni;

— contravaloarea hranei, alimentelor sau numerarul acordat sportivilor pentru asigurarea alimentației de efort necesare în perioada de pregătire;

— drepturile de hrană în timp de pace, permise de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională;

— alte drepturi de această natură permise potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocația de hrană zilnică pentru personalul navigant și auxiliar imbarcat pe nave; alocația zilnică de hrană pentru consumurile colective din unitățile bugetare și din regiile autonome/societățile comerciale cu specific deosebit; alocația de hrană acordată donatorilor onorifici de sânge; alocația de hrană pentru consumurile colective din unitățile sanitare publice și altele asemenea.

Codul fiscal:

c) contravaloarea folosinței locuinței de serviciu sau a locuinței din incinta unității, potrivit repartizării de serviciu, numirii conform legii sau specificității activității prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și compensarea diferenței de chirie, suportate de persoana fizică, conform legilor speciale;

Norme metodologice:

99. Prin *locuințe acordate ca urmare a specificității activității* se înțelege acele locuințe asigurate angajaților când activitatea se desfășoară în locuri izolate, precum stațiile meteo, stațiile pentru controlul mișcărilor seismice, sau în condițiile în care este solicitată prezența permanentă pentru supravegherea unor instalații, utilaje și altele asemenea.

Codul fiscal:

d) cazarea și contravaloarea chiriei pentru locuințele puse la dispoziția oficialităților publice, a angajaților consulari și diplomați care lucrează în afara țării, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum și a uniformelor obligatorii și a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislației în vigoare;

Norme metodologice:

100. Nu sunt venituri impozabile:

— contravaloarea echipamentelor tehnice permise de angajat sub formă de aparatură, dispozitive, unelte, alte mijloace asemănătoare, necesare în procesul muncii;

— contravaloarea echipamentului individual de protecție cu care este dotat fiecare participant în procesul muncii pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc;

— contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele permise de un angajat în vederea utilizării lor în timpul procesului muncii pentru a-i proteja îmbrăcămintea și încălțămîntea;

— contravaloarea alimentației de protecție permise în mod gratuit de persoanele fizice care lucrează în locuri de muncă cu condiții grele și vătămătoare;

— contravaloarea materialelor igienico-sanitare permise în mod gratuit de persoanele fizice care își desfășoară activitatea în locuri de muncă al căror specific impune o igienă personală deosebită;

— contravaloarea medicamentelor permise de cadrele militare în activitate, sportivi, personalul navigant și alte categorii de personal, potrivit legii;

— contravaloarea echipamentului și a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spălat și de igienă, materiale de gospodărie, materiale pentru atelierele de reparații și întreținere, rechizite și furnituri de birou, permise în mod gratuit de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, în condițiile legii;

— altele asemenea.

Codul fiscal:

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajații își au domiciliul și localitatea unde se află locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situațiile în care nu se asigură locuința sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

g) sumele permise de angajați pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, a indemnizației permise pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului. Sunt exceptate de la aceste prevederi sumele acordate de persoanele juridice fără scop patrimonial și de alte entități neplătitoare de impozit pe profit peste limita de 2,5 ori indemnizația acordată salariaților din instituțiile publice;

Norme metodologice:

101. În categoria cheltuielilor de delegare și detașare se cuprind cheltuielile de transport, cazarea, precum și indemnizația de delegare și de detașare în țară și în străinătate, stabilită potrivit legii.

Codul fiscal:

h) sumele permise, potrivit dispozițiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

Norme metodologice:

102. Prin *cheltuieli de mutare în interesul serviciului* se înțelege cheltuielile de transport personal și al membrilor de familie ai angajatului, precum și al bunurilor din gospodărie, cu ocazia mutării salariatului într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în situația în care, potrivit legii, se decontează de angajator.

Codul fiscal:

i) indemnizațiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum și indemnizațiile de instalare și mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituțiile publice și celor care își stabilesc domiciliul în localități din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, în care își au locul de muncă;

Norme metodologice:

103. Sunt considerate venituri neimpozabile indemnizațiile de instalare și mutare permise de beneficiarii de astfel de venituri, acordate în conformitate cu prevederile legilor speciale.

Codul fiscal:

j) sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, permise de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, precum și

sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, acordate potrivit legii;

k) sumele reprezentând plățile compensatorii, calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, precum și ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestora la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condițiile de pensie, precum și ajutoare sau plăți compensatorii primite de polițiști aflați în situații similare, al căror quantum se determină în raport cu salariul de bază lunar net, acordate potrivit legislației în materie;

l) veniturile din salarii, ca urmare a activității de creare de programe pentru calculator; încadrarea în activitatea de creație de programe pentru calculator se face prin ordin comun al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației și al ministrului finanțelor publice;

m) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activități dependente desfășurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv. Fac excepție veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, care se supun procedurii de globalizare, indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate;

n) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregătirea profesională și perfecționarea angajatului legată de activitatea desfășurată de acesta pentru angajator;

o) costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

p) avantajele sub forma dreptului la *stock options plan*, la momentul angajării și implicit la momentul acordării.

(5) Avantajele primite în bani și în natură și imputate salariatului în cauză nu se impozitează.

(6) Impozitul calculat pe veniturile prevăzute la alin. (2) lit. g) este final în situația în care contribuabilul care le-a realizat justifică cu documente virarea veniturilor la entitatea pe care a reprezentat-o.

.....
Determinarea lunară a impozitului pe venitul din salarii

Art. 58. — (1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar reprezentând plăți anticipate, care se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcția de bază, prin aplicarea baremului lunar prevăzut la art. 43 alin. (1), respectiv alin. (3), asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul net din salarii, aferent unei luni, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii și a cheltuielilor profesionale, și deducerile personale acordate pentru luna respectivă;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, prin aplicarea baremului lunar prevăzut la art. 43 asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

Norme metodologice:

104. Venitul brut din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate conform art. 56 alin. (1)—(3) din Codul fiscal de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

105. Pentru persoanele fizice care desfășoară activități pe teritoriul României sunt considerate venituri din salarii realizate din România sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în România, precum și de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, indiferent unde este primită suma.

106. Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează lunar impozit reprezentând plăți anticipate în contul impozitului pe venitul anual, calculat și reținut de către plătitorul de venituri.

Pentru impunerea veniturilor din salarii reprezentând plăți anticipate se utilizează baremul lunar de impunere pentru veniturile din salarii și pensii, stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice potrivit art. 43 alin. (1) sau (3) din Codul fiscal, după caz.

107. Drepturile salariale acordate în natură, precum și avantajele acordate angajaților se evaluează conform pct. 90—92 și se impozitează în luna în care au fost primite. Documentele referitoare la calculul contravalorii veniturilor și avantajelor în natură primite de angajat se vor anexa la statul de plată.

108. Transformarea în lei a sumelor obținute, potrivit legii, în valută, reprezentând venituri din salarii realizate în România, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi. În situația în care veniturile din salarii sunt plătite în cursul lunii sau în cazul încetării raporturilor de muncă, se utilizează cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României, în vigoare în ziua precedentă celei în care se face plata.

109. Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, baremul lunar de impozit se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) asupra venitului net lunar din salarii, determinat prin scăderea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii reținute și a sumei reprezentând cheltuieli profesionale, diminuat cu deducerile personale de bază și suplimentare, acordate în luna respectivă, după caz, pentru veniturile din salarii la funcția de bază;

b) asupra venitului net calculat ca diferență între venitul brut realizat într-o lună și contribuțiile obligatorii reținute, pe fiecare loc de realizare a acestuia, pentru veniturile din salarii, altele decât cele de la funcția de bază. Această regulă se aplică și în cazul veniturilor sub forma indemnizației lunare a asociatului unic, precum și pentru drepturile de natură salarială acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă.

110. În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin *locul unde se află funcția de bază* se înțelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, ultimul loc înscris în carnetul de muncă sau în documentele specifice care, potrivit reglementărilor legale, sunt asimilate acestora;

b) în cazul cumulului de funcții, locul declarat/ales de persoanele fizice.

Funcția de bază poate fi declarată de angajat în condițiile legii și la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial.

111. Suma care reprezintă prima de vacanță sau o parte din aceasta se cumulează cu veniturile de natură salarială ale lunii în care se plătește această primă.

112. Indemnizațiile aferente concediilor de odihnă se defalchează pe lunile la care se referă și se impun cumulativ cu veniturile realizate în aceste luni.

113. Cuantumul contribuțiilor obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit pct. 110 pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementărilor în domeniu, cum ar fi:

- contribuția individuală de asigurări sociale;
- contribuția individuală pentru asigurările sociale de sănătate;
- contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj;
- alte contribuții individuale obligatorii stabilite prin lege.

114. Nu se admit la calculul lunar al impozitului pe salarii contribuțiile individuale pentru asigurările private de sănătate, precum și la schemele facultative de pensii ocupaționale.

Codul fiscal:

Termen de plată a impozitului

Art. 60. — Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

Norme metodologice:

115. Impozitul pe veniturile din salarii se calculează și se reține lunar de angajatori, pe baza statelor de salarii.

116. Veniturile în natură se consideră plătite la ultima plată a drepturilor salariale pentru luna respectivă. Impozitul aferent veniturilor și avantajelor în natură se reține din salariul primit de angajat în numerar pentru aceeași lună.

117. Calculul și reținerea impozitului lunar pe veniturile din salarii se efectuează de angajatori astfel:

a) în situația în care veniturile din salarii se plătesc o singură dată pe lună sau sub formă de avans și lichidare, calculul și reținerea se fac la data ultimei plăți a drepturilor salariale aferente fiecărei luni, conform prevederilor art. 58 din Codul fiscal;

b) în situația în care în cursul unei luni angajatorii efectuează plăți de venituri, altele decât cele cuprinse la lit. a), cum sunt: premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihnă neefectuat și altele asemenea, denumite plăți intermediare, impozitul se calculează și se reține la fiecare plată, pe baza statelor de salarii, prin aplicarea baremului lunar asupra plăților intermediare cumulate până la data ultimei plăți intermediare pentru care se face calculul. Impozitul de reținut la fiecare plată intermediară reprezintă diferența dintre impozitul calculat și suma impozitelor reținute la plățile intermediare anterioare.

La data ultimei plăți a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculează, potrivit art. 58 din Codul fiscal, asupra veniturilor totale obținute prin cumularea drepturilor respective cu plățile intermediare.

Impozitul de reținut la această dată reprezintă diferența dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale și suma impozitelor reținute la plățile intermediare.

118. În cazul în care un angajat care obține venituri din salariu la funcția de bază se mută în cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare

loc de realizare a venitului. Deducerile personale și cheltuielile profesionale se acordă numai de primul angajator, în limita veniturilor realizate pentru acea lună, până la data lichidării, recalcularea urmând să se efectueze o dată cu calculul impozitului anual.

119. Impozitul calculat și reținut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

120. Fișele fiscale pentru salariații care au fost detașați la o altă unitate se completează de către unitatea care a încheiat contractele de muncă cu aceștia.

În situația în care plata venitului salarial se face de unitatea la care salariații au fost detașați, angajatorul care a detașat comunică angajatorului la care aceștia sunt detașați date referitoare la coeficienții de deducere, precum și eventualele modificări ale acestora apărute în cursul anului.

Pe baza acestor date unitatea la care salariații au fost detașați întocmește statele de salarii, calculează impozitul și transmite lunar unității de la care au fost detașați informații privind venitul net și impozitul reținut pentru fiecare angajat, în scopul completării fișei fiscale.

Pentru angajații permanenți care nu au altă sursă de venit angajatorul de la care au fost detașați efectuează regularizarea conform art. 61 din Codul fiscal și transmite unității la care salariații au fost detașați informații privind diferențele de impozit pentru restituirea sau reținerea prin statele de plată.

121. Contribuțiile obligatorii reprezentând cheltuieli deductibile aferente veniturilor din salarii se determină conform reglementărilor legale în materie.

Codul fiscal:

Regularizarea anuală a impozitului reținut pentru anumite venituri de natură salarială

Art. 61. — (1) Plătitorii de venituri de natură salarială au următoarele obligații:

a) să determine venitul net anual impozabil din salarii, ca diferență între venitul net anual din salarii și următoarele:

- 1. deducerile personale stabilite conform art. 45;**
- 2. cotizația de sindicat plătită conform legii;**

b) să stabilească diferența dintre impozitul calculat la nivelul anului și cel calculat și reținut lunar, sub forma plăților anticipate în cursul anului fiscal, până în ultima zi lucrătoare a lunii februarie a anului fiscal următor;

c) să efectueze regularizarea acestor diferențe de impozit, în termen de 90 de zile de la termenul prevăzut la lit. b), numai pentru persoanele fizice care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- 1. au fost angajații permanenți ai plătitorului în cursul anului, cu funcție de bază;**
- 2. nu au alte surse de venit care se cuprind în venitul anual global impozabil;**
- 3. nu solicită alte deduceri, potrivit art. 86 alin. (1), cu excepția deducerilor personale și a cotizației de sindicat plătită potrivit legii.**

(2) Diferențele de impozit rezultate din operațiunile de regularizare modifică obligația de plată pentru bugetul de stat, a impozitului pe venitul din salarii al angajatorului, pentru luna în care are loc regularizarea, rezultând impozitul de virat pentru luna respectivă.

(3) Sumele reprezentând deduceri personale cuvenite, dar neacordate în cursul anului fiscal de către angajatori, precum și deduceri personale acordate, dar necuvenite, se regularizează cu ocazia stabilirii impozitului anual pe venit.

(4) La calculul venitului anual impozabil din salarii se au în vedere, după caz, și deducerile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. c)–f), situație în care operațiunea de regularizare se efectuează de către organul fiscal de domiciliu. În acest caz, în perioada 1–15 ianuarie a anului următor, contribuabilul va comunica angajatorului să nu efectueze această operațiune.

(5) Impozitul anual pe venitul din salarii datorat se calculează prin aplicarea baremului anual de impunere prevăzut la art. 43 alin. (2), respectiv alin. (4), asupra venitului net anual impozabil realizat din salarii.

Norme metodologice:

122. Plătitorii de venituri din salarii care efectuează regularizarea anuală a impozitului în condițiile prevăzute la art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal determină impozitul anual pe veniturile din salarii prin aplicarea baremului anual pentru calculul impozitului pe venitul anual global impozabil, prevăzut la art. 43 alin. (2), respectiv alin. (4) din Codul fiscal, asupra bazei de impozitare anuale, determinată ca diferență între venitul net anual corectat cu diferența de cheltuielă profesională și suma deducerilor personale cunoscute în acel an și, după caz, cotizația de sindicat plătită conform legii.

123. Sunt *angajați permanenți*, în sensul titlului III din Codul fiscal, persoanele fizice care pe întreaga perioadă a anului fiscal și-au desfășurat activitatea cu funcția de bază la același angajator.

124. Angajatorul va regulariza fișele fiscale ale angajaților permanenți care:

— nu l-au înștiințat în scris că au realizat și alte venituri supuse globalizării, în perioada 1–15 ianuarie a anului următor celui pentru care se face regularizarea; și/sau

— nu solicită deduceri potrivit art. 86 alin. (1) lit. c)–f) din Codul fiscal.

În situația în care contribuabilul realizează numai venituri de natură salarială la funcția de bază ca angajat permanent și beneficiază de deducerile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. c)–f) din Codul fiscal, atunci operațiunea de acordare a deducerilor și de stabilire a impozitului pe venit se efectuează de organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului.

125. În situația în care persoana fizică, pentru care angajatorul a efectuat calculul impozitului anual, nu mai are calitatea de angajat la data efectuării regularizării diferențelor de impozit și angajatorul nu poate să efectueze operațiunea de regularizare a acestor diferențe, atunci acestea vor fi administrate de organul fiscal competent.

Codul fiscal:

Plăți anticipate de impozit pentru anumite venituri salariale

Art. 64. — (1) Contribuabililor care își desfășoară activitatea în România și care obțin venituri sub formă de salarii din străinătate, precum și persoanelor fizice române care obțin venituri din salarii, ca urmare a activității desfășurate la misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligația de a declara și de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care s-a realizat venitul, direct sau printr-un reprezentant fiscal. Impozitul sub forma plăților anticipate aferent unei luni se stabilește potrivit art. 58.

(3) Misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, precum și reprezentanțele organismelor internaționale ori reprezentanțele societăților comerciale și ale organizațiilor economice străine, autorizate potrivit legii să își desfășoare activitatea în România, pot opta ca pentru angajații acestora care realizează venituri din salarii impozabile în România să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplică contribuabililor în cazul în care opțiunea de mai sus este formulată.

(4) Persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care contribuabilul își desfășoară activitatea potrivit alin. (1) este obligată să ofere informații organului fiscal competent, referitoare la data începerii desfășurării activității de către contribuabil și, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Norme metodologice:

126. Contribuabilii care desfășoară activitatea în România și obțin venituri sub formă de salarii din străinătate, care, potrivit acestui titlu, se impun în România, precum și persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice și ale posturilor consulare acreditate în România, pentru care angajatorul nu îndeplinește obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului pe salarii, au obligația să depună lunar o declarație la organul fiscal competent.

127. Organul fiscal competent este:

— organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul își are domiciliul fiscal — pentru persoanele fizice rezidente;

— organul fiscal în a cărui rază teritorială se află locul unde se desfășoară activitatea — pentru celelalte cazuri.

128. Persoanele fizice sau juridice la care își desfășoară activitatea contribuabilii prevăzuți la art. 64 alin. (1) din Codul fiscal au obligația să depună o declarație informativă privind începerea/încetarea activității acestor contribuabili.

Declarația informativă se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială își are domiciliul sau sediul persoana fizică ori juridică la care își desfășoară activitatea contribuabilul, ori de câte ori apar modificări de natura începerii/încetării activității în documentele care atestă raporturile de muncă, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Codul fiscal:

CAPITOLUL IV

Venituri din cedarea folosinței bunurilor

Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinței bunurilor

Art. 65. — Veniturile din cedarea folosinței bunurilor sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal, altele decât veniturile din activități independente.

Norme metodologice:

129. În această categorie de venit se cuprind veniturile din închirieri și subînchirieri de bunuri mobile și imobile, precum și veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.

130. Veniturile obținute din închirieri și subînchirieri de bunuri imobile sunt cele din cedarea folosinței locuinței, caselor de vacanță, garajelor, terenurilor și altele asemenea,

a căror folosință este cedată în baza unor contracte de închiriere/subînchiriere, uzufruct, arendare și altele asemenea, inclusiv a unor părți din acestea, utilizate în scop de reclamă, afișaj și publicitate.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului net din cedarea folosinței bunurilor

Art. 66. — (1) Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură și se stabilește pe baza chiriei sau a arendei prevăzute în contractul încheiat între părți pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei sau a arendei. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se va face pe baza prețurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene și, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului București, ca urmare a propunerilor direcțiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit în cadrul aceluiași termen direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, pentru a fi comunicate unităților fiscale din subordine.

Norme metodologice:

131. În vederea determinării venitului brut, la sumele reprezentând chiria sau arenda în bani și/sau la echivalentul în lei al veniturilor în natură se adaugă, dacă este cazul, și valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispozițiilor legale sau înțelegerii contractuale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dar sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

132. În conformitate cu legislația în materie, proprietarul are obligația de a efectua cheltuielile referitoare la întreținerea și repararea locuinței închiriate, ca de exemplu:

— întreținerea în bune condiții a elementelor structurii de rezistență a clădirii, elementelor de construcție exterioară a clădirii, cum ar fi: acoperiș, fațadă, curțile și grădinile, precum și spații comune din interiorul clădirii, cum ar fi: casa scării, casa ascensorului și altele asemenea;

— întreținerea în bune condiții a instalațiilor comune proprii clădirii, respectiv ascensor, hidrofor, instalații de alimentare cu apă, de canalizare, instalații de încălzire centrală și de preparare a apei calde, instalații electrice și de gaze;

— repararea și menținerea în stare de siguranță în exploatare și de funcționare a clădirii pe toată durata închirierii locuinței.

133. În cazul efectuării de către chiriaș a unor astfel de cheltuieli care cad în sarcina proprietarului și se încadrează în cota forfetară de cheltuieli, cu diminuarea corespunzătoare a chiriei, impunerea rămâne nemodificată.

Codul fiscal:

(2) Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se stabilește prin deducerea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

a) în cazul construcțiilor, o cotă de cheltuieli deductibile aferente venitului, în sumă de 50% din venitul brut;

b) în celelalte cazuri, o cotă de cheltuieli deductibile aferente venitului, în sumă de 30% din venitul brut.

Norme metodologice:

134. Venitul net se determină ca diferența dintre sumele reprezentând chiria/arenda în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, prevăzute în contractul încheiat între părți, și cota de cheltuială forfetară de 50%, respectiv 30%, reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.

În cazul contractelor care au ca obiect atât închirierea/arendarea de construcții, cât și de terenuri și în care nu se menționează distinct chiria/arenda aferentă construcției și cea aferentă terenului, se va aplica cota de cheltuială forfetară de 30%.

135. Pentru recunoașterea deductibilității cheltuielilor stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuielile deductibile aferente venitului, cuprinse în cotele forfetare de 50% sau 30% aplicate la venitul brut, reprezintă uzura bunurilor închiriate și cheltuielile ocazionate de întreținerea și repararea acestora, impozitele și taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul reținut de intermediari, primele de asigurare plătite pentru bunul cedat spre folosință, respectiv eventuale nerealizări ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiții naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundații, incendii și altele asemenea.

Construcțiile sunt definite conform Catalogului privind clasificarea și duratele normate de funcționare a mijloacelor fixe.

Codul fiscal:

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(4) Dispozițiile privind opțiunea prevăzută la art. 52 alin. (2) și (3) se aplică și în cazul contribuabililor menționați la alin. (3).

CAPITOLUL V

Venituri din investiții

Definirea veniturilor din investiții

Art. 69. — (1) Veniturile din investiții cuprind:

a) dividende;

b) venituri impozabile din dobânzi;

c) câștiguri din transferul titlurilor de valoare;

d) venituri din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni similare.

Reprezintă *titlu de valoare* orice valori mobiliare, titluri de participare la un fond deschis de investiții sau alt instrument financiar calificat astfel de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, precum și părțile sociale.

(2) Veniturile impozabile din dobânzi sunt toate veniturile sub formă de dobânzi, altele decât:

a) venituri din dobânzi la depozitele la vedere și la depuneri la casele de ajutor reciproc;

b) venituri din dobânzi aferente titlurilor de stat, precum și obligațiunilor municipale, ale Agenției Naționale pentru Locuințe și ale altor entități emitente de obligațiuni, care vizează construcția de locuințe.

Norme metodologice:

136. Sunt considerate venituri din dobânzi următoarele:

— dobânzi obținute din obligațiuni;

— dobânzi obținute pentru depozitele la termen, inclusiv la certificatele de depozit;

- suma primită sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate;
- alte venituri obținute din titluri de creanță.

Codul fiscal:**Stabilirea venitului din investiții**

Art. 70. — (1) Câștigul din transferul titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiții și părțile sociale, reprezintă diferența pozitivă dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare pe tipuri de titluri de valori, diminuată, după caz, cu comisioanele datorate intermediarilor. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni primite de persoanele fizice, cu titlu gratuit, în cadrul *Programului de privatizare în masă*, prețul de cumpărare la prima tranzacționare va fi asimilat cu valoarea nominală a acestora. În cazul tranzacțiilor cu acțiuni cumpărate la preț preferențial, în cadrul sistemului *stock options plan*, câștigul se determină ca diferență între prețul de vânzare și prețul de cumpărare preferențial, diminuat cu comisioanele datorate intermediarilor.

(2) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la fondurile deschise de investiții, câștigul se determină ca diferența pozitivă dintre prețul de răscumpărare și prețul de cumpărare/subscriere. Prețul de răscumpărare este prețul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond. Prețul de cumpărare/subscriere este prețul plătit de investitorul persoană fizică pentru achiziționarea titlului de participare.

Norme metodologice:

137. Prețul de răscumpărare este prețul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond și este format din valoarea unitară a activului net din ziua anterioară depunerii cererii de răscumpărare, din care se scad comisioanele de răscumpărare.

138. Prețul de cumpărare/subscriere este prețul plătit de investitor, persoană fizică, și este format din valoarea unitară a activului net la care se adaugă comisionul de cumpărare, dacă este cazul.

Codul fiscal:

(3) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra părților sociale, câștigul din înstrăinarea părților sociale se determină ca diferență pozitivă între prețul de vânzare și valoarea nominală/prețul de cumpărare. Începând cu a doua tranzacție, valoarea nominală va fi înlocuită cu prețul de cumpărare, care include și cheltuielile privind comisioanele, taxele aferente tranzacției și alte cheltuieli similare justificate cu documente.

(4) Determinarea câștigului potrivit alin. (1)–(3) se efectuează la data încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți.

(5) Veniturile obținute sub forma câștigurilor din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și din orice alte operațiuni de acest gen, reprezintă diferențele de curs favorabile rezultate din aceste operațiuni în momentul închiderii operațiunii și evidențierii în contul clientului.

Norme metodologice:

139. În cazul veniturilor realizate ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine:

- societății de investiții, în cazul în care nu are încheiat un contract de administrare;

- societății de administrare, în cazul în care societatea de investiții are încheiat un contract de administrare cu societatea de administrare.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VI

Venituri din pensii

Reținerea impozitului din venitul din pensii

Art. 74. — (1) Orice plătitor de venituri din pensii are obligația de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l reține și de a-l vira la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Impozitul se calculează prin aplicarea baremului lunar de impunere prevăzut la art. 43 alin. (1), respectiv alin. (3), asupra venitului impozabil lunar din pensii.

(3) Impozitul calculat se reține la data efectuării plății pensiei și se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiei.

(4) Impozitul reținut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.

(5) În cazul unei pensii care nu este plătită lunar, impozitul ce trebuie reținut se stabilește prin împărțirea pensiei plătite la fiecare din lunile cărora le este aferentă pensia.

(6) Drepturile de pensie restante se defalchează pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat, reținerii și virării acestuia.

(7) Veniturile din pensiile de urmaș vor fi individualizate în funcție de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile convenite fiecărui urmaș.

Norme metodologice:

140. Venitul din pensii se determină de către plătitor pentru drepturile cu titlu de pensie prevăzute la art. 72 din Codul fiscal.

141. Impozitul lunar aferent venitului din pensii se calculează prin aplicarea baremului lunar de impunere stabilit pentru impunerea veniturilor din salarii asupra venitului impozabil lunar din pensii determinat ca diferență între venitul lunar și suma fixă neimpozabilă prevăzută la art. 73 din Codul fiscal.

142. Impozitul pe veniturile din pensii se calculează, se reține lunar de către administratorii fondurilor de pensii și se virează de către unitățile plătitoare ale acestor venituri până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui rază își au sediul plătitorii de venituri.

143. Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor pct. 142.

144. Eventualele sume reprezentând impozit pe veniturile din pensii, reținute, dar nedatorate la bugetul de stat, se vor regulariza prin diminuarea viramentelor efectuate cu ocazia plăților din luna următoare.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VIII

Venituri din premii și din jocuri de noroc

Definirea veniturilor din premii și din jocuri de noroc

Art. 79. — În înțelesul prezentului titlu, veniturile din premii și din jocuri de noroc cuprind veniturile din concursuri și jocuri de noroc, altele decât cele realizate ca urmare a participării la jocuri de tip cazinou, mașini electronice cu câștiguri și altele decât cele prevăzute la art. 42.

Norme metodologice:

145. În această categorie se cuprind venituri în bani și/sau în natură, ca de exemplu:

— venituri sub formă de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultură, știință și artă la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri naționale sau internaționale, concursuri pe meserii sau profesii;

— venituri obținute din jocuri de noroc, cum sunt: venituri din jocuri tip bingo și keno în săli de joc, pronosticuri și pariuri sportive, jocuri-concurs cu câștiguri de orice fel, loterii, veniturile obținute din organizarea de tombole.

Codul fiscal:**Stabilirea venitului net din premii și din jocuri de noroc**

Art. 80. — (1) Venitul net este diferența dintre venitul din premii, respectiv din jocuri de noroc, și suma reprezentând venit neimpozabil.

(2) Pierderile înregistrate din jocuri de noroc nu sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, nu se compensează, reprezentând pierderi definitive ale contribuabilului.

Norme metodologice:

146. Plătitorii de venituri din jocuri de noroc sunt obligați să organizeze evidența astfel încât să poată determina câștigul realizat de fiecare persoană fizică la sfârșitul zilei. În caz contrar se consideră câștig venitul realizat la sfârșitul zilei.

Codul fiscal:

CAPITOLUL IX
Venituri din alte surse

Definirea veniturilor din alte surse

Art. 83. — (1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

a) prime de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activități pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relație generatoare de venituri din salarii, potrivit cap. III din prezentul titlu;

b) câștiguri primite de la societățile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți cu ocazia tragerilor de amortizare;

c) venituri primite de persoanele fizice pensionari, sub forma diferențelor de preț pentru anumite bunuri, servicii și alte drepturi, foști salariați, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

d) venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial.

(2) Veniturile din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, prin normele elaborate de Ministerul Finanțelor Publice, altele decât veniturile care sunt neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu.

Norme metodologice:

147. În aplicarea art. 83 alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

— remunerațiile pentru munca prestată în interesul unităților aparținând Direcției Generale a Penitenciarelor, precum și în atelierele locurilor de deținere, acordate, potrivit legii, condamnaților care execută pedepse privative de libertate;

— veniturile primite de studenți sub forma indemnizațiilor pentru participarea la ședințele senatului universitar;

— veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea și care nu provin din gospodăria proprie;

— sumele plătite persoanelor care însoțesc elevii la concursuri și alte manifestări școlare, de către organizatori;

— indemnizațiile acordate membrilor birourilor electorale, statisticienilor, informaticienilor și personalului tehnic auxiliar pentru executarea atribuțiilor privind desfășurarea alegerilor prezidențiale, parlamentare și locale;

— veniturile obținute de persoanele care fac figurație la realizarea de filme, spectacole, emisiuni televizate și altele asemenea.

Codul fiscal:

CAPITOLUL X
Venitul anual global

Stabilirea venitului anual global

Art. 86. — (1) Venitul anual global impozabil se stabilește prin deducerea din venitul anual global, în ordine, a următoarelor:

a) pierderi fiscale reportate;

b) deduceri personale determinate conform art. 45;

c) cheltuieli pentru reabilitarea locuinței de domiciliu, destinate reducerii pierderilor de căldură în scopul îmbunătățirii confortului termic, în limita sumei de 15.000.000 lei anual, conform procedurii stabilite prin hotărâre a Guvernului, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;

d) prime de asigurare pentru locuința de domiciliu, în limita echivalentului în lei a 200 euro pe an;

e) contribuții la schemele facultative de pensii ocupaționale, în limita echivalentului în lei a 200 euro pe an;

f) contribuții pentru asigurările private de sănătate, cu excepția celor încheiate în scopuri estetice, în limita echivalentului în lei a 200 euro pe an;

g) cotizația de sindicat plătită potrivit legislației în materie.

Norme metodologice:

148. Limita echivalentului în euro a deducerilor prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. d)—f) din Codul fiscal se transformă în lei la cursul mediu anual comunicat de Banca Națională a României.

149. Procedura acordării deducerilor prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. d)—f) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului pe venitul anual global, va fi stabilită prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Codul fiscal:

(2) Venitul anual global cuprinde, după cum urmează:

a) venitul net din activități independente;

b) venitul net din salarii;

c) venitul net din cedarea folosinței bunurilor.

(3) Venitul impozabil ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite, ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual impozabil.

Norme metodologice:

150. Categoriile de venituri care se supun procedurii de globalizare sunt:

— venituri din activități independente, pentru care venitul net anual se determină potrivit cap. II al titlului III din Codul fiscal;

— venituri din salarii, pentru care venitul net se determină potrivit cap. III al titlului III din Codul fiscal;

— venituri din cedarea folosinței bunurilor, pentru care venitul net se determină potrivit cap. IV al titlului III din Codul fiscal.

Impozitul pe venitul anual global impozabil se calculează pentru veniturile din România și/sau din străinătate.

151. Următoarele venituri nu se cuprind în venitul anual global impozabil:

- veniturile din investiții;
- veniturile din pensii;
- veniturile din activități agricole;
- veniturile din premii și din jocuri de noroc;
- venituri din alte surse care nu se regăsesc menționate în mod expres în titlul III din Codul fiscal.

152. Pentru determinarea venitului anual global impozabil se procedează astfel:

a) se determină venitul net/pierdere fiscală pentru activitatea desfășurată în cadrul fiecărei categorii de venit supuse globalizării, potrivit regulilor proprii. Pentru persoanele fizice asociate venitul net/pierdere anuală luat/luată în calcul la determinarea venitului anual global impozabil este venitul net/pierdere distribuită;

b) se însumează veniturile nete, avându-se în vedere și pierderile admise la compensare pentru anul fiscal de impunere. Dacă pierderile sunt mai mari decât suma veniturilor nete, rezultatul reprezintă pierdere de reportat;

c) din venitul anual global se scad în ordine deducerile prevăzute la art. 86 alin. (1) din Codul fiscal, rezultând venitul anual global impozabil.

În cazul în care la globalizarea anuală a veniturilor se cuprind și venituri din salarii realizate la funcția de bază, venitul net din salarii va fi corectat în funcție de cheltuiala profesională efectivă.

Codul fiscal:

(4) Pierdere fiscală anuală înregistrată din activități independente se poate compensa cu rezultatele pozitive ale celorlalte categorii de venituri cuprinse în venitul anual, altele decât cele din salarii și asimilate salariilor, obținute în cursul aceluiași an fiscal. Pierdere care rămâne necompensată în cursul aceluiași an fiscal devine pierdere reportată. Pierderile provenind din străinătate ale persoanelor fizice rezidente se compensează cu veniturile de aceeași natură, din străinătate, pe fiecare țară, înregistrate în cursul aceluiași an fiscal sau se reportează pe următorii 5 ani, asupra veniturilor realizate din țara respectivă.

Norme metodologice:

153. Rezultatul negativ dintre venitul brut și cheltuielile aferente deductibile, înregistrate pentru fiecare loc de realizare la o categorie de venituri, reprezintă pierdere fiscală obținută dintr-un loc de desfășurare a activității pentru acea categorie de venit.

154. Compensarea pierderilor fiscale anuale se realizează astfel:

a) pierdere fiscală obținută dintr-un loc de desfășurare a unei activități independente se poate compensa cu venitul net obținut în alt loc de desfășurare a unei activități independente. Dacă pierdere fiscală obținută dintr-un loc de desfășurare a unei activități independente se compensează numai parțial cu venitul net obținut în alt loc de desfășurare a unei activități independente, suma rămasă necompensată reprezintă pierdere fiscală anuală din activități independente;

b) pierdere fiscală anuală din activitate independentă din România nu se poate compensa cu veniturile din salarii,

dar se poate compensa cu veniturile nete din România obținute din cedarea folosinței bunurilor, în cursul aceluiași an fiscal;

c) pierdere fiscală anuală din activități independente înregistrată de un contribuabil în România nu poate fi compensată cu veniturile realizate de acesta din străinătate;

d) pierdere fiscală din străinătate se compensează cu veniturile din străinătate, de aceeași natură și din aceeași țară, în cursul aceluiași an fiscal. Pierdere anuală necompensată se reportează pe următorii 5 ani și se compensează cu veniturile de aceeași natură și din aceeași țară, obținute în perioada respectivă.

Codul fiscal:

(5) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 5 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal și netransmisibil;

c) pierdere reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului;

d) compensarea pierderii reportate se efectuează numai din veniturile prevăzute la alin. (2) lit. a) și c).

Norme metodologice:

155. Dacă în urma compensărilor admise pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensată, aceasta reprezintă pierdere fiscală reportată pe anii următori până la al cincilea an inclusiv. Astfel, pierdere fiscală înregistrată în anul 2004 poate fi reportată, dacă nu a putut fi compensată cu veniturile obținute în anul 2004, până în anul 2009. Dacă această pierdere nu va fi compensată cu veniturile realizate până în anul 2009, diferența de pierdere care nu a putut fi compensată în limita de 5 ani va reprezenta pierdere definitivă. Pierderile fiscale înregistrate în anii fiscali 2000—2003 sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, reportarea lor efectuându-se cu respectarea regulilor stabilite prin titlul III din Codul fiscal.

156. Regulile de compensare și reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportarea pierderilor se va face an după an, începând cu pierdere cea mai veche;

b) dreptul la reportul pierderii este personal și supus identității contribuabilului; nu poate fi transmis moștenitorilor sau oricărei alte persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, și reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului decedat.

Codul fiscal:

Declarații de venit estimat

Art. 87. — (1) Contribuabilii, precum și asociațiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligați să depună la organul fiscal competent o declarație referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reținere la sursă.

(2) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația să depună o declarație privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la încheierea contractului între părți. Declarația privind venitul estimat se depune o dată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părți.

(3) Contribuabilii care, în anul anterior, au realizat pierderi și cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum și cei care, din motive obiective, estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puțin 20% față de anul fiscal anterior depun, o dată cu declarația specială, și declarația estimativă de venit.

(4) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum și cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar și au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun, o dată cu cererea de opțiune, și declarația de venit estimat.

Norme metodologice:

157. Declarațiile privind venitul estimat cuprind informații despre veniturile și cheltuielile estimate a se realiza în anul la care se referă declarația.

Declarațiile privind venitul estimat se depun de contribuabili și de asociațiile fără personalitate juridică, în cazul realizării unei categorii sau surse noi de venit în cursul anului.

158. Contribuabilii care încep o activitate independentă în vederea obținerii de venituri comerciale sau de venituri din profesii libere au obligația să depună o declarație privind venitul estimat, la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Această obligație revine atât contribuabililor care determină venitul net în sistem real, pe baza datelor din evidența contabilă în partidă simplă, cât și celor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit.

În cazul în care contribuabilul obține venituri de această natură într-o formă de asociere, fiecare asociat va completa și va depune, individual, o declarație privind veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii fără personalitate juridică.

Contribuabilii care sunt impuși pe bază de norme de venit și care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real, o dată cu cererea de opțiune, vor depune și declarația privind venitul estimat.

159. Asocierile fără personalitate juridică ce încep o activitate independentă au obligația să depună o declarație privind venitul estimat la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află locul principal de desfășurare a activității, în termen de 15 zile de la încheierea contractului de asociere, o dată cu înregistrarea acestui contract la organul fiscal.

160. Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația să depună la organul fiscal competent o declarație privind venitul estimat o dată cu înregistrarea contractului, în termen de 15 zile de la încheierea acestuia.

Organul fiscal competent este:

— pentru venituri din cedarea folosinței bunurilor imobile — organul fiscal în a cărui rază teritorială se află bunul;

— pentru venituri din cedarea folosinței bunurilor mobile — organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului.

161. Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în raza căruia au domiciliul fiscal o declarație de venit global, însoțită de declarații speciale. Baremul de impunere folosit pentru plăți anticipate de impunere este folosit și pentru determinarea impozitului pe venit în cazul contribuabililor care încetează să mai aibă domiciliul în România în cursul anului fiscal.

162. Declarațiile vor cuprinde veniturile și cheltuielile aferente anului fiscal curent, pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.

163. În termen de 5 zile de la depunerea declarației, organul fiscal în raza căruia contribuabilul își are domiciliul fiscal va emite decizia de impunere și va comunica contribuabilului eventualele sume de plată sau de restituit.

164. În sensul art. 87 alin. (3) din Codul fiscal, prin *motive obiective* care conduc la depunerea unei noi declarații de venit estimat în vederea recalculării nivelului plăților anticipate se înțelege: întreruperi temporare de activitate în cursul anului din cauza unor motive medicale, justificate cu documente, situații de forță majoră, alte cauze care generează modificarea veniturilor.

Codul fiscal:

Stabilirea plăților anticipate de impozit

Art. 88. — (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendare, precum și venituri din activități agricole sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent, pe fiecare categorie de venit și loc de realizare, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz. La impunerea efectuată după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3) sumele datorate se stabilesc la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile de venit estimativ, depuse în luna decembrie, nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării, pe baza deciziei emise pentru declarația de venit global. Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părți; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opțiunii.

În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valute, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepția impozitului pe veniturile din arendare, pentru care plata impozitului se efectuează potrivit deciziei emise pe baza declarației de venit global. Contribuabilii care determină venitul net din activități agricole, potrivit art. 76 și 77, datorează plăți anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în două rate egale, astfel: 50% din impozit, până la data de 1 septembrie inclusiv, și 50% din impozit, până la data de 15 noiembrie inclusiv.

(4) Termenele și procedura de emitere a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat pentru anul curent sau venitul din declarația

specială pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează baremul anual de impunere, prevăzut la art. 43 alin. (1) și (3), cu excepția impozitului pe venitul din activități agricole, pentru care plățile anticipate se determină prin aplicarea cotei de 15% asupra venitului net estimat.

Norme metodologice:

165. Plățile anticipate se stabilesc astfel:

a) pentru contribuabilii cu domiciliul fiscal în România, de organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al acestora;

b) pentru contribuabilii care nu au domiciliul fiscal în România, de organul fiscal pe a cărui rază teritorială se realizează venitul.

Plata sumelor astfel stabilite se efectuează la organul fiscal care a făcut stabilirea lor.

Pentru stabilirea plăților anticipate se va utiliza baremul anual de impunere prevăzut la art. 43 alin. (1), respectiv alin. (3) din Codul fiscal.

166. Sumele reprezentând plăți anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 decembrie, cu excepția veniturilor din activități agricole pentru care sumele reprezentând plăți anticipate se achită până la 1 septembrie și 15 noiembrie. Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor sub forma arendei plata impozitului se efectuează pe baza deciziei de impunere emise pe baza declarației de venit global.

167. În cazul contribuabililor impuși pe bază de norme de venit, stabilirea plăților anticipate se face pe baza normelor de venit aprobate pentru anul de impunere, corespunzător activității desfășurate.

168. Solicitarea emiterii unei noi decizii de plată anticipată, potrivit art. 87 alin. (3) din Codul fiscal, se face prin depunerea de către contribuabil a unei declarații privind venitul estimat.

169. În cazul contribuabililor care obțin venituri de aceeași natură, pentru care plățile anticipate se stabilesc atât de organul fiscal, cât și prin reținere la sursă, la stabilirea plăților anticipate de către organul fiscal se exclud din venitul net veniturile pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă, proporțional cu ponderea acestora în totalul veniturilor brute.

Codul fiscal:

Declarația de venit global și declarații speciale

Art. 89. — (1) Contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și cei care îndeplinesc condițiile de la art. 40 alin. (2), cu excepția contribuabililor prevăzuți la alin. (4) din prezentul articol, au obligația de a depune o declarație de venit global la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal. Declarația de venit global se depune o dată cu declarațiile speciale pentru anul fiscal, până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(2) Contribuabilii, alții decât cei prevăzuți la alin. (1), depun numai declarațiile speciale pentru anul fiscal, până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. În cazul veniturilor din salarii, fișele fiscale se depun în cadrul aceluiași termen ca și declarațiile speciale.

(3) Declarațiile speciale se completează pentru fiecare categorie și loc de realizare a venitului. Declarațiile speciale se depun de toți contribuabilii care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activități independente, precum și venituri din cedarea folosinței

bunurilor, inclusiv pentru veniturile din activități agricole determinate în sistem real. În cazul veniturilor din salarii, cu excepția celor prevăzute la alin. (4) lit. a), realizate de contribuabilii, alții decât persoanele fizice române cu domiciliul în România și cele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 40 alin. (2), fișele fiscale se depun pentru fiecare loc de realizare a venitului, în cadrul aceluiași termen, ca și declarațiile speciale. Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierdere distribuită din asociere. Nu se depun declarații speciale pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în fișele fiscale, care au regim de declarații de impozite și taxe sau declarații lunare, depuse de contribuabilii prevăzuți la art. 64;

b) venituri din investiții, precum și venituri din premii și din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

c) venituri din pensii;

d) venituri nete determinate pe bază de norme de venit;

e) venituri din alte surse.

(4) Contribuabilii nu sunt obligați să depună declarație de venit global la organul fiscal competent, dacă:

a) obțin numai venituri dintr-o singură sursă, sub formă de salarii de la funcția de bază, pe întregul an fiscal, pentru activități desfășurate în România, în situația în care angajatorul a efectuat operațiunea de regularizare prevăzută la art. 61;

b) obțin numai venituri din investiții, pensii, venituri din activități agricole, venituri din premii și din jocuri de noroc, venituri din alte surse a căror impunere este finală;

c) obțin venituri potrivit art. 40 alin. (1) lit. b)—e) coroborat cu alin. (2).

Norme metodologice:

170. Declarația de venit global este documentul prin care contribuabilii declară veniturile obținute în anul fiscal de raportare în vederea calculării de către organul fiscal a venitului anual global impozabil și a impozitului pe venitul anual global.

171. Declarația de venit global se depune de către contribuabilii, persoane fizice, prevăzuți la art. 89 alin. (1) din Codul fiscal, care obțin venituri care se globalizează, atât din România, cât și din străinătate.

172. Declarația de venit global se depune până la data de 15 mai, inclusiv, a anului următor celui de realizare a venitului, la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului.

173. Contribuabilii, cu excepția celor pentru care deducerile personale suplimentare sunt calculate de angajatori, au obligația de a anexa la declarația de venit global și documentele justificative care atestă dreptul la deduceri personale suplimentare.

174. Declarațiile speciale sunt documentele prin care contribuabilii declară veniturile și cheltuielile efectiv realizate, pe fiecare categorie de venit și pe fiecare sursă, în vederea stabilirii de către organul fiscal a plăților anticipate.

175. Declarațiile speciale se depun de toți contribuabilii prevăzuți la art. 89 alin. (1) din Codul fiscal, care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activități independente, precum și venituri din cedarea folosinței bunurilor, la organul fiscal teritorial competent care se stabilește după cum urmează:

a) pentru venituri din activități independente — organul fiscal în a cărui rază teritorială se află locul de desfășurare a activității. În cazul persoanelor fizice care au și puncte

de lucru situate în raza teritorială a altor organe fiscale, declarațiile speciale se depun la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află locul principal de desfășurare a activității. Prin *loc principal de desfășurare a activității* se înțelege locul în care se realizează, în întregime sau cu preponderență, venitul. Pentru veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sursa venitului este considerată domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) pentru venituri din cedarea folosinței bunurilor imobile — organul fiscal în a cărui rază teritorială se află bunul;

c) pentru venituri din cedarea folosinței bunurilor mobile — organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului;

d) pentru venituri din străinătate — organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului;

e) pentru veniturile obținute dintr-o formă de asociere — organul fiscal în a cărui rază teritorială se află locul principal de desfășurare a activității asociației.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

176. Declarațiile speciale se depun, în funcție de tipul venitului și de forma de organizare, la organul fiscal competent.

177. Persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și art. 40 alin. (2) din Codul fiscal, care desfășoară o activitate dependentă în România și realizează venituri din salarii vor depune până la data de 15 mai o copie a fișei fiscale înmânate de angajator, la organul fiscal competent, în vederea calculării impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectivă.

178. Contribuabilii care realizează venituri din străinătate a căror impunere în România este finală au obligația să declare în România veniturile respective până la data de 15 mai, inclusiv, a anului următor celui de realizare a venitului.

Codul fiscal:

Stabilirea și plata impozitului pe venitul anual global

Art. 90. — (1) Impozitul pe venitul anual global datorat este calculat de organul fiscal competent, pe baza declarației de venit global, prin aplicarea baremului anual de impunere prevăzut la art. 43 alin. (2), respectiv alin. (4), asupra venitului anual global impozabil din anul fiscal respectiv.

(2) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 1% din impozitul pe venitul anual datorat pentru sponsorizarea entităților nonprofit care funcționează în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Obligația calculării, reținerii și virării sumei reprezentând până la 1% din impozitul pe venitul anual datorat revine angajatorului sau organului fiscal competent, după caz.

(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (2) și (3) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat pentru anul precedent și emite o decizie de impunere, în intervalul și în forma stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.

Norme metodologice:

179. În situația în care angajatorul a efectuat operațiunile de regularizare prevăzute la art. 61 din Codul fiscal, iar la impunerea anuală organul fiscal constată că salariatul respectiv a mai realizat și alte venituri în afara celor din salarii de la funcția de bază, se va considera ca plată anticipată impozitul anual calculat și reținut de angajator, înscris în Fișa fiscală 1.

180. Decizia de impunere anuală se stabilește, în baza documentelor necesare, de către organul fiscal care va efectua globalizarea, respectiv de organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul își are domiciliul fiscal.

181. Diferențele de impozit pe venitul anual global, calculate prin deciziile de impunere, se plătesc la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului.

182. În situația în care organul fiscal competent constată diferențe de venituri supuse globalizării, se va emite o nouă decizie de impunere anuală prin care se stabilesc diferențe de impozite de plată, situație în care penalitățile de întârziere se vor calcula potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Codul fiscal:

CAPITOLUL XI

Proprietatea comună și asociațiile fără personalitate juridică

Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deținute în comun

Art. 91. — Venitul net obținut din exploatarea bunurilor și drepturilor de orice fel, deținute în comun, este considerat ca fiind obținut de proprietari, uzufructuari sau de alți deținători legali, înscriși într-un document oficial, și se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care aceștia le dețin în acea proprietate sau în mod egal, în situația în care acestea nu se cunosc.

Norme metodologice:

183. Venitul net obținut din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală deținute în comun se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care titularii acestora le dețin în acea proprietate, determinate conform regulilor în vigoare specifice fiecărui domeniu.

În cazul în care cotele-părți nu se cunosc, repartizarea veniturilor se face în mod egal.

184. Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun pe cote-părți se repartizează între coproprietari proporțional cu cotele deținute de aceștia în coproprietate. Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun în devălmășie se repartizează în mod egal între proprietarii comuni. Repartizarea venitului net conform prevederilor de mai sus se face în condițiile în care în contractul de cedare a folosinței se menționează că partea contractantă care cedează folosința este reprezentată de coproprietari. În condițiile în care coproprietarii decid asupra unei alte împărțiri, se va anexa la contract un act autentificat din care să rezulte voința părților.

Codul fiscal:

Reguli privind asocierile fără personalitate juridică

Art. 92. — (1) Pentru asocierile fără personalitate juridică, altele decât cele prevăzute la art. 28, se aplică prevederile prezentului articol.

(2) Prevederile prezentului articol nu se aplică fondurilor de investiții constituite ca asociații fără personalitate juridică.

(3) În cadrul fiecărei asocieri fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, asociații au obligația să încheie contracte de asociere în formă scrisă, la începerea activității, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

- a) părțile contractante;
- b) obiectul de activitate și sediul asociației;
- c) contribuția asociaților în bunuri și drepturi;
- d) cota procentuală de participare a fiecărui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzătoare contribuției fiecăruia;
- e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice;
- f) condițiile de încetare a asocierii.

Contribuțiile asociaților conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociație.

Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal teritorial în raza căruia își are sediul asociația, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul să refuze înregistrarea contractelor, în cazul în care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat.

Norme metodologice:

185. Sunt supuse obligației de încheiere și înregistrare a unui contract de asociere atât asociațiile fără personalitate juridică, ale căror constituire și funcționare sunt reglementate prin acte normative speciale, respectiv asociații familiale, cabinete medicale grupate, cabinete medicale asociate, societate civilă medicală, cabinete asociate de avocați, societate civilă profesională de avocați, notari publici asociați, asociații în participațiune constituite potrivit legii, cât și orice asociere fără personalitate juridică constituită în baza Codului civil.

186. Asociatul desemnat conform prevederilor art. 92 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal are și următoarele obligații:

- să asigure organizarea și conducerea evidențelor contabile;
- să determine venitul net/pierdere obținut/obținută în cadrul asociației, precum și distribuția venitului net/pierderii pe asociați;
- să depună o declarație privind veniturile și cheltuielile estimate, la termenele stabilite, la organul fiscal în raza căruia asociația își desfășoară activitatea;
- să înregistreze contractul de asociere, precum și orice modificare a acestuia la organul fiscal teritorial în a cărui rază își are sediul asociația, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociației se înțelege locul principal de desfășurare a activității asociației;
- să reprezinte asociația în verificările efectuate de organele fiscale, precum și în ceea ce privește depunerea de obiecțiuni, contestații, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;
- să răspundă la toate solicitările organelor fiscale, atât cele privind asociația, cât și cele privind asociații, legate de activitatea desfășurată de asociație;
- să completeze Registrul pentru evidența aportului și rezultatului distribuit;
- alte obligații ce decurg din aplicarea titlului III din Codul fiscal.

Codul fiscal:

(4) În cazul în care între membrii asociați există legături de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părțile sunt obligate să facă dovada că participă la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociați și persoanele fizice care au dobândit capacitate de exercițiu restrânsă.

(5) Asocierile au obligația să depună la organul fiscal competent, până la data de 15 martie a anului următor, declarații anuale de venit, conform modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, care vor cuprinde și distribuția venitului net/pierderii pe asociați.

Norme metodologice:

187. Asociația, prin asociatul desemnat, depune până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal în raza căruia își are locul principal de desfășurare a activității, o declarație anuală care cuprinde venitul net/pierdere realizat/realizată pe asociație, precum și distribuția venitului net/pierderii pe fiecare asociat.

O copie de pe declarație se transmite de către asociatul desemnat fiecărui asociat. Pe baza acestei copii asociații vor cuprinde în declarația de venit global venitul net/pierdere ce le revine din activitatea asociației.

Codul fiscal:

(6) Venitul/pierdere anual/anuală, realizate în cadrul asocierii, se distribuie asociaților, proporțional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuției, conform contractului de asociere.

Norme metodologice:

188. Venitul net se consideră distribuit și dacă acesta rămâne la asociație sau este pus la dispoziție asociaților.

189. În cazul modificării cotelor de participare în cursul anului, pentru distribuția venitului net anual se va proceda astfel:

- a) se determină un venit net/o pierdere intermediar/intermediară la sfârșitul lunii în care s-au modificat cotele pe baza venitului brut și a cheltuielilor, astfel cum acestea sunt înregistrate în evidențele contabile;
- b) venitul net/pierdere intermediar/intermediară se alocă fiecărui asociat, în funcție de cotele de participare, până la data modificării acestora;
- c) la sfârșitul anului, din venitul net/pierdere anual/anuală se deduce venitul net/pierdere intermediar/intermediară, iar diferența se alocă asociaților, în funcție de cotele de participare ulterioare modificării acestora;
- d) venitul net/pierdere anual/anuală distribuit/distribuită fiecărui asociat se determină prin însumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) și c).

Codul fiscal:

(7) Tratatul fiscal al venitului realizat din asociere, în alte cazuri decât asocierea cu o persoană juridică, va fi stabilit în aceeași manieră ca și pentru categoria de venituri în care este încadrat.

(8) Profitul/venit cuvenit unei persoane fizice, dintr-o asociere cu o persoană juridică română, plătitoare de impozit pe profit, sau microîntreprindere care nu generează o persoană juridică, determinat cu respectarea regulilor stabilite în titlul II sau, respectiv, în titlul IV, este asimilat, în vederea impunerii la nivelul persoanei fizice, venitului din activități independente, din care se deduc contribuțiile obligatorii în vederea obținerii venitului net.

Norme metodologice:

190. Persoanele fizice care obțin profituri dintr-o activitate desfășurată în asociere cu o persoană juridică română, care nu dă naștere unei persoane juridice, au obligația să asimileze acest profit/venit venitului brut din activități independente. Venitul net se determină prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii prevăzute de lege, datorate de persoanele fizice, acesta fiind o componentă a venitului anual global.

Codul fiscal:

(9) Impozitul reținut de persoana juridică în contul persoanei fizice, pentru veniturile realizate dintr-o asociere cu o persoană juridică română care nu generează o persoană juridică, reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual pe venit. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului, determinat conform metodologiei stabilite în legislația privind impozitul pe profit sau pe venitul microîntreprinderii, revine persoanei juridice române.

CAPITOLUL XII

Aspecte fiscale internaționale

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități independente

Art. 93. — (1) Persoanele fizice nerezidente, care desfășoară o activitate independentă, prin intermediul unui sediu permanent în România, sunt impozitate, potrivit prezentului titlu, la venitul net din activitatea independentă, ce este atribuibil sediului permanent.

(2) Venitul net dintr-o activitate independentă ce este atribuibil unui sediu permanent se determină conform art. 49, în următoarele condiții:

a) în veniturile impozabile se includ numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent;

b) în cheltuielile deductibile se includ numai cheltuielile aferente realizării acestor venituri.

Norme metodologice:

191. Pentru veniturile realizate de un nerezident din activități independente atribuibile unui sediu permanent definit potrivit art. 8 din Codul fiscal, impozitul se determină prin aplicarea cotelor de impozitare asupra venitului net aferent acestuia.

192. Pentru calculul impozitului pe veniturile din activități independente, altele decât cele prevăzute la art. 53 din Codul fiscal, sumele reprezentând plăți anticipate în contul impozitului anual pe venit se stabilesc de către organul fiscal pe a cărui rază teritorială se realizează în întregime sau cu preponderență venitul.

193. După încheierea anului fiscal organul fiscal menționat la pct. 192 va emite decizie de impunere pentru întreaga activitate desfășurată în România și va elibera documentul care atestă venitul realizat și impozitul plătit.

Codul fiscal:**Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activități dependente**

Art. 94. — Persoanele fizice nerezidente, care desfășoară activități dependente în România, sunt impozitate, potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu, numai dacă se îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) persoana nerezidentă este prezentă în România timp de una sau mai multe perioade de timp care, în total,

depășesc 183 de zile din oricare perioadă de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic în cauză;
b) veniturile salariale sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident;
c) veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România.

Norme metodologice:

194. Veniturile obținute de persoanele fizice nerezidente din România din activități dependente se impozitează separat pe fiecare loc de realizare, impozitul lunar calculat potrivit pct. 195 reprezentând plăți anticipate în contul impozitului anual pe venit. După încheierea anului fiscal organul fiscal va recalcula impozitul anual pe baza baremului anual stabilit potrivit art. 43 din Codul fiscal, va emite o decizie de impunere pentru fiecare sursă și va elibera documentul care să ateste venitul realizat și impozitul plătit.

Profesorii și cercetătorii nerezidenți care desfășoară activitatea în România ce depășește perioada de scutire stabilită prin convențiile de evitare a dublei impuneri, încheiate de România cu diverse state, au obligația să depună declarația specială pentru veniturile realizate ca urmare a activității desfășurate în România, pentru intervalul de timp ce depășește perioada de scutire, la termenul și în condițiile prevăzute de prezentul titlu.

195. a) Veniturile din salarii, realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 94 lit. a) din Codul fiscal care își desfășoară activitatea în România, vor fi impozitate dacă persoana fizică este prezentă în România o perioadă ce depășește în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat.

b) Veniturile din salarii realizate de o persoană fizică care își desfășoară activitatea în România și este prezentă în România o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat vor fi impozitate în România dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

— salariul este plătit de un angajator care este rezident sau în numele acestuia;

— salariul este suportat de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care angajatorul o are în România (veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România).

c) Veniturile din salarii se impozitează începând cu prima zi de la data sosirii persoanei fizice, dovedită cu viza de intrare în România de pe pașaport. Organele fiscale române vor elibera documentul care atestă plata impozitului în România, la cererea contribuabilului, pentru fiecare an fiscal.

La determinarea impozitului se va avea în vedere principiul celor 183 de zile care sfârșesc în anul calendaristic vizat. Modul de calcul al celor 183 de zile se va face aplicându-se metoda zilelor de prezență. Contribuabilul are posibilitatea să furnizeze dovezi referitoare la prezența sa, pe baza datelor din documentele de transport, pașaport și alte documente prin care se atestă intrarea în România. În calculul celor 183 de zile se includ: ziua de sosire, ziua de plecare și toate celelalte zile petrecute pe teritoriul României. Orice fracțiune de zi în care contribuabilul este prezent în România contează drept zi de prezență pentru calculul celor 183 de zile.

196. Contribuabilii prevăzuți la pct. 195 sunt obligați ca în termen de 15 zile de la data începerii activității să se adreseze organului fiscal în raza căruia se realizează venitul, în vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil acestor venituri, în conformitate cu prevederile convențiilor și

acordurilor de evitare a dublei impunerii, încheiate de Guvernul României cu alte state.

Astfel, contribuabilul va depune la organul fiscal, după caz, următoarele:

— cerere;

— copie de pe documentul care reglementează raportul de muncă și traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizați;

— certificatul de rezidență fiscală, eliberat de autoritatea fiscală competentă a statului al cărui rezident este, și traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizați;

— documentul care atestă dreptul de muncă pe teritoriul României, respectiv permisul de muncă.

Dacă persoanele fizice nerezidente nu prezintă în termenul stabilit documentele prevăzute la alineatul precedent, acestea datorează impozit pe veniturile din salarii din prima zi de desfășurare a activității. În situația în care persoanele respective depun ulterior documentele solicitate, organul fiscal va efectua regularizarea impozitului plătit.

197. În cazul în care contribuabilii prevăzuți la pct. 195 lit. b) își prelungească perioada de ședere în România, precum și cei care, prin prezențe repetate în România, totalizează peste 183 de zile, sunt obligați să înștiințeze în scris organul fiscal competent despre depășirea acestui termen, caz în care se aplică regimul fiscal prevăzut la pct. 195 lit. a).

198. În situația în care persoanele fizice au desfășurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile, în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat, și au fost plătite din străinătate, își prelungească perioada de ședere în România peste 183 de zile, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfășurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz contribuabilul depune la organul fiscal competent declarații lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii șederii în România, în termen de 15 zile de la ultima zi a perioadei de 183 de zile expirate.

În situația în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile, sumele înscrise în declarații se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărțită la numărul de luni din acea perioadă.

199. Persoanele fizice care realizează venituri din România și care au rezidență într-un stat contractant cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii se impun în România conform titlului III din Codul fiscal pentru veniturile, altele decât cele supuse impunerii potrivit titlului V din Codul fiscal, atunci când nu prezintă certificatul de rezidență fiscală.

În aceleași condiții și pentru aceleași categorii de venituri se impun și persoanele fizice care realizează venituri din România și sunt rezidenți ai unor state cu care România nu are încheiate convenții de evitare a dublei impunerii.

200. În situația în care există convenții de evitare a dublei impunerii, persoana fizică cu dublă cetățenie — română și a unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii —, cu domiciliul în România, se va impune în România, coroborat cu prevederile convențiilor de evitare a dublei impunerii. Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impunerii persoana fizică respectivă va prezenta autorităților fiscale române certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea

fiscală a celui alt stat, precum și traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizați. Pentru a stabili al cărui rezident este persoana fizică respectivă, contribuabilul va face dovada „centrului intereselor vitale”, respectiv va prezenta organului fiscal documentele necesare prin care se atestă că veniturile obținute în celălalt stat sunt superioare celor realizate în România și autoritatea fiscală a statului respectiv își rezervă dreptul de a-l considera rezident fiscal din punct de vedere al globalizării veniturilor, caz în care impunerea acestui contribuabil în România se va face numai pentru veniturile din România. Prin *documente necesare* se înțelege: copiile declarațiilor de impunere din celălalt stat, declarația pe propria răspundere privind situația copiilor școlarizați, situația de avere, după caz, a familiei și altele asemenea. În situația în care veniturile din celălalt stat nu sunt la nivelul care să conducă la acordarea rezidenței fiscale în acest stat și autoritatea fiscală română apreciază că sunt întrunite condițiile pentru globalizarea veniturilor în România, acestui contribuabil i se vor globaliza veniturile în România și, prin schimb de informații, autoritățile competente române și din celălalt stat se vor informa asupra acestui caz.

201. Contribuabilii persoane fizice române care locuiesc în străinătate și care își mențin domiciliul în România se impun în România pentru veniturile impozabile conform prevederilor titlului III din Codul fiscal, realizate atât în România, cât și în străinătate, iar obligațiile fiscale se exercită direct sau, în situația în care nu își îndeplinesc obligațiile în mod direct, prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

202. Cetățenii străini refugiați și care sunt prezenți în România, potrivit autorizărilor specifice acordate, se impozitează pentru veniturile realizate pe teritoriul României.

Codul fiscal:

Venituri obținute din străinătate a căror impunere în România este finală

Art. 96. — (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și cele care îndeplinesc condiția prevăzută la art. 40 alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obținute din străinătate de natura celor a căror impunere în România este finală.

(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcție de natura acestuia.

(3) Contribuabilii care obțin venituri din străinătate au obligația să le declare, potrivit declarației specifice, până la data de 15 mai a anului următor celui de realizare a venitului.

(4) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat și emite o decizie de impunere, în intervalul și în forma stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Diferențele de impozit rămase de achitat, conform deciziei de impunere anuală, se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioada pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.

Norme metodologice:

203. Pentru veniturile din pensii și sume asimilate acestora, obținute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligația să completeze și să depună o declarație specială, respectiv „Declarație privind veniturile din străinătate a căror impunere în

România este finală". Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea baremului anual de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă, stabilită potrivit prevederilor art. 73 din Codul fiscal, calculată la nivelul anului.

Codul fiscal:

Creditul fiscal extern

Art. 97. — (1) Contribuabilii persoane fizice rezidente care, pentru același venit și în decursul aceleiași perioade impozabile, sunt supuși impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cât și în străinătate, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, denumit în continuare *credit fiscal extern*, în limitele prevăzute în prezentul articol.

(2) Creditul fiscal extern se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obținut în străinătate, a fost efectiv plătit în mod direct de persoana fizică sau de reprezentantul său legal ori prin reținere la sursă de către plătitorul venitului. Plata impozitului în străinătate se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de:

1. autoritatea fiscală a statului străin respectiv;
 2. angajator, în cazul veniturilor din salarii;
 3. alt plătitor de venit, pentru alte categorii de venituri;
- b) venitul pentru care se acordă credit fiscal face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 41.**

(3) Creditul fiscal extern se acordă la nivelul impozitului plătit în străinătate, aferent venitului din sursa din străinătate, dar nu poate fi mai mare decât partea de impozit pe venit datorat în România, aferentă venitului din străinătate. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare țară și pe fiecare natură de venit.

(4) Veniturile realizate din străinătate de persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și cele care îndeplinesc condiția de la art. 40 alin. (2), a căror impunere în România este finală, se supun impozitării în România, recunoscându-se impozitul plătit în străinătate sub forma creditului fiscal, dar limitat la impozitul pe venit similar datorat în România.

(5) În vederea calculului creditului fiscal extern, sumele în valută se transformă la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului. Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice rezidente, precum și impozitul aferent, exprimate în unități monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Națională a României, se vor transforma astfel:

a) din moneda statului de sursă, într-o valută de circulație internațională, cum ar fi dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb din țara de sursă;

b) din valuta de circulație internațională în lei, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Națională a României, din anul de realizare a venitului respectiv.

Norme metodologice:

204. Următoarele persoane fizice sunt supuse impozitării în România pentru veniturile din orice sursă, atât din România cât și din afara României:

— persoanele fizice rezidente române cu domiciliul în România;

— persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal.

În situația în care pentru venitul din străinătate statul respectiv și-a exercitat dreptul de impunere, aceste persoane au dreptul să deducă din impozitul pe venit datorat în România impozitul pe venit plătit în străinătate pentru acel venit, în condițiile prevăzute de Codul fiscal.

Persoanele fizice române cu domiciliul în România, care desfășoară activitate salarială în străinătate și sunt retribuite pentru activitatea salarială desfășurată în străinătate de către angajatorul român, se impun în România pentru veniturile realizate din activitatea salarială desfășurată în străinătate.

Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice române cu domiciliul în România, precum și impozitul aferent, a cărui plată în străinătate este atestată cu document justificativ eliberat de autoritatea fiscală a statului străin, de angajator sau de alt plătitor de venituri, exprimate în unitățile monetare proprii fiecărui stat, se vor transforma în lei la cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României din anul de realizare a venitului respectiv.

În vederea globalizării, la sfârșitul anului fiscal vizat persoana în cauză va prezenta organului fiscal în a cărui rază se află domiciliul fiscal al contribuabilului documentul justificativ privind venitul realizat și impozitul plătit, eliberat de organul abilitat din țara în care a desfășurat activitatea salarială, pentru acordarea creditului fiscal în condițiile stabilite prin prezentele norme metodologice.

Cu ocazia acordării creditului fiscal se va realiza regularizarea impozitului datorat de persoana în cauză.

205. Impozitul plătit în străinătate, care se deduce din impozitul pe venit anual global datorat în România, este limitat la partea de impozit pe venit datorat în România, calculat astfel:

$$\text{credit fiscal extern} = \frac{\text{venit din sursa din străinătate}}{\text{venit mondial}} \times \text{impozit pe venit anual global}$$

Prin venit mondial se înțelege suma veniturilor impozabile din România și din străinătate din categoriile de venituri din activități independente, salarii și cedarea folosinței bunurilor, realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și de cele care îndeplinesc condiția de la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal.

206. Dacă suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mare decât impozitul plătit în străinătate, suma recunoscută care se deduce este la nivelul impozitului plătit în străinătate. În situația în care suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mică decât impozitul plătit în străinătate, suma recunoscută reprezentând creditul fiscal extern acordat este la nivelul sumei calculate conform pct. 205.

207. Calcularea creditului fiscal extern se face de organul fiscal, separat pe fiecare natură de venit, prin raportarea la venitul mondial.

În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare natură de venit și pe fiecare țară.

208. În cazul veniturilor a căror impunere în România este finală, creditul fiscal extern se acordă pentru fiecare venit similar din România. Creditul fiscal extern pentru veniturile din străinătate, a căror impunere în România este finală, se va acorda astfel:

a) în situația în care în străinătate cota de impozit este mai mare decât cea prevăzută în prezentul titlu pentru un

venit similar, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit calculat, aplicându-se cota prevăzută la titlul III din Codul fiscal;

b) în situația în care cota de impozit este mai mică în străinătate decât cota de impozit pentru un venit similar din România, creditul fiscal extern este calculat la nivelul impozitului plătit în străinătate, iar impozitul anual rămas de achitat în România se calculează ca diferență între impozitul pe venit calculat aplicându-se cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal și impozitul pe venit plătit în străinătate pentru venitul realizat în străinătate.

Codul fiscal:

Pierderi fiscale externe

Art. 98. — (1) Pierderile fiscale obținute de contribuabilii persoane fizice rezidente dintr-un stat străin se compensează numai cu veniturile de aceeași natură din străinătate, pe fiecare țară, înregistrate în cursul aceluiași an fiscal.

(2) Pierdere care nu este acoperită, în temeiul alin. (1), se reportează pentru o perioadă de 5 ani fiscali consecutivi și se compensează numai cu veniturile de aceeași natură din statul respectiv.

Norme metodologice:

209. Regulile de report al pierderilor înregistrate din străinătate sunt cele prevăzute la art. 86 alin. (4) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

TITLUL IV

Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

Definiția microîntreprinderii

Art. 103. — În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

- a) are înscris în obiectul de activitate producția de bunuri materiale, prestarea de servicii și/sau comerțul;**
- b) are de la 1 până la 9 salariați inclusiv;**
- c) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 100.000 euro;**
- d) capitalul social al persoanei juridice este deținut de persoane, altele decât statul, autoritățile locale și instituțiile publice.**

Norme metodologice:

1. Numărul de salariați reprezintă numărul de persoane angajate cu contract individual de muncă, potrivit dispozițiilor Codului muncii, indiferent de durata timpului de muncă, înscrise lunar în statele de plată și/sau în registrul general de evidență a salariaților.

2. La analiza îndeplinirii condiției privind numărul de salariați nu se iau în considerare cazurile de încetare a raporturilor de muncă ca urmare a pensionării sau desfacerii contractului individual de muncă în urma săvârșirii unor acte care, potrivit legii, sunt sancționate inclusiv prin acest mod. Pentru persoanele juridice care au un singur angajat care demisionează în cursul unei luni, condiția prevăzută la art. 103 lit. b) din Codul fiscal se consideră îndeplinită dacă în cursul lunii următoare este angajat un alt salariat.

3. Pentru încadrarea în condiția privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, se vor lua în calcul aceleași venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 108 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru

determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiași exercițiu financiar.

4. La încadrarea în condiția privind capitalul social, nu poate fi microîntreprindere persoana juridică română care are capitalul social deținut de un acționar sau asociat persoană juridică cu peste 250 de angajați.

Codul fiscal:

Opțiunea de a plăti impozit pe veniturile microîntreprinderii

Art. 104. — (1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este opțional.

(2) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe profit pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 103 și dacă nu au mai fost plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(3) O persoană juridică română care este nou-înființată poate opta să plătească impozit pe venitul microîntreprinderilor, începând cu primul an fiscal, dacă cerințele prevăzute la art. 103 lit. a) și d) sunt îndeplinite la data înregistrării la registrul comerțului și condiția prevăzută la art. 103 lit. b) este îndeplinită în termen de 60 de zile inclusiv de la data înregistrării.

(4) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor nu mai aplică acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la art. 103.

(5) Nu pot opta pentru sistemul de impunere reglementat de prezentul titlu persoanele juridice române care:

- a) desfășoară activități în domeniul bancar;**
- b) desfășoară activități în domeniile asigurărilor și reasigurărilor, al pieței de capital, cu excepția persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii;**
- c) desfășoară activități în domeniile jocurilor de noroc, pariurilor sportive, cazinourilor;**
- d) au capitalul social deținut de un acționar sau asociat persoană juridică cu peste 250 de angajați.**

Norme metodologice:

5. În sensul art. 104 alin. (1) din Codul fiscal opțiunea se exercită pentru plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor obținute din orice sursă, iar ieșirea din acest sistem de impunere se efectuează începând cu anul următor celui în care nu se mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal.

6. În cazul în care angajarea nu se realizează în termen de 60 de zile de la data eliberării certificatului de înregistrare, microîntreprinderea este plătitoare de impozit pe profit de la data înregistrării acesteia la registrul comerțului. Perioada de 60 de zile se prelungește în anul următor celui pentru care s-a exercitat opțiunea, după caz.

7. În înțelesul art. 104 alin. (4), dacă pe parcursul anului fiscal una dintre condițiile impuse la art. 103 din Codul fiscal nu mai este îndeplinită, contribuabilul este obligat ca începând cu anul fiscal următor să nu mai aplice impozitul pe venit chiar dacă ulterior îndeplinește criteriile prevăzute la art. 103 lit. b) și c).

8. Persoanele juridice care nu pot opta pentru acest sistem de impunere sunt:

- a) persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul bancar (băncile, casele de schimb valutar, societățile de credit ipotecar, cooperativele de credit etc.);**

b) persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul asigurărilor (de exemplu: societățile de asigurare-reasigurare), al pieței de capital (de exemplu: burse de valori sau de mărfuri, societățile de servicii de investiții financiare, societățile de registru, societățile de depozitare), cu excepția persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii (brokerii și agenții de asigurare);

c) persoanele juridice care desfășoară activități în domeniul jocurilor de noroc, al pariurilor sportive și al cazinourilor.

Codul fiscal:

Anul fiscal

Art. 106. — (1) Anul fiscal al unei microîntreprinderi este anul calendaristic.

(2) În cazul unei persoane juridice care se înființează sau își încetează existența, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care persoana juridică a existat.

Norme metodologice:

9. În cazul înființării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă începe de la data înregistrării acesteia la registrul comerțului, dacă are această obligație, sau de la data înregistrării în registrul condus special de judecătorii, după caz.

10. În cazul lichidării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă încetează o dată cu data radierii din registrul unde a fost înregistrată înființarea acesteia.

Codul fiscal:

Baza impozabilă

Art. 108. — (1) Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:

a) veniturile din variația stocurilor;

b) veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;

c) veniturile din exploatare, reprezentând cota-parte a subvențiilor guvernamentale și a altor resurse pentru finanțarea investițiilor;

d) veniturile din provizioane;

e) veniturile rezultate din anularea datoriilor și a majorărilor datorate bugetului statului, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale;

f) veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare, pentru pagubele produse la activele corporale proprii.

(2) În cazul în care o microîntreprindere achiziționează case de marcat, valoarea de achiziție a acestora se deduce din baza impozabilă, în conformitate cu documentul justificativ, în trimestrul în care au fost puse în funcțiune, potrivit legii.

Norme metodologice:

11. Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe venit organizează și conduc contabilitatea potrivit Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene.

12. Baza impozabilă asupra căreia se aplică cota de 1,5% este totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a „Conturi de venituri”, cu excepția celor înregistrate în:

— „Variația stocurilor”;

— „Venituri din producția de imobilizări necorporale”;

— „Venituri din producția de imobilizări corporale”;

— „Alte venituri din exploatare” analitic reprezentând veniturile din cota-parte a subvențiilor guvernamentale și altor resurse similare pentru finanțarea investițiilor;

— „Venituri din provizioane privind activitatea de exploatare” și „Venituri financiare din provizioane”;

— veniturile realizate din despăgubiri de la societățile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii; precum și

— veniturile rezultate din anularea datoriilor și a majorărilor datorate către bugetul de stat, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale.

13. Diferențele favorabile de curs valutar rezultate în urma evaluării creanțelor și datoriilor în valută existente la data de 31 decembrie 2002, înregistrate în contabilitate în „Rezultatul reportat” sunt venituri impozabile pe măsura încasării creanțelor sau plății datoriilor.

14. La calculul impozitului pe venit datorat de microîntreprinderile care își încetează existența în urma operațiunilor de divizare, dizolvare sau lichidare nu sunt impozitate rezervele constituite din profitul net, rezervele constituite din diferențe de curs favorabil aferente capitalului social în devize sau disponibilului în devize, inclusiv sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit pe profit, repartizate ca surse proprii de finanțare pe parcursul perioadei de funcționare, potrivit legii, pentru societățile care pe parcursul perioadei de funcționare au fost și plătitoare de impozit pe profit, acestea fiind tratate ca dividende și supuse impunerii, potrivit titlului II, III sau V din Codul fiscal, după caz.

15. În cazul în care se achiziționează case de marcat, din baza impozabilă se scade valoarea caselor de marcat, în conformitate cu documentul justificativ, în luna punerii în funcțiune. Punerea în funcțiune se face potrivit prevederilor legale.

Codul fiscal:

Procedura de declarare a opțiunii

Art. 109. — (1) Persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit comunică opțiunea organelor fiscale teritoriale la începutul anului fiscal, prin depunerea declarației de mențiuni pentru persoanele juridice, asociațiile familiale și asociațiile fără personalitate juridică, până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(2) Persoanele juridice care se înființează în cursul unui an fiscal înscriu opțiunea în cererea de înregistrare la registrul comerțului. Opțiunea este definitivă pentru anul fiscal respectiv și pentru anii fiscali următori, cât timp sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 103.

(3) În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condițiile impuse nu mai este îndeplinită, microîntreprinderea are obligația de a păstra pentru anul fiscal respectiv regimul de impozitare pentru care a optat, fără posibilitatea de a beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu, chiar dacă ulterior îndeplinește condițiile prevăzute la art. 103.

(4) Pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu și microîntreprinderile care desfășoară activități în zonele libere și/sau în zonele defavorizate.

Norme metodologice:

16. Opțiunea se înscrie în cererea de înregistrare la registrul comerțului și este definitivă pentru anul fiscal respectiv și pentru anii fiscali următori, atâta timp cât sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal. Persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit pot opta

pentru impozitul pe venit numai la începutul anului fiscal, dacă la finele anului precedent sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal și nu au fost plătitori de impozit pe venitul microîntreprinderilor pe parcursul funcționării lor.

Opțiunea se comunică organelor fiscale teritoriale la începutul anului fiscal, prin depunerea Declarației de mențiuni pentru persoane juridice, asociații familiale și asociații fără personalitate juridică, până la data de 31 ianuarie inclusiv.

Pot opta și persoanele juridice care desfășoară activități în zonele libere și/sau în zonele defavorizate.

Codul fiscal:

Impozitarea persoanelor fizice asociate cu o microîntreprindere

Art. 111. — În cazul unei asocieri fără personalitate juridică dintre o microîntreprindere plătitoare de impozit, conform prezentului titlu, și o persoană fizică, rezidentă sau nerezidentă, microîntreprinderea are obligația de a calcula, de a reține și de a vărsa la bugetul de stat impozitul datorat de persoana fizică, impozit calculat prin aplicarea cotei de 1,5% la veniturile ce revin acesteia din asociere.

Norme metodologice:

17. Persoana fizică rezidentă va defini impozitul pe venitul din asociere în conformitate cu prevederile titlului III din Codul fiscal.

Codul fiscal:

TITLUL V

Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România

CAPITOLUL I

Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți

Venituri impozabile obținute din România

Art. 115. — (1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt următoarele:

- a) dividende de la o persoană juridică română;**
- b) dobânzi de la un rezident;**
- c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;**

Norme metodologice:

1. Veniturile de natura dobânzilor, redevențelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenți și care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului V din Codul fiscal.

Codul fiscal:

- d) redevențe de la un rezident;**

Norme metodologice:

2. (1) Termenul redevență cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, indiferent dacă suma

trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(2) În cazul unei tranzacții care implică transferul de software, încadrarea ca redevență a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(3) În cazul transferului unui drept parțial dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită este o redevență dacă primitorul dobândește dreptul de a utiliza acel software, astfel încât lipsa acestui drept constituie o încălcare a copyright-ului. Exemple de astfel de tranzacții sunt transferurile de drepturi de a reproduce și distribui către public orice software, precum și transferurile de drept de a modifica și a face public orice software.

(4) În analiza caracterului unei tranzacții care implică transferul de software nu se ține cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator. În consecință, o sumă care trebuie plătită nu este o redevență dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului să-l exploateze. Același rezultat se aplică și pentru „drepturi de rețea sau site”, în care primitorul obține dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în rețeaua primiturului.

(5) În cazul achiziției tuturor drepturilor dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită nu este pentru folosirea sau dreptul de a folosi acel software, în consecință nefiind o redevență.

(6) Suma care trebuie plătită pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmi sau limbajele de programare, este o redevență.

(7) În înțelesul acestei norme, software este orice program sau serie de programe care conține instrucțiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (software de operare) cât și pentru îndeplinirea altor sarcini (software de aplicație).

(8) În cazul unei tranzacții care permite unei persoane să descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redevență dacă folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea și exploatarea computerului, rețelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afișare a utilizatorului. Dimpotrivă, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce și a face public un produs digital este o redevență.

(9) În cazul unui contract care implică folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, precum și transferul unei alte proprietăți sau altui serviciu, suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărțită, conform diverselor porțiuni de contract, pe baza condițiilor contractului sau pe baza unei împărțiri rezonabile, fiecărei porțiuni aplicându-i-se tratamentul fiscal corespunzător. Dacă totuși o anumită parte din ceea ce urmează a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealaltă porțiune fiind auxiliară, tratamentul aplicat porțiunii principale de contract se aplică întregii sume care trebuie plătită conform contractului.

Codul fiscal:

- e) redevențe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevența este o cheltuială a sediului permanent;**
- f) comisioane de la un rezident;**

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;

h) venituri din activități sportive și de divertisment desfășurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activități sau de către alte persoane;

i) venituri din prestarea de servicii de management, de intermediere sau de consultanță din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obținute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

Norme metodologice:

3. Veniturile obținute din România din prestările de servicii de management, de intermediere sau de consultanță în orice domeniu care nu sunt efectuate în România sau veniturile care sunt cheltuieli atribuibile unui sediu permanent din România al unui nerezident sunt impozabile, potrivit titlului V din Codul fiscal, atunci când nu sunt încheiate convenții de evitare a dublei impunerii între România și statul de rezidență al beneficiarului de venit sau când beneficiarul de venit nu prezintă dovada rezidenței sale fiscale.

Codul fiscal:

j) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenți ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române;

k) venituri din servicii prestate în România;

l) venituri din profesii independente desfășurate în România — doctor, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor și alte profesii similare —, în cazul când sunt obținute în alte condiții decât prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă sau în mai multe perioade care nu depășesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;

m) venituri din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, în măsura în care pensia lunară depășește plafonul prevăzut la art. 73;

n) venituri din transportul internațional aerian, naval, feroviar sau rutier, ce se desfășoară între România și un stat străin;

o) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

Norme metodologice:

4. Prin *concursuri organizate în România* se înțelege concursuri organizate în orice domeniu în România.

Codul fiscal:

p) venituri obținute la jocurile de noroc practicate în România, de la fiecare joc de noroc, obținute de la același organizator într-o singură zi de joc.

Norme metodologice:

5. Venituri obținute la jocuri de noroc înseamnă câștiguri în bani și/sau în natură acordate participanților de către orice persoană juridică română, autorizată să organizeze și să exploateze jocuri de noroc.

Codul fiscal:

(2) Următoarele venituri impozabile obținute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol și se impozitează conform titlurilor II sau III, după caz:

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent în România;

b) veniturile unei persoane juridice străine obținute din proprietăți imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare deținute într-o persoană juridică română;

Norme metodologice:

6. Venituri din proprietăți imobiliare înseamnă venituri din vânzarea, precum și din cedarea dreptului de folosință asupra proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate (închiriere, concesiune sau arendare).

Codul fiscal:

c) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obținute dintr-o activitate dependentă desfășurată în România;

d) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare deținute într-o persoană juridică română.

Norme metodologice:

7. Prin *cedarea dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare* se înțelege și arendarea sau concesiunea proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate.

Codul fiscal:

Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

Art. 116. — (1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se varsă la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.

Norme metodologice:

8. (1) Pentru veniturile obținute de nerezidenții din România, plătitorii de venituri au obligația reținerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă și virării lor la bugetul de stat în termenul stabilit la art. 116 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În cazurile prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. c), e), g) și i) din Codul fiscal, plătitorul impozitului prevăzut la titlul V din Codul fiscal este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidența căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

Codul fiscal:

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) 5% pentru veniturile din dobânzile la depozitele la termen, certificatele de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și alte instituții de credit autorizate și situate în România;

b) 20% pentru veniturile obținute din jocurile de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

c) 15% în cazul oricăror alte venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 115.

(3) În înțelesul alin. (2), venitul brut este venitul care ar fi fost plătit unui nerezident, dacă impozitul nu ar fi fost reținut din venitul plătit nerezidentului.

(4) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reținut se calculează după cum urmează:

a) pentru veniturile ce reprezintă remunerații primite de nerezidenți ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române, potrivit prevederilor art. 58;

Norme metodologice:

9. La impunerea veniturilor ce reprezintă remunerații primite de persoanele fizice nerezidente pentru activitatea desfășurată în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române sunt aplicabile dispozițiile titlului III din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Art. 117. — Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

a) dobânda pentru depunerile la vedere în cont curent de la bănci sau alte instituții de credit din România;

b) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise și/sau garantate de Guvernul României, consiliile locale, Banca Națională a României, precum și de bănci sau alte instituții financiare care acționează în calitate de agent al Guvernului român;

c) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de o persoană juridică română, dacă instrumentele/titlurile de creanță sunt tranzacționate pe o piață de valori mobiliare recunoscută și dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emițătorului instrumentelor/titlurilor de creanță;

Norme metodologice:

10. (1) În înțelesul acestui paragraf, dobânzile scutite de impozit sunt cele generate de instrumente/titluri de creanță emise de persoane juridice române.

(2) Piața de valori mobiliare recunoscută, pentru care se aplică prevederile art. 117 lit. c) din Codul fiscal, este cea definită potrivit legislației în domeniul valorilor mobiliare.

Codul fiscal:

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obținute din România, ca urmare a participării la festivalurile naționale și internaționale artistice, culturale și sportive finanțate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor și studenților nerezidenți la concursurile finanțate din fonduri publice;

Norme metodologice:

11. Premiile prevăzute la art. 117 lit. d) și e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituțiilor publice centrale și locale de profil.

Codul fiscal:

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impunerii

Art. 118. — (1) În înțelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și capital, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăși cota de impozit, prevăzută în convenție, care se aplică asupra acelui venit, potrivit alin. (2). În situația în care cotele de impozitare din

legislația internă sunt mai favorabile decât cele din convențiile de evitare a dublei impunerii se aplică cotele de impozitare mai favorabile.

Norme metodologice:

12. (1) Prevederile alin. 2 al articolelor „Dividende“, „Dobânzi“, „Comisioane“, „Redevențe“ din convențiile de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu alte state se aplică întocmai. În cazul când legislația internă prevede în mod expres exceptarea de la impunere, scutirea sau o cotă de impozitare mai favorabilă, sunt aplicabile prevederile legislației interne.

(2) Alin. 2 al articolelor „Dividende“, „Dobânzi“, „Comisioane“, „Redevențe“ din convențiile de evitare a dublei impunerii nu este anulat de alin. 1 al aceluiași articol, care prevede că veniturile respective plătite unui rezident se impun în statul său de rezidență.

(3) Aplicarea alin. 2 al articolelor „Dividende“, „Dobânzi“, „Comisioane“, „Redevențe“ din convențiile de evitare a dublei impunerii care prevăd impunerea în statul de sursă nu conduce la o dublă impunere pentru același venit, întrucât statul de rezidență acordă credit fiscal pentru impozitul plătit în România, în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impunerii.

(4) În cazul când în România s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc prevederile din convențiile de evitare a dublei impunerii, suma impozitului reținut în plus poate fi rambursată la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

(5) Pentru rambursarea impozitului reținut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de rambursare a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit rezident român, care va fi verificată de organul fiscal teritorial al Ministerului Finanțelor Publice în a cărui rază teritorială se află sediul sau domiciliul plătitorului de venit rezident român.

(6) Cererea de rambursare a impozitului va fi depusă de persoana nerezidentă în termenul legal de prescripție, stabilit prin legislația statului român.

(7) Pe baza verificării efectuate de organul fiscal teritorial al Ministerului Finanțelor Publice privind venitul pentru care s-a reținut un impozit în plus față de prevederile convenției, rambursarea impozitului către persoana nerezidentă se va face prin intermediul rezidentului român plătitor al venitului.

(8) Dispozițiile titlurilor II și III din Codul fiscal reprezintă legislația internă și se aplică atunci când România are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România și acesta prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

(9) Prevederile titlului V din Codul fiscal se aplică atunci când beneficiarul venitului realizat din România este rezident al unui stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii sau când beneficiarul venitului realizat din România, rezident al unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii, nu prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

Codul fiscal:

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impunerii nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit certificatul de rezidență fiscală.

Norme metodologice:

13. (1) Nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să justifice în România dreptul de a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impunerii încheiate între România și statul său de rezidență, prin prezentarea certificatului de rezidență fiscală eliberat de autoritatea competentă fiscală din statul respectiv. În cazul când nerezidentul beneficiar al veniturilor din România prezintă un alt document prin care se atestă rezidența fiscală, acest document va fi vizat de organul fiscal al statului său de rezidență.

(2) Nerezidenții care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la plătitorul de venit originalul sau copia certificatului de rezidență fiscală ori documentul menționat la alin. (1), tradus și legalizat de organul autorizat din România.

(3) În cazul în care nerezidentul beneficiar al venitului din România nu a prezentat originalul sau copia tradusă și legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la alin. (1), se vor aplica prevederile titlului V din Codul fiscal, și nu cele din convențiile de evitare a dublei impunerii.

(4) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale sau puncte de lucru în diferite localități din România și care fac plăți, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), în original, va transmite la fiecare subunitate o copie tradusă și legalizată a certificatului de rezidență fiscală în original al beneficiarului de venituri din România sau a documentului prevăzut la alin. (1). Pe copia legalizată primitorul certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), în original, va semna cu mențiunea că deține originalul acestuia.

(5) Prevederile alin. (4) sunt valabile și în situația în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înființată o filială în România care are relații contractuale cu diverși clienți din localități diferite din România și care primește un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparținând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienților români.

Codul fiscal:

(3) Macheta certificatului de rezidență fiscală și termenul de depunere a acestuia de către nerezident se stabilesc prin norme.

Norme metodologice:

14. Macheta certificatului de rezidență fiscală și instrucțiunile de completare a acestuia, elaborate pentru rezidenții români, se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

15. (1) Nerezidenții care sunt beneficiari ai veniturilor din România vor depune anual, la plătitorul de venit, originalul certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), tradus și legalizat de organul autorizat din România în momentul plății venitului, dar nu mai târziu de o lună calculată de la data plății acestuia.

(2) Certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) este valabil pentru anul fiscal pentru care a fost emis.

(3) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1) și pentru aplicarea prevederilor din convențiile de evitare a dublei impunerii încheiate de România cu diverse state.

Codul fiscal:**CertIFICATELE DE ATESTARE A IMPOZITULUI PLĂTIT DE NEREZIDENȚI**

Art. 120. — (1) Orice nerezident poate depune o cerere la autoritatea fiscală competentă prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat de el însuși sau de o altă persoană, în numele său.

Norme metodologice:

16. Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se depune la organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

Codul fiscal:

(2) Autoritatea fiscală competentă are obligația de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți.

(3) Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și condițiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme.

Norme metodologice:

17. (1) Certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se eliberează de organul fiscal teritorial în raza căruia își are sediul plătitorul de venit, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de plătitorul de venit în numele acestuia până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului următor celui pentru care s-au încasat veniturile impozitate în România.

(2) Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și instrucțiunile de completare și eliberare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Codul fiscal:**CAPITOLUL II****Impozitul pe reprezentanțe****Contribuabili**

Art. 122. — Orice persoană juridică străină, care are o reprezentanță autorizată să funcționeze în România, potrivit legii, are obligația de a plăti un impozit anual, conform prezentului capitol.

Norme metodologice:

18. (1) Persoanele juridice străine, prin reprezentanțe înființate în România, nu sunt abilitate să facă fapte de comerț, aceste reprezentanțe neavând calitatea de persoană juridică.

(2) Persoanele juridice străine care doresc să-și înființeze o reprezentanță în România trebuie să obțină autorizația prevăzută de lege.

(3) Autorizația obținută poate fi anulată în condițiile care sunt stabilite prin același act normativ.

Codul fiscal:**Stabilirea impozitului**

Art. 123. — (1) Impozitul pe reprezentanță pentru un an fiscal este egal cu echivalentul în lei al sumei de

4.000 euro, stabilită pentru un an fiscal, la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează plata impozitului către bugetul de stat.

(2) În cazul unei persoane juridice străine, care în cursul unui an fiscal înființează sau desființează o reprezentanță în România, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporțional cu numărul de luni de existență a reprezentanței în anul fiscal respectiv.

Norme metodologice:

19. În cazul persoanelor juridice străine care înființează o reprezentanță în România în cursul unei luni din anul de impunere, impozitul pentru anul de impunere se calculează începând cu data de 1 a lunii în care reprezentanța a fost înființată până la sfârșitul anului respectiv. Pentru reprezentanțele care se desființează în cursul anului de impunere impozitul anual se recalculează pentru perioada de activitate de la începutul anului până la data de 1 a lunii următoare celei în care a avut loc desființarea reprezentanței.

Codul fiscal:

Plata impozitului și depunerea declarației fiscale

Art. 124. — (1) Orice persoană juridică străină are obligația de a plăti impozitul pe reprezentanță la bugetul de stat, în două tranșe egale, până la datele de 20 iunie și 20 decembrie.

Norme metodologice:

20. Datele stabilite pentru plata impozitului la bugetul de stat includ și datele de 20 iunie și 20 decembrie.

Codul fiscal:

(2) Orice persoană juridică străină care datorează impozitul pe reprezentanță are obligația de a depune o declarație anuală la autoritatea fiscală competentă, până la data de 28, respectiv 29 februarie a anului de impunere.

Norme metodologice:

21. (1) Forma declarației fiscale care va fi depusă anual la autoritatea fiscală competentă și instrucțiunile de completare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Declarația anuală de impunere, precum și declarația fiscală în cazul înființării sau desființării reprezentanței în cursul anului pot fi depuse în numele persoanei juridice străine și de reprezentantul reprezentanței la organul fiscal teritorial în raza căruia reprezentanța își desfășoară activitatea.

Codul fiscal:

(3) Orice persoană juridică străină, care înființează sau desființează o reprezentanță în cursul anului fiscal, are obligația de a depune o declarație fiscală la autoritatea fiscală competentă, în termen de 30 de zile de la data la care reprezentanța a fost înființată sau desființată.

Norme metodologice:

22. (1) Forma declarației fiscale care va fi depusă la autoritatea fiscală competentă în caz de înființare sau de desființare a reprezentanței și instrucțiunile de completare vor fi aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) În termen de 30 de zile de la data depunerii declarației fiscale de înființare sau de desființare a reprezentanței, organul fiscal teritorial stabilește sau recalculează impozitul stabilit pentru perioada în care reprezentanța va desfășura sau își va înceta activitatea, după caz.

Codul fiscal:

(4) Reprezentanțele sunt obligate să conducă evidența contabilă prevăzută de legislația în vigoare din România.

Norme metodologice:

23. (1) Reprezentanțele vor conduce contabilitatea în partidă simplă, conform prevederilor legislației din România.

(2) Cheltuielile efectuate pentru exercitarea activității reprezentanțelor vor fi justificate cu documente financiar-contabile întocmite în condițiile legii.

(3) Impozitul pe venitul reprezentanțelor pentru anul 2003 va fi definitivat potrivit actelor normative care au reglementat sistemul de impunere a acestor entități până la 31 decembrie 2003.

Codul fiscal:

TITLUL VI

Taxa pe valoarea adăugată

CAPITOLUL II

Sfera de aplicare

Sfera de aplicare

Art. 126. — (1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1);

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).

Norme metodologice:

1. (1) În sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, dacă cel puțin una dintre condițiile stipulate la lit. a)—d) nu este îndeplinită, operațiunea nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.

(2) Operațiunile desfășurate în interiorul zonelor libere sau porturilor libere, precum și livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate din România pentru unități din zonele libere sau porturile libere și cele efectuate de unități din zonele sau porturile libere pentru unități din România sunt considerate operațiuni efectuate în România, fiind supuse regulilor prevăzute de titlul VI al Codului fiscal. Prin *porturi libere*, în sensul taxei pe valoarea adăugată, se înțeleg porturile care beneficiază de facilitățile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 131/2000 privind instituirea unor măsuri pentru facilitarea exploatarei porturilor, republicată.

(3) Pentru a se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată livrările de bunuri și/sau prestările de servicii trebuie să fie efectuate cu plată. Această condiție implică existența unei legături directe între operațiune și contrapartida obținută. Pentru a se determina dacă o operațiune poate fi plasată în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată trebuie ca aceasta să aducă un avantaj clientului și prețul să fie în legătură cu avantajul primit, astfel:

a) condiția referitoare la existența unui avantaj în folosul clientului este îndeplinită atunci când există un angajament al furnizorului sau al prestatorului de a furniza un bun sau

un serviciu determinabil unei persoane care asigură finanțarea sau, în absența acestuia, atunci când operațiunea a fost efectuată, să permită să se stabilească un asemenea angajament. Această condiție este compatibilă cu faptul că serviciul a fost colectiv, nu a fost măsurabil cu exactitate sau se înscrie în cadrul unei obligații legale;

b) condiția referitoare la existența unei legături între operațiune și contrapartida obținută este respectată chiar dacă prețul nu reflectă valoarea normală a operațiunii, este achitat sub formă de abonamente, servicii sau bunuri, ia forma unei sume calificate drept reducere de preț, nu este plătit de către beneficiar, ci de un terț.

Codul fiscal:

CAPITOLUL III

Persoane impozabile

Persoane impozabile și activitatea economică

Art. 127. — (1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

(3) Nu acționează de o manieră independentă angajații sau orice alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce privește condițiile de muncă, remunerarea sau alte obligații ale angajatorului.

(4) Cu excepția celor prevăzute la alin. (5) și (6), instituțiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfășurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfășurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți.

(5) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice, dacă tratarea lor ca persoane neimpozabile ar produce distorsiuni concurențiale.

(6) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în aceleași condiții legale ca și cele aplicabile operatorilor economici, chiar dacă sunt prestate în calitate de autoritate publică, precum și pentru activitățile următoare:

- a) telecomunicații;
- b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific și altele de aceeași natură;
- c) transport de bunuri și de persoane;
- d) servicii prestate de porturi și aeroporturi;
- e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;
- f) activitatea târgurilor și expozițiilor comerciale;
- g) depozitarea;
- h) activitățile organelor de publicitate comercială;
- i) activitățile agențiilor de călătorie;
- j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante și alte localuri asemănătoare.

(7) Sunt asimilate instituțiilor publice, în ceea ce privește regulile aplicabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, orice entități a căror înființare este

reglementată prin legi sau hotărâri ale Guvernului, pentru activitățile prevăzute prin actul normativ de înființare, care nu creează distorsiuni concurențiale, nefiind desfășurate și de alte persoane impozabile.

Norme metodologice:

2. (1) Nu are caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale.

(2) Activitatea de încasare a taxelor prevăzute la art. 283 alin. (1) din Codul fiscal, efectuată de către persoane impozabile, nu constituie activitate economică, în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate în mod gratuit de organizațiile fără scop patrimonial nu sunt considerate activități economice.

3. (1) În sensul art. 127 alin. (4) din Codul fiscal, instituțiile publice nu sunt persoane impozabile și pentru următoarele activități:

a) vânzarea, direct sau prin intermediari, către persoane fizice, în scop de locuință, a imobilelor sau a părților de imobile, aflate în proprietatea statului, date în folosință înainte de introducerea taxei pe valoarea adăugată în legislația României. Dacă vânzarea are loc prin intermediari, aceștia nu datorează taxa pe valoarea adăugată pentru încasările din vânzarea acestor locuințe și nici pentru comisionul aferent, dar în mod corespunzător nu beneficiază de exercitarea dreptului de deducere pentru aceste operațiuni;

b) livrările de bunuri dobândite după data de 1 iulie 1993, dacă la achiziția acestora s-a plătit taxa pe valoarea adăugată și taxa respectivă nu a fost dedusă.

(2) Direcțiile generale ale finanțelor publice nu sunt considerate persoane impozabile pentru valorificarea bunurilor legal confiscate sau intrate în proprietatea privată a statului potrivit legii.

(3) Din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, distorsiuni de concurență rezultă atunci când aceeași activitate este desfășurată de mai mulți operatori economici, dintre care unii beneficiază de un tratament fiscal preferențial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate de aceștia nu este grevată de taxa pe valoarea adăugată, față de ceilalți operatori economici care sunt obligați să greveze contravaloarea livrărilor de bunuri și/sau a prestărilor de servicii efectuate cu taxa pe valoarea adăugată.

(4) În situația în care instituțiile publice desfășoară activități de natura celor prevăzute la art. 127 alin. (5) și (6) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate fi considerată instituția publică în ansamblu sau, în funcție de natura activității desfășurate, numai partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activități.

Codul fiscal:

CAPITOLUL IV

Operațiuni impozabile

Livrarea de bunuri

Art. 128. — (1) Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.

(2) În înțelesul prezentului titlu, prin *bunuri* se înțelege bunurile corporale mobile și imobile, prin natura lor sau prin destinație. Energia electrică, energia termică, gazele

naturale, agentul frigorific și altele de aceeași natură sunt considerate bunuri mobile corporale.

(3) Sunt, de asemenea, considerate livrări de bunuri efectuate cu plată, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, în cadrul unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau orice alt tip de contract ce prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei scadențe, cu excepția contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri;

d) transmiterea de bunuri efectuată pe baza unui contract de comision la cumpărare sau la vânzare, atunci când comisionarul acționează în nume propriu, dar în contul comitentului;

e) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor prevăzute la alin. (9) lit. a) și c).

Norme metodologice:

4. (1) Conform art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, prin *livrare de bunuri* se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia. Pentru bunurile, altele decât cele second-hand, încredințate în vederea vânzării în baza unui contract de consignație, data livrării bunurilor de la consignatar se consideră a fi data vânzării bunurilor de către consignatar către beneficiar. Facturarea bunurilor de către consignatar către consignatar se face cel mai târziu la finele lunii în care bunurile au fost vândute.

(2) Se consideră livrare de bunuri, în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, produsele agricole reținute drept plată în natură a prestației efectuate de persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care prestează servicii pentru obținerea și/sau prelucrarea produselor agricole, precum și plata în natură a arendeii.

(3) În sensul art. 128 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silite se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul este înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

5. (1) În sensul art. 128 alin. (3) lit. d) din Codul fiscal, transmiterea de bunuri efectuată pe baza unui contract de comision la cumpărare sau la vânzare se consideră livrare de bunuri atunci când comisionarul acționează în nume propriu, dar în contul comitentului. Comisionarul este considerat din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată cumpărător și revânzător. În funcție de locul unde vânzătorul, cumpărătorul și comisionarul își au stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința obișnuită, se disting următoarele situații:

a) atunci când vânzătorul, comisionarul și cumpărătorul sunt persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în România, vânzătorul face o livrare de bunuri către comisionar și emite factura fiscală. Comisionarul, la rândul său, face livrare de bunuri către cumpărător și emite factura fiscală;

b) atunci când vânzătorul și comisionarul sunt persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în România, iar cumpărătorul este persoană stabilită în străinătate, vânzătorul face livrare de bunuri către comisionar și emite factura fiscală, iar acesta din urmă, la

rândul său, face livrare de bunuri către cumpărătorul străin, emite factura fiscală, factura externă și întocmește declarația vamală de export în nume propriu, respectiv la rubrica „exportator” din declarația vamală de export își înscrie numele său;

c) atunci când cumpărătorul și comisionarul sunt persoane înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în România, iar vânzătorul este persoană stabilită în străinătate, acesta din urmă emite factura externă pe numele comisionarului pentru bunurile livrate, comisionarul face importul de bunuri, întocmește declarația vamală de import în nume propriu și face livrare de bunuri către cumpărător, emițând factură fiscală.

(2) Comisionarul își poate exercita dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în factura fiscală emisă pe numele său de vânzătorul stabilit în România sau a celei din declarația vamală de import, în cazul în care vânzătorul este o persoană stabilită în străinătate, conform prevederilor cap. X „Regimul deducerilor” din titlul VI al Codului fiscal. Conform reglementărilor contabile nu este obligatorie înregistrarea în conturile de venituri, respectiv de cheltuieli, a operațiunilor efectuate de comisionar.

Codul fiscal:

(8) Aportul în natură la capitalul social al unei societăți comerciale nu constituie livrare de bunuri, dacă primitivul bunurilor i-ar fi fost permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta s-ar fi aplicat transferului respectiv. În situația în care primitivul bunurilor este o persoană impozabilă, care nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată sau are dreptul de deducere parțial, operațiunea se consideră livrare de bunuri, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

Norme metodologice:

6. (1) Nu constituie livrare de bunuri aportul în natură la capitalul social al unei societăți comerciale, efectuat între două persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, în situația în care beneficiarul are drept de deducere integrală a taxei pe valoarea adăugată. Persoana impozabilă care a adus aportul în natură are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 145 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal.

(2) Constituie livrare de bunuri aportul în natură la capitalul social acordat de o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, care pentru bunurile respective a exercitat dreptul de deducere total sau parțial, unei persoane impozabile care nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată, fie datorită faptului că nu este înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, fie datorită faptului că operațiunile desfășurate de aceasta nu dau drept de deducere. În acest caz beneficiarul evidențiază în patrimoniul său contravaloarea bunului primit, inclusiv taxa pe valoarea adăugată.

(3) Aportul în natură acordat de o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată unei persoane impozabile care are drept de deducere parțială a taxei pe valoarea adăugată constituie livrare de bunuri, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial. La persoana impozabilă care a acordat aportul în natură, precum și la beneficiar, taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunii respective se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, fără a avea loc plăți efective între cele

două unități în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată.

(4) Baza de impozitare pentru aportul în natură care constituie livrare de bunuri este constituită din valoarea de aport a bunurilor.

(5) Importul de bunuri care se constituie aport în natură la capitalul social al unei societăți comerciale, efectuat de o persoană străină, se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 131 din Codul fiscal. Persoana impozabilă care primește aportul în natură poate să își exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în condițiile legii.

Codul fiscal:

(9) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1), următoarele:

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate în condiții stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat, ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor publicitare, pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare, alte bunuri acordate în scopul stimulării vânzărilor;

f) acordarea de bunuri, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

7. (1) Bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, nu constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin. (9) lit. b) din Codul fiscal, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente;

c) se face dovada că s-au distrus bunurile și nu mai intră în circuitul economic.

În categoria bunurilor degradate calitativ se încadrează și ziarele, revistele, cărțile, manualele școlare, care sunt returnate de către difuzori și care nu mai pot fi valorificate.

(2) Casarea bunurilor de natura mijloacelor fixe, chiar și înainte de expirarea duratei normale de întrebuințare, nu constituie livrare de bunuri din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

(3) Bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri în limita în care sunt deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile de protocol, stabilită la titlul II al Codului fiscal. Aceeași limită este aplicabilă și microîntreprinderilor care se încadrează în prevederile titlului IV al Codului fiscal.

(4) Bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare și mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri în limita a 3% din cifra de afaceri, determinată potrivit art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, și nu se întocmește factura fiscală pentru acordarea acestor bunuri.

(5) Prin acordarea de bunuri în mod gratuit potrivit destinațiilor prevăzute de lege, în sensul art. 128 alin. (9) lit. f) din Codul fiscal, se înțeleg destinații cum sunt: masa caldă pentru mineri, alimentația de protecție, materiale igienico-sanitare acordate obligatoriu angajaților în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Limita până la care nu sunt considerate livrări de bunuri este cea stabilită prin actele normative care instituie acordarea acestor bunuri. Plata în natură a

salariilor și a dividendelor reprezintă livrare de bunuri, nefiind aplicabile prevederile art. 128 alin. (9) lit. f) din Codul fiscal.

(6) Încadrarea în limitele prevăzute la alin. (3)—(5) se determină pe baza datelor raportate prin situațiile financiare anuale. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste limite sponsorizările, acțiunile de mecenat sau alte acțiuni prevăzute prin legi, acordate în numerar. Depășirea limitelor constituie livrare de bunuri și se colectează taxa pe valoarea adăugată, dacă s-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată corespunzătoare depășirii. Taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă depășirii se calculează și se include la rubrica de regularizări din decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată au depus situațiile financiare anuale, dar nu mai târziu de termenul legal de depunere a acestora.

(7) Preluarea de către persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată a unor bunuri din activitatea proprie pentru a fi utilizate în scopul desfășurării activității economice a acestora nu este considerată livrare de bunuri. Aceleași prevederi se aplică și pentru prestările de servicii.

Codul fiscal:

Prestarea de servicii

Art. 129. — (1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri.

(2) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor, în cadrul unui contract de leasing;

b) transferul și/sau transmiterea folosinței drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfășura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație;

d) prestările de servicii efectuate în baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii;

e) intermedierea efectuată de comisionari, care acționează în numele și în contul comitentului, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(3) Se consideră prestări de servicii cu plată:

a) utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri ce nu au legătură cu activitatea sa economică, sau pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pe valoarea adăugată pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial;

b) prestările de servicii efectuate în mod gratuit de către o persoană impozabilă, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică pentru uzul personal al angajaților săi sau al altor persoane.

(4) Nu se consideră prestare de serviciu efectuată cu plată utilizarea bunurilor și prestările de servicii prevăzute la alin. (3), efectuate în limitele și potrivit destinațiilor prevăzute prin lege, precum și prestările de servicii efectuate în scopuri publicitare sau în scopul stimulării vânzărilor.

Norme metodologice:

8. (1) În sensul art. 129 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing operațional sau financiar se consideră prestare de servicii. Dacă în cursul derulării unui contract de leasing

financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanțatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimbă locatorul/finanțatorul, operațiunea nu constituie livrare de bunuri, considerând că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operațiunea este considerată în continuare prestare de servicii, taxa pe valoarea adăugată fiind datorată de persoana care preia contractul de leasing în aceleași condiții ca și cedentul.

(2) Este considerată prestare de servicii, conform art. 129 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de comisionari care acționează în numele și în contul comitentului atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme metodologice, comisionarul care acționează în numele și în contul comitentului este persoana care acționează în calitate de mandatar potrivit Codului comercial. În cazul în care comisionarul intermediază livrări de bunuri, în funcție de locul unde vânzătorul, cumpărătorul și comisionarul își au stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința obișnuită, se disting următoarele situații:

a) atunci când vânzătorul, comisionarul și cumpărătorul sunt persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în România, vânzătorul face livrare de bunuri către cumpărător, pentru care emite factura fiscală direct pe numele cumpărătorului, iar comisionarul face prestare de servicii, pentru care întocmește factura fiscală numai pentru comisionul său care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către persoana care l-a mandatat, respectiv cumpărătorul sau vânzătorul;

b) atunci când vânzătorul și comisionarul sunt persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în România, iar cumpărătorul este persoană stabilită în străinătate, vânzătorul emite factura fiscală pentru livrarea de bunuri către cumpărător și este înscris în declarația vamală de export la rubrica „exportator”, iar comisionarul care face prestarea de serviciu emite factura fiscală pentru comisionul său către persoana care l-a mandatat, respectiv cumpărătorul sau vânzătorul;

c) atunci când cumpărătorul și comisionarul sunt persoane înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în România, iar vânzătorul este persoană stabilită în străinătate, cumpărătorul primește factura externă emisă de vânzător pe numele său și întocmește declarația vamală de import în nume propriu, iar comisionarul care face prestarea de serviciu emite factura fiscală pentru comisionul său către persoana care l-a mandatat, respectiv cumpărătorul sau vânzătorul.

(3) Emiterea unei facturi în numele său de către orice comisionar care acționează în numele și în contul comitentului vânzător, în momentul vânzării către cumpărător, este suficientă pentru a-l transforma în cumpărător revânzător din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum este prevăzut la pct. 5. De asemenea, comisionarul care acționează în numele și în contul comitentului cumpărător devine din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primește de la vânzător o factură întocmită pe numele său.

(4) Pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (4) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 7 alin. (3)–(6).

Codul fiscal:

Importul de bunuri

Art. 131. — (1) În înțelesul prezentului titlu, se consideră import de bunuri intrarea de bunuri în România provenind dintr-un alt stat.

(2) Prin derogare de la alin. (1), atunci când bunurile sunt plasate, după intrarea lor în țară, în regimuri vamale suspensive, aceste bunuri nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Totuși, acestea sunt supuse reglementărilor vamale în ceea ce privește plata sau, după caz, garantarea drepturilor de import pe perioada cât se află în regim vamal suspensiv.

(3) Importul bunurilor plasate în regimuri vamale suspensive este efectuat în statul pe teritoriul căruia bunurile ies din aceste regimuri.

(4) Nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată livrarea bunurilor aflate în regimuri vamale suspensive.

Norme metodologice:

9. (1) Regimurile vamale suspensive la care se face referire la art. 131 din Codul fiscal sunt cele prevăzute de legislația vamală în vigoare.

(2) Orice livrare a unor bunuri care se află sub regim vamal suspensiv nu intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Astfel de operațiuni pot avea drept obiect vânzarea de bunuri aflate în regim de antrepozit vamal, cesionarea de bunuri aflate în regim de perfecționare activă și altele de această natură.

Codul fiscal:

CAPITOLUL V

Locul operațiunilor impozabile

Locul livrării de bunuri

Art. 132. — (1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de beneficiar sau de un terț;

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau montaj, indiferent dacă punerea în funcțiune este efectuată de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

c) locul unde se găsesc bunurile în momentul în care are loc livrarea, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare al transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor sau avion;

e) locul de plecare al transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate într-un autocar sau tren, și pe partea din parcursul transportului de pasageri efectuat în interiorul țării.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) lit. e), se înțelege:

a) prin partea din parcursul transportului de pasageri efectuat în interiorul țării, parcursul efectuat între locul de plecare și locul de sosire al transportului de pasageri, fără oprire în afara țării;

b) prin locul de plecare al transportului de pasageri, primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul țării, dacă este cazul, după oprirea efectuată în afara țării;

c) prin locul de sosire a unui transport de pasageri, ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul țării, pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul țării, dacă este cazul, înainte de oprirea efectuată în afara țării.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a) și b), atunci când locul de plecare sau de expediere ori de transport al bunurilor se află în afara României, acestea fiind importate în România, locul livrării efectuate de importator, în sensul art. 150 alin. (2), este considerat a fi în România.

Norme metodologice:

10. (1) Livrările de bunuri pentru care locul livrării nu este considerat a fi în România conform art. 132 din Codul fiscal nu sunt operațiuni impozabile în România. Orice persoană impozabilă care realizează livrări de bunuri care au locul livrării în străinătate poate să-și exercite dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, în situația în care livrările de bunuri ar da drept de deducere dacă ar fi realizate în România.

(2) Locul livrării de bunuri în cazul în care livrările sunt efectuate la bordul unui vapor sau avion este considerat a fi locul de plecare a transportului de pasageri, potrivit art. 132 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal. În înțelesul prezentelor norme metodologice, locul de plecare/locul de sosire a unui transport nu coincid întotdeauna cu punctul de plecare/punctul de sosire. Locul de plecare a transportului de pasageri în cazul livrărilor de bunuri efectuate la bordul unui vapor sau al unui avion este considerat a fi:

a) primul punct de îmbarcare a pasagerilor, pentru transporturile care au punctul de plecare în România;

b) primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul țării, pentru transporturile care au punctul de plecare în afara României și fac escală în România.

(3) Locul livrării de bunuri în cazul în care livrările sunt efectuate într-un autocar sau tren este locul de plecare a transportului de pasageri și numai pe partea din parcursul transportului de pasageri efectuat în interiorul țării. Locul de plecare a transportului de pasageri, respectiv parcursul efectuat în interiorul țării, se determină astfel:

a) pentru transporturile care au punctul de plecare în România și punctul de sosire în străinătate, locul de plecare este primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul țării. Locul de sosire este considerat a fi ultimul punct de debarcare a pasagerilor prevăzut în interiorul țării, pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul țării. Parcursul efectuat în interiorul țării este cel efectuat între locul de plecare și locul de sosire. Dacă după primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în România nu mai există și un punct de debarcare până la ieșirea din țară, se consideră că locul livrării de bunuri nu este în România;

b) pentru transporturile care au punctul de plecare în afara României și punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul țării, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor prevăzut în interiorul țării. Parcursul efectuat în interiorul țării este cel efectuat între locul de plecare și locul de sosire. Dacă nu există un punct de îmbarcare situat în interiorul țării, se consideră că locul livrării de bunuri nu este în România;

c) pentru transporturile care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor situat în interiorul țării, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor prevăzut în interiorul țării. Parcursul efectuat în interiorul țării este cel efectuat între locul de plecare și locul de sosire. Dacă nu există punct de îmbarcare sau de debarcare în interiorul țării, locul livrării de bunuri nu este considerat a fi în România.

Codul fiscal:**Locul prestării de servicii**

Art. 133. — (1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate sau, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința sa obișnuită.

Norme metodologice:

11. Art. 133 alin. (1) din Codul fiscal instituie o regulă generală potrivit căreia pentru prestările de servicii legea aplicabilă în materie de taxă pe valoarea adăugată este cea a țării în care prestatorul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința sa obișnuită. La alin. (2) al art. 133 din Codul fiscal sunt prevăzute derogările de la regula generală, respectiv se reglementează că pentru anumite prestări de servicii locul prestării, respectiv legea aplicabilă este alta decât cea a țării în care prestatorul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința sa obișnuită.

Codul fiscal:

(2) Prin excepție de la alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde bunul imobil este situat, pentru prestările de servicii efectuate în legătură directă cu un bun imobil, inclusiv prestațiile agenților imobiliare și de expertiză, ca și prestările privind pregătirea sau coordonarea executării lucrărilor imobiliare, cum ar fi, de exemplu, prestațiile furnizate de arhitecți și serviciile de supervizare;

Norme metodologice:

12. Pentru operațiunile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, locul prestării este situat în țara în care este situat bunul imobil. Prestatorul trebuie să aplice legea privind taxa pe valoarea adăugată din țara în care este situat bunul imobil. Rezultă că pentru operațiuni taxabile de această natură desfășurate în România de orice prestator, indiferent dacă este român sau o persoană impozabilă stabilită în străinătate, locul prestării este considerat a fi în România. Atunci când persoane impozabile române desfășoară astfel de operațiuni în străinătate, operațiunile respective nu au locul prestării în România, prestatorul exercitându-și dreptul de deducere potrivit art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal. Prin persoană impozabilă română se înțelege orice prestator care își are stabilit în România sediul activității economice sau un sediu permanent de la care serviciile sunt efectuate ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința sa obișnuită ori care și-a desemnat reprezentant fiscal în România.

Codul fiscal:

b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul transportului de bunuri și de persoane;

Norme metodologice:

13. (1) Pentru serviciile de transport de bunuri și de persoane, locul prestării este locul unde se efectuează transportul în funcție de distanțele parcurse. În înțelesul prezentelor norme metodologice, locul de plecare/locul de sosire a unui transport nu coincid întotdeauna cu punctul de plecare/punctul de sosire. Locul de plecare/locul de sosire sunt noțiuni utilizate pentru a stabili parcursul efectuat în interiorul țării. Prin *punct de plecare*, în cazul transportului de bunuri, se înțelege punctul de unde începe transportul, iar în cazul transportului de persoane, punctul de îmbarcare a pasagerilor. Prin *punct de sosire*, în cazul transportului de bunuri, se înțelege primul loc de destinație a bunurilor, iar în cazul transportului de persoane, punctul de debarcare a pasagerilor.

(2) Transporturile naționale de bunuri sunt transporturile pentru care atât punctul de plecare, cât și punctul de sosire se află în interiorul țării. Transporturile naționale de persoane sunt transporturile pentru care atât punctul de plecare, cât și punctul de sosire se află în interiorul țării. Locul prestării transporturilor naționale de bunuri și de persoane este în România.

(3) Transporturile internaționale de bunuri sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara României, fie ambele puncte sunt situate în afara României, dar transportul tranzitează România. Locul prestării serviciilor internaționale de transport este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul țării.

(4) Pentru transportul internațional de bunuri, partea din parcursul efectuat în interiorul țării este parcursul efectuat între locul de plecare și locul de sosire a transportului de bunuri. Prin *locul de plecare a transportului de bunuri* se înțelege punctul de plecare situat în interiorul țării sau, după caz, punctul de trecere a frontierei și de intrare în România, pentru transporturile care nu au punctul de plecare în România. Prin *locul de sosire a transportului de bunuri* se înțelege primul loc de destinație a bunurilor în România sau, după caz, punctul de trecere a frontierei la ieșirea din România, pentru transporturile care nu au locul de destinație a bunurilor în România.

(5) Pentru transportul internațional de persoane, partea din parcursul efectuat în interiorul țării este parcursul efectuat între locul de plecare și locul de sosire a transportului de persoane, determinată după cum urmează:

a) pentru transporturile care au punctul de plecare în România și punctul de sosire în străinătate, locul de plecare este primul punct de îmbarcare a pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate, pentru pasagerii care urmează a fi debarcați în afara țării;

b) pentru transporturile care au punctul de plecare în afara României și punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere a frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcați în afara României;

c) pentru transporturile care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a)–c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul țării și s-au debarcat în interiorul țării, călătorind cu un mijloc de transport în trafic internațional, partea de transport dintre locul de îmbarcare și locul de debarcare pentru acești pasageri se consideră a fi transport național.

(6) Facturile de transport internațional se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului național și a celui internațional. Orice scutire de taxă pe valoarea adăugată pentru servicii de transport, prevăzută de art. 143 și 144 din Codul fiscal, se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul țării, în timp ce distanța parcursă în afara țării se consideră că nu are locul prestării în România și nu se datorează taxa pe valoarea adăugată. Persoanele care efectuează servicii de transport internațional beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor de bunuri și/sau servicii și pentru partea din transport care nu are locul prestării în România, în baza art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

c) sediul activității economice sau sediul permanent al beneficiarului pentru care sunt prestate serviciile sau, în absența acestora, domiciliul sau reședința obișnuită a beneficiarului în cazul următoarelor servicii:

- 1. închirierea de bunuri mobile corporale;**
- 2. operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale;**
- 3. transferul și/sau transmiterea folosinței drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;**
- 4. serviciile de publicitate și marketing;**
- 5. serviciile de consultanță, de inginerie, juridice și de avocatură, serviciile contabililor și experților contabili, ale birourilor de studii și alte servicii similare;**
- 6. prelucrarea de date și furnizarea de informații;**
- 7. operațiunile bancare, financiare și de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;**
- 8. punerea la dispoziție de personal;**
- 9. telecomunicațiile. Sunt considerate servicii de telecomunicații serviciile având ca obiect transmiterea, emite-re și recepția de semnale, înscrisuri, imagini și sunete sau informații de orice natură prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții; serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, și furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații;**
- 10. serviciile de radiodifuziune și de televiziune;**
- 11. serviciile furnizate pe cale electronică; sunt considerate servicii furnizate pe cale electronică: furnizarea și conceperea de site-uri informatice, mentenanța la distanță a programelor și echipamentelor, furnizarea de programe informatice — software — și actualizarea acestora, furnizarea de imagini, de texte și de informații și punerea la dispoziție de baze de date, furnizarea de muzică, de filme și de jocuri, inclusiv jocuri de noroc, transmiterea și difuzarea de emisiuni și evenimente politice, culturale, artistice, sportive, științifice, de divertisment și furnizarea de servicii de învățământ la distanță. Atunci când furnizorul de servicii și clientul său comunică prin curier electronic, serviciul furnizat nu reprezintă un serviciu electronic;**
- 12. obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept menționat în prezenta literă;**
- 13. prestările de servicii efectuate de intermediari care intervin în furnizarea prestărilor prevăzute în prezenta literă;**

Norme metodologice:

14. Pentru operațiunile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, locul prestării este situat în țara în care beneficiarul își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent ori, în lipsa unui astfel de sediu, domiciliul sau reședința sa obișnuită, pentru care serviciile sunt prestate. Această regulă constituie o excepție de la prevederile art. 133 alin. (1) din Codul fiscal și este denumită „taxare inversă”, deoarece obligația plății taxei pe valoarea adăugată revine beneficiarului prestării de servicii și nu prestatorului. Atunci când persoanele impozabile stabilite în străinătate efectuează astfel de prestări către beneficiari români, taxa pe valoarea adăugată este datorată de beneficiari, dacă operațiunile în cauză sunt taxabile. Taxa pe valoarea adăugată se achită pe baza decontului special de taxă pe valoarea adăugată de către persoanele care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

Persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată evidențiază taxa aferentă acestor operațiuni în decontul de taxă pe valoarea adăugată, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Când persoane române prestează servicii de natura celor prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal pentru beneficiari persoane stabilite în străinătate, locul prestării este considerat a fi în străinătate, iar prestatorii români pot să-și exercite dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

d) locul unde sunt prestate serviciile, în cazul următoarelor servicii:

1. culturale, artistice, sportive, științifice, educative, de divertisment sau similare, inclusiv serviciile accesorii și cele ale organizatorilor de astfel de activități;

2. prestările accesorii transportului, cum sunt: încărcarea, descărcarea, manipularea, paza și/sau depozitarea bunurilor și alte servicii similare;

3. expertize privind bunurile mobile corporale;

4. prestările efectuate asupra bunurilor mobile corporale.

Norme metodologice:

15. Pentru operațiunile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, locul prestării se află în țara în care operațiunile respective sunt prestate efectiv, indiferent unde este situat sediul activității economice sau sediul permanent de la care sunt prestate serviciile ori, în lipsa acestora, domiciliul sau reședința obișnuită a prestatorului. Taxa pe valoarea adăugată este în sarcina prestatorului, dacă operațiunile sunt taxabile și se datorează în țara în care se situează locul prestării. Persoanele din România care prestează astfel de servicii în străinătate pot să-și exercite dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VI

Faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

Faptul generator și exigibilitatea — reguli generale

Art. 134. — (1) Faptul generator al taxei reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale, necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă atunci când autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, la un moment dat, să solicite taxa pe valoarea adăugată de la plătitorii taxei, chiar dacă plata acesteia este stabilită prin lege la o altă dată.

(3) Faptul generator al taxei intervine și taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu.

(4) Livrările de bunuri și prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. a) și art. 129 alin. (2) lit. a), care se efectuează continuu, dând loc la decontări sau plăți succesive, cum sunt gazele naturale, apa, serviciile telefonice, energia electrică și altele asemenea, se consideră că sunt efectuate în momentul expirării perioadelor la care se referă aceste decontări sau plăți.

(5) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipată faptului generator și intervine:

a) la data la care este emisă o factură fiscală, înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii;

b) la data încasării avansului, în cazul în care se încasează avansuri înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii. Se exceptează de la această prevedere avansurile încasate pentru plata importurilor și a drepturilor vamale stabilite, potrivit legii, și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau care nu sunt în sfera de aplicare a taxei. Prin avansuri se înțelege încasarea parțială sau integrală a contravalorii bunurilor sau serviciilor, înaintea livrării, respectiv a prestării.

(6) Prin derogare de la alin. (5), în cazul construirii unui bun imobil, antreprenorul general poate opta pentru ca exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată să intervină la data livrării bunului imobil, în condiții stabilite prin norme.

Norme metodologice:

16. (1) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, antreprenorii pot să opteze pentru plata taxei pe valoarea adăugată la data la care ia naștere faptul generator al taxei, respectiv data livrării, pentru lucrările imobiliare care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

a) sunt executate în cadrul unui contract unic care prevede obligația antreprenorului de a asigura procurarea, instalarea sau încorporarea bunurilor mobile în lucrarea respectivă;

b) valoarea bunurilor încorporate în lucrările imobiliare depășește 50% din prețul negociat între antreprenor și beneficiar.

(2) Opțiunea se comunică organului fiscal teritorial la care antreprenorul este înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, printr-o declarație prin care acesta se obligă să colecteze, la data livrării, taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor care se încadrează în prevederile alin. (1). Declarația de opțiune se comunică pentru fiecare lucrare imobiliară.

(3) După comunicarea opțiunii se interzice antreprenorilor facturarea taxei pe valoarea adăugată înainte de data livrării pentru lucrările imobiliare respective.

(4) Nerespectarea condițiilor prevăzute la alin. (1)—(3) atrage anularea opțiunii și obligarea la colectarea taxei pe valoarea adăugată aferente avansurilor încasate.

(5) Antreprenorul poate renunța oricând la această opțiune, situație în care are obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă avansurilor încasate.

(6) În situațiile prevăzute la alin. (4) și (5), taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data încasării avansurilor.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VII

Baza de impozitare

Baza de impozitare pentru operațiuni în interiorul țării

Art. 137. — (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

b) prețurile de achiziție sau, în lipsa acestora, prețul de cost, determinat la momentul livrării, pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. e), alin. (4) și (5). Dacă bunurile sunt mijloace fixe, prețul de achiziție sau prețul de cost se ajustează, astfel cum se prevede în norme;

c) suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru executarea prestărilor de servicii pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (3).

(2) Se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată:

a) impozitele, taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum ar fi: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, decontate cumpărătorului sau clientului.

Norme metodologice:

17. (1) Potrivit art. 137 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvențiile primite de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, legate direct de prețul bunurilor livrate și/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată. Se consideră că subvențiile sunt legate direct de preț dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) prețul livrării/tarifului prestării pe unitatea de măsură al bunurilor și/sau al serviciilor este impus prin lege sau prin decizii ale consiliilor locale, inclusiv sau exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

b) subvenția acordată este concret determinabilă în prețul bunurilor și/sau al serviciilor, respectiv este stabilită pe unitatea de măsură a bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate, în sume absolute sau procentual.

(2) În situația în care prețul de referință care trebuie facturat către beneficiar este stabilit incluzând și subvenția acordată, iar subvenția se acordă pe prețul pe unitatea de măsură, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, furnizorul colectează taxa pe valoarea adăugată aferentă prețului de referință, iar beneficiarul suportă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestui preț, astfel:

a) Dacă subvenția nu acoperă integral prețul de referință, facturarea se face după modelul prezentat în următorul exemplu:

— prețul de referință	300 unități x 19% =
(baza de impozitare)	57 unități T.V.A.
— subvenția acordată	100 unități
(33,33% din prețul de referință)	

Preț subvenționat (300—100) 200 unități + 57 (T.V.A. asupra prețului de referință) = 257 unități — de încasat de la beneficiar.

b) Dacă prețul de referință este subvenționat 100%, cumpărătorul suportă numai taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia. Facturarea bunurilor sau a serviciilor se face după modelul prezentat mai jos:

— prețul de referință	300 unități x 19% =
(baza de impozitare)	57 unități T.V.A.
— subvenția acordată (100%)	300 unități

Preț de referință subvenționat 0 + 57 (T.V.A. asupra prețului de referință) = 57 unități — de încasat de la beneficiar.

(3) În situația în care prețul de referință care trebuie facturat beneficiarului este stabilit exclusiv subvenția acordată, iar subvenția se acordă pe unitatea de măsură, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, furnizorul colectează taxa pe valoarea adăugată aferentă prețului de referință și asupra subvenției încasate, iar beneficiarul suportă numai taxa pe valoarea adăugată aferentă prețului de referință. Facturarea se face după modelul prezentat mai jos:

— prețul impus care trebuie facturat beneficiarilor, inclusiv T.V.A.	130 unități
— din care T.V.A. colectată (130 x 15,966%)	21 unități

Prețul de 130 de unități (109 + 21 T.V.A.) se facturează și se încasează de la beneficiar. Furnizorul primește o subvenție de 100 de unități și în mod distinct T.V.A. aferentă subvenției de 19 unități. La data încasării subvenției, furnizorul colectează taxa pe valoarea adăugată aferentă subvenției (19 unități).

(4) Nu intră în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată subvențiile sau alocațiile primite de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, care nu sunt legate direct de prețul de vânzare al bunurilor livrate sau al serviciilor prestate, cum sunt: ajutoarele de stat acordate companiilor, societăților naționale și societăților comerciale din industria minieră, sprijinul acordat producătorilor agricoli pentru terenurile agricole cultivate, subvențiile acordate producătorilor agricoli din sectorul animalier pentru creșterea producției de carne și a efectivelor de animale, subvențiile pentru acoperirea cheltuielilor cu energia electrică pentru irigații, subvențiile pentru acoperirea cheltuielilor de transport public local, subvențiile acordate pentru efectuarea de investiții proprii și orice alte subvenții care nu îndeplinesc cerințele menționate la alin. (1).

18. Pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii contractate în valută, a căror decontare se face în lei la cursul de schimb valutar din ziua plății, baza de impozitare se corectează cu diferența de preț rezultată ca urmare a modificării cursului pieței valutare în vigoare la data încasării față de cel utilizat la data livrării/prestării. Furnizorul/prestatorul este obligat să emită factura fiscală pentru diferențe de preț în plus sau în minus. Pentru facturile de avansuri regularizarea se efectuează astfel: la data livrării/prestării facturile de avans se stornează integral și se emite factura fiscală pentru contravaloarea integrală a bunurilor livrate și/sau serviciilor prestate, în care baza de impozitare se determină prin însumarea sumelor evidențiate în facturile de avans la cursul de schimb valutar din data încasării fiecărui avans, evidențiind și taxa pe valoarea adăugată aferentă, astfel încât suma facturată beneficiarului să nu fie majorată artificial, respectiv redusă, datorită creșterii/descreșterii cursului de schimb de la data livrării/prestării față de cel de la data încasării de avansuri. În cazul în care există diferențe în valută între contravaloarea integrală a bunurilor livrate și/sau serviciilor prestate și suma avansurilor încasate, aceasta va fi convertită în lei la cursul de schimb valutar din data emiterii facturii, calculându-se și taxa pe valoarea adăugată aferentă.

19. Baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată corespunzătoare se determină integral la livrarea bunurilor și/sau prestarea serviciilor. În cazul livrărilor de bunuri cu plata în rate, taxa pe valoarea adăugată aferentă ratelor se înregistrează în contul 4428 „T.V.A. neexigibilă”, urmând ca, pe măsură ce aceasta devine exigibilă, să fie înregistrată în creditul contului 4427 „T.V.A. colectată” prin debitul contului 4428 „T.V.A. neexigibilă”. Pentru livrări cu plata în rate contractate în valută cu decontare în lei, se aplică și prevederile pct. 18.

20. Baza de impozitare pentru echipamentul de lucru și/sau de protecție acordat salariaților este constituită din contravaloarea care este suportată de salariați. Dacă echipamentul de lucru și/sau de protecție nu este suportat de salariați, operațiunea nu constituie livrare de bunuri.

21. (1) Baza de impozitare pentru mijloacele fixe constatate lipsă, care se cuprind în sfera taxei pe valoarea adăugată, conform art. 128 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, este constituită după cum urmează:

a) dacă lipsurile nu sunt imputabile, baza de impozitare este valoarea rămasă la care aceste bunuri sunt înregistrate în contabilitate, calculată în funcție de amortizarea

contabilă. Dacă mijloacele fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero;

b) dacă lipsurile sunt imputabile, baza de impozitare este suma imputată, dar nu mai puțin decât valoarea rămasă a mijlocului fix. Pentru mijloacele fixe complet amortizate, baza de impozitare este suma imputată.

(2) În situațiile prevăzute la art. 128 alin. (4) și (5) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru mijloace fixe este cea stabilită la alin. (1) lit. a).

Codul fiscal:

(3) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț acordate de furnizori direct clienților;

b) sumele reprezentând daune-interese stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă, penalizările și orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate. Nu se exclud din baza de impozitare orice sume care, în fapt, reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate;

c) dobânzile percepute pentru: plăți cu întârziere, livrări cu plata în rate, operațiuni de leasing;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă și clienți, prin schimb, fără facturare;

e) sumele achitate de furnizor sau prestator în contul clientului și care apoi se decontează acestuia;

f) taxa de reclamă și publicitate și taxa hotelieră care sunt percepute de către autoritățile publice locale prin intermediul prestatorilor.

Norme metodologice:

22. (1) Rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț care nu se cuprind în baza de impozitare trebuie să fie reflectate în facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, să fie în beneficiul clientului și să nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau o contrapartidă pentru o prestație oarecare.

(2) Sumele achitate de furnizor/prestator în contul clientului se decontează acestuia pe baza unei facturi fiscale pe care se înscrie mențiunea „factură de decontare — pentru plăți în numele clientului”, însoțită de copii de pe facturile achitate în numele clientului. În factura fiscală de decontare se evidențiază facturile fiscale sau alte documente legal aprobate care au fost achitate, baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată aferentă. Furnizorul/prestatorul nu exercită dreptul de deducere pentru sumele achitate în numele clientului și nu colectează taxa pe valoarea adăugată din factura fiscală de decontare. De asemenea, nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri, sumele respective contabilizându-se prin contul 462 „Creditori diverși”, inclusiv taxa pe valoarea adăugată. Clientul are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în factura fiscală de decontare, însoțită de copiile de pe documentele fiscale în baza cărora a fost întocmită.

(3) Ambalajele care circulă între furnizorii de marfă și clienți prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, chiar dacă beneficiarii nu dețin cantitățile de ambalaje necesare efectuării schimbului și achită o garanție bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unități care au obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanției bănești încasate pentru ambalaje se evidențiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxa pe valoarea adăugată. Restituirea garanțiilor bănești nu se reflectă în documente fiscale.

(4) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanții bănești au obligația să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantitățile de ambalaje scoase din evidență ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeași natură. În termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării, furnizorii de ambalaje sunt obligați să factureze cu taxă pe valoarea adăugată cantitățile de ambalaje respective. Dacă garanțiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenței vechimii garanțiilor primite și nerestituite, se va colecta taxa pe valoarea adăugată pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanții mai vechi de 1 an calendaristic.

Codul fiscal:

Ajustarea bazei de impozitare

Art. 138. — Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată se ajustează în următoarele situații:

a) dacă au fost emise facturi fiscale și, ulterior, operațiunea este anulată total sau parțial, înainte de livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea sau prețurile bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;

c) în situația în care reducerile de preț, prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a), sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor, precum și în cazul majorării prețului ulterior livrării sau prestării;

d) contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului; ajustarea este permisă începând cu data de la care se declară falimentul;

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expedit marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

Norme metodologice:

23. (1) Ajustarea bazei de impozitare prevăzută de art. 138 din Codul fiscal este efectuată de furnizori/prestatori și se realizează potrivit prevederilor art. 160 alin. (2) din Codul fiscal. Beneficiarii au obligația să ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial potrivit prevederilor pct. 50 alin. (6), numai pentru operațiunile de la art. 138 lit. a), b), c) și e) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 138 lit. b) din Codul fiscal, retururile de bunuri au același tratament ca și refuzurile parțiale sau totale privind cantitatea, calitatea sau prețurile bunurilor livrate sau a serviciilor prestate.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VIII

Cotele de taxă pe valoarea adăugată

Cota standard și cota redusă

Art. 140. — (1) Cota standard a taxei pe valoarea adăugată este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru orice operațiune impozabilă care nu este scutită de taxa pe valoarea adăugată sau care nu este supusă cotei reduse a taxei pe valoarea adăugată.

(2) Cota redusă a taxei pe valoarea adăugată este de 9% și se aplică asupra bazei de impozitare, pentru următoarele prestări de servicii și/sau livrări de bunuri:

a) dreptul de intrare la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură și arheologice, grădini zoologice și botanice, târguri, expoziții;

b) livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, cu excepția celor destinate exclusiv publicității;

c) livrările de proteze de orice fel și accesoriile acestora, cu excepția protezelor dentare;

d) livrările de produse ortopedice;

e) medicamente de uz uman și veterinar;

f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping.

(3) Cota de taxă pe valoarea adăugată aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator al taxei pe valoarea adăugată, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 134 alin. (5) și art. 135 alin. (2)–(5), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.

(4) În cazul schimbărilor de cote, pentru operațiunile prevăzute la art. 134 alin. (5), se va proceda la regularizare pentru a se aplica cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 135 alin. (4), pentru care regularizarea se efectuează aplicând cota în vigoare la data exigibilității taxei.

(5) Cota aplicabilă pentru un import de bunuri este cea aplicată în interiorul țării pentru livrarea aceluiași bun.

Norme metodologice:

24. (1) Taxa pe valoarea adăugată se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotei reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată, respectiv $19 \times 100/119$ în cazul cotei standard și $9 \times 100/109$ în cazul cotei reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa pe valoarea adăugată. De regulă prețul include taxa pe valoarea adăugată la livrarea de bunuri și/sau prestarea de servicii direct către populație în situația în care nu este necesară emiterea unei facturi fiscale conform art. 155 alin. (9) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa pe valoarea adăugată.

25. Cota redusă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau alte tipuri de suporturi, indiferent dacă livrarea se face direct sau prin intermediari. Cărțile, indiferent pe ce suport sunt livrate, trebuie să aibă codul ISBN. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărți, ziare și reviste, care sunt destinate exclusiv publicității.

26. Conform art. 140 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, se aplică cota de 9% a taxei pe valoarea adăugată pentru protezele medicale și accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată. Proteza medicală reprezintă orice dispozitiv medical care este destinat să fie introdus și să rămână implantat în corpul uman sau într-un orificiu al acestuia, parțial ori total, prin intervenție medicală sau chirurgicală, alte dispozitive medicale utilizate pentru înlocuirea unei părți a corpului uman, precum și orice alte dispozitive care se poartă sau se duc în mână, necesare compensării unei deficiențe ori infirmități. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.

27. Conform art. 140 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, se aplică cota de 9% a taxei pe valoarea adăugată pentru produsele ortopedice cum sunt: fotolii rulante și/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părți și/sau accesorii de fotolii rulante sau de vehicule similare pentru invalizi,

articole și/sau aparate de ortopedie, inclusiv centuri și/sau bandaje medico-chirurgicale și cârje, atele, gutiere și alte articole pentru fracturi, articole și aparate de proteză ortopedice.

28. (1) Conform art. 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, se aplică cota de 9% a taxei pe valoarea adăugată pentru cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping. În situația în care costul micului dejun este inclus în prețul de cazare, cota redusă se aplică asupra prețului de cazare fără a se defalca separat micul dejun.

(2) În cazul pachetelor turistice sau al unor componente ale acestora, comercializate prin agenții de turism, cota redusă pentru servicii de cazare sau de închiriere a terenurilor amenajate pentru camping poate fi aplicată numai în situația în care agențiile de turism practică un regim normal de taxă pe valoarea adăugată, respectiv nu au aplicat regulile speciale prevăzute la pct. 68, iar contravaloarea acestor servicii este specificată separat în factura fiscală.

(3) Regula de la alin. (2) nu poate fi aplicată în cazul în care cazarea cuprinsă în pachetul turistic este efectuată de hoteluri sau alte unități cu funcție similară din străinătate.

Codul fiscal:

CAPITOLUL IX

Operațiuni scutite

Scutiri pentru operațiunile din interiorul țării

Art. 141. — (1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale, inclusiv veterinar, și operațiunile strâns legate de acestea, desfășurate de unități autorizate pentru astfel de activități, indiferent de forma de organizare, precum spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete și laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală și de diagnostic, baze de tratament și recuperare, stații de salvare și alte unități autorizate să desfășoare astfel de activități, cantinele organizate pe lângă aceste unități, serviciile funerare prestate de unitățile sanitare;

Norme metodologice:

29. (1) În sensul art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, operațiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, inclusiv cele veterinar, includ medicamentele, bandajele, protezele și accesoriile ale acestora, produsele ortopedice și alte bunuri similare care sunt furnizate pacienților la momentul tratamentului, precum și hrana și cazarea acestora în unitățile care asigură spitalizarea și îngrijirile medicale.

(2) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică pentru furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare, efectuată de către persoane care nu oferă tratament medical, spitalizare sau tratament veterinar, precum farmaciile.

Codul fiscal:

d) transportul bolnavilor și al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop;

Norme metodologice:

30. Este scutită de taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 141 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, activitatea de transport al bolnavilor și răniților cu vehicule special

amenajate în acest sens, efectuată de stațiile de salvare sau de alte unități autorizate de Ministerul Sănătății pentru desfășurarea acestei activități.

Codul fiscal:

g) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de asistența și/sau protecția socială, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social; serviciile de cazare, masă și tratament, prestate de persoane impozabile care își desfășoară activitatea în stațiuni balneoclimaterice, dacă au încheiat contracte cu Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și contravaloarea acestora este decontată pe bază de bilete de tratament;

Norme metodologice:

31. În sensul art. 141 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, entitățile recunoscute ca având caracter social sunt entități precum: căminele de bătrâni și de pensionari, centrele de integrare prin terapie ocupațională, centrele de plasament autorizate să desfășoare activități de asistență socială.

Codul fiscal:

h) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de protecția copiilor și a tinerilor, efectuate de instituțiile publice sau alte entități recunoscute ca având caracter social;

Norme metodologice:

32. Potrivit art. 141 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată prestările de servicii și/sau livrările de bunuri care sunt strâns legate de protecția copiilor și a tinerilor, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social, cum sunt: centre-pilot pentru tineri cu handicap, case de copii, centre de recuperare și reabilitare pentru minori cu handicap, alte organisme care au ca obiect de activitate asigurarea supravegherii, întreținerii, educării sau petrecerii timpului liber al tinerilor.

Codul fiscal:

i) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații fixate conform statutului, de organizații fără scop patrimonial ce au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum și obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condițiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurență;

Norme metodologice:

33. (1) Cuantumul cotizațiilor la care se face referire în art. 141 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al organizațiilor fără scop patrimonial.

(2) Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București și camerele de comerț și industrie teritoriale sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată pentru activitățile desfășurate în favoarea membrilor în contul cotizațiilor încasate în baza art. 6 din Decretul-lege nr. 139/1990 privind camerele de comerț și industrie din România.

Codul fiscal:

j) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate de organizații

fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educația fizică;

Norme metodologice:

34. Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 141 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, prestările de servicii ce au strânsă legătură cu practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate în beneficiul persoanelor care practică sportul sau educația fizică, de către organizații fără scop patrimonial, precum: cluburile sportive, bazele sportive de antrenament, hotelurile și cantinele pentru uzul exclusiv al sportivilor. Nu sunt scutite încasările pentru publicitate, precum și încasările din cedarea drepturilor de transmitere la radio și la televiziune a manifestărilor sportive.

Codul fiscal:

l) prestările de servicii și/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operațiuni sunt scutite, potrivit lit. a) și lit. f)—k), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar și organizate în profitul lor exclusiv, cu condiția ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurențiale;

Norme metodologice:

35. Potrivit art. 141 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activități cum sunt: reprezentații teatrale, coregrafice sau cinematografice, expoziții, concerte, conferințe, cu condiția ca veniturile obținute din aceste activități să servească numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.

Codul fiscal:

m) realizarea, difuzarea și/sau retransmisia programelor de radio și/sau de televiziune, cu excepția celor de publicitate, efectuate de unitățile care produc și/sau difuzează programele audiovizuale, precum și de unitățile care au ca obiect de activitate difuzarea prin cablu a programelor audiovizuale;

Norme metodologice:

36. Lucrările efectuate pentru recepționarea programelor audiovizuale nu sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

n) vânzarea de licențe de filme sau de programe, drepturi de difuzare, abonamente la agențiile internaționale de știri și alte drepturi de difuzare similare, destinate activității de radio și televiziune, cu excepția celor de publicitate;

Norme metodologice:

37. Reproducerea filmelor și/sau a benzilor video după original, serviciile de prelucrare a filmelor nelegate de difuzarea la televiziune nu sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

(2) Alte operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată:
a) activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor și proiectelor, precum și a acțiunilor cuprinse în Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare, în programele-nucleu și în planurile sectoriale, prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, precum și

activitățile de cercetare-dezvoltare și inovare finanțate în parteneriat internațional, regional și bilateral;

Norme metodologice:

38. La acordarea ajutorului de stat pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cumulat cu cel acordat în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările ulterioare, se vor avea în vedere prevederile Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare, ale Regulamentului privind ajutorul de stat pentru cercetare și dezvoltare, precum și ale Regulamentului privind ajutorul de stat regional și ajutorul de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii.

Codul fiscal:

c) prestările următoarelor servicii financiare și bancare:

1. acordarea și negocierea de credite și administrarea creditului de către persoana care îl acordă;

2. acordarea, negocierea și preluarea garanțiilor de credit sau a garanțiilor colaterale pentru credite, precum și administrarea garanțiilor de credit de către persoana care acordă creditul;

3. orice operațiune legată de depozite și conturi financiare, inclusiv orice operațiuni cu ordine de plată, transferuri de bani, instrumente de debit, carduri de credit sau de debit, cecuri sau alte instrumente de plată, precum și operațiuni de factoring;

4. emisiunea, transferul și/sau orice alte operațiuni cu monedă națională sau străină, cu excepția monedelor sau a bancnotelor care sunt obiecte de colecție;

5. emisiunea, transferul și/sau orice alte operațiuni cu titluri de participare, titluri de creanțe, cu excepția executării acestora, obligațiuni, certificate, cambii, alte instrumente financiare sau alte valori mobiliare;

6. gestiunea fondurilor comune de plasament și/sau a fondurilor comune de garantare a creanțelor efectuate de orice entități constituite în acest scop;

Norme metodologice:

39. (1) Scutirile de taxa pe valoarea adăugată prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal includ și împrumuturile acordate de asociați/acționari societăților comerciale în vederea asigurării resurselor financiare ale societății, orice alte împrumuturi bănești acordate de persoane fizice sau juridice.

(2) Scutirile de taxa pe valoarea adăugată prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. c) pct. 5 din Codul fiscal cuprind și transferul și/sau orice alte operațiuni cu părți sociale și acțiuni necotate la bursă.

Codul fiscal:

f) livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate de unitățile din sistemul de penitenciare, utilizând munca deținuților;

Norme metodologice:

40. Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, livrările de bunuri efectuate de unitățile din sistemul de penitenciare, în situația în care aceste bunuri sunt realizate în cadrul acestor unități, folosindu-se munca deținuților. Sunt, de asemenea, scutite de taxa pe valoarea adăugată prestările de

servicii efectuate de către unitățile din sistemul de penitenciare, folosindu-se munca deținuților.

Codul fiscal:

g) lucrările de construcții, amenajări, reparații și întreținere la monumentele care comemorează combatanți, eroi, victime ale războiului și ale Revoluției din Decembrie 1989;

Norme metodologice:

41. Lucrările de construcții, amenajări, reparații și întreținere la monumentele care comemorează combatanți, eroi, victime ale războiului și ale Revoluției din Decembrie 1989 cuprind atât prestarea de servicii, cât și bunurile utilizate în scopul realizării acestor operațiuni, menționate în situațiile de lucrări de către prestator.

Codul fiscal:

k) arendarea, concesiunea și închirierea de bunuri imobile, cu următoarele excepții:

1. operațiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. serviciile de parcare a vehiculelor;

3. închirierea utilajelor și a mașinilor fixate în bunurile imobile;

4. închirierea seifurilor.

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. k), în condițiile stabilite prin norme.

Dreptul de deducere

Art. 145 [...]

(10) În situațiile prevăzute la art. 138, precum și în alte cazuri specificate prin norme, taxa pe valoarea adăugată dedusă poate fi ajustată. Procedura de ajustare se stabilește prin norme.

Norme metodologice:

42. (1) Pentru operațiunile de leasing cu bunuri imobile nu se aplică scutirea de taxa pe valoarea adăugată prevăzută de art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 141 alin. (2) lit. k) pct. 3 din Codul fiscal, mașinile și utilajele fixate în bunuri imobile sunt cele care pot fi detașate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseși.

(3) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată pot opta pentru aplicarea regimului de taxare pentru orice operațiune prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal. Opțiunea de aplicare a regimului de taxare se notifică organelor fiscale teritoriale pe formularul prevăzut în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice și se aplică de la data înscrisă în notificare. În situația în care numai o parte dintr-un imobil este utilizată pentru realizarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal și se optează pentru taxarea acestora, în notificarea transmisă organului fiscal se va înscrie în procente partea din imobil destinată acestor operațiuni.

(4) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de impozite și taxe, dar neînregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, precum și cele nou-înființate, dacă optează pentru regimul de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal, trebuie să

solicite în prealabil înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată. După dobândirea calității de plătitor de taxă pe valoarea adăugată vor notifica în scris organele fiscale competente asupra bunurilor imobile sau părților de bunuri imobile, pentru care optează pentru regimul de taxare urmând procedura descrisă la alin. (3) și (5).

(5) Persoanele care au optat pentru regimul de taxare pentru orice operațiune prevăzută la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal nu mai pot aplica regimul de scutire pentru operațiunile respective timp de 5 ani. După această perioadă persoanele impozabile pot anula opțiunea. Formularul pentru notificarea anulării opțiunii, prevăzut în anexa nr. 2, se depune la organul fiscal la care persoanele impozabile sunt înregistrate ca plătitori de impozite și taxe.

(6) Prin derogare de la prevederile alin. (5), persoanele care la data de 1 martie 2003 au optat tacit asupra taxării operațiunilor prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. o) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, pot renunța oricând la această opțiune în vederea aplicării regimului de scutire. Formularul pentru notificarea anulării opțiunii, prevăzut în anexa nr. 2, se depune la organul fiscal la care persoanele impozabile sunt înregistrate ca plătitori de impozite și taxe. Dacă ulterior optează pentru taxare, trebuie să aplice prevederile alin. (5).

(7) Persoanele impozabile care aplică scutirea de taxă pe valoarea adăugată pentru oricare dintre operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal au obligația să ajusteze taxa pe valoarea adăugată dedusă pentru bunurile imobile achiziționate, construite sau modernizate în ultimii 5 ani, proporțional cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru realizarea operațiunilor scutite și proporțional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de scutire. Ajustarea este operată într-o perioadă de 5 ani în cadrul căroră bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate ajustarea taxei deduse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de modernizare. Pentru ajustare, suma taxei pe valoarea adăugată pentru fiecare an reprezintă o cincime din taxa pe valoarea adăugată dedusă aferentă achiziției, construirii sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Suma care nu poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de taxare, rezultatul se înmulțește cu ajustarea lunară. Frațiunile de lună se consideră lună întregă. Taxa pe valoarea adăugată nedeductibilă obținută prin ajustare se înregistrează din punct de vedere contabil pe cheltuieli, precum și în jurnalul pentru cumpărări și se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru luna în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de scutire.

(8) Exemple de ajustare a dreptului de deducere prevăzute la alin. (7):

1. O persoană impozabilă dobândește la data de 15 iunie 2001, prin achiziție sau investiții, un bun imobil având o valoare de 30 miliarde lei. Activitatea persoanei impozabile cuprinde atât operațiuni taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, cât și operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată fără drept de deducere. Taxa pe valoarea adăugată aferentă acestui imobil a fost de 5,7 miliarde lei, din care s-au dedus 4,56 miliarde lei conform pro-rata definitivă de 80% din anul 2001. La sfârșitul anului 2002 taxa dedusă s-a recalculat conform

art. 61 alin. (9) din Normele de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 598/2002, cu modificările ulterioare, în funcție de pro-rata definitivă de 70% pentru anul 2002, rezultând din recalculare suma de 570 milioane lei care s-a înregistrat pe cheltuieli. În anul 2002 au fost efectuate lucrări de modernizare care au mărit valoarea bunului imobil cu 10 miliarde lei, pentru care taxa pe valoarea adăugată aferentă este de 1,71 miliarde lei, din care s-a dedus suma de 1,2 miliarde lei, conform pro-rata definitivă de 70% din anul 2002. Lucrările de modernizare au fost finalizate în data de 9 iunie 2002. De la data de 1 martie 2003, persoana impozabilă închiriaza imobilul astfel: 30% din bunul imobil în regim de scutire, iar pentru 70% din bunul imobil optează pentru aplicarea regimului de taxare. Ajustarea dreptului de deducere se efectuează astfel:

A. Ajustarea pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă dobândirii bunului imobil

— Taxa pe valoarea adăugată aferentă bunului imobil	5.700 milioane lei
— Taxa dedusă inițial	4.560 milioane lei
— Diferența de taxă rezultată din recalculare la sfârșitul anului 2002	570 milioane lei
— Taxa dedusă efectiv pentru bunul imobil (4.560—570)	3.990 milioane lei
— Taxa dedusă aferentă părții din bunul imobil care este închiriată în regim de scutire	3.990 milioane lei x 30% = 1.197 milioane lei

— Ajustarea pentru perioada 15 iunie 2001 — 1 martie 2003
 1.197 milioane lei : 5 ani = 239,4 milioane lei
 239,4 milioane lei : 12 luni = 19,95 milioane lei
 7 luni din 2001 + 12 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 21 de luni
 21 de luni x 19,95 milioane lei = 418,95 milioane lei
 1.197 milioane lei – 418,95 milioane lei = 778,05 milioane lei.

B. Ajustarea aferentă lucrării de modernizare din anul 2002

— Taxa pe valoarea adăugată dedusă pentru modernizare	1.200 milioane lei
— Taxa dedusă pentru modernizare aferentă părții din bunul imobil care este închiriată în regim de scutire	1.200 milioane lei x 30% = 360 milioane lei

— Ajustarea pentru perioada 9 iunie 2002 — 1 martie 2003
 360 milioane lei : 5 ani = 72 milioane lei
 72 milioane lei : 12 luni = 6 milioane lei
 7 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 9 luni
 9 luni x 6 milioane lei = 54 milioane lei
 360 milioane lei – 54 milioane lei = 306 milioane lei.

Sumele de 778,05 milioane lei + 306 milioane lei, rezultate din ajustările efectuate la lit. A și B, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna martie, în roșu, și corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

2. Același exemplu, în situația în care persoana impozabilă nu a avut și operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată în anul 2001:

A. Ajustarea pentru T.V.A. aferentă dobândirii bunului imobil

— Taxa dedusă inițial	5.700 milioane lei
— Taxa dedusă aferentă părții din bunul imobil care este închiriată în regim de scutire	5.700 milioane lei x 30% = 1.710 milioane lei

Ajustarea pentru perioada 15 iunie 2001 — 1 martie 2003

1.710 milioane lei : 5 ani = 342 milioane lei

342 milioane lei : 12 luni = 28,5 milioane lei

7 luni din 2001 + 12 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 21 de luni

21 de luni x 28,5 milioane lei = 598,5 milioane lei

1.710 milioane lei - 598,5 milioane lei = 1.111,5 milioane lei.

B. Ajustarea aferentă lucrării de modernizare din anul 2002

— Taxa pe valoarea adăugată dedusă pentru modernizare 1.710 milioane lei

— Taxa dedusă pentru modernizare

aferentă părții din bunul imobil care

este închiriată în regim de scutire

1.710 milioane lei x 30% = 513 milioane lei

Ajustarea pentru perioada 9 iunie 2002 — 1 martie 2003

513 milioane lei : 5 ani = 102,6 milioane lei

102,6 milioane lei : 12 luni = 8,55 milioane lei

7 luni din 2002 + 2 luni din 2003 = 9 luni

9 luni x 8,55 milioane lei = 76,95 milioane lei

513 milioane lei - 76,95 milioane lei = 436,05 milioane lei

Sumele de 1.111,5 milioane lei + 436,05 milioane lei, rezultate din ajustările efectuate la lit. A și B, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna martie, cu semnul minus, și corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(9) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată care trec de la regimul de scutire la cel de taxare pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal pot deduce din taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor imobile achiziționate, construite sau modernizate în ultimii 5 ani, o sumă proporțională cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru aceste operațiuni și proporțional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Ajustarea se realizează într-o perioadă de 5 ani în cadrul cărora bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate, ajustarea taxei aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de modernizare. Pentru ajustare se va ține cont de suma taxei pe valoarea adăugată pentru fiecare an, care reprezintă o cincime din taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziției, construirii sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Stabilirea sumei care poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de scutire, iar rezultatul se înmulțește cu ajustarea lunară. Frațiunile de lună se consideră lună întregă. Taxa pe valoarea adăugată dedusă se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum și în jurnalul pentru cumpărări și se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de taxare.

(10) Exemple de ajustare a dreptului de deducere prevăzute la alin. (9):

1. Pe exemplul de la alin. (8) pct. 1, persoana impozabilă optează pentru regimul de taxare a operațiunii de închiriere de la data de 1 octombrie 2004.

A. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente bunului

Bunul a fost utilizat 21 de luni în regim de taxare și 19 luni în regim de scutire (10 luni din anul 2003 + 9 luni din anul 2004). Din cei 5 ani, perioadă de ajustare, bunul

va mai fi utilizat 20 de luni în regim de taxare. Persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată pentru 20 de luni, respectiv 19,95 milioane lei x 20 de luni = 399 milioane lei.

B. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente modernizării

Modernizarea a fost efectuată în luna iunie 2002. Bunul modernizat a fost utilizat 9 luni în regim de taxare și 19 luni în regim de scutire. Din cei 5 ani, perioadă de ajustare, bunul modernizat va mai fi utilizat 32 de luni în regim de taxare. Persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată pentru 32 de luni, respectiv 6 milioane lei x 32 de luni = 192 milioane lei.

Sumele de 399 milioane lei + 192 milioane lei se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum și în jurnalul pentru cumpărări și se preiau corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată.

2. Pe exemplul de la alin. (8) pct. 2, persoana impozabilă optează pentru taxarea operațiunii de închiriere de la data de 1 octombrie 2004.

A. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente bunului

Bunul a fost utilizat 21 de luni în regim de taxare și 19 luni în regim de scutire (10 luni din anul 2003 + 9 luni din anul 2004). Din cei 5 ani, perioadă de recalculare, bunul va mai fi utilizat 20 de luni în regim de taxare. Persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată pentru 20 de luni, respectiv 28,5 milioane lei x 20 de luni = 570 milioane lei.

B. Ajustarea taxei pe valoarea adăugată aferente modernizării

Modernizarea a fost efectuată în luna iunie 2002. Bunul modernizat a fost utilizat 9 luni în regim de taxare și 19 luni în regim de scutire. Din cei 5 ani, perioadă de ajustare, bunul modernizat va mai fi utilizat 32 de luni în regim de taxare. Persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată pentru 32 de luni, respectiv 8,55 milioane lei x 32 de luni = 273,6 milioane lei.

Sumele de 570 milioane lei + 273,6 milioane lei se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum și în jurnalul pentru cumpărări și se preiau corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:**Scutiri pentru operațiunile din interiorul țării****Art. 141 [...]**

(2) Alte operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată: [...]

l) livrările de bunuri care au fost afectate unei activități scutite în baza prezentului articol, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum și livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere, conform art. 145 alin. (7) lit. b).

Norme metodologice:

43. Se încadrează în prevederile art. 141 alin. (2) lit. l) din Codul fiscal livrările de bunuri care au fost achiziționate după data de 1 iulie 1993, dacă acestea au fost destinate realizării de operațiuni scutite, pentru care nu s-a exercitat dreptul de deducere, precum și livrările de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere conform art. 145 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal. Nu se

încadrează în această categorie bunurile pentru care s-a dedus taxa pe valoarea adăugată conform pro-rata.

44. Scutirile de taxă pe valoarea adăugată prevăzute de art. 141 din Codul fiscal sunt obligatorii, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal pentru care art. 141 alin. (3) din Codul fiscal prevede dreptul de opțiune pentru aplicarea regimului de taxare. Scutirile de taxă pe valoarea adăugată se aplică livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii realizate de orice persoană impozabilă. Dacă o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată a facturat în mod eronat cu taxa pe valoarea adăugată livrări de bunuri și/sau prestații de servicii scutite de taxa pe valoarea adăugată către beneficiari care au sediul activității economice sau un sediu permanent ori, în lipsa acestuia, domiciliul sau reședința obișnuită în România, este obligată să storneze facturile emise. Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, aplicată în mod eronat pentru o operațiune scutită; aceștia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxa pe valoarea adăugată și emiterea unei noi facturi fără taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

Scutiri la import

Art. 142. — Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată: [...]

d) importul de bunuri de către misiunile diplomatice și birourile consulare, precum și de către cetățenii străini cu statut diplomatic sau consular în România, în condiții de reciprocitate, potrivit procedurii stabilite prin norme;

Norme metodologice:

45. Scutirea se acordă de către birourile vamale de control și vămuire, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea condițiilor de reciprocitate legate de importul bunurilor.

Codul fiscal:

e) importul de bunuri efectuat de reprezentanțele organismelor internaționale și interguvernamentale acreditate în România, precum și de către cetățenii străini angajați ai acestor organizații, în limitele și în conformitate cu condițiile precizate în convențiile de înființare a acestor organizații, potrivit procedurii stabilite prin norme;

Norme metodologice:

46. Scutirea se acordă de către birourile vamale de control și vămuire, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor și condițiilor precizate în convențiile de înființare a acestor organizații.

Codul fiscal:

h) importul de bunuri primite în mod gratuit cu titlu de ajutoare sau donații destinate unor scopuri cu caracter religios, de apărare a sănătății, de apărare a țării sau siguranței naționale, artistic, sportiv, de protecție și ameliorare a mediului, de protecție și conservare a monumentelor istorice și de arhitectură, în condițiile stabilite prin norme;

Norme metodologice:

47. (1) Scutirea se aplică de către birourile vamale de control și vămuire, pe baza documentelor din care rezultă că bunurile au fost primite fără obligații de plată și a unei declarații pe propria răspundere semnate de reprezentantul

legal al importatorului sau de persoana împuternicită de acesta, prin care se confirmă că bunurile sunt destinate scopurilor menționate la art. 142 lit. h) din Codul fiscal, nu vor face obiectul unor comercializări ulterioare cel puțin 5 ani de la data importului și vor fi folosite numai în scopurile pentru care au fost importate. Declarațiile nereale atrag răspunderea potrivit legii. Declarația pe propria răspundere se întocmește în trei exemplare originale, dintre care un exemplar se depune la biroul vamal la care se face declarația vamală de import, un exemplar se depune la organul fiscal teritorial, iar al treilea exemplar se păstrează la documentele financiar-contabile ale beneficiarului. La schimbarea destinației bunurilor, înainte de expirarea termenului de 5 ani, importatorii sunt obligați să îndeplinească formalitățile legale privind importul mărfurilor și să achite taxa pe valoarea adăugată aferentă importului.

(2) Bunurile destinate apărării sănătății pentru care se acordă scutirea de taxă pe valoarea adăugată în baza art. 142 lit. h) din Codul fiscal sunt orice alte bunuri decât cele prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 59/2003 privind unele categorii de bunuri scutite de la plata datoriei vamale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 545/2003.

Codul fiscal:

i) importul de bunuri finanțate din împrumuturi nerambursabile acordate de guverne străine, organisme internaționale și/sau organizații nonprofit din străinătate și din țară, în condițiile stabilite prin norme;

Norme metodologice:

48. (1) Prin *împrumuturi nerambursabile*, în sensul art. 142 lit. i) din Codul fiscal, se înțelege împrumuturile bănești acordate de guverne străine, de organisme internaționale și/sau de organizații nonprofit din străinătate și din țară unor beneficiari din România și care sunt consemnate în acorduri, protocoale și/sau înțelegeri, memorandumuri, încheiate cu guverne străine, organisme internaționale sau organizații nonprofit din străinătate și din țară.

(2) Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru importul de bunuri finanțate direct din împrumuturi nerambursabile, acordate de organisme internaționale sau de guverne străine, se acordă de către birourile vamale de control și vămuire, pe baza documentelor care atestă că acestea sunt finanțate din împrumuturi nerambursabile.

(3) Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru importul de bunuri finanțate direct din împrumuturi nerambursabile, acordate de organizații nonprofit și de caritate din străinătate și din țară, se acordă de către birourile vamale de control și vămuire, pe baza documentelor care atestă că acestea sunt finanțate din împrumuturi nerambursabile și sunt destinate realizării unor scopuri cu caracter umanitar, social, filantropic, religios, de apărare a sănătății, cultural, artistic, educativ, științific, sportiv, de protecție și ameliorare a mediului, de protecție și conservare a monumentelor istorice și de arhitectură. Documentele prin care se atestă sursa de finanțare și destinația bunurilor importate sunt acorduri, protocoale și/sau înțelegeri, memorandumuri, încheiate cu organizații nonprofit și de caritate din străinătate și din țară.

(4) Organele de control fiscal și ale Gărzii financiare urmăresc dacă se respectă destinația dată bunurilor respective și, în cazul în care se constată schimbarea acesteia în termen de 5 ani de la data intrării în țară a bunurilor, vor sesiza organele vamale pentru luarea măsurilor ce decurg din aplicarea legii.

Codul fiscal:

j) importul următoarelor bunuri: bunurile de origine română, bunurile străine care, potrivit legii, devin proprietatea statului, bunurile reparate în străinătate sau bunurile care le înlocuiesc pe cele necorespunzătoare calitativ, returnate partenerilor externi în perioada de garanție, bunurile care se înapoiază în țară ca urmare a unei expediții eronate, echipamentele pentru protecția mediului, stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice:

49. (1) În sensul art. 142 lit. j) din Codul fiscal, bunurile străine care, potrivit legii, devin proprietatea statului sunt:

a) bunurile care sunt abandonate printr-o declarație scrisă dată autorităților vamale;

b) bunurile pentru care la expirarea termenului de păstrare, acordat de autoritatea vamală, titularii nu au reglementat situația vamală a acestora;

c) bunurile confiscate de autoritățile competente potrivit legii.

(2) Ajutoarele de stat pentru protecția mediului acordate în baza hotărârilor Guvernului vor fi notificate Consiliului Concurenței în vederea autorizării și vor respecta prevederile Regulamentului privind ajutorul de stat pentru protecția mediului.

Codul fiscal:

CAPITOLUL X

Regimul deducerilor

Dreptul de deducere

Art. 145 [...]

(6) În condițiile stabilite prin norme, se acordă dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii destinate realizării operațiunilor prevăzute la alin. (3)–(5), efectuate de persoane impozabile înainte de înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care nu aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152. [...]

(10) În situațiile prevăzute la art. 138, precum și în alte cazuri specificate prin norme, taxa pe valoarea adăugată dedusă poate fi ajustată. Procedura de ajustare se stabilește prin norme.

Deducerea taxei pentru persoanele impozabile cu regim mixt

Art. 147 [...]

(5) Bunurile și serviciile pentru care nu se cunoaște destinația în momentul achiziției, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau operațiuni care nu dau drept de deducere ori pentru care nu se poate determina proporția în care sunt sau vor fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere și operațiuni care nu dau drept de deducere, se evidențiază într-un jurnal pentru cumpărări întocmit separat. Taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții se deduce pe bază de pro-rata. Prin excepție, în cazul achizițiilor destinate realizării de investiții, care se prevăd că vor fi utilizate atât pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, cât și pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, este permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată pe parcursul procesului investițional, urmând ca taxa dedusă să fie ajustată în conformitate cu procedura stabilită prin norme.

Norme metodologice:

50. (1) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată pot să exercite dreptul de deducere pentru bunuri și/sau servicii achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior datei de înregistrare ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în următoarele cazuri:

a) în situația în care este o persoană impozabilă stabilită în străinătate și trebuie să-și desemneze un sediu permanent în România sau un reprezentant fiscal;

b) în caz de reorganizare, când o entitate juridică se divide și în urma divizării iau naștere mai multe persoane impozabile;

c) în cazul unităților nou-înființate, până la data obținerii codului de identificare fiscală de plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

(2) În cazul unor modificări legislative, în sensul trecerii de la operațiuni care nu dau drept de deducere la operațiuni care dau drept de deducere, persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată pot să-și ajusteze dreptul de deducere pentru taxa aferentă bunurilor de natura stocurilor constatate pe bază de inventariere la data modificării intervenite, precum și pentru bunuri de natura mijloacelor fixe care au fost achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior modificării intervenite. Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere.

(3) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat, prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate.

(4) Persoanele impozabile care se înregistrează ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată datorită unor modificări legislative, în sensul trecerii de la operațiuni care nu dau drept de deducere la operațiuni care dau drept de deducere, pot să-și exercite dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată conform art. 145 alin. (11) și (12) din Codul fiscal, la data înregistrării ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

(5) În cazul unor modificări legislative, în sensul trecerii de la operațiuni care dau drept de deducere la operațiuni care nu dau drept de deducere, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată trebuie să-și ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor de natura stocurilor constatate pe bază de inventariere la data modificării intervenite, precum și pentru bunuri de natura mijloacelor fixe care au fost achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior modificării intervenite, care sunt destinate realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere. Ajustarea reprezintă în această situație anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse inițial.

(6) Pentru situațiile prevăzute la art. 138 lit. a), b), c) și e) din Codul fiscal beneficiarii sunt obligați să-și ajusteze dreptul de deducere. În aceste situații ajustarea reprezintă anularea totală sau parțială a taxei pe valoarea adăugată deduse inițial sau, în cazul prevăzut la art. 138 lit. c) din Codul fiscal, când prețurile se majorează ulterior livrării sau prestării, ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente majorării de preț.

(7) Taxa pe valoarea adăugată dedusă pentru un obiectiv de investiții, înainte de punerea în funcțiune a acestuia,

se ajustează la sfârșitul anului calendaristic următor celui de punere în funcțiune a investiției, astfel:

a) dacă bunul obținut prin investiție este utilizat exclusiv pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, taxa pe valoarea adăugată dedusă inițial se anulează integral. În cazul bunurilor imobile închiriate, concesionate sau arendate, pentru care persoana impozabilă aplică regimul de scutire pentru o parte din bunul imobil, ajustarea dreptului de deducere pentru partea respectivă se efectuează conform prevederilor pct. 42 alin. (7);

b) dacă bunul obținut prin investiție este utilizat atât pentru operațiuni care dau drept de deducere, cât și pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, taxa pe valoarea adăugată dedusă inițial se recalculează pe bază de pro-rata definitivă determinată la sfârșitul anului calendaristic următor celui de punere în funcțiune a investiției.

Codul fiscal:

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4);

b) pentru importuri de bunuri, cu declarația vamală de import sau un act constatator emis de autoritățile vamale; pentru importurile care mai beneficiază de amânarea plății taxei în vamă, conform alin. (2), se va prezenta și documentul care confirmă achitarea taxei pe valoarea adăugată.

(9) Prin normele de aplicare a prezentului titlu, se prevăd situațiile în care se poate folosi un alt document decât cele prevăzute la alin. (8), pentru a justifica dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Norme metodologice:

51. (1) Justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal. În cazuri excepționale de pierdere, sustragere sau distrugere a exemplarului original al documentului de justificare, deducerea poate fi justificată cu documentul reconstituit potrivit legii.

(2) Deducerea taxei pe valoarea adăugată trebuie justificată cu documentele prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal și/sau cu alte documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, cu modificările ulterioare, sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice emise în baza Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, cu modificările ulterioare. Pentru carburanții auto achiziționați taxa pe valoarea adăugată poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului. Pentru achizițiile de bunuri supuse accizelor, pentru care prin lege se prevede utilizarea

facturii fiscale speciale, documentul legal de deducere a taxei pe valoarea adăugată este exemplarul original al facturii fiscale speciale utilizate pentru circulația acestor produse. Facturile fiscale sau alte documente legale emise pe numele salariaților unei persoane impozabile aflați în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri sau alte unități similare, sunt documente legale de deducere a taxei pe valoarea adăugată, însoțite de decontul de deplasare.

Codul fiscal:

Perioada fiscală

Art. 146. — (1) Perioada fiscală pentru taxa pe valoarea adăugată este luna calendaristică.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru persoanele impozabile care nu au depășit în cursul anului precedent o cifră de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere de 100.000 euro inclusiv, la cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului precedent, perioada fiscală este trimestrul calendaristic.

Determinarea taxei de plată sau a sumei negative de taxă

Art. 148. — (1) În situația în care taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate de o persoană impozabilă, care este dedusă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa pe valoarea adăugată colectată, aferentă operațiunilor taxabile, rezultă un excident în perioada de raportare, denumit în continuare *sumă negativă a taxei pe valoarea adăugată*.

(2) În situația în care taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor taxabile, exigibilă într-o perioadă fiscală, denumită *taxă colectată*, este mai mare decât taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate, dedusă în acea perioadă fiscală, rezultă o diferență denumită *taxă pe valoarea adăugată de plată pentru perioada fiscală de raportare*.

Norme metodologice:

52. (1) În perioada fiscală de raportare se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii care devine exigibilă în acea perioadă fiscală. Taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii, exigibilă în perioada fiscală de raportare, pentru care nu s-au primit documente de justificare a deducerii până la data depunerii decontului de taxă pe valoarea adăugată, se include în deconturile întocmite pentru perioadele fiscale următoare. Nu este permisă deducerea taxei pe valoarea adăugată în perioada fiscală de raportare dacă exigibilitatea intervine într-o perioadă fiscală viitoare.

(2) La persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, inclusiv cele cu regim mixt, în cursul unei perioade fiscale taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii se reflectă în contul 4426 „Taxa pe valoarea adăugată deductibilă”, indiferent dacă sunt destinate realizării de operațiuni care dau drept de deducere, total sau parțial conform pro-rata, sau de operațiuni care nu dau drept de deducere. După întocmirea decontului de taxă pe valoarea adăugată diferențele nedeductibile rezultate ca urmare a aplicării pro-rata conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal sau taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal se înregistrează pe cheltuielile perioadei fiscale de raportare, astfel:

$$635 = 4426$$

„Cheltuieli cu impozite și taxe datorate bugetului de stat“	„Taxa pe valoarea adăugată deductibilă“
---	---

(3) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, inclusiv cele cu regim mixt,

trebuie să colecteze într-o perioadă fiscală taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor taxabile care sunt exigibile în aceeași perioadă fiscală. Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii care este exigibilă în perioada fiscală de raportare, dar nu a fost evidențiată în decontul de taxă pe valoarea adăugată al perioadei fiscale de raportare, se înscrie în deconturile perioadelor fiscale următoare.

(4) În cazul persoanelor impozabile la care perioada fiscală este trimestrul, jurnalele de vânzări și cumpărări se totalizează numai la sfârșitul fiecărui trimestru. Conturile de taxă pe valoarea adăugată nu se închid la fiecare sfârșit de lună, ci numai la sfârșitul unui trimestru care reprezintă perioada fiscală în scopul aplicării taxei pe valoarea adăugată. Taxa de plată și suma negativă a taxei pe valoarea adăugată se determină la finele perioadei fiscale, respectiv al trimestrului.

Codul fiscal:

Regularizarea și rambursarea taxei

Art. 149 [...]

(5) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare, decontul fiind și cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă o persoană impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată din perioada fiscală de raportare, mai mic de 50 milioane lei inclusiv, aceasta fiind reportată obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare.

Norme metodologice:

53. (1) Soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitat de persoana impozabilă la rambursare, prin decontul de taxă pe valoarea adăugată, nu se reportează în perioada fiscală următoare. În situația în care persoana impozabilă renunță la cererea de rambursare, poate să preia suma respectivă în decontul de taxă pe valoarea adăugată ca sumă reportată din perioada fiscală precedentă pentru care nu s-a depus cerere de rambursare. Renunțarea la cererea de rambursare trebuie să fie comunicată în scris organului fiscal teritorial pentru a fi operată în fișa de plătitor.

(2) Sumele solicitate la rambursare se înregistrează la sfârșitul perioadei fiscale într-un analitic separat al contului 4424. Sumele înregistrate în acest analitic nu pot fi luate în considerare pentru regularizările de taxă prevăzute de art. 149 din Codul fiscal, cu excepția cazurilor când s-a renunțat la cererea de rambursare cu respectarea prevederilor alin. (1).

(3) Cererile de rambursare/compensare a taxei pe valoarea adăugată, depuse o dată cu deconturile de taxă pe valoarea adăugată până la data de 31 decembrie 2003, nesoluționate până la această dată, precum și cererile de rambursare/compensare aferente lunii decembrie 2003, care se depun o dată cu decontul lunii decembrie până la data de 25 ianuarie 2004 inclusiv, vor fi soluționate conform prevederilor legale privind taxa pe valoarea adăugată în vigoare în luna pentru care s-a întocmit decontul de taxă pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

CAPITOLUL XI

Plătitorii taxei pe valoarea adăugată

Reguli aplicabile în cazul persoanelor impozabile stabilite în străinătate

Art. 151. — (1) Dacă o persoană impozabilă stabilită în străinătate realizează prestări de servicii taxabile, pentru care locul prestării este considerat a fi în România, altele decât cele prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b), va proceda astfel:

a) prestatorul își poate desemna un reprezentant fiscal în România, care are obligația de a îndeplini, în numele persoanei stabilite în străinătate, toate obligațiile prevăzute în prezentul titlu, inclusiv obligația de a solicita înregistrarea fiscală în scopul plății taxei pe valoarea adăugată, în numele persoanei stabilite în străinătate;

b) în cazul în care persoana stabilită în străinătate nu își desemnează un reprezentant fiscal în România, beneficiarul serviciilor datorează taxa pe valoarea adăugată, în numele prestatorului.

(2) Prin *persoană impozabilă stabilită în străinătate* se înțelege orice persoană care realizează activități economice de natura celor prevăzute la art. 127 alin. (2) și care nu are în România sediul activității economice, domiciliul stabil sau un sediu permanent de la care serviciile sunt prestate sau livrările sunt efectuate.

(3) În cazul livrărilor de bunuri taxabile pentru care locul livrării este considerat a fi în România, efectuate de persoane stabilite în străinătate, acestea au obligația să desemneze un reprezentant fiscal în România.

(4) Persoanele impozabile stabilite în străinătate, care desfășoară operațiuni scutite cu drept de deducere în România, au dreptul să-și desemneze un reprezentant fiscal pentru aceste operațiuni.

(5) Procedura desemnării reprezentantului fiscal pentru taxa pe valoarea adăugată se stabilește prin norme.

Norme metodologice:

54. (1) Desemnarea reprezentantului fiscal se face pe bază de cerere depusă de persoana impozabilă stabilită în străinătate la organul fiscal la care reprezentantul propus este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe. Cererea trebuie însoțită de:

a) declarația de începere a activității, care va cuprinde: data, volumul și natura activității pe care o va desfășura în România;

b) copie de pe actul de constituire în străinătate a persoanei impozabile respective;

c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care acesta se angajează să îndeplinească obligațiile ce-i revin conform legii și în care acesta trebuie să precizeze natura operațiunilor și valoarea estimată a acestora.

(2) Nu se admite decât un singur reprezentant fiscal pentru ansamblul operațiunilor taxabile sau scutite cu drept de deducere, desfășurate în România de persoana impozabilă stabilită în străinătate. Nu se admite coexistența mai multor reprezentanți fiscali cu angajamente limitate. Pot fi desemnate ca reprezentanți fiscali orice persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

(3) Organul fiscal verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și (2) și, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, comunică decizia luată atât persoanei impozabile stabilite în străinătate, cât și persoanei propuse ca reprezentant fiscal de aceasta. În cazul acceptării cererii, concomitent cu transmiterea deciziei de aprobare se indică și codul de identificare fiscală atribuit reprezentantului fiscal, care trebuie să fie diferit de codul de identificare fiscală atribuit pentru activitatea proprie a

acestui. În cazul respingerii cererii decizia se comunică ambelor părți, cu motivarea refuzului.

(4) Reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat din punct de vedere al drepturilor și obligațiilor privind taxa pe valoarea adăugată pentru toate operațiunile efectuate în România de persoana impozabilă stabilită în străinătate, cu excepția celor pentru care se aplică taxarea inversă, atât timp cât durează mandatul său. Operațiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile stabilite în străinătate nu trebuie evidențiate în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal, acestea nefiind operațiunile sale, ci ale persoanei pe care o reprezintă. Obligațiile și drepturile persoanei stabilite în străinătate privind aplicarea taxei pe valoarea adăugată aferente operațiunilor efectuate în România sunt cele stabilite la titlul VI al Codului fiscal pentru orice altă persoană impozabilă română și se exercită prin reprezentantul fiscal, mai puțin evidența contabilă, care nu este obligatorie. Prevederile art. 152 din Codul fiscal nu sunt aplicabile pentru persoanele impozabile stabilite în străinătate.

(5) Reprezentantul fiscal poate să renunțe la angajamentul asumat printr-o cerere adresată organului fiscal. În cerere trebuie să precizeze ultimul decont de taxă pe valoarea adăugată pe care îl va depune în această calitate și să propună o dată ulterioară depunerii cererii, când va lua sfârșit mandatul său. De asemenea, este obligat să precizeze dacă renunțarea la mandat se datorează încetării activității în România a persoanei impozabile stabilite în străinătate. În cazul în care persoana impozabilă stabilită în străinătate își continuă activitatea în România, cererea poate fi acceptată numai dacă persoana impozabilă stabilită în străinătate a întocmit toate formalitățile necesare desemnării unui alt reprezentant fiscal sau, după caz, și-a înregistrat un sediu permanent în România.

(6) Persoana impozabilă stabilită în străinătate transmite reprezentantului fiscal factura externă destinată beneficiarului său, fără a indica în aceasta suma taxei pe valoarea adăugată, precum și două copii de pe factura respectivă. Reprezentantul fiscal emite factura fiscală pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii din factura externă și transmite beneficiarului exemplarul original al facturii fiscale împreună cu factura externă.

(7) Completarea facturii fiscale derogă de la normele legale privind circulația și modul de completare a facturilor fiscale, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul, care este același cu numărul facturii externe, și data emiterii facturii;

b) la rubrica furnizor se completează numele și adresa reprezentantului fiscal, codul de identificare fiscală atribuit pentru o persoană stabilită în străinătate și numele persoanei stabilite în străinătate pe care o reprezintă;

c) numele, adresa și codul de identificare fiscală ale beneficiarului, la rubrica cumpărător;

d) denumirea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate;

e) valoarea bunurilor/serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, obținută prin convertirea în lei a valutei în funcție de cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii fiscale;

f) cota de taxă pe valoarea adăugată sau mențiunea „scutit cu drept de deducere”, „scutit fără drept de deducere” sau „neinclus în baza de impozitare”, după caz;

g) valoarea taxei pe valoarea adăugată;

h) la total de plată se va înscrie numai suma taxei pe valoarea adăugată.

(8) Reprezentantul fiscal depune decont de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile desfășurate în România de persoana impozabilă stabilită în străinătate pe care o reprezintă. În situația în care reprezentantul fiscal

este mandatat de mai multe persoane impozabile stabilite în străinătate, trebuie să depună câte un decont pentru fiecare persoană impozabilă stabilită în străinătate pe care o reprezintă. Nu este permis reprezentantului fiscal să evidențieze în decontul de taxă pe valoarea adăugată depus pentru activitatea sa proprie pentru care este înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată operațiunile desfășurate în numele persoanei impozabile stabilite în străinătate, pentru care depune un decont de taxă pe valoarea adăugată separat.

(9) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în numele persoanei impozabile stabilite în străinătate, reprezentantul fiscal trebuie să dețină documentele originale prevăzute de lege. Furnizorii/prestatorii sunt obligați să emită pe lângă facturi fiscale care se predau reprezentantului fiscal și facturi externe pentru cumpărările efectuate din România de persoana impozabilă stabilită în străinătate.

55. (1) Dacă activitatea pe care o desfășoară în România persoana impozabilă stabilită în străinătate implică obligativitatea înregistrării unui sediu permanent, astfel cum este definit la titlul I al Codului fiscal, aceasta nu mai poate să-și desemneze un reprezentant fiscal în România. Sediul permanent se înregistrează ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată și îndeplinește toate obligațiile privind taxa pe valoarea adăugată care decurg din titlul VI al Codului fiscal și din prezentele norme metodologice pentru activitățile atribuibile sediului permanent.

(2) Pentru activitățile care nu sunt atribuibile sediului permanent, desfășurate în România de persoana impozabilă stabilită în străinătate, sediul permanent aplică o procedură similară celei stabilite pentru reprezentantul fiscal la pct. 54 alin. (6), (7) și (9). Se exceptează pct. 54 alin. (7) lit. b), unde se completează la rubrica furnizor numele și adresa sediului permanent al persoanei impozabile stabilite în străinătate, precum și codul de identificare fiscală atribuit pentru sediul permanent. Pe facturile emise se va face mențiunea „activități care nu sunt atribuibile sediului permanent”.

(3) Sediul permanent este angajat din punct de vedere al drepturilor și obligațiilor privind taxa pe valoarea adăugată și pentru toate operațiunile efectuate în România de persoana impozabilă stabilită în străinătate care nu sunt atribuibile sediului permanent. Decontul de taxă pe valoarea adăugată cuprinde atât operațiunile atribuibile sediului permanent, cât și cele care nu sunt atribuibile acestuia, efectuate în România de persoana impozabilă stabilită în străinătate.

(4) În situația în care, ulterior desemnării unui reprezentant fiscal, persoanei impozabile stabilite în străinătate îi revine obligația înregistrării unui sediu permanent, aceasta trebuie să renunțe la reprezentantul fiscal, drepturile și obligațiile în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată fiind preluate de sediul permanent.

Codul fiscal:

CAPITOLUL XII

Regimul special de scutire

Sfera de aplicare și regulile pentru regimul special de scutire

Art. 152. — (1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 2 miliarde lei, denumit în continuare *plafon de scutire*, dar acestea pot opta pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată.

(2) Persoanele impozabile nou-înființate pot beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă declară că vor

realiza anual o cifră de afaceri estimată de până la 2 miliarde lei inclusiv și nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată. Persoanele impozabile înregistrate fiscal, care ulterior realizează operațiuni sub plafonul de scutire prevăzut la alin. (1), se consideră că sunt în regimul special de scutire, dacă nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată.

(3) Persoanele impozabile, care depășesc în cursul unui an fiscal plafonul de scutire, sunt obligate să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, în termen de 10 zile de la data constatării depășirii. Pentru persoanele nou-înființate, anul fiscal reprezintă perioada din anul calendaristic, reprezentată prin luni calendaristice scurse de la data înregistrării până la finele anului. Frațiunile de lună vor fi considerate o lună calendaristică întregă. Persoanele care se află în regim special de scutire trebuie să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii, care intră sub incidența prezentului articol, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări. Data depășirii plafonului este considerată sfârșitul lunii calendaristice în care a avut loc depășirea de plafon. Până la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal se va aplica regimul de scutire de taxă pe valoarea adăugată. În situația în care se constată că persoana în cauză a solicitat cu întârziere atribuirea calității de plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, autoritatea fiscală este îndreptățită să solicite plata taxei pe valoarea adăugată pe perioada scursă între data la care persoana în cauză avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal și data de la care înregistrarea a devenit efectivă, conform procedurii prevăzute prin norme.

(4) După depășirea plafonului de scutire, persoanele impozabile nu mai pot solicita aplicarea regimului special, chiar dacă ulterior realizează cifre de afaceri anuale inferioare plafonului de scutire prevăzut de lege.

(5) Scutirea prevăzută de prezentul articol se aplică livrărilor de bunuri și prestațiilor de servicii efectuate de persoanele impozabile prevăzute la alin. (1).

(6) Cifra de afaceri care servește drept referință la aplicarea alin. (1) este constituită din suma, fără taxa pe valoarea adăugată, a livrărilor de bunuri și prestațiilor de servicii taxabile, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere, potrivit art. 143 și 144.

(7) Persoanele impozabile scutite potrivit dispozițiilor prezentului articol nu au dreptul de deducere conform art. 145 și nici nu pot să înscrie taxa pe facturile lor. În cazul în care sunt beneficiari ai prestațiilor de servicii prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), persoanele impozabile sunt obligate să îndeplinească obligațiile prevăzute la art. 155 alin. (4), art. 156 și 157.

Norme metodologice:

56. (1) Regimul special de scutire prevede o scutire de taxă pe valoarea adăugată care operează asupra întregii activități a persoanei impozabile, indiferent că operațiunile desfășurate sunt taxabile, scutite cu drept de deducere, scutite fără drept de deducere sau operațiuni care nu sunt în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată nu pot aplica regimul special de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

(2) Prin *persoane impozabile înregistrate fiscal care ulterior realizează operațiuni sub plafonul de scutire*, prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal, se înțelege persoanele impozabile care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, dar care sunt înregistrate fiscal și ulterior înregistrării fiscale efectuează operațiuni taxabile și/sau operațiuni scutite cu drept de deducere.

(3) În cazul persoanelor ale căror operațiuni au fost scutite fără drept de deducere prin lege și ulterior devin taxabile și/sau scutite cu drept de deducere în același an fiscal, la calculul plafonului de scutire vor fi luate numai operațiunile efectuate de la data la care prin lege operațiunile sunt taxabile și/sau scutite cu drept de deducere. În aplicarea acestui punct operațiunile scutite fără drept de deducere sunt cele prevăzute de lege, exclusiv cele realizate în regimul special de scutire.

(4) În cazul persoanelor impozabile care au depășit plafonul de scutire, dar nu au solicitat înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, conform prevederilor art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, organele fiscale vor proceda astfel:

a) în situația în care abaterea de la prevederile legale se constată înainte de înregistrarea persoanelor impozabile ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, organul fiscal va solicita plata taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada scursă între data la care avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal și data constatării abaterii. Pe perioada cuprinsă între data constatării de către organele fiscale a nerespectării obligației de a solicita înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată și data înregistrării efective, persoana impozabilă aplică regimul special de scutire prevăzut de art. 152 din Codul fiscal, însă are obligația de a plăti la buget taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze pentru livrările de bunuri și prestațiile de servicii efectuate în această perioadă;

b) în situația în care abaterea de la prevederile legale se constată ulterior înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată a persoanei impozabile, organele fiscale vor solicita plata la buget a taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi avut obligația să o colecteze pe perioada scursă între data la care avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal și data la care înregistrarea a devenit efectivă.

(5) În ambele situații prevăzute la alin. (4), la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, persoana impozabilă beneficiază de dreptul de deducere aferent bunurilor achiziționate, conform art. 145 alin. (11) și (12) din Codul fiscal. Taxa pe valoarea adăugată dedusă se înscrie în primul decont de taxă pe valoarea adăugată de la organul fiscal.

Codul fiscal:

CAPITOLUL XIII

Obligațiile plătitorilor de taxă pe valoarea adăugată

Definirea asocierilor din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată

Art. 154. — În înțelesul taxei pe valoarea adăugată, o asocierie sau altă organizație care nu are personalitate juridică se consideră a fi o persoană impozabilă separată, pentru acele activități economice desfășurate de asociații sau parteneri în numele asociației sau organizației respective, cu excepția asociațiilor în participațiune.

Norme metodologice:

57. Orice asociat sau partener al unei asocieri sau organizații fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activități economice care nu sunt desfășurate în numele asocierii sau organizației respective.

Codul fiscal:**Facturile fiscale**

Art. 155. — (1) Orice persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, are obligația să emită factură fiscală pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate, către fiecare beneficiar. Persoanele impozabile, care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, nu au dreptul să emită facturi fiscale și nici să înscrie taxa pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate către altă persoană, în documentele emise. Prin norme se stabilesc situațiile în care factura fiscală poate fi emisă și de altă persoană decât cea care efectuează livrarea de bunuri.

(2) Pentru livrări de bunuri factura fiscală se emite la data livrării de bunuri, iar pentru prestări de servicii cel mai târziu până la data de 15 a lunii următoare celei în care prestarea a fost efectuată.

Norme metodologice:

58. (1) Transferul proprietății bunurilor în executarea creanțelor, în situația în care bunurile au fost predate pe bază de înțelegere între debitor și creditor, se consemnează în facturi fiscale de către debitor, dacă operațiunea constituie livrare de bunuri.

(2) În cazul bunurilor supuse executării silită, dacă operațiunea constituie livrare de bunuri, obligația întocmirii facturii fiscale revine persoanei abilitate prin lege să efectueze vânzarea bunurilor, care procedează după cum urmează:

a) emite factură fiscală de executare silită, în trei exemplare. Originalul facturii fiscale de executare silită se transmite cumpărătorului, respectiv judecatorului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit;

b) încasează de la cumpărător contravaloarea bunurilor, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, pe care o virează la bugetul de stat în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care adjudecarea a devenit executorie. Dacă prin contract se prevede că plata bunurilor se face în rate, taxa pe valoarea adăugată se virează la bugetul de stat în termen de 5 zile lucrătoare de la data stabilită prin contract pentru plata ratelor. O copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei pe valoarea adăugată va fi transmisă debitorului executat silit;

c) taxa pe valoarea adăugată din facturile fiscale de executare silită se înregistrează de către persoanele abilitate prin lege să efectueze vânzarea bunurilor supuse executării silită, în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. În situația în care persoana abilitată prin lege să efectueze vânzarea bunurilor supuse executării silită este înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, nu va evidenția în decontul de taxă pe valoarea adăugată operațiunile respective.

(3) În situația în care executarea silită a fost efectuată potrivit prevederilor alin. (2), debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidența proprie operațiunea de livrare de bunuri, pe baza facturii fiscale de executare silită transmise de persoana abilitată prin lege să efectueze vânzarea bunurilor, inclusiv taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă. În situația în care se prevede plata în rate a bunurilor, taxa pe valoarea adăugată se colectează la data stabilită prin contract pentru plata ratelor. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de persoana abilitată prin lege să efectueze vânzarea bunurilor, debitorul executat silit evidențiază suma achitată, cu semnul minus, în decontul de taxă pe valoarea adăugată la rândul de regularizări din rubrica „taxa pe valoarea adăugată colectată” a decontului.

(4) Cumpărătorii/adjudecarii exercită dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pe baza facturilor fiscale de executare silită. În situația în care se prevede

plata în rate a bunurilor, taxa pe valoarea adăugată se deduce la data stabilită pentru plata ratelor.

59. (1) Conform prevederilor art. 155 alin. (1) din Codul fiscal, persoanele impozabile care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată nu au dreptul să emită facturi fiscale și nici să înscrie taxa pe valoarea adăugată pentru livrări de bunuri și/sau prestări de servicii către altă persoană în documentele emise. Orice persoană care încalcă aceste prevederi trebuie să vireze la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată încasată de la beneficiar. Beneficiarul nu are drept de deducere a taxei achitate unei persoane care nu este înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, dar poate solicita restituirea de la bugetul de stat a sumei achitate ca taxă nedatorată. Pentru a beneficia de restituirea de la bugetul de stat a taxei achitate furnizorului/prestatorului, beneficiarul trebuie să justifice că taxa pe valoarea adăugată a fost plătită la bugetul de stat de către furnizor/prestator.

(2) Pentru prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 155 alin. (4), (5) și (6) din Codul fiscal, prestatorii sunt obligați să emită facturi fiscale sau alte documente legal aprobate cel mai târziu până la data de 15 a lunii următoare celei în care prestarea a fost efectuată. Pentru prestările de servicii decontate pe bază de situații de lucrări, cum sunt cele de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertize și altele asemănătoare, data efectuării prestării de servicii se consideră a fi data la care sunt întocmite situațiile de lucrări și, după caz, data acceptării de către beneficiar a situațiilor de lucrări.

(3) În cazul livrării de bunuri imobile, data livrării, respectiv data la care se emite factura fiscală, este considerată data la care toate formalitățile impuse de lege sunt îndeplinite pentru a se face transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător. Orice facturare efectuată înainte de îndeplinirea formalităților impuse de lege pentru a se face transferul dreptului de proprietate de la vânzător la cumpărător se consideră facturare de avansuri, urmând a se regulariza prin stornarea facturilor de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri imobile.

Codul fiscal:

(4) Pentru prestările de servicii efectuate de prestatori stabiliți în străinătate, pentru care beneficiarii au obligația plății taxei pe valoarea adăugată, aceștia din urmă, dacă sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, trebuie să autofactureze operațiunile respective, prin emiteria unei facturii fiscale, la data primirii facturii prestatorului sau la data efectuării plății către prestator, în cazul în care nu s-a primit factura prestatorului până la această dată. Operațiunile de leasing extern se autofacturează de către beneficiarii din România, înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, la data stabilită prin contract pentru plata ratelor de leasing și/sau la data plății de sume în avans. Persoanele care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată vor urma procedura prevăzută la art. 156 alin. (3). Regimul fiscal al facturilor fiscale emise prin autofacturare se stabilește prin norme.

Norme metodologice:

60. (1) Numai persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată sunt obligate să emită facturi fiscale prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (4) din Codul fiscal. Facturile fiscale emise prin autofacturare au un regim fiscal special și nu generează venituri în contabilitatea persoanei emitente. Factura fiscală se emite numai dacă operațiunile în cauză sunt taxabile și numai în scopul taxei pe valoarea adăugată. Completarea acestor facturi derogă de la normele legale privind

circulația și modul de completare a facturilor fiscale, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul facturii va fi același cu numărul facturii prestatorului sau se atribuie un număr propriu dacă este o factură emisă pentru plăți către prestator, pentru care nu s-a primit o factură;

b) data emiterii facturii;

c) numele și adresa persoanei stabilite în străinătate, la rubrica furnizor;

d) numele, adresa și codul de identificare fiscală de plătitor de taxă pe valoarea adăugată ale beneficiarului, la rubrica cumpărător;

e) denumirea serviciilor prestate;

f) valoarea serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, obținută prin convertirea în lei a valutei în funcție de cursul de schimb în vigoare la data prevăzută prin lege pentru emiterea facturii fiscale;

g) cota de taxă pe valoarea adăugată;

h) valoarea taxei pe valoarea adăugată.

(2) Informațiile din factura fiscală emisă prin autofacturare se înscriu și în jurnalele pentru cumpărări și în jurnalele pentru vânzări și sunt preluate corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată respectiv, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă.

(3) În cursul perioadei fiscale persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care sunt beneficiari ai operațiunilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor operațiuni pe baza facturilor emise prin autofacturare prin înregistrarea contabilă:

$$4426 = 4427$$

„Taxa pe valoarea adăugată deductibilă”	„Taxa pe valoarea adăugată colectată”
---	---------------------------------------

(4) Plătitorii de taxă pe valoarea adăugată cu regim mixt aplică și prevederile art. 147 din Codul fiscal, în funcție de destinația pe care o dau prestațiilor, respectiv dacă sunt utilizate numai pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal — nu deduc taxa pe valoarea adăugată, dacă sunt destinate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal — deduc integral taxa pe valoarea adăugată, iar dacă sunt destinate realizării atât de operațiuni care nu dau drept de deducere, cât și de operațiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal — deduc taxa pe valoarea adăugată aplicând pro-rata. La încheierea decontului de taxă pe valoarea adăugată, taxa nedeductibilă se înregistrează în conturile de cheltuieli ale perioadei fiscale curente, potrivit prevederilor pct. 52 alin. (2).

(5) În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că nu s-au îndeplinit obligațiile prevăzute la alin. (1)–(4), vor proceda astfel:

a) dacă prestațiile de servicii respective sunt destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor alin. (1)–(3), în perioada fiscală în care s-a finalizat controlul;

b) dacă prestațiile de servicii respective sunt destinate realizării de operațiuni care sunt supuse pro-rata, vor calcula diferența dintre taxa colectată și taxa dedusă potrivit pro-rata aplicabilă la data efectuării operațiunii. În cazul în care controlul are loc în cursul anului fiscal în care operațiunea a avut loc, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro-rata provizorie aplicată sau, după caz, pro-rata lunară sau trimestrială. Dacă controlul are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operațiunea, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro-rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operațiunea sau, după caz, pro-rata lunară sau trimestrială. Diferențele astfel

stabilite vor fi achitate în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

c) dacă prestațiile de servicii respective sunt destinate realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorată bugetului de stat, care va fi achitată în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

d) pentru neplata în termenul stabilit de lege a sumelor constatate la lit. b) și c) se datorează penalități de întârziere și/sau dobânzi, după caz, calculate conform normelor procedurale în vigoare. Sumele respective nu se includ în deconturile privind taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

(7) Dacă plata pentru operațiuni taxabile este încasată înainte ca bunurile să fie livrate sau înaintea finalizării prestării serviciilor, factura fiscală trebuie să fie emisă în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la fiecare dată când este încasat un avans, fără a depăși finele lunii în care a avut loc încasarea.

Norme metodologice:

61. (1) Regularizarea facturilor fiscale emise pentru plăți în avans se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat sau pe aceeași factură fiscală pe care se evidențiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Pentru livrările de bunuri și prestațiile de servicii contractate în valută a căror decontare se face în lei la cursul de schimb valutar de la data încasării se aplică prevederile pct. 18. Persoanele impozabile care realizează activitate de vânzare de bunuri pe bază de contracte de vânzare-cumpărare către persoane fizice, cu plata eșalonată sub formă de avansuri, livrarea bunurilor efectuându-se după achitarea integrală a contravalorii mărfurilor contractate, nu au obligația să întocmească facturi fiscale pentru avansurile încasate decât la livrarea bunurilor, iar pentru avansurile încasate taxa pe valoarea adăugată se colectează pe bază de borderou de vânzare (încasare).

(2) Pentru avansurile încasate pentru plata importurilor și a drepturilor vamale de import persoanele impozabile nu au obligația să emită facturi fiscale. Furnizorii pot emite facturi fiscale fără taxa pe valoarea adăugată pentru aceste avansuri, la solicitarea beneficiarilor. Regularizarea se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri.

(3) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată care au în structură subunități tip sedii secundare — sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică —, care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, vor întocmi un singur decont de taxă pe valoarea adăugată pentru întreaga activitate.

Codul fiscal:

(8) Factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații:

a) seria și numărul facturii;

b) data emiterii facturii;

c) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală al persoanei care emite factura;

d) numele, adresa și codul de înregistrare fiscală, după caz, al beneficiarului de bunuri sau servicii;

e) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;

f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

g) cota de taxă pe valoarea adăugată sau mențiunea scutit cu drept de deducere, scutit fără drept de deducere, neimpozabil sau neinclus în baza de impozitare, după caz;

h) valoarea taxei pe valoarea adăugată, pentru operațiunile taxabile.

Norme metodologice:

62. (1) În situația în care se livrează bunuri și/sau se prestează servicii cu regimuri și/sau cote diferite, acestea se pot consemna într-o singură factură fiscală, menționându-se în dreptul fiecărui bun/serviciu regimul, respectiv cota de taxă pe valoarea adăugată. Mențiunea „neimpozabil” se evidențiază pentru operațiuni care nu se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, efectuate de persoane înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

(2) Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii prevăzute la art. 132 și art. 133 alin. (2) lit. a), c) și d) din Codul fiscal, pentru care locul livrării, respectiv locul prestării, nu este considerat a fi în România, efectuate de persoanele impozabile din România înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată către beneficiari persoane impozabile stabilite în străinătate, nu este obligatorie emiterea de facturi fiscale. Acestea se înregistrează în jurnalele de livrări pe baza facturilor externe emise.

Codul fiscal:

Evidența operațiunilor impozabile și depunerea decontului
Art. 156 [...]

(2) Persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată trebuie să întocmească și să depună la organul fiscal competent, pentru fiecare perioadă fiscală, până la data de 25 a lunii următoare perioadei fiscale inclusiv, decontul de taxă pe valoarea adăugată, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice. Operațiunile prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b) vor fi evidențiate în decontul de taxă pe valoarea adăugată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Pentru plătitorii de taxă pe valoarea adăugată în regim mixt se aplică prevederile art. 147, pentru determinarea taxei de dedus.

(3) Persoanele neînregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care sunt beneficiari ai operațiunilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), trebuie să întocmească un decont de taxă pe valoarea adăugată special, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, pe care îl depun la organul fiscal competent numai atunci când realizează astfel de operațiuni. Decontul se depune până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost primită factura prestatorului sau a fost efectuată plata către prestator, în cazul plăților fără factură. Pentru operațiunile de leasing extern, decontul special se depune până la data de 25 a lunii următoare celei stabilite prin contract pentru plata ratelor de leasing și/sau celei în care au fost efectuate plăți în avans.

Norme metodologice:

63. (1) Pentru luna decembrie a anului 2003 persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată depun deconturi de taxă pe valoarea adăugată, conform modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice în aplicarea Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată.

(2) Persoanele care sunt beneficiari ai operațiunilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal și care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată nu întocmesc facturi

fiscale prin autofacturare, fiind obligate la plata efectivă a taxei pe valoarea adăugată aferente acestor operațiuni. Plata se face prin decontul special de taxă pe valoarea adăugată la termenele prevăzute la art. 156 alin. (3) din Codul fiscal. Cursul de schimb la care se convertește valuta în lei pentru a fi reflectată în decontul special este:

a) cel din data la care a fost primită factura prestatorului;
b) cel din data la care s-a efectuat o plată în avans către prestator, fără factură;

c) pentru operațiunile de leasing nu se aplică prevederile lit. a) și b), cursul de schimb fiind obligatoriu cel din data stabilită prin contract pentru plata ratelor și/sau data la care s-au efectuat plăți în avans, inclusiv plata în avans a ratei de leasing.

Codul fiscal:

Plata taxei pe valoarea adăugată la buget

Art. 157 [...]

(2) Taxa pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri, cu excepția celor scutite de taxa pe valoarea adăugată, se plătește la organul vamal, în conformitate cu regulile în vigoare privind plata drepturilor de import.

(3) Prin derogare de la alin. (2), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată care au obținut certificatele de exonerare prevăzute la alin. (4), pentru următoarele:

a) importul de mașini industriale, utilaje tehnologice, instalații, echipamente, aparate de măsură și control, automatizări, destinate realizării de investiții, precum și importul de mașini agricole și mijloace de transport destinate realizării de activități productive;

b) importul de materii prime și materiale consumabile care nu se produc sau sunt deficitare în țară, stabilite prin norme, și sunt destinate utilizării în cadrul activității economice a persoanei care realizează importul.

(4) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care efectuează importuri de natura celor prevăzute la alin. (3), trebuie să solicite eliberarea unui certificat de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată, emis de către organele fiscale competente. Pot solicita eliberarea unui astfel de certificat numai persoanele care nu au obligații bugetare restante, reprezentând impozite, taxe, contribuții, inclusiv contribuțiile individuale ale salariaților și orice alte venituri bugetare, cu excepția celor eșalonate și/sau reeșalonate la plată. Pe baza certificatelor prezentate de importatori, organele vamale au obligația să acorde liberul de vamă pentru bunurile importate. Procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată se stabilește prin norme.

(5) Importatorii care au obținut certificatele de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată evidențiază taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor importate în decontul de taxă pe valoarea adăugată, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Pentru plătitorii de taxă pe valoarea adăugată în regim mixt se aplică prevederile art. 147, pentru determinarea taxei de dedus.

Norme metodologice:

64. (1) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc procedura de acordare a certificatelor de exonerare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată și lista materiilor prime și materialelor consumabile care nu se produc sau sunt deficitare în țară.

(2) Importatorii care au obținut certificate de exonerare de la plata taxei pe valoarea adăugată în vamă evidențiază taxa aferentă importului în jurnalele pentru cumpărări și în jurnalele pentru vânzări, pe baza declarației

vamale de import sau, după caz, a actului constatator emis de autoritatea vamală, și este preluată în decontul de taxă pe valoarea adăugată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă.

(3) În cursul perioadei fiscale importatorii reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri prin înregistrarea contabilă:

$$4426 = 4427$$

„Taxa pe valoarea adăugată deductibilă“	„Taxa pe valoarea adăugată colectată“
---	---------------------------------------

(4) Plătitorii de taxă pe valoarea adăugată cu regim mixt aplică și prevederile art. 147 din Codul fiscal, în funcție de destinația pe care o dau bunurilor importate, respectiv dacă sunt utilizate numai pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal — nu deduc taxa pe valoarea adăugată, dacă sunt destinate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal — deduc integral taxa pe valoarea adăugată, iar dacă sunt destinate realizării atât de operațiuni care nu dau drept de deducere, cât și de operațiuni care dau drept de deducere, conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal — deduc taxa pe valoarea adăugată aplicând pro-rata. La încheierea decontului de taxă pe valoarea adăugată, taxa nedeductibilă se înregistrează în conturile de cheltuieli ale perioadei fiscale curente potrivit prevederilor pct. 52 alin. (2).

(5) Pentru importatorii care nu îndeplinesc obligațiile prevăzute la alin. (2)—(4) organele fiscale competente vor aplica următoarele măsuri:

a) dacă importurile respective sunt destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor alin. (2) și (3) în perioada fiscală în care s-a finalizat controlul;

b) dacă importurile respective sunt destinate realizării de operațiuni care sunt supuse pro-rata, vor calcula diferența dintre taxa colectată și taxa dedusă potrivit pro-rata aplicabilă la data efectuării operațiunii. În cazul în care controlul are loc în cursul anului fiscal în care operațiunea a avut loc, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro-rata provizorie aplicată sau, după caz, pro-rata lunară ori trimestrială. Dacă controlul are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operațiunea, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro-rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operațiunea sau, după caz, pro-rata lunară ori trimestrială. Diferențele astfel stabilite vor fi achitate în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

c) dacă importurile respective sunt destinate realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorată bugetului de stat, care va fi achitată în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

d) pentru neplata în termenul stabilit de lege a sumelor constatate la lit. b) și c) se datorează penalități de întârziere și/sau dobânzi, după caz, calculate conform normelor procedurale în vigoare. Sumele respective nu se includ în deconturile privind taxa pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

Responsabilitatea plătitorilor și a organelor fiscale

Art. 158. — (1) Orice persoană obligată la plata taxei pe valoarea adăugată poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei pe valoarea adăugată către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a deconturilor de taxă pe valoarea adăugată, prevăzute la art. 156 alin. (2) și (3), la organul fiscal competent, conform prezentului titlu și cu legislația vamală în vigoare.

(2) Taxa pe valoarea adăugată se administrează de către organele fiscale și de autoritățile vamale, pe baza

competențelor lor, așa cum sunt precizate în prezentul titlu, în normele procedurale în vigoare și în legislația vamală în vigoare.

Norme metodologice:

65. Orice diferențe de taxă pe valoarea adăugată de plată, constatate de organele de control, cu excepția celor de la pct. 60 alin. (5) lit. a) și pct. 64 alin. (5) lit. a), nu se includ în deconturile de taxă pe valoarea adăugată.

Codul fiscal:

CAPITOLUL XV

Dispoziții tranzitorii

Dispoziții tranzitorii

Art. 161. — (1) Operațiunile efectuate după data intrării în vigoare a prezentului titlu în baza unor contracte în derulare vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol. Ordonatorii de credite, în cazul instituțiilor publice, au obligația să asigure fondurile necesare plății taxei pe valoarea adăugată în situația în care operațiunile respective nu mai sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată sau în cazul modificării de cotă.

Norme metodologice:

66. (1) Livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate până la data de 31 decembrie 2003 inclusiv, justificate cu documente de expediție și transport, situații de lucrări, procese-verbale de recepție sau cu alte documente similare, din care să rezulte că livrarea și/sau prestarea au fost efectuate până la data menționată, vor fi facturate potrivit regimului în vigoare la data efectuării operațiunilor respective.

(2) În situația în care anterior datei de 1 ianuarie 2004 s-au încasat avansuri sau au fost întocmite facturi fiscale înaintea livrării de bunuri sau prestării de servicii, se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul în vigoare la data efectuării livrării de bunuri sau prestării de servicii, cu excepția livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii care se efectuează continuu, pentru care regularizarea se va efectua în funcție de data la care intervine exigibilitatea taxei potrivit art. 135 alin. (4) din Codul fiscal.

(3) Prețurile cu amănuntul, care includ taxa pe valoarea adăugată colectată neexigibilă de 19%, ale stocurilor de medicamente de uz uman și veterinar din farmacii, existente la 31 decembrie 2003, se corectează cu diferența dintre cota de 19%, în vigoare până la 31 decembrie 2003, și cota de 9%, în vigoare de la 1 ianuarie 2004, aplicând procedeul sutei mărite. Această operațiune se reflectă contabil prin înregistrarea: 371=4428 în roșu sau cu semnul minus, cu suma aferentă reducerii taxei pe valoarea adăugată de la 19% la 9%. Modificarea de cotă nu afectează deducerea taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor de medicamente efectuate până la 31 decembrie 2003, care au fost livrate prin aplicarea cotei de 19% de taxă pe valoarea adăugată. Începând cu data de 1 ianuarie 2004 medicamentele de uz uman și veterinar se livrează cu cota de 9% de taxă pe valoarea adăugată, indiferent dacă sunt din stocurile producătorilor, ale farmaciilor sau dacă provin din import.

(4) Contractele în derulare privind livrări de bunuri sau prestări de servicii, inclusiv cele de achiziții publice, sunt supuse cotelor și regimurilor de taxă pe valoarea adăugată în vigoare de la data de 1 ianuarie 2004, potrivit art. 161 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul contractelor de achiziții publice, la care prețurile negociate nu conțin taxa pe valoarea adăugată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice, aprobată și modificată prin Legea nr. 212/2002, cu modificările ulterioare, se procedează astfel: pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii care au fost scutite cu sau fără drept de deducere până la data de 31 decembrie 2003, iar de la 1 ianuarie 2004 sunt

supuse cotei standard sau cotei reduse de taxă pe valoarea adăugată, facturarea se face prin adăugarea cotei de taxă pe valoarea adăugată corespunzătoare la prețul stabilit prin contractul de achiziții publice pentru livrările/prestările efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar în cazul livrărilor de bunuri sau prestațiilor de servicii care au fost supuse cotei de 19% de taxă pe valoarea adăugată până la data de 31 decembrie 2003, iar de la data de 1 ianuarie 2004 sunt supuse cotei reduse de taxă pe valoarea adăugată, facturarea se face prin adăugarea cotei reduse de taxă pe valoarea adăugată la prețul stabilit prin contractul de achiziții publice pentru livrările/prestările efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2004. Pentru livrările de bunuri și prestațiile de servicii efectuate până la data de 31 decembrie 2003 inclusiv, se aplică prevederile alin. (1) și (2).

Codul fiscal:

(2) Certificatele pentru amânarea exigibilității taxei pe valoarea adăugată, eliberate în baza art. 17 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, rămân valabile până la data expirării perioadelor pentru care au fost acordate.

Norme metodologice:

67. (1) Procedura de amânare a exigibilității taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunile derulate după data de 1 ianuarie 2004 în baza certificatelor de amânare a exigibilității taxei pe valoarea adăugată, eliberate în baza art. 17 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, care rămân valabile până la data expirării perioadelor pentru care au fost acordate, în conformitate cu prevederile art. 161 alin. (2) din Codul fiscal, se realizează astfel:

a) beneficiarii au obligația să achite în numele furnizorului taxa pe valoarea adăugată direct la bugetul de stat, la data punerii în funcțiune a investiției, dar nu mai târziu de data înscrisă în certificatul de amânare a exigibilității T.V.A. Taxa pe valoarea adăugată achitată devine deductibilă și se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată din luna respectivă. Cu suma achitată se va diminua corespunzător datoria față de furnizor. Beneficiarii certificatelor de amânare a exigibilității T.V.A. vor fi obligați să plătească dobânzi și penalități de întârziere în cuantumul stabilit pentru neplata obligațiilor față de bugetul de stat în cazul neachitării la termen a taxei pe valoarea adăugată;

b) furnizorii vor înregistra ca taxă neexigibilă taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor către beneficiarii care au obținut certificate de amânare a exigibilității T.V.A., pentru care nu mai au obligația de plată la bugetul de stat. În luna în care beneficiarii achită taxa pe valoarea adăugată respectivă, taxa devine exigibilă, dar furnizorii își vor reduce corespunzător suma taxei colectate și concomitent vor reduce datoria beneficiarilor consemnată în conturile de clienți. Furnizorii nu vor fi obligați la plata de dobânzi și penalități de întârziere pentru neplata în termen de către beneficiari a sumelor reprezentând taxa pe valoarea adăugată a cărei exigibilitate a fost amânată.

(2) Furnizorii sunt obligați să dea o declarație pe propria răspundere, semnată de persoana care angajează legal unitatea, pe care o transmit beneficiarului, din care să rezulte că bunurile furnizate au fost produse cu cel mult un an înaintea vânzării și nu au fost niciodată utilizate.

(3) Amânarea exigibilității taxei pe valoarea adăugată se justifică de către furnizori pe baza copieii legalizate de pe certificatul de amânare, obținută de la beneficiari.

(4) Bunurile respective nu pot face obiectul comercializării pe perioada acordării facilității prevăzute de lege. În situația nerespectării acestei prevederi, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data efectuării livrării. Pentru perioada de la data efectuării livrării până la data

plății efective se datorează penalități de întârziere și/sau dobânzi pentru neplata în termen a obligațiilor bugetare.

(5) În caz de divizare, fuziune, lichidare, dizolvare fără lichidare, unitățile care beneficiază de amânarea exigibilității taxei pe valoarea adăugată au obligația de a achita taxa pe valoarea adăugată înainte de declanșarea acestor operațiuni și de a anunța concomitent organul fiscal care a emis certificatul de amânare a exigibilității taxei pe valoarea adăugată.

(6) Înregistrările contabile pentru transpunerea prevederilor referitoare la amânarea exigibilității sunt următoarele:

A. La furnizori:

a) înregistrarea livrării de bunuri:

411 = %

707

4428

b) la data achitării taxei pe valoarea adăugată de către beneficiari operațiunea se înscrie în jurnalul de vânzări în coloanele 8 și 9 sau 10 și 11, după caz, iar pe baza copieii documentului de plată transmis de beneficiari se înregistrează taxa pe valoarea adăugată devenită exigibilă:

4428 = 4427

c) concomitent se înregistrează reducerea taxei colectate pentru aceste operațiuni, care se evidențiază la rândul de regularizări din Decontul de taxă pe valoarea adăugată:

4427 = 411

B. La beneficiari:

a) înregistrarea achiziției de bunuri:

% = 404

212

4428

b) achitarea taxei pe valoarea adăugată la bugetul de stat, rezultată din facturile furnizorilor pentru care s-a obținut certificatul de amânare a exigibilității taxei pe valoarea adăugată:

4426 = 512

Operațiunea se înscrie în jurnalul pentru cumpărări în coloanele 7 și 8 sau 9 și 10, după caz;

c) stingerea datoriei față de furnizor pentru partea privind taxa pe valoarea adăugată achitată în numele său:

404 = 4428.

Codul fiscal:

(4) Prin norme se stabilesc reguli diferite pentru operațiunile de intermediere în turism, vânzările de bunuri second-hand, operațiunile realizate de casele de amanet.

Norme metodologice:

68. Reguli speciale pentru operațiunile de intermediere în turism

(1) Agențiile de turism touroperatoare și detailiste, denumite în continuare *agenții de turism*, pot aplica regulile speciale în măsura în care acționează în nume propriu în folosul turistului și utilizează pentru realizarea pachetului de servicii turistice sau a unor componente ale acestuia bunuri și/sau servicii achiziționate de la alte persoane impozabile. Pachetul de servicii turistice, părțile componente ale acestuia și turistul sunt noțiuni reglementate de legislația în vigoare privind comercializarea pachetelor de servicii turistice.

(2) Toate operațiunile efectuate de agențiile de turism pentru realizarea pachetului de servicii turistice sau a unor componente ale acestuia, în condițiile precizate la alin. (1), sunt considerate ca o prestare de servicii unică a agenției de turism. Această prestație unică se impune în țara în care agenția de turism își are stabilit sediul activității economice sau un sediu permanent de la care sunt prestate serviciile.

(3) Baza de impozitare a serviciului unic furnizat de agenția de turism este constituită din beneficiul realizat de

agenție, diminuat cu suma taxei pe valoarea adăugată inclusă în beneficiul respectiv. Acest beneficiu este egal cu diferența dintre prețul de vânzare solicitat de agenția de turism și costul real al pachetului de servicii turistice sau al unor componente ale acestuia. În înțelesul prezentului alineat se înțelege prin:

a) *preț de vânzare* — tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care se va obține de către agenția de turism de la client sau de la un terț pentru pachetul de servicii turistice sau, după caz, pentru componente ale acestuia, inclusiv subvențiile legate direct de această operațiune, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii, cum sunt comisioanele și asigurarea solicitată de agenție clientului, dar exclusiv sumele prevăzute la art. 137 alin. (3) din Codul fiscal;

b) *costul real al pachetului de servicii turistice* sau, după caz, *al unor componente ale acestuia* — prețul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată care nu se deduce, facturat de prestatorii unor servicii, precum servicii de transport, hoteliere, de alimentație publică, și alte cheltuieli, precum asigurarea auto a mijlocului de transport, taxe pentru viză, diurnă și cazare pentru șofer, taxe de autostradă, taxe de parcare, combustibil, cu excepția cheltuielilor generale care intră în costul pachetului de servicii turistice sau, după caz, al unor componente ale acestuia.

(4) Taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă serviciului unic al agenției de turism se determină prin aplicarea procedurii sutei mărite asupra bazei de impozitare determinate conform alin. (3). Cota de taxă pe valoarea adăugată este cota standard de 19%. Pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată aferente pachetelor de servicii turistice sau unor componente ale acestora, comercializate într-o perioadă fiscală, se țin jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de vânzări (incasări), separate de operațiunile pentru care se aplică regim normal de taxă pe valoarea adăugată, în care se evidențiază numai totalul documentului de vânzare, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, precum și jurnale de cumpărări, separate, în care se evidențiază cumpărările de bunuri/servicii care se cuprind în costul real al pachetului de servicii turistice. Baza de impozitare și suma taxei pe valoarea adăugată colectate pentru aceste operațiuni într-o perioadă fiscală se determină pe baza unor situații de calcul și se evidențiază corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată.

(5) Agențiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa pe valoarea adăugată, în mod distinct, în facturile fiscale sau în alte documente legale care se predau turistului, pentru operațiunile cărora le sunt aplicate regulile speciale de determinare a taxei pe valoarea adăugată.

(6) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru serviciul unic furnizat de agenția de turism intervine la data la care toate elementele necesare determinării bazei de impozitare prevăzute la alin. (3) sunt certe.

(7) Taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate în vederea realizării de operațiuni supuse regulilor speciale nu este deductibilă de către agențiile de turism.

(8) Agențiile de turism pot opta pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la alin. (1), cu excepția cazului în care turistul este o persoană fizică, situație în care aplicarea regulilor speciale este obligatorie.

(9) Atunci când agențiile de turism efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxă pe valoarea adăugată, cât și operațiuni supuse regulilor speciale, acestea trebuie să conducă evidențe contabile separate.

69. (1) Prezentul punct tratează regulile speciale pentru vânzările de bunuri second-hand (de ocazie), care se aplică de către persoanele impozabile revânzătoare înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

(2) În vederea aplicării acestor reguli speciale, în sensul taxei pe valoarea adăugată, se înțelege prin *bunuri second-hand (de ocazie)* bunurile mobile corporale care au fost utilizate anterior achiziționării și urmează a fi reparate, îmbunătățite sau vândute ca atare. În această categorie se include și cartea veche.

(3) Prin *persoană impozabilă revânzătoare*, în sensul taxei pe valoarea adăugată, se înțelege o persoană impozabilă, înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, care în cadrul activității sale economice cumpără din țară bunuri second-hand (de ocazie) în vederea revânzării acestora către alte persoane.

(4) În prevederile alin. (3) se încadrează persoanele impozabile care au prevăzut în obiectul de activitate comercializarea de bunuri second-hand (de ocazie).

(5) Baza de impozitare pentru livrarea de către persoanele impozabile revânzătoare a bunurilor second-hand se determină la livrarea bunurilor și este constituită din suma reprezentând diferența dintre prețul de vânzare obținut, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, și prețul de cumpărare al bunurilor, însă numai dacă persoana impozabilă revânzătoare a cumpărat bunurile respective de la:

a) persoane care nu sunt înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;

b) alte persoane impozabile revânzătoare, în măsura în care livrarea de bunuri realizată de acestea a fost supusă prezentului regim special.

(6) Persoanele impozabile revânzătoare care livrează bunuri second-hand nu au dreptul să înscrie taxa pe valoarea adăugată, în mod distinct, în facturile fiscale sau în alte documente legale care se predau cumpărătorului, taxa nefiind deductibilă de către cumpărător.

(7) Taxa pe valoarea adăugată colectată, aferentă livrării de către persoanele impozabile revânzătoare de bunuri second-hand, se determină prin aplicarea procedurii sutei mărite asupra bazei de impozitare determinate conform alin. (5). Cota de taxă pe valoarea adăugată este cota standard de 19%. Pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată aferente operațiunilor de livrare de bunuri second-hand într-o perioadă fiscală, se țin jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de vânzări (incasări), separate de operațiunile pentru care se aplică regim normal de taxă pe valoarea adăugată, în care se evidențiază numai totalul documentului de vânzare, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, precum și jurnale de cumpărări, separate, în care se evidențiază cumpărările de bunuri destinate a fi vândute în regim second-hand. Baza de impozitare și suma taxei pe valoarea adăugată colectate pentru aceste operațiuni într-o perioadă fiscală se determină pe baza unor situații de calcul și se evidențiază corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată.

(8) Persoanele impozabile revânzătoare pot opta pentru regimul normal de taxă pe valoarea adăugată.

(9) Persoanele impozabile care livrează atât bunuri supuse regimului normal de taxă pe valoarea adăugată, cât și bunuri în regim second-hand trebuie să țină evidența separat pentru fiecare activitate.

70. (1) Prezentul punct tratează regulile speciale aplicabile bunurilor second-hand vândute în sistem de consignație.

(2) În cazul bunurilor second-hand vândute în sistem de consignație, baza de impozitare este constituită din:

a) suma obținută din vânzarea bunurilor second-hand încredințate de plătitorii de taxă pe valoarea adăugată;

b) suma reprezentând marja obținută din vânzarea de bunuri second-hand aparținând neplătitorilor de taxă pe

valoarea adăugată sau a bunurilor scutite de taxă pe valoarea adăugată. Marja reprezintă diferența dintre prețul la care bunul a fost comercializat și suma cuvenită proprietarului bunului.

(3) Taxa pe valoarea adăugată colectată se determină astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (2) lit. a), prin aplicarea procedurii sutei mărite asupra bazei de impozitare, dacă livrările de bunuri sunt taxabile. Cota de taxă pe valoarea adăugată este cota standard de 19% sau, după caz, cota redusă de 9%. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine în momentul vânzării bunurilor, plătitorii de taxă pe valoarea adăugată care au încredințat bunurile respective fiind obligați să emită facturi fiscale cel mai târziu în ultima zi a lunii în care s-a efectuat vânzarea;

b) în cazul prevăzut la alin. (2) lit. b), prin aplicarea procedurii sutei mărite asupra marjei reprezentând baza de impozitare. Cota de taxă pe valoarea adăugată este de 19%. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine în momentul vânzării bunurilor.

(4) Taxa pe valoarea adăugată colectată, stabilită conform alin. (3) lit. b), nu se înscrie în mod distinct în facturile fiscale sau în alte documente legale care se predau cumpărătorului, nefiind deductibilă de către cumpărător. Pentru determinarea sumei taxei pe valoarea adăugată aferente acestor operațiuni într-o perioadă fiscală, se țin jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de vânzări (încasări), separate de operațiunile pentru care se aplică regim normal de taxă pe valoarea adăugată, în care se evidențiază numai totalul documentului de vânzare, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, precum și jurnale de cumpărări, separate, în care se evidențiază cumpărările de bunuri second-hand destinate a fi vândute în sistem de consignație. Baza de impozitare și suma taxei pe valoarea adăugată colectate pentru aceste operațiuni într-o perioadă

fiscală se determină pe baza unor situații de calcul și se evidențiază corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată.

(5) Persoanele impozabile care livrează atât bunuri supuse regimului normal de taxă pe valoarea adăugată, cât și bunuri supuse regulilor speciale de vânzare în sistem de consignație conform alin. (2) lit. b) trebuie să țină evidența separat pentru fiecare activitate.

71. Pentru operațiunile realizate de casele de amanet, se aplică următoarele reguli:

a) dobânzile sau comisioanele încasate de casele de amanet pentru acordarea de împrumuturi sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată potrivit art. 141 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, indiferent dacă bunurile mobile depuse de către debitor drept gaj sunt sau nu sunt returnate;

b) dacă împrumutul nu este restituit de către debitor, casele de amanet datorează taxa pe valoarea adăugată pentru valoarea obținută din vânzarea bunurilor care devin proprietatea casei de amanet. Dacă, potrivit contractului încheiat cu debitorul, bunurile sunt vândute în sistem de consignație, casele de amanet datorează taxa pe valoarea adăugată numai pentru marja realizată din vânzarea bunurilor, aplicând prevederile pct. 70.

72. Regimul normal de taxă pe valoarea adăugată reprezintă toate regulile de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, instituite prin titlul VI al Codului fiscal și prin prezentele norme metodologice, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 68—71 și a regimului special de scutire prevăzut de art. 152 din Codul fiscal, în care se derogă de la regimul normal de taxă pe valoarea adăugată și se aplică reguli speciale.

73. Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal.

*ANEXA Nr. 1
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VI din Codul fiscal*

NOTIFICARE

privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului
2. Codul fiscal de plătitor de TVA
3. Adresa
-
4. Data de la care optați pentru taxare
5. Bunurile imobile pentru care se aplică opțiunea (adresa completă, denumirea bunului imobil, dacă este cazul, procentul din bunul imobil, dacă este cazul)
-
-
-

Confirm că datele declarate sunt complete și corecte.

Numele și prenumele, funcția

Semnătura și ștampila

Vă rugăm să citiți art. 141 alin. (2) lit. k) din Codul fiscal și pct. 37 din normele metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal.

Dacă nu sunteți înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, nu puteți completa acest formular decât după dobândirea calității de plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

ANEXA Nr. 2
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind anularea opțiunii de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. k
din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului
2. Codul fiscal de plătitor de TVA
3. Adresa
-
4. Data de la care anulați opțiunea pentru taxare
5. Bunurile imobile pentru care anulați opțiunea (adresa completă, denumirea bunului imobil, dacă este cazul, procentul din bunul imobil, dacă este cazul)
-
-
-

Confirm că datele declarate sunt complete și corecte.

Numele și prenumele, funcția

Semnătura și ștampila

Codul fiscal:

TITLUL VII
Accize
CAPITOLUL I
Accize armonizate
SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale

Sfera de aplicare

Art. 162. — Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat, pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:

- a) bere;**
b) vinuri;
c) băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri;
d) produse intermediare;
e) alcool etilic;
f) produse din tutun;
g) uleiuri minerale.

Norme metodologice:

1. (1) Accizele datorate bugetului de stat pentru produsele prevăzute la art. 162 din Codul fiscal sunt accize specifice exprimate în euro pe unitatea de măsură, cu excepția țigaretelor la care acciza este combinată dintr-o acciză specifică exprimată în euro/1.000 de țigaretete, la care se adaugă o acciză ad valorem aplicată asupra prețului maxim de vânzare cu amănuntul.

(2) Sumele datorate bugetului de stat drept accize se calculează în lei după cum urmează:

- a) pentru bere:

$$A = C \times \frac{K \times R}{100} \times Q$$

unde:

A = cuantumul accizei
C = numărul de grade Plato
K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 1 din Codul fiscal, în funcție de capacitatea de producție anuală
R = cursul de schimb leu/euro
Q = cantitatea (în litri)

Concentrația zaharometrică exprimată în grade Plato, în funcție de care se calculează și se virează la bugetul de stat accizele, este cea înscrisă în specificația tehnică elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment, care trebuie să fie aceeași cu cea înscrisă pe etichetele de comercializare a sortimentelor de bere. Abaterea admisă este de $\pm 0,5$ grade Plato;

b) pentru vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase și produse intermediare:

$$A = \frac{K \times R}{100} \times Q$$

unde:

A = cuantumul accizei
K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 2.2, 3.2 și 4 din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
Q = cantitatea (în litri)
c) pentru alcool etilic:

$$A = \frac{C}{100} \times \frac{K \times R}{100} \times Q$$

unde:

A = cuantumul accizei
C = concentrația alcoolică exprimată în procente de volum
K = acciza specifică prevăzută la art. 176 nr. crt. 5 din Codul fiscal
R = cursul de schimb leu/euro
Q = cantitatea (în litri)
d) pentru țigaretete:

$$\text{Total acciză datorată} = A_1 + A_2$$

în care:

A₁ = acciza specifică
A₂ = acciza ad valorem
A₁ = K₁ x R x Q₁
A₂ = K₂ x PA x Q₂
unde:
K₁ = acciza specifică prevăzută la art. 176 nr. crt. 6 din Codul fiscal
K₂ = acciza ad valorem prevăzută la art. 176 nr. crt. 6 din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro
PA = prețul maxim de vânzare cu amănuntul
Q₁ = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigaretete
Q₂ = numărul de pachete de țigaretete aferente lui Q₁

e) pentru țigări și țigări de foi:

$$A = Q \times K \times R$$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigări

K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 7 din

Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

f) pentru tutun destinat fumatului:

$$A = Q \times K \times R$$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea în kg

K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 8 din

Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

g) pentru uleiuri minerale:

$$A = Q \times K \times R$$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în tone sau litri

K = acciza unitară prevăzută la art. 176 nr. crt. 9—16

din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro.

Codul fiscal:

Definiții

Art. 163. — În înțelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiții: [...]

b) producția de produse accizabile reprezintă orice operațiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă;

Norme metodologice:

2. În activitatea de producție este inclusă și operațiunea de îmbuteliere și ambalare a produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum a acestora.

Codul fiscal:

Producerea și deținerea în regim suspensiv

Art. 168 [...]

(2) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

Norme metodologice:

3. În afara antrepozitului fiscal pot fi deținute numai produsele accizabile pentru care accizele au fost evidențiate distinct în documentele fiscale prevăzute de lege la momentul exigibilității accizelor.

Codul fiscal:

Producerea și deținerea în regim suspensiv

Art. 168. — (1) Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.

(2) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică pentru berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.

Norme metodologice:

4. (1) Gospodăriile individuale care produc bere, vinuri și băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, pot vinde aceste produse numai pe baza autorizației de producător

individual emise de autoritatea fiscală teritorială și numai către un antrepozit fiscal de producție, în condițiile prevăzute la pct. 14. În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *autoritate fiscală teritorială* se înțelege, după caz, direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București ori Direcția generală de administrare a marilor contribuabili.

(2) Pentru obținerea autorizației prevăzute la alin. (1) trebuie să se completeze o cerere, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 1.

(3) Gospodăriile individuale care produc țuică și rachieri din fructe pentru consum propriu au obligația să se înregistreze la administrația finanțelor publice în raza căreia își au domiciliul. Înregistrarea se face pe baza declarației prezentate în anexa nr. 2.

(4) Gospodăriile individuale care produc țuică și rachieri din fructe pot vinde aceste produse numai pe baza autorizației de producător individual emise de autoritatea fiscală teritorială și numai către un antrepozit fiscal de producție, în condițiile prevăzute la pct. 14. Pentru obținerea autorizației trebuie să se completeze o cerere, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 1.

(5) Gospodăriile individuale sunt acele gospodării care nu efectuează operațiuni în sistem de prestări de servicii. Sistemul de prestări de servicii reprezintă activitatea de producție de produse accizabile în care atât materia primă, cât și produsul finit sunt ale beneficiarului prestației.

(6) Țuica și rachierile din fructe pentru vânzare pot fi obținute în sistem de prestări de servicii numai la distilerii autorizate ca antrepozit fiscal de producție, în condițiile prevăzute la pct. 12.

Codul fiscal:

Uleiuri minerale

Art. 175 [...]

(3) Uleiurile minerale, altele decât cele de la alin. (2), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare sau utilizate drept combustibil sau carburant. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de destinație, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzit sau carburantului echivalent.

Norme metodologice:

5. (1) Pentru uleiurile minerale, altele decât cele de la art. 175 alin. (2) din Codul fiscal, destinate a fi utilizate, puse în vânzare sau utilizate drept combustibil, se datorează bugetului de stat o acciză la nivelul accizei datorate pentru motorină.

(2) Pentru orice ulei mineral din grupa gazului petrolier lichefiat, destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat drept combustibil, se datorează bugetului de stat o acciză la nivelul accizei datorate pentru gazul petrolier lichefiat.

Codul fiscal:

Calculul accizei pentru țigarete

Art. 177 [...]

(5) Prețul maxim de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de țigarete se stabilește de către persoana care produce țigaretile în România sau care importă țigaretile și este adus la cunoștință publică în conformitate cu cerințele prevăzute de norme.

Norme metodologice:

6. (1) Prețurile maxime de vânzare cu amănuntul pentru țigarete se stabilesc de către antrepozitarul autorizat pentru producție sau de către importatorul de astfel de produse și se notifică la autoritatea fiscală centrală. În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *autoritate fiscală centrală* se înțelege Ministerul Finanțelor Publice.

(2) Înregistrarea de către autoritatea fiscală centrală a prețurilor maxime de vânzare cu amănuntul se face pe baza declarației scrise a antrepozitarului autorizat pentru producție sau a importatorului, modelul-tip al acesteia fiind prezentat în anexa nr. 3.

(3) Declarația se va întocmi în două exemplare, din care un exemplar va rămâne la autoritatea fiscală centrală, iar al doilea exemplar, cu numărul de înregistrare atribuit de către aceasta, va rămâne la persoana care a întocmit-o.

(4) Declarația, care va cuprinde în mod expres data de la care se vor practica prețurile maxime, va fi depusă la autoritatea fiscală centrală cu minimum două zile înainte de data practicării acestor prețuri.

(5) Cu minimum 24 de ore înainte de data efectivă a intrării în vigoare, lista cuprinzând prețurile maxime de vânzare cu amănuntul, cu numărul de înregistrare atribuit de autoritatea fiscală centrală, va fi publicată, prin grija antrepozitarului autorizat pentru producție sau a importatorului, în două cotidiane de mare tiraj.

(6) Ori de câte ori se intenționează modificări ale prețurilor maxime de vânzare cu amănuntul, antrepozitarul autorizat pentru producție sau importatorul are obligația să redeclare prețurile pentru toate sortimentele de țigarete, indiferent dacă modificarea intervine la unul sau la mai multe sortimente. Redecararea se face pe baza aceluiași model de declarație prevăzut la alin. (2) și cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4) și (5).

(7) După primirea declarațiilor privind prețurile maxime de vânzare cu amănuntul, autoritatea fiscală centrală va transmite copii de pe acestea autorității fiscale teritoriale, direcțiilor cu atribuții de control din subordinea Ministerului Finanțelor Publice, Autorității Naționale a Vămilor și Ministerului Administrației și Internelor.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 4-a

Regimul de antrepozitare

Reguli generale

Art. 178 [...]

(4) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile. [...]

(6) Fac excepție de la prevederile alin. (4) antrepozitele fiscale care livrează uleiuri minerale către avioane și nave sau furnizează produse accizabile din magazinele duty-free.

Norme metodologice:

7. (1) Antrepozitele fiscale pentru uleiurile minerale pot livra în regim de scutire directă către persoane fizice uleiuri minerale utilizate drept combustibil pentru încălzit în baza autorizației de utilizator final, precum și gaze petroliere lichificate distribuite în butelii tip aragaz pentru consum casnic.

(2) Magazinele autorizate potrivit legii să comercializeze produse în regim duty-free sunt asimilate cu antrepozitele fiscale. Aceste magazine primesc produse accizabile în regim suspensiv în baza autorizațiilor de duty-free și pentru aceste produse nu se datorează accize.

Codul fiscal:

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art. 179. — (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile emise de autoritatea fiscală competentă.

(2) În vederea obținerii autorizației pentru ca un loc să funcționeze ca antrepozit fiscal, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală competentă în modul și sub forma prevăzute în norme.

(3) Cererea trebuie să conțină informații și să fie însoțită de documente cu privire la:

a) amplasarea și natura locului;

b) tipurile și cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse și/sau depozitate în decursul unui an;

c) identitatea și alte informații cu privire la persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

d) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerințele prevăzute la art. 183.

(4) Persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate ale sediului unde locul este amplasat. În plus, atunci când solicitantul nu este proprietarul locului, cererea trebuie să fie însoțită de o declarație din partea proprietarului, prin care se confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuții de control.

(5) Persoana care își manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea fiscală competentă o singură cerere. Cererea va fi însoțită de documentele prevăzute de prezentul titlu, aferente fiecărei locații.

Norme metodologice:

8. (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa doar în baza unei autorizații emise de autoritatea fiscală centrală, prin comisia instituită în acest scop prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Pentru a obține o autorizație de antrepozit fiscal, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală teritorială.

(3) Cererea trebuie să conțină informațiile și să fie însoțită de documentele specificate în modelul prevăzut în anexa nr. 4.

(4) În cazul producției de uleiuri minerale, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună documentația conform prevederilor prezentelor norme metodologice, după ce a fost avizată din punct de vedere tehnic de Ministerul Economiei și Comerțului.

(5) Autoritatea fiscală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de antrepozitarul autorizat propus. Se au în vedere în special îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 180 din Codul fiscal, precum și capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a îndeplini condițiile prevăzute la art. 183 lit. b), c) și d) din Codul fiscal.

(6) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfășurări a acesteia.

(7) În acțiunea de verificare autoritatea fiscală poate solicita sprijinul Autorității Naționale de Control și, după caz, al Ministerului Administrației și Internelor, pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

(8) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor, documentațiile vor fi înaintate autorității fiscale centrale, însoțite de un referat care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunității emiterii autorizației de antrepozitar autorizat și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de antrepozitarul autorizat propus. Aceste referate vor purta semnătura și ștampila autorității fiscale teritoriale.

(9) Autoritatea fiscală centrală poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informație și documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

a) amplasarea și natura antrepozitolui fiscal propus;

b) tipurile și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;

- c) identitatea antrepozitarului autorizat propus;
 d) capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garanția financiară.

Codul fiscal:

Condiții de autorizare

Art. 180. — Autoritatea fiscală competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, îmbutelierea, ambalarea, primirea, deținerea, depozitarea și/sau expedierea produselor accizabile. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, cantitatea de produse accizabile depozitată trebuie să fie mai mare decât cantitatea pentru care suma accizelor potențiale este de 50.000 euro. Conform prevederilor din norme, această cantitate poate fi diferențiată, în funcție de grupa de produse depozitată;

Norme metodologice:

9. (1) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare atunci când cantitățile minime lunare de produse accizabile ce urmează a fi depozitate în acest loc depășesc limitele prevăzute mai jos:

— bere	75.000 litri;
— vinuri spumoase	12.000 litri;
— băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri	12.000 litri.

(2) În cazul unui antrepozitar autorizat de depozitare, atunci când pe durata unei perioade continue de 6 luni cantitatea de produse accizabile depozitată în antrepozitul fiscal este mai mică decât cantitatea prevăzută la alin. (1), autorizația se revocă. Revocarea autorizației se face de către autoritatea fiscală centrală.

Codul fiscal:

Autorizarea ca antrepozit fiscal

Art. 181. — (1) Autoritatea fiscală competentă va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

Norme metodologice:

10. (1) Comisia instituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice emite decizii de aprobare sau de respingere a cererii antrepozitarului autorizat propus, după analizarea documentațiilor complete depuse de solicitant.

(2) La lucrările comisiei va fi invitat, după caz, câte un reprezentant din partea Ministerului Administrației și Internelor, a Ministerului Economiei și Comerțului și a Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, precum și câte un reprezentant al patronatelor producătorilor de produse accizabile sau al depozitarilor de astfel de produse, legal înființate.

(3) Autorizația pentru un antrepozit fiscal are ca dată de emitere data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată de către comisie cererea de autorizare.

Codul fiscal:

Obligațiile antrepozitarului autorizat

Art. 183. — Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să depună la autoritatea fiscală competentă, dacă se consideră necesar, o garanție, în cazul producției, transformării și deținerii de produse accizabile, precum și o garanție obligatorie pentru circulația acestor produse, în condițiile stabilite prin norme;

Norme metodologice:

11. Garanția pentru circulația produselor accizabile se constituie numai pentru produsele aflate în regim suspensiv.

Codul fiscal:

j) să se conformeze cu alte cerințe impuse prin norme.

Norme metodologice:

12. (1) Antrepozitarii autorizați trebuie să dețină un sistem computerizat de evidență a produselor aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieșite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum și a accizelor aferente acestor categorii de produse. În cazul antrepozitelor fiscale de producție pentru alcool etilic, sistemul trebuie să asigure și evidența materiilor prime introduse în fabricație, precum și a semifabricatelor aflate pe linia de fabricație.

(2) În cazul antrepozitelor fiscale de producție de alcool etilic ca materie primă și al celor de producție de băuturi alcoolice obținute exclusiv din prelucrarea acestui alcool, antrepozitarii autorizați trebuie să dețină în proprietate clădirile și să dețină sau să aibă drept de folosință a terenului. Documentele care atestă deținerea în proprietate a clădirilor, precum și deținerea în proprietate sau în folosință a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de punere în funcțiune, atunci când acestea au fost construite în regie proprie;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau a actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală.

(3) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1) și (2) unitățile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementărilor Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, cu modificările ulterioare.

(4) De asemenea, în cazul antrepozitelor fiscale de producție pentru alcool etilic, antrepozitarii autorizați trebuie să dețină în proprietate instalațiile și echipamentele necesare desfășurării activității, inclusiv mijloace de măsurare — contoare — avizate de Biroul Român de Metrologie Legală, necesare pentru determinarea cantității de alcool, precum și mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentrației alcoolice pentru fiecare produs, după caz.

(5) Cazanele deținute de gospodăriile individuale care produc țuică și rachiuri din fructe, în cazul producției destinate vânzării, trebuie să fie litrate și dotate cu vase litrate de organele abilitate de Biroul Român de Metrologie Legală, precum și cu mijloace de măsurare legală a concentrației alcoolice a produselor obținute.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 5-a

Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Art. 186. — Pe durata deplasării unui produs accizabil, acciza se suspendă, dacă sunt satisfăcute următoarele cerințe: [...]

d) containerul în care este deplasat produsul este sigilat corespunzător, conform prevederilor din norme;

Norme metodologice:

13. (1) Containerele în care sunt deplasate produsele accizabile în regim suspensiv trebuie să poarte sigiliile antrepozitului fiscal expeditor. În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *container* se înțelege orice recipient sau orice alt mijloc care servește la transportul în cantități angro al produselor accizabile.

(2) În cazul deplasării în regim suspensiv a alcoolului etilic între două antrepozite fiscale sau între un antrepozit fiscal și un birou vamal de ieșire din România, containerele în care se deplasează produsele respective trebuie să poarte și sigiliile aplicate de supraveghetorul fiscal, desemnat potrivit titlului VIII din Codul fiscal.

(3) În cazul deplasării produselor accizabile între un birou vamal de intrare în România și un antrepozit fiscal, containerele în care se află produsele trebuie să poarte și sigiliile biroului vamal.

(4) Sigiliile prevăzute la alin. (2) și (3) sunt de unică folosință și trebuie să poarte însemnele celor care le aplică.

Codul fiscal:**Documentul administrativ de însoțire**

Art. 187. — (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv este permisă numai atunci când sunt însoțite de documentul administrativ de însoțire. Modelul documentului administrativ de însoțire va fi prevăzut în norme.

(2) În cazul deplasării produselor accizabile între două antrepozite fiscale în regim suspensiv, acest document se întocmește în 5 exemplare, utilizate după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor;
b) exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului însoțesc produsele accizabile pe parcursul mișcării până la antrepozitul fiscal primitor. La sosirea produselor în antrepozitul fiscal primitor, acestea trebuie să fie certificate de către autoritatea fiscală competentă, în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitului fiscal primitor, cu excepțiile prevăzute în norme. La sosirea produselor în antrepozitul fiscal primitor, exemplarul 2 se păstrează de către acesta. Exemplarul 3 este transmis de către antrepozitul fiscal primitor la antrepozitul fiscal expeditor. Exemplarul 4 se transmite și rămâne la autoritatea fiscală competentă, în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitului fiscal primitor;

c) exemplarul 5 se transmite de către antrepozitul fiscal expeditor, la momentul expedierii produselor, autorității fiscale competente în raza căreia își desfășoară activitatea.

Norme metodologice:

14. (1) Documentul administrativ de însoțire este un instrument de verificare a originii, a ieșirii sau a admiterii într-un antrepozit fiscal, a livrării și a transportului unui produs accizabil deplasat în regim suspensiv.

(2) Documentul administrativ de însoțire conține numele emitentului, al destinatarului și al transportatorului, informații de identificare și informații cantitative despre produsul accizabil care este deplasat, după modelul prevăzut în anexa nr. 5.

(3) Documentul administrativ de însoțire se întocmește de către antrepozitul fiscal expeditor în 5 exemplare, din care:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 5 se transmite de către acesta, la momentul expedierii produselor, către autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea;

b) exemplarele 2, 3 și 4 însoțesc obligatoriu produsul accizabil pe parcursul deplasării până la antrepozitul fiscal primitor.

(4) La sosirea produsului în antrepozitul fiscal primitor, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoțire la rubricile aferente primitorului și, înainte de desigilarea și descărcarea produsului, să solicite autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 24 de ore trebuie să efectueze verificarea și certificarea datelor înscrise în documentul administrativ de însoțire.

(5) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorității fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de antrepozitul fiscal primitor la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorității fiscale teritoriale în raza căreia primitorul își desfășoară activitatea. Exemplarul 2 rămâne la antrepozitul fiscal primitor.

(6) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producția de alcool etilic și pentru prelucrarea acestuia, toate cele 5 exemplare ale documentului administrativ de însoțire trebuie să fie vizate de către supraveghetorul fiscal desemnat potrivit titlului VIII din Codul fiscal. În situația în care antrepozitele fiscale de producție pentru alcool etilic și de prelucrare a acestuia se află în localități diferite, trebuie să se procedeze ca la alin. (4) și (5).

(7) Prin excepție, atunci când antrepozitele fiscale de producție de alcool etilic și de prelucrare a acestuia se află în același loc, documentul administrativ de însoțire se întocmește în 3 exemplare, din care primul exemplar se păstrează la antrepozitul fiscal de producție, exemplarul 2 rămâne la antrepozitul fiscal de prelucrare, iar exemplarul 3 se transmite la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea. În această situație, exemplarele 2 și 3 se completează de către antrepozitul fiscal de prelucrare ca antrepozit fiscal primitor, iar certificarea se face de către supraveghetorul fiscal.

(8) În cazul gospodăriilor individuale care vând produse accizabile către un antrepozit fiscal de producție, deplasarea produselor în regim suspensiv trebuie să fie însoțită de două exemplare ale borderoului de achiziții, pe care antrepozitul fiscal de producție menționează în partea superioară „utilizat ca document administrativ de însoțire”. Mențiunea se face prin aplicarea unei ștampile care va conține acest text. La sosirea produselor în antrepozitul fiscal de producție, acesta trebuie să înscrie pe borderou cantitatea primită și să solicite autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea desemnarea unui reprezentant fiscal, care în maximum 24 de ore trebuie să verifice și să certifice datele înscrise în cele două exemplare ale borderoului de achiziții. Din cele două exemplare certificate, unul se expediază gospodăriei individuale, iar al doilea exemplar se păstrează de către antrepozitul fiscal de producție. Modelul borderoului de achiziții este cel prezentat în Ordinul ministrului finanțelor nr. 425/1998 pentru aprobarea Normelor metodologice de întocmire și utilizare a formularelor tipizate, comune pe economie, care nu au regim special, privind activitatea financiară și contabilă, precum și a modelelor acestora.

Codul fiscal:**Deplasarea unui produs accizabil între un antrepozit fiscal și un birou vamal**

Art. 191. — În cazul deplasării unui produs accizabil între un antrepozit fiscal și un birou vamal de ieșire din România sau între un birou vamal de intrare în România și un antrepozit fiscal, acciza se suspendă, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de norme. Aceste condiții sunt în conformitate cu principiile prevăzute la art. 186—190.

Norme metodologice:

15. (1) În situația deplasării unui produs accizabil între un antrepozit fiscal și un birou vamal de ieșire din

România în vederea exportului, documentul administrativ de însoțire se întocmește în 5 exemplare. Pe durata deplasării acciza se suspendă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) produsul este însoțit de exemplarele 2, 3 și 4 ale documentului administrativ de însoțire;

b) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifică cu claritate tipul și cantitatea produsului aflat în interior;

c) containerul în care este deplasat produsul este sigilat potrivit prevederilor pct. 13;

d) produsul este însoțit de dovada constituirii unei garanții de către antrepozitul fiscal pentru plata accizelor aferente produsului deplasat.

(2) Primul exemplar al documentului administrativ de însoțire rămâne la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 5 se transmite la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia acesta își desfășoară activitatea.

(3) După scoaterea definitivă a produselor de pe teritoriul României și întocmirea declarației vamale de export, exemplarele 2, 3 și 4 se confirmă de biroul vamal de ieșire din România. Exemplarul 2 rămâne la biroul vamal, exemplarele 3 și 4 se transmit de către acesta antrepozitolui fiscal expeditor și, respectiv, autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea expeditorul.

(4) În situația deplasării unui produs accizabil între un birou vamal de intrare în România și un antrepozit fiscal, acciza se suspendă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) produsul accizabil este însoțit de 3 copii ale declarației vamale pe care biroul vamal menționează în partea superioară „utilizat ca document administrativ de însoțire”. Mențiunea se face prin aplicarea unei ștampile care va conține acest text;

b) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifică cu claritate tipul și cantitatea produsului aflat în interior;

c) containerul în care este deplasat produsul este sigilat potrivit prevederilor pct. 13;

d) produsul este însoțit de dovada constituirii de către antrepozitul fiscal primitor a unei garanții pentru plata accizelor aferente produsului deplasat.

(5) Cele 3 copii ale declarației vamale însoțesc produsele accizabile până la antrepozitul fiscal primitor.

(6) După certificarea acestor copii de către antrepozitul fiscal primitor, o copie se reține de către acesta, o copie este transmisă înapoi la biroul vamal de intrare, iar a treia se transmite autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

Codul fiscal:

Momentul exigibilității accizelor

Art. 192 [...]

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilă la data când se constată o pierdere sau o lipsă a produsului accizabil.

(4) Prevederea alin. (3) nu se aplică și plata accizei nu se datorează dacă pierderea sau lipsa intervine în perioada în care produsul accizabil se află într-un regim suspensiv și sunt îndeplinite oricare dintre următoarele condiții: [...]

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deținerii sau deplasării produsului, dar numai în situația în care cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România nu depășește limitele prevăzute în norme.

Norme metodologice:

16. În cazul pierderilor sau lipsurilor de produse accizabile, acestea se admit ca neimpozabile atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea pierderilor sau lipsurilor;

b) se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor și instalațiilor și/sau în actele normative în vigoare; și

c) sunt evidențiate și înregistrate în contabilitate.

Codul fiscal:

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilă la data când se constată o pierdere sau o lipsă a produsului accizabil. [...]

(5) În cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, acciza devine exigibilă la data la care produsul este utilizat în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea.

(6) În cazul unui ulei mineral, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, acciza devine exigibilă la data la care uleiul mineral este oferit spre vânzare sau la care este utilizat drept combustibil sau carburant.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care se revocă sau se anulează autorizarea, acciza devine exigibilă la data revocării sau anulării autorizării.

Norme metodologice:

17. (1) În toate situațiile prevăzute la art. 192 alin. (3), (5), (6) și (7) din Codul fiscal, acciza se plătește în termen de 5 zile de la data la care a devenit exigibilă.

(2) În cazul unui ulei mineral pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care, prin schimbarea destinației inițiale, este oferit spre vânzare sau utilizat drept combustibil ori carburant, acciza devine exigibilă la data la care uleiul mineral este oferit spre vânzare, obligația plății accizei revenind vânzătorului, sau la data la care este utilizat drept combustibil sau carburant, obligația plății accizei revenind utilizatorului.

Codul fiscal:

(8) Accizele se calculează în cota și rata de schimb în vigoare, la momentul în care acciza devine exigibilă.

Norme metodologice:

18. Rata de schimb pentru calcularea accizelor este cea stabilită potrivit prevederilor art. 218 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 6-a

Obligațiile plătitorilor de accize

Documente fiscale

Art. 195. — (1) Pentru produsele accizabile, altele decât cele marcate, care sunt transportate sau deținute în afara antrepozitolui fiscal sau a unui antrepozit vamal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin norme. Documentul nu poate fi mai vechi de 6 zile. Această prevedere nu este aplicabilă pentru produsele accizabile transportate sau deținute de către alte persoane decât comercianții, în măsura în care aceste produse sunt ambalate în pachete destinate vânzării cu amănuntul.

(2) Toate transporturile de produse accizabile sunt însoțite de un document, astfel:

a) mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoțită de documentul administrativ de însoțire;

b) mișcarea produselor accizabile eliberate pentru consum este însoțită de factura fiscală ce va reflecta cuantumul accizei, modelul acesteia fiind precizat în norme;

c) transportul de produse accizabile, când acciza a fost plătită, este însoțit de factură sau aviz de însoțire.

Norme metodologice:

19. (1) Orice plătitor de acciză care livrează produse accizabile către o altă persoană are obligația de a emite către această persoană o factură. Acest document nu poate fi mai vechi de 6 zile de la data efectuării livrării.

(2) Facturile se emit pe formulare standard sau pe formulare speciale.

(3) Facturile fiscale speciale se utilizează numai de către antrepozitarii autorizați sau importatorii autorizați de alcool etilic, țigarete și uleiuri minerale, iar modelul acestora este cel prevăzut în anexele nr. 6, 7, 8, 9, 10 și 11. În facturile fiscale speciale, la rubrica „Cumpărător” se va menționa antrepozitar autorizat, comerciant sau utilizator.

(4) Pentru livrările de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, cu excepția livrărilor în regim suspensiv, factura trebuie să cuprindă valoarea accizei sau, dacă nu se datorează accize în urma unei scutiri, mențiunea „scutit de accize”.

(5) Persoana care emite factura în care se înscrie acciza are obligația de a păstra un exemplar din fiecare factură și de a prezenta acest exemplar la cererea autorităților fiscale.

(6) În cazul produselor accizabile marcate, transportul acestora de la antrepozitul fiscal de producție către alte locuri proprii de depozitare ale antrepozitarului autorizat se face pe baza avizului de însoțire, care va fi de tip special, cu inscripționare pe diagonală, numai în cazul băuturilor alcoolice pentru care se folosește factura fiscală specială. În avizul de însoțire se înscrie și valoarea accizei aferente cantităților de produse accizabile transferate.

(7) Avizul de însoțire în care acciza se evidențiază distinct se utilizează și în cazul altor produse accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul ieșirii din regimul suspensiv, fără a interveni schimbul de proprietate. Pentru transferul de uleiuri minerale, avizul de însoțire va avea inscripționat pe lungimea în diagonală cuvintele „Uleiuri minerale”. Prin *ieșire din regim suspensiv* se înțelege și cazurile în care produsele accizabile sunt transferate către un depozit neautorizat ca antrepozit fiscal, aflat în aceeași locație fizică sau la aceeași adresă cu spațiul de producție.

(8) În situațiile prevăzute la alin. (6) și (7) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite la livrarea produselor, dar se vor menționa cuvintele „accize plătite”.

(9) Mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoțită întotdeauna de documentul administrativ de însoțire. În cazul deplasării produselor accizabile de la un birou vamal de intrare în România sau de la o gospodărie individuală către un antrepozit fiscal, aceasta trebuie să fie însoțită de declarația vamală sau de borderoul de achiziții, care au menționate în partea superioară „utilizat ca document administrativ de însoțire”.

(10) Facturile fiscale speciale și documentul administrativ de însoțire sunt documente cu regim special și se tipăresc de către Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A.

(11) Documentele fiscale prevăzute la alin. (10) se achiziționează, contra cost, de la autoritatea fiscală teritorială în baza notei de comandă întocmite conform modelului prezentat în anexa nr. 12. Nota de comandă va fi aprobată numai dacă solicitantul justifică necesitatea achiziționării acestor documente.

(12) Orice nouă comandă de astfel de documente va fi condiționată de justificarea utilizării documentelor ridicate anterior, prin prezentarea evidenței achiziționării și utilizării documentelor fiscale speciale, întocmită conform modelului prezentat în anexa nr. 13.

(13) Antrepozitarii autorizați și importatorii de țigarete pot utiliza propriile sisteme informatice financiar-contabile pentru emiterea facturilor fiscale speciale.

Codul fiscal:

Garanții

Art. 198. — (1) După acceptarea condițiilor de autorizare a antrepozitelui fiscal, antrepozitarul autorizat depune la autoritatea fiscală competentă o garanție, conform prevederilor din norme, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile.

(2) Garanțiile pot fi: depozite în numerar, ipotecă, garanții reale și personale.

(3) Modul de calcul, valoarea și durata garanției vor fi prevăzute în norme.

(4) Valoarea garanției va fi analizată periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarilor autorizați sau în nivelul de accize datorat.

Norme metodologice:

20. (1) Orice antrepozitar autorizat trebuie să asigure o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile produse și/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat.

(2) Garanția poate fi sub formă de: depozit în numerar, ipotecă, garanții reale sau garanții personale.

(3) În cazul unui depozit în numerar se aplică următoarele reguli:

a) se constituie într-un depozit special deschis la Trezoreria Statului o sumă egală cu nivelul garanției;

b) orice dobândă plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparține antrepozitarului autorizat.

(4) În cazul ipotecii se aplică următoarele reguli:

a) antrepozitarul autorizat trebuie să aibă calitatea de proprietar al bunului imobil în cauză;

b) să existe polița de asigurare a bunului imobil ipotecat în favoarea Ministerului Finanțelor Publice, valabilă pe toată durata ipotecii;

c) proprietatea nu trebuie să facă obiectul unei alte ipotecii;

d) valoarea bunului imobil ipotecat trebuie să fie mai mare decât nivelul garanției necesare, cu minimum 20%.

(5) În cazul garanției reale se aplică următoarele reguli:

a) garantul trebuie să fie o societate bancară;

b) să existe o scrisoare de garanție bancară.

(6) În cazul garanției personale se aplică regulile stabilite la alineatele precedente, în funcție de tipul garanției.

(7) Nivelul garanției pentru un antrepozit fiscal se determină în lei pe baza cursului de schimb leu/euro, după cum urmează:

Valoarea accizelor potențiale într-o lună	Nivelul garanției
Sub 100.000 euro	25% din valoarea accizelor potențiale într-o lună
Între 100.000 și 200.000 euro	20% din valoarea accizelor potențiale într-o lună
Între 200.000 și 500.000 euro	15% din valoarea accizelor potențiale într-o lună
Între 500.000 și 1 milion euro	10% din valoarea accizelor potențiale într-o lună
Între 1 milion și 5 milioane euro	5% din valoarea accizelor potențiale într-o lună
Peste 5 milioane euro	2% din valoarea accizelor potențiale într-o lună

(8) Valoarea accizelor potențiale într-o lună se determină pe baza cantității medii lunare de produse accizabile care au fost produse și/sau depozitate în locul respectiv în ultimele 12 luni sau, după caz, pe baza cantității medii lunare aferente lunilor lucrate consecutiv din ultimele 12 luni. În cazul antrepozitarilor care nu au desfășurat activitate în ultimele 12 luni, valoarea accizelor potențiale într-o lună se determină pe baza cantității medii lunare de produse accizabile, estimată a se produce și/sau depozita în locul respectiv în următoarea perioadă de 12 luni.

(9) Nivelul garanției se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care comisia instituită în cadrul autorității fiscale centrale stabilește că în ultimul an antrepozitarul autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele; sau

b) cu 100%, în cazul în care comisia instituită în cadrul autorității fiscale centrale stabilește că în ultimii 2 ani antrepozitarul autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele.

(10) Un antrepozitar autorizat se consideră că s-a conformat prevederilor legale privind accizele, în următoarele situații:

a) a plătit la bugetul de stat obligațiile din accize. În această situație se includ și antrepozitarii autorizați care au beneficiat sau beneficiază de înlesniri la plata obligațiilor fiscale restante față de bugetul de stat, în conformitate cu prevederile legale, cu respectarea condițiilor cuprinse în convențiile încheiate cu autoritatea fiscală;

b) a depus la timp declarațiile de accize;

c) ține evidențe exacte și actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare și produsele accizabile finite;

d) a corectat orice abatere de la obligațiile antrepozitarului autorizat.

(11) Prevederile alin. (9) se aplică și în cazul agenților economici care au deținut autorizație de producție și comercializare în ultimii 2 ani și s-au conformat prevederilor legale privind accizele.

(12) Nivelul garanției nu se reduce, în cazul în care antrepozitarul autorizat:

a) are pe rol dosare pentru evaziune fiscală, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, măturie mincinoasă, dare sau luare de mită, aflate în diferite stadii de soluționare la instanțele judecătorești, fără a se fi pronunțat o hotărâre definitivă;

b) nu a deținut autorizație pentru producția și comercializarea de produse accizabile în ultimii 2 ani, datorită neachitării obligațiilor privind plata accizelor, sau a pierdut dreptul la eşalonări din motive imputabile.

(13) Garanția constituită la momentul autorizării este valabilă atâta timp cât nu este executată de Ministerul Finanțelor Publice.

(14) Garanția stabilită pentru autorizare se depune la autoritatea fiscală centrală în termen de 60 de zile de la data emiterii autorizației.

(15) Nivelul garanției se analizează semestrial în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat sau în nivelul accizei datorate. În acest sens, antrepozitarul autorizat trebuie să depună semestrial până la data de 10 a lunii imediat următoare, la autoritatea fiscală centrală, o declarație privind informațiile necesare analizei.

(16) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv, cuantumul garanției se stabilește pe baza cantității medii livrate într-o lună ori pe baza cantității estimate a fi livrate într-o lună, în situația antrepozitarilor autorizați care nu au desfășurat activitate în domeniul produselor accizabile.

(17) Orice antrepozitar autorizat poate să asigure, la cerere, o singură garanție care să acopere toate antrepozițiile fiscale ale aceluși antrepozitar autorizat, precum și garanția aferentă deplasării produselor accizabile.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 7-a

Scutiri la plata accizelor

Scutiri generale

Art. 199. — (1) Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor, atunci când sunt destinate pentru:

a) livrarea în contextul relațiilor consulare sau diplomatice;

b) organizațiile internaționale recunoscute ca atare de către autoritățile publice ale României, în limitele și în condițiile stabilite prin convențiile internaționale, care pun bazele acestor organizații, sau prin acorduri încheiate la nivel statal sau guvernamental;

c) forțele armate aparținând oricărui stat-parte la Tratatul Atlanticului de Nord, cu excepția Forțelor Armate ale României;

d) rezerva de stat și rezerva de mobilizare, pe perioada în care au acest regim.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutiilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

Norme metodologice:

21. (1) Pentru produsele accizabile, cu excepția uleiurilor minerale folosite drept combustibili și carburanți, scutirea de la plata accizelor se acordă direct, atunci când sunt livrate de către antrepozitul fiscal:

a) în cadrul relațiilor consulare sau diplomatice;

b) organizațiilor internaționale recunoscute ca atare de către autoritățile publice ale României, în limitele și în condițiile stabilite prin convențiile internaționale care pun bazele acestor organizații sau prin acorduri încheiate la nivel statal ori guvernamental;

c) forțelor armate aparținând oricărui stat-parte la Tratatul Atlanticului de Nord, cu excepția Forțelor Armate ale României;

d) la rezerva de stat și rezerva de mobilizare.

(2) Pentru uleiuri minerale folosite drept combustibili și carburanți, cu destinațiile prevăzute la alin. (1), cu excepția celei prevăzute la lit. d), scutirea se acordă prin restituirea accizelor plătite la momentul achiziționării produselor accizabile, conform prevederilor legale în materie.

(3) Atât în situația prevăzută la alin. (1), cât și în cea menționată la alin. (2), scutirea se acordă pe baza certificatului de scutire de plata accizelor, emis beneficiarului de autoritatea fiscală teritorială.

(4) Modelul certificatului de scutire de plata accizelor este prevăzut în anexa nr. 14.

(5) Acest certificat se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, în care se vor menționa statutul acestuia și fundamentarea cantității ce urmează a fi achiziționată în regim de scutire de plata accizelor. Autoritatea fiscală teritorială poate să solicite orice informație și documente pe care le consideră necesare pentru eliberarea certificatului.

(6) Certificatul de scutire de plata accizelor se emite beneficiarului în trei exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către beneficiar;

b) al doilea exemplar este utilizat ca document administrativ de însoțire;

c) al treilea exemplar se transmite și se păstrează de către antrepozitul fiscal expeditor.

(7) În cazul în care beneficiarul se aprovizionează de la mai multe antrepozite fiscale, certificatul de scutire de plata accizelor se emite pentru fiecare antrepozit fiscal expeditor în parte.

(8) La momentul efectuării primei operațiuni, beneficiarul transmite exemplarele 2 și 3 ale certificatului de scutire de plata accizelor către antrepozitul fiscal expeditor, care păstrează al treilea exemplar, urmând ca exemplarul al

doilea să fie utilizat ca document administrativ de însoțire pentru toate operațiunile ce se vor derula.

(9) De fiecare dată la sosirea produsului accizabil, beneficiarul solicită autorității fiscale teritoriale emitente a certificatului ca în maximum 24 de ore să certifice pe exemplarul utilizat ca document administrativ de însoțire cantitatea primită de beneficiar. Pentru aceasta, autoritatea fiscală teritorială emitentă poate desemna un reprezentant al administrației finanțelor publice în raza căreia este primit produsul.

(10) După certificarea fiecărei operațiuni în certificatul de scutire de plata accizelor, beneficiarul transmite o copie a acestuia în termen de 6 zile către antrepozitul fiscal expeditor.

(11) Dacă în termen de 30 de zile de la expedierea produsului antrepozitul fiscal expeditor nu primește copia documentului certificat, acea operațiune se consideră eliberare pentru consum și din acel moment acciza devine exigibilă.

Codul fiscal:

Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice

Art. 200. — (1) Sunt scutite de plata accizelor alcoolul etilic și alte produse alcoolice atunci când sunt:

a) denaturate conform prescripțiilor legale și utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;

b) utilizate pentru producerea oțetului;

c) utilizate pentru producerea de medicamente;

d) utilizate pentru producerea de arome alimentare, pentru alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentrație ce nu depășește 1,2% în volum;

e) utilizate în scop medical în spitale și farmacii;

f) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu sau fără cremă, cu condiția ca în fiecare caz concentrația de alcool să nu depășească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția ciocolatei și 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția altor produse;

g) eșantioane pentru analiză sau teste de producție necesare sau în scopuri științifice;

h) utilizate în procedee de fabricație, cu condiția ca produsul finit să nu conțină alcool;

i) utilizate pentru producerea unui element care nu este supus accizei;

j) utilizate în industria cosmetică.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum și produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin norme.

Norme metodologice:

22. (1) În toate situațiile prevăzute la art. 200 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă numai beneficiarului, cu condiția ca aprovizionarea să se fi efectuat direct de la un antrepozit fiscal. În categoria beneficiarilor se încadrează și depozitele farmaceutice autorizate de către autoritatea cu competență în acest sens, în cazul alcoolului livrat direct de acestea către spitale și farmacii.

(2) Pentru produsele prevăzute la art. 200 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal scutirea se acordă direct și în cazul antrepozitarilor autorizați care funcționează în sistem integrat pentru toate situațiile prevăzute la art. 200 alin. (1) din Codul fiscal.

(3) Pentru celelalte situații prevăzute la art. 200 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea se acordă:

a) prin compensare cu alte impozite și taxe datorate bugetului de stat;

b) prin restituirea accizelor plătite la momentul achiziționării produselor accizabile.

(4) În toate situațiile prevăzute la art. 200 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea se acordă pe baza:

a) autorizației de utilizator final. Aceasta se eliberează și în cazul antrepozitarilor autorizați care funcționează în sistem integrat;

b) facturii fiscale de achiziție a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidențiată separat, cu excepția cazului prevăzut la art. 200 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, în care pe factură se înscrie „scutit de accize”;

c) dovezii plății accizelor către antrepozitul fiscal expeditor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis.

(5) Autorizația de utilizator final se emite de către autoritatea fiscală teritorială. Autorizația se emite în trei exemplare cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final;

b) al doilea exemplar este utilizat ca document administrativ de însoțire;

c) al treilea exemplar se transmite și se păstrează de către antrepozitul fiscal expeditor.

(6) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 15.

(7) Această autorizație se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, la care se va anexa actul de constituire din care să rezulte că societatea desfășoară o activitate care necesită consumul de alcool etilic și alte produse alcoolice, precum și fundamentarea cantității ce urmează a fi achiziționată în regim de scutire de plata accizelor. Autoritatea fiscală poate să solicite orice informație și documente pe care le consideră necesare pentru eliberarea autorizației.

(8) În cazul în care beneficiarul se aprovizionează de la mai multe antrepozite fiscale, autorizația de utilizator final se emite pentru fiecare antrepozit fiscal expeditor în parte.

(9) La momentul efectuării primei operațiuni, beneficiarul transmite exemplarele 2 și 3 ale autorizației de utilizator final către antrepozitul fiscal expeditor, care păstrează exemplarul trei, urmând ca exemplarul al doilea să fie utilizat ca document administrativ de însoțire pentru toate operațiunile ce se vor derula.

(10) De fiecare dată la sosirea produsului accizabil, beneficiarul solicită autorității fiscale teritoriale emitente a autorizației ca în maximum 24 de ore să certifice pe exemplarul utilizat ca document administrativ de însoțire cantitatea primită de beneficiar. Pentru aceasta, autoritatea fiscală teritorială emitentă poate desemna un reprezentant al administrației finanțelor publice în raza căreia este primit produsul.

(11) După certificarea fiecărei operațiuni în autorizația de utilizator final, beneficiarul transmite o copie a acesteia în termen de 6 zile către antrepozitul fiscal expeditor.

(12) Dacă în termen de 30 de zile de la expedierea produsului, antrepozitul fiscal expeditor nu primește copia documentului certificat, acea operațiune se consideră eliberare pentru consum și din acel moment acciza devine exigibilă.

(13) Produsele admise a fi utilizate pentru denaturarea alcoolului sunt:

a) pentru alcoolul etilic tehnic: violet de metil în concentrație de 0,6—1,2 g la 1.000 litri, alcoolii superiori în concentrație de 0,2—0,5 kg/1.000 litri sau benzină de extracție în concentrație de 0,4—1 kg/1.000 litri;

b) pentru alcoolul etilic utilizat în cosmetică: fenolftaleină în concentrație de 10—40 g/1.000 litri;

c) pentru alcoolul sanitar: salicilat de etil sau salicilat de metil în concentrație de 0,2—1 kg/1.000 litri și albastru de metil în concentrație de 2—5 g/1.000 litri.

(14) Depozitele farmaceutice livrează alcoolul către spitale și farmacii la prețuri fără accize.

Codul fiscal:**Scutiri pentru uleiuri minerale**

Art. 201. — (1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) uleiurile minerale folosite în orice alt scop decât drept combustibil sau carburant;

b) uleiurile minerale livrate în vederea utilizării drept carburant pentru aeronave, altele decât aviația turistică în scop privat. Prin aviație turistică în scop privat se înțelege utilizarea unei aeronave, de către proprietarul sau de către persoana fizică sau juridică care o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și în special altele decât transportul de persoane sau de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităților publice;

c) uleiurile minerale livrate în vederea utilizării drept carburant pentru navigația maritimă internațională și pentru navigația pe căile navigabile interioare, altele decât navigațiile de agrement în scop privat. Prin navigație de agrement în scop privat se înțelege utilizarea oricărei ambarcațiuni, de către proprietarul sau de către persoana fizică sau juridică care o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și în special altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităților publice;

d) uleiurile minerale utilizate în cadrul producției de electricitate și în centralele electrocalogene;

e) uleiurile minerale utilizate în scopul testării aeronavelor și vapoarelor;

f) uleiurile minerale injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

g) uleiurile minerale care intră în România în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor, destinat utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul;

h) orice ulei mineral care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

i) orice ulei mineral achiziționat direct de la agenți economici producători sau importatori, utilizat drept combustibil pentru încălzirea spitalelor, sanatoriilor, azilelor de bătrâni și a orfelinatelor;

j) orice ulei mineral utilizat de către persoane fizice drept combustibil pentru încălzirea locuințelor;

k) orice ulei mineral achiziționat direct de la agenți economici producători sau importatori, utilizat drept combustibil în scop tehnologic sau pentru producerea de agent termic și apă caldă;

l) orice ulei mineral achiziționat direct de la agenți economici producători sau importatori, utilizat în scop industrial;

m) uleiurile minerale utilizate drept combustibil neconvențional (bio-diesel).

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

Norme metodologice:

23. (1) În toate situațiile prevăzute la art. 201 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea se acordă beneficiarului, cu condiția ca aprovizionarea să se efectueze direct de la un antrepozit fiscal, de la un importator sau de la un distribuitor agreat prevăzut la alin. (17).

(2) Pentru produsele prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. b)—j) și m) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct. De asemenea, scutirea se acordă direct și pentru uleiurile minerale cu codul NC 2711 14 00 utilizate în scop industrial.

(3) Pentru celelalte situații prevăzute la art. 201 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea se acordă:

a) prin compensare cu alte impozite și taxe datorate bugetului de stat;

b) prin restituirea accizelor plătite la momentul achiziționării produselor accizabile.

(4) În toate situațiile prevăzute la art. 201 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepția celei prevăzute la lit. g) a aceluiași articol, scutirea se acordă pe baza:

a) autorizației de utilizator final. Aceasta se eliberează și în cazul antrepozitarilor autorizați care utilizează uleiuri minerale obținute din producția proprie;

b) facturii fiscale speciale de achiziție a uleiurilor minerale, în care acciza să fie evidențiată separat, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2), în care pe factură se înscrie „scutit de accize”;

c) dovezii plății accizelor către antrepozitul fiscal expeditor sau către importator, după caz, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis.

(5) În cazul în care beneficiarul se aprovizionează de la un distribuitor agreat, obligația deținerii autorizației de utilizator final revine distribuitorului.

(6) Autorizația de utilizator final se emite în toate cazurile, cu excepția persoanelor fizice, de către autoritatea fiscală teritorială. Autorizația se emite în trei exemplare cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final;

b) al doilea exemplar este utilizat ca document administrativ de însoțire;

c) exemplarul 3 se transmite antrepozitelui fiscal expeditor, importatorului sau distribuitorului agreat. În acest caz distribuitorul agreat transmite o copie a exemplarului 3 de autorizație către antrepozitarul fiscal de la care acesta se aprovizionează.

(7) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 15.

(8) Această autorizație se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, la care se va anexa actul de constituire din care să rezulte că societatea desfășoară o activitate care necesită achiziționarea de uleiuri minerale, precum și fundamentarea cantității ce urmează a fi achiziționată în regim de scutire de plata accizelor. Autoritatea fiscală poate să solicite orice informație și documente pe care le consideră necesare pentru eliberarea autorizației.

(9) Autorizația de utilizator final va fi solicitată și de către beneficiarii uleiurilor minerale neaccizabile rezultate din prelucrarea țițeiului sau a altor materii prime care au punctul de inflamabilitate sub 85°C.

(10) În cazul în care beneficiarul se aprovizionează de la mai multe antrepozite fiscale sau de la mai mulți importatori sau distribuitori agreați, autorizația de utilizator final se emite pentru fiecare situație în parte.

(11) La momentul efectuării primei operațiuni, beneficiarul transmite exemplarele 2 și 3 ale autorizației de utilizator final către expeditorul produsului accizabil, care păstrează exemplarul 3, urmând ca exemplarul 2 să fie utilizat ca document administrativ de însoțire pentru toate operațiunile ce se vor derula.

(12) De fiecare dată la sosirea produsului accizabil, beneficiarul solicită autorității fiscale teritoriale emitente a autorizației ca în maximum 24 de ore să certifice pe exemplarul utilizat ca document administrativ de însoțire cantitatea primită de către beneficiar. Pentru aceasta, autoritatea fiscală teritorială emitentă poate desemna un reprezentant al administrației finanțelor publice în raza căreia este primit produsul.

(13) După certificarea fiecărei operațiuni în autorizația de utilizator final, beneficiarul transmite o copie a acesteia în termen de 6 zile către antrepozitul fiscal expeditor.

(14) Dacă în termen de 30 de zile de la expedierea produsului, antrepozitul fiscal expeditor nu primește copia documentului certificat, acea operațiune se consideră eliberare pentru consum și din acel moment acciza devine exigibilă.

(15) Pentru persoanele fizice, autorizația de utilizator final se emite la cererea scrisă a acestora de către administrația finanțelor publice în raza căreia acestea își au domiciliul. În cerere va fi prezentată și fundamentarea cantității ce urmează a fi achiziționată în decursul unui an. În acest caz, se eliberează numai primul exemplar din modelul autorizației de utilizator final prezentat în anexa nr. 15, fără a se mai aplica procedura prevăzută la alin. (11)–(14). În autorizația de utilizator final eliberată persoanei fizice, în locul codului unic de înregistrare se va înscrie codul numeric personal.

(16) Stațiile de distribuție ale antrepozitarilor autorizați care sunt dotate cu pompe distincte pentru distribuirea petrolului lampant vând către persoanele fizice acest produs la prețuri cu amănuntul care nu includ accize.

(17) Distribuitori agreeți sunt:

a) pentru uleiuri minerale utilizate drept carburant pentru aeronave — deținătorii de certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile și contracte de prestări de servicii cu societăți deținătoare de certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile. Certificatele de autorizare se eliberează de Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”;

b) pentru uleiurile minerale utilizate drept carburant pentru navigația maritimă internațională și pe căile navigabile interioare — deținătorii de certificate eliberate de autoritatea cu competență în acest sens;

c) pentru gaz petrolier lichefiat — persoanele autorizate în calitate de unități de deservire — conform prescripțiilor tehnice în vigoare, aprobate de ministerul de resort — și care dețin în proprietate mijloace tehnice autorizate pentru distribuirea de gaz petrolier lichefiat.

(18) În cazul importurilor de uleiuri minerale, regimul de scutire se acordă în baza autorizației de utilizator final și, după caz, a autorizațiilor prevăzute la alin. (17) pentru distribuitorii agreeți.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 8-a

Marcarea produselor alcoolice și a produselor din tutun

Reguli generale

Art. 202. — (1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

- a) produse intermediare și alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin norme;
- b) produse din tutun.

Norme metodologice:

24. Nu intră sub incidența sistemului de marcarea:

a) alcoolul etilic denaturat cu substanțe specifice destinației, alta decât consumul uman, astfel încât să nu poată fi utilizat la obținerea de băuturi alcoolice;

b) alcoolul etilic tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obținere a alcoolului etilic rafinat și care datorită compoziției sale nu poate fi utilizat în industria alimentară.

Codul fiscal:

Responsabilitatea marcării

Art. 203. — (1) Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizați sau importatorilor.

(2) Importatorul transmite producătorului extern marcele, sub forma și în maniera prevăzute în norme, în vederea aplicării efective a acestora pe produsele accizabile contractate.

Norme metodologice:

25. (1) Autorizația de antrepozit fiscal de producție atestă și dreptul de marcarea a produselor supuse acestui regim.

(2) Produsele supuse marcării pot fi importate de către persoanele care dețin autorizație de importator.

(3) Autorizația de importator se acordă de către autoritatea fiscală centrală în conformitate cu prevederile pct. 27.

(4) În vederea realizării importurilor de produse din tutun și alcool etilic, timbrele, banderolele sau etichetele de marcarea, după caz, procurate de importatori, se expediază pe adresa producătorului extern, care urmează să le aplice pe marfă. Expedierea marcajelor se face în maximum 15 zile de la executarea comenzii de către unitatea autorizată cu tipărirea.

(5) După expirarea acestui termen, importatorii sunt obligați să returneze unității specializate, autorizate cu tipărirea, în vederea distrugerii, marcajele neutilizate prin neexpedierea, în regim de export temporar, partenerilor externi.

(6) Expedierea marcajelor către producătorii externi se face numai ca bagaj neînsoțit, cu depunerea în vamă a declarației vamale de export temporar. Declarația vamală de export temporar trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) documentul de transport internațional, din care să rezulte că destinatarul este producătorul mărfurilor ce urmează a fi importate;

b) o copie de pe contractul încheiat între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia;

c) o copie de pe autorizația de importator;

d) dovada vărsării la bugetul de stat a sumei ce reprezintă contravaloarea accizelor aferente cantității de produse ce urmează a se importa, corespunzătoare cantității marcajelor exportate.

(7) Cu ocazia importului, o dată cu declarația vamală de import, se depune o declarație vamală de reimport, pentru marcajele aplicate, în vederea încheierii regimului acordat la scoaterea temporară din țară a acestora.

Codul fiscal:

Proceduri de marcarea

Art. 204. — (1) Marcarea produselor se efectuează prin timbre, banderole sau etichete.

Norme metodologice:

26. (1) Dimensiunile marcajelor sunt prezentate în anexa nr. 16.

(2) Marcajele sunt hârtii de valoare cu regim special și se tipăresc de către Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A.

(3) Timbrele pentru marcarea țigaretelor și produselor din tutun sunt inscripționate cu următoarele elemente:

a) denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție sau a importatorului autorizat și codul de marcarea atribuit acestora;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: țigaretete, țigări, alte produse din tutun;

c) seria și codul de emisiune.

(4) Banderolele pentru marcarea produselor intermediare și a alcoolului etilic vor avea inscripționate următoarele elemente:

a) denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție sau a importatorului autorizat și codul de marcă atribuit acestora;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate, băuturi spirtoase, țuică, rachiuri din fructe, produse intermediare;

c) codul și seria de emisiune;

d) indicele de aplicare în formă de „U” sau „L”;

e) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conținut, precum și concentrația alcoolică.

(5) Banderolele se aplică pe sistemul de închidere a buteliilor sau cutiilor de tetra pak, tetra brik și altele asemenea, în formă de „U” sau „L”. Sunt supuse marcării prin banderole inclusiv buteliile și cutiile ce depășesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 10 litri.

(6) În situația în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în întregime a denumirilor antrepozitarilor autorizați, se vor inscripționa prescurtările sau inițialele stabilite de fiecare antrepozitar autorizat sau importator în parte, de comun acord cu Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A.

(7) Fiecărui antrepozitar autorizat sau importator de produse supuse marcării i se atribuie un cod special care are la bază codul unic de înregistrare sau codul de acciză. Acest cod special se va regăsi inscripționat pe marcajele tipărite ce vor fi aplicate pe produsele fabricate sau importate. În cazul în care indicativul județului, respectiv al țării din care se face importul, nu conține două, respectiv trei caractere alfanumerice, acestea se vor completa cu cifra 0 în fața indicativului existent. Același principiu se aplică și în cazul codurilor fiscale care vor fi completate cu cifra 0 astfel încât numărul total de caractere să fie 10.

(8) În cazul importatorilor care nu au contracte încheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, marcajele vor fi expediate producătorului extern, iar codul atribuit va conține indicativul țării din care se face efectiv importul.

Codul fiscal:

Eliberarea marcajelor

Art. 205 [...]

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

a) persoanele care importă produsele accizabile prevăzute la art. 202, în baza autorizației de importator. Autorizația de importator se acordă de către autoritatea fiscală competentă, în condițiile prevăzute în norme;

Norme metodologice:

27. (1) Persoana care intenționează să obțină autorizație de importator depune la autoritatea fiscală centrală o cerere conform modelului prezentat în anexa nr. 17, însoțită de următoarele documente prezentate în fotocopii certificate de autoritatea fiscală teritorială pentru conformitate cu originalul:

a) documentele legale de constituire ale persoanei, cu toate modificările intervenite până la data solicitării autorizației;

b) cazierul judiciar ale administratorilor și directorilor executivi, eliberate de instituțiile abilitate din România;

c) contractele încheiate direct între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al producătorului extern, se va prezenta o declarație a producătorului extern care să ateste relația contractuală

dintre acesta și furnizorul extern al deținătorului de autorizație de importator;

d) scrisoare de bonitate bancară;

e) declarația solicitantului privind sediul social și orice alte locuri în care urmează să-și desfășoare activitatea de import, precum și adresele acestora;

f) situația întocmită de autoritatea fiscală teritorială din care să rezulte modul de îndeplinire a obligațiilor fiscale față de bugetul de stat.

(2) În vederea eliberării autorizațiilor de importator, autoritatea fiscală centrală solicită avizul autorității vamale centrale.

(3) Autorizația de importator se eliberează de către autoritatea fiscală centrală în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete.

Codul fiscal:

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea fiscală competentă, sub forma și în maniera prevăzute în norme.

Norme metodologice:

28. (1) Pentru fiecare solicitare de marcaje, atât antrepozitarul autorizat, cât și importatorul autorizat depun nota de comandă:

a) la autoritatea fiscală centrală, în cazul produselor din tutun;

b) la autoritatea fiscală teritorială, în cazul alcoolului etilic și al produselor intermediare.

(2) Modelul notei de comandă este prezentat în anexa nr. 18.

(3) Fiecare notă de comandă se aprobă — total sau parțial — de către autoritatea fiscală competentă prevăzută la alin. (1), în funcție de:

a) justificarea notelor de comandă aprobate anterior;

b) livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 60 de zile față de data solicitării unei noi note de comandă.

(4) Notele de comandă se întocmesc de către solicitant în 3 exemplare.

(5) După aprobare cele 3 exemplare ale notelor de comandă au următoarele destinații: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. și al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală competentă care aprobă notele de comandă.

(6) Antrepozitarii autorizați și importatorii autorizați de produse supuse marcării sunt obligați să prezinte lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, autorității emitente a autorizației situația privind utilizarea marcajelor, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 19. În vederea confirmării realității datelor înscrise în documentele justificative privind utilizarea marcajelor pentru import, aceste documente vor fi certificate de către Autoritatea Națională a Vămilelor.

(7) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de producție și care nu pot fi recuperate pentru a fi evidențiate este de 1,5% din numărul marcajelor utilizate.

(8) Antrepozitarii autorizați și importatorii autorizați de produse supuse marcării vor ține o evidență distinctă a marcajelor deteriorate și a celor distruse, conform modelului prezentat în anexa nr. 20.

(9) Toate marcajele deteriorate vor fi lipite la sfârșitul fiecărei zile pe un formular special, destinat pentru aceasta, potrivit anexei nr. 21.

(10) Marcajele deteriorate nu vor fi utilizate, acestea urmând regimul celor neutilizate.

(11) Marcajele deteriorate evidențiate în anexa nr. 21, însoțite de un exemplar al anexei nr. 20, se depun de către fiecare antrepozitar autorizat sau importator autorizat

de produse supuse marcării, semestrial, până la data de 15 a lunii următoare, la Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A. în vederea distrugerii.

(12) Costul banderolelor deteriorate sau distruse nu se restituie, iar cheltuielile legate de distrugerea lor se suportă de către antrepozitarul autorizat sau importatorul autorizat. În cazul timbrelor distruse sau deteriorate, antrepozitarii și importatorii autorizați au obligația ca în termen de 15 zile de la prezentarea situației prevăzute la alin. (11) să achite Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. contravaloarea acestora.

Codul fiscal:

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată, autorizată de autoritatea fiscală competentă pentru tipărirea acestora, în condițiile prevăzute în norme.

(5) Contravaloarea timbrelor pentru marcarea țigaretelor și a altor produse din tutun se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente acestor produse, conform prevederilor din norme.

Norme metodologice:

29. (1) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A. în baza notelor de comandă aprobate de către autoritatea fiscală centrală sau teritorială, după caz.

(2) În cazul importatorilor autorizați, eliberarea marcajelor se face sub supraveghere vamală.

(3) Marcajele se realizează de către Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod și o serie de emisiune aprobate de autoritatea fiscală centrală.

(4) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii și înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea fiscală competentă.

(5) Până la eliberarea marcajelor către beneficiari, acestea se depozitează la Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A. în condiții de deplină securitate.

(6) Pentru țigaretete și produse din tutun, Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A. eliberează antrepozitarii autorizați ca producători și importatorilor autorizați timbrele necesare marcării acestor produse, în baza notelor de comandă aprobate de către autoritatea fiscală centrală.

(7) În cazul antrepozitarului autorizat ca producător de țigaretete și produse din tutun, cantitatea de timbre ce poate fi eliberată în decursul unei luni se stabilește de către autoritatea fiscală centrală de comun acord cu Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A. și cu solicitantul. Această cantitate se determină în funcție de stocul de timbre neutilizate existent la data solicitării și de numărul de timbre aferent livrărilor efectuate în luna anterioară. Cantitatea maximă de timbre ce poate fi aprobată pentru o lună nu poate depăși cantitatea de timbre aferentă livrărilor din luna anterioară solicitării, la care se mai poate adăuga 10% din aceasta. În situații excepționale și bine justificate, această cantitate poate fi suplimentată. La preluarea marcajelor de la Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A., solicitantul este obligat să prezinte și dovada virării în contul acestei companii a contravalorii timbrelor utilizate aferente livrărilor de produse din tutun efectuate în luna anterioară, fără de care nu pot ridica noua comandă.

(8) În cazul importurilor, fiecare notă de comandă de timbre se aprobă numai dacă importatorul autorizat va prezenta dovada virării în contul bugetului de stat a unei sume echivalente cu valoarea accizelor corespunzătoare cantităților de țigaretete și produse din tutun pentru care s-au solicitat timbre, mai puțin contravaloarea timbrelor stabilită

pe baza prețului fără taxa pe valoarea adăugată. De asemenea, acesta va prezenta și dovada virării în contul Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. a contravalorii timbrelor, stabilită pe baza prețului plus taxa pe valoarea adăugată.

(9) În cazul producției interne, până la data de 25 a fiecărei luni, antrepozitarii autorizați ca producători de țigaretete și produse din tutun vor vira în contul bugetului de stat valoarea accizelor datorată pentru luna anterioară — la momentul ieșirii produselor din antrepozitul fiscal de producție —, mai puțin contravaloarea timbrelor aferentă cantităților de produse din tutun livrate, stabilită pe baza prețului fără taxa pe valoarea adăugată. În același timp, vor vira direct în contul Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. contravaloarea timbrelor respective stabilită pe baza prețului cu taxa pe valoarea adăugată. Lunar, în declarația privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat, antrepozitarii autorizați vor înscrie valoarea accizelor diminuată cu valoarea timbrelor stabilită la preț fără taxa pe valoarea adăugată. Antrepozitarii autorizați au obligația de a anexa la fiecare declarație copia dovezii privind virarea în contul Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. a contravalorii timbrelor, stabilită pe baza prețului cu taxa pe valoarea adăugată.

(10) Pentru produsele supuse marcării, altele decât țigaretetele și produsele din tutun, eliberarea marcajelor se face numai după prezentarea de către antrepozitarul sau importatorul autorizat a dovezii plății contravalorii marcajelor și a extrasului de cont care atestă virarea contravalorii marcajelor comandate, în contul Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A.

Codul fiscal:

Confiscarea produselor din tutun

Art. 206 [...]

(2) Repartizarea fiecărui lot de produse din tutun confiscate, preluarea acestora de către antrepozitarii autorizați și importatori, precum și procedura de distrugere se efectuează conform normelor.

Norme metodologice:

30. (1) Repartizarea fiecărui lot de produse din tutun confiscate către antrepozitarii autorizați ca producători se face proporțional cu cota de piață deținută. Situația privind cotele de piață se comunică de autoritatea fiscală centrală, trimestrial, autorității fiscale teritoriale, direcțiilor cu atribuții de control din subordinea Ministerului Finanțelor Publice, Autorității Naționale a Vămilor și Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Fiecare antrepozitar autorizat ca producător are obligația să asigure pe cheltuiala proprie preluarea în custodie, transportul și depozitarea cantităților de produse din lotul confiscat care i-a fost repartizat.

(3) Predarea cantităților de produse din tutun confiscate se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire, ce va fi semnat atât de reprezentanții organului care a procedat la confiscarea produselor, cât și de reprezentanții antrepozitarului autorizat ca producător, care le preia.

(4) Distrugerea se va efectua prin arderea produselor din tutun — în baza aprobării date de autoritatea fiscală centrală la cererea antrepozitarului autorizat și în prezența unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din această comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliție și un reprezentant al direcției cu atribuții de control din cadrul autorității fiscale centrale. Cheltuielile aferente distrugerii vor fi suportate de fiecare antrepozitar autorizat care va proceda la distrugerea bunurilor confiscate.

Codul fiscal:

CAPITOLUL II

Alte produse accizabile**Scutiri****Art. 210 [...]**

(2) **Agenții economici exportatori de cafea prăjită, obținută din operațiuni proprii de prăjire a cafelei verzi importate direct de aceștia, pot solicita autorităților fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor plătite în vamă, aferente numai cantităților de cafea verde utilizată ca materie primă pentru cafeaua exportată.**

(3) **Modalitatea de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) și (2) este stabilită în norme.**

Norme metodologice:

31. (1) În cazul exportatorilor de cafea prăjită obținută din operațiuni proprii de prăjire a cafelei verzi importate direct de către aceștia, restituirea accizelor plătite în vamă, aferente cantităților de cafea verde utilizată ca materie primă pentru cafeaua exportată, se face pe baza prezentării de către exportator autorității fiscale teritoriale în raza căreia își desfășoară activitatea a următoarelor documente justificative:

- a) declarația vamală de import a cafelei verzi;
- b) documentul care atestă plata accizelor în vamă, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;
- c) declarația vamală de export a cafelei prăjite.

(2) Restituirea accizelor se efectuează:

- a) prin compensare cu alte impozite și taxe datorate bugetului de stat;
- b) prin restituire efectivă a accizelor plătite în momentul întocmirii formalităților de vămuire pentru cafeaua verde.

(3) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), nu se beneficiază de regimul de restituire.

Codul fiscal:

CAPITOLUL III

Impozitul la țiteiul și la gazele naturale din producția internă**Dispoziții generale****Art. 215 [...]**

(5) **Momentul exigibilității impozitului la țiteiul și la gazele naturale din producția internă intervine la data efectuării livrării.**

Norme metodologice:

32. Impozitul la țiteiul și la gazele naturale din producția internă se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care impozitul devine exigibil.

Codul fiscal:

CAPITOLUL IV

Dispoziții comune**Obligațiile plătitorilor****Art. 219 [...]**

(3) **Plătitorii au obligația să țină evidența accizelor și a impozitului la țiteiul și la gazele naturale din producția internă, după caz, conform prevederilor din norme.**

Norme metodologice:

33. (1) Evidențierea în contabilitate a accizelor și a impozitului la țiteiul și la gazele naturale din producția internă se efectuează prin aplicarea Planului de conturi general și a Normelor metodologice de utilizare a conturilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 94/2001 pentru aprobarea Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene și cu Standardele Internaționale de Contabilitate, cu modificările ulterioare.

(2) Sumele datorate drept accize și impozit la țiteiul și la gazele naturale din producția internă se virează de către plătitori în următoarele conturi de venituri ale bugetului de stat deschise la unitățile de trezorerie și contabilitate publică în a căror rază teritorială aceștia sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe, și anume:

- contul 20.14.01.01 „Accize încasate din vânzarea uleiurilor minerale”: accizele datorate pentru uleiuri minerale
- contul 20.14.01.02 „Accize încasate din vânzarea de alcool, distilate și băuturi alcoolice”: accizele datorate pentru alcool, distilate, băuturi alcoolice, vinuri și bere
- contul 20.14.01.03 „Accize încasate din vânzarea produselor din tutun”: accizele datorate pentru produse din tutun
- contul 20.14.01.04 „Accize încasate din vânzarea de cafea”: accizele datorate pentru cafea
- contul 20.14.01.05 „Accize încasate din vânzarea altor produse”: accizele datorate pentru alte produse și grupe de produse cuprinse la cap. II „Alte produse accizabile” de la titlul VII din Codul fiscal
- contul 20.17.01.24 „Impozitul pe țiteiul din producția internă și gazele naturale”: impozitul pentru țitei și pentru gazele naturale din producția internă provenite din zăcăminte de gaze naturale, din zăcăminte de gaze cu condensat și din zăcăminte de țitei

(3) Accizele datorate pentru importuri de produse accizabile se achită de către plătitori în următoarele conturi deschise la unitățile trezoreriei statului pe numele birourilor vamale prin care se derulează operațiunile de import:

- contul 20.14.01.08 „Accize încasate în vamă din importul uleiurilor minerale”
- contul 20.14.01.09 „Accize încasate în vamă din importul de alcool, distilate și băuturi alcoolice”
- contul 20.14.01.10 „Accize încasate în vamă din importul de produse din tutun”
- contul 20.14.01.11 „Accize încasate în vamă din importul de cafea”
- contul 20.14.01.12 „Accize încasate în vamă din importul altor produse”

(4) Autoritățile fiscale asigură evidența nominală pe plătitori a accizelor și impozitelor datorate și încasate potrivit normelor în vigoare.

34. Pentru produsele scoase din rezerva de stat sau din rezerva de mobilizare, plata accizelor se face de către unitățile deținătoare ale acestor stocuri la livrarea produselor către beneficiari.

35. (1) Produsele accizabile deținute de agenții economici care înregistrează obligații bugetare restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare potrivit alin. (1) trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, după caz.

Codul fiscal:

Decontările între agenții economici

Art. 220 [...]

(2) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (1):

a) livrările de produse supuse accizelor către agenții economici care comercializează astfel de produse în sistem en détail;

b) livrările de produse supuse accizelor, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligațiilor față de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor, dacă actele normative speciale nu prevăd altfel.

Norme metodologice:

36. În cadrul sistemului de compensare intră și compensările admise de actele normative, efectuate între agenții economici.

Codul fiscal:

CAPITOLUL V Dispoziții tranzitorii

Derogări

Art. 221 [...]

(2) Prin derogare de la art. 192 și 193, până la data de 1 ianuarie 2007, livrarea uleiurilor minerale din antrepozitele fiscale de producție se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declarației lunare de accize se vor regulariza eventualele diferențe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor și valoarea accizelor aferente cantităților de uleiuri minerale efectiv livrate de agenții economici producători, în decursul lunii precedente.

Norme metodologice:

37. (1) Livrarea uleiurilor minerale din antrepozitele fiscale de producție se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată.

(2) Ordinele de plată pentru trezoreria statului care atestă virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată, prezentate de către cumpărătorii antrepozitarilor autorizați, trebuie să fie confirmate prin ștampila și semnătura autorizată a unității bancare care a debitat contul plătitorului cu suma respectivă și copie de pe extrasul de cont.

(3) Accizele aferente uleiurilor minerale livrate din antrepozitele fiscale de producție se achită de către cumpărătorii în contul bugetului de stat 20.14.01.01 „Accize încasate din vânzarea uleiurilor minerale“, prevăzut la pct. 33 alin. (2), deschis la unitatea trezoreriei statului în raza căreia își are sediul antrepozitarul autorizat pentru producție.

(4) În rubrica „Reprezentând plăți“ din ordinul de plată pentru trezoreria statului prin care se achită accizele, cumpărătorii menționează denumirea și codul unic de înregistrare al antrepozitarului autorizat — furnizor de uleiuri minerale.

(5) Livrarea de uleiuri minerale se face numai pe bază de comandă depusă de cumpărător.

(6) Pe baza comenzii depuse de cumpărător, antrepozitarul autorizat emit cumpărătorilor o factură pro-forma (cod 14-4-10/aA) în care vor fi menționate: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate, precum și informații cu privire la denumirea și codul unic de înregistrare al antrepozitarului autorizat, în numele căruia se efectuează plata accizelor, precum și cele privind unitatea trezoreriei statului în raza căreia acesta își are sediul.

(7) În cazul în care cantitățile livrate se determină prin cântărire, se solicită comenzi exprimate în tone. Pentru transformarea în litri la temperatura de +15°C se vor utiliza densitățile aferente temperaturii de +15°C.

(8) În cazul în care livrările se fac în vase calibrate și/sau cantitățile se determină prin metoda volum-densitate, se solicită comenzi exprimate în litri, care să corespundă cu capacitatea din documentul de calibrare.

(9) Cantitatea din comandă, exprimată în litri la temperatura efectivă, se va corecta cu densitatea la temperatura de +15°C, rezultând cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15°C.

(10) Valoarea accizei datorate de cumpărător conform facturii pro-forma va fi cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15°C, determinată potrivit prevederilor alin. (9), înmulțită cu acciza pe litru.

(11) La livrarea efectivă se recalculează acciza conform procedurii de mai sus, iar valoarea obținută va fi evidențiată distinct.

(12) Pentru celelalte tipuri de uleiuri minerale calculul valorii accizei datorate se face pe baza densităților înscrise în registrul de densități în momentul întocmirii facturii pro-forma, recalculat la temperatura de +15°C, după cum urmează:

— acciza (euro/tonă): $1.000 = \text{acciza (euro/kg)} \times \text{densitatea la } +15^\circ\text{C (kg/litru)} = \text{acciza (euro/litru)}$;

— cantitatea în kg: $\text{densitatea la } +15^\circ\text{C} = \text{cantitatea în litri la } +15^\circ\text{C}$;

— valoarea accizei = cantitatea în litri la +15°C x acciza (euro/litru).

(13) Eventualele diferențe între valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiar, conform facturii pro-forma, și valoarea accizelor aferente cantităților de uleiuri minerale efectiv livrate de agenții economici producători și procesatori, conform facturii fiscale, determinate de variația de densitate, se vor regulariza cu ocazia depunerii declarației lunare privind obligațiile de plată la bugetul de stat.

(14) Unitățile trezoreriei statului vor elibera zilnic, la solicitarea antrepozitarilor autorizați, copii ale extraselor contului de venituri al bugetului de stat 20.14.01.01 „Accize încasate din vânzarea uleiurilor minerale“ în care au fost evidențiate accizele virate în numele acestora, fără de care furnizorul nu poate efectua livrarea.

(15) Evidențierea în contabilitate a accizelor se efectuează prin aplicarea Planului de conturi general și a Normelor metodologice de utilizare a conturilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, cu modificările ulterioare, precum și a prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 94/2001 pentru aprobarea Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene și cu Standardele Internaționale de Contabilitate, cu modificările ulterioare.

38. (1) Toți agenții economici producători de produse accizabile prevăzute la art. 162 din Codul fiscal, deținători de autorizații eliberate în conformitate cu prevederile Legii nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere și autorizare a producției, importului și circulației unor produse supuse accizelor, cu valabilitate până la data de 31 decembrie 2003, au obligația ca în termen de 10 zile de la publicarea prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, să depună la autoritatea fiscală teritorială listele de inventar ale produselor înregistrate în stoc la data de 31 decembrie 2003.

(2) Listele de inventar se întocmesc în două exemplare care se certifică de autoritatea fiscală teritorială. Primul exemplar astfel certificat se păstrează de către agentul economic, iar cel de-al doilea se păstrează de autoritatea fiscală teritorială.

(3) Listele de inventar vor fi însoțite obligatoriu de declarația agentului economic privind achizițiile de produse accizabile din ultimele două luni, utilizate ca materie primă.

(4) Declarația se întocmește în două exemplare, din care primul exemplar se păstrează de agentul economic, iar al doilea exemplar se păstrează la autoritatea fiscală teritorială împreună cu listele de inventar.

(5) Agenții economici care la data de 31 decembrie 2003 au înregistrat stocuri de produse accizabile, realizate până la această dată, și care nu îndeplinesc condițiile pentru a deveni antrepozitari autorizați potrivit prevederilor titlului VII din Codul fiscal vor putea valorifica produsele din stoc până la data de 30 iunie 2004 în baza unei aprobări speciale emise de autoritatea fiscală emitentă a autorizației, dată în baza Legii nr. 521/2002, cu plata accizelor după caz. Cazul privind plata accizelor se stabilește de autoritatea fiscală emitentă a aprobării speciale. Agenții economici producători de alcool etilic și de distilate — ca materii prime —, vor vinde aceste produse numai către beneficiarii autorizați în condițiile prevăzute la titlul VII din Codul fiscal. După data de 30 iunie 2004, cantitățile rămase în stoc nu mai pot fi comercializate.

(6) Antrepozitarii autorizați ca producători de produse din grupa alcool etilic, care dețin în stoc alcool etilic și distilate — ca materii prime —, achiziționate la prețuri cu accize, nu mai plătesc accize pentru produsele obținute exclusiv din prelucrarea acestor materii prime și nici pentru astfel de produse înregistrate în stoc la 31 decembrie 2003, cu condiția ca accizele aferente materiilor prime să fi fost plătite furnizorului. Această prevedere se va aplica până la data de 30 iunie 2004, după această dată urmând a se aplica prevederile titlului VII din Codul fiscal.

(7) Pentru produsele accizabile aflate în stoc la data de 31 decembrie 2003 în alte locații decât antrepozitele fiscale ale antrepozitarului autorizat pentru care acciza nu a fost plătită, acciza devine exigibilă la momentul livrării produselor.

39. (1) Documentele fiscale aflate în stoc la data de 31 decembrie 2003 se pot utiliza și după această dată.

(2) Toți agenții economici care au avut obligația utilizării documentelor fiscale speciale prevăzute în actele normative privind regimul accizelor, care s-au aplicat până la intrarea în vigoare a Codului fiscal, în termen de 10 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor depune la autoritatea fiscală teritorială o declarație privind stocul de astfel de documente, înregistrat la data de 31 decembrie 2003. Declarația se întocmește în două exemplare, din care primul se păstrează de agenții economici.

40. (1) Pentru perioada 1 octombrie — 31 decembrie 2003, agenții economici producători de țigarete și produse din tutun vor deduce din valoarea accizelor datorate la data de 25 ianuarie 2004 contravaloarea timbrelor determinată pe baza prețului fără taxa pe valoarea adăugată, aferente livrărilor de astfel de produse efectuate în această perioadă. În același timp, agenții economici vor vira în contul Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. contravaloarea timbrelor respective stabilită pe baza prețului cu taxa pe valoarea adăugată.

(2) Agenții economici producători interni de țigarete și produse din tutun, care nu au primit autorizație de antrepozitar autorizat începând cu data de 1 ianuarie 2004, au obligația ca în termen de 10 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, să predea spre distrugere Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. timbrele neutilizate existente în stoc la data de 31 decembrie 2003. Acești agenți economici au, de asemenea, obligația să vireze contravaloarea acestor timbre în contul Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. Sumele ce urmează a fi virate în contul Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. se stabilesc printr-un act de control încheiat de organul fiscal teritorial în raza căruia își desfășoară activitatea agentul economic în cauză, la solicitarea autorității fiscale centrale.

(3) Agenții economici producători interni de produse accizabile supuse marcării, altele decât țigarele și produsele din tutun, care nu au primit autorizație de antrepozitar autorizat începând cu data de 1 ianuarie 2004, sau agenții economici producători de produse care începând cu această dată nu mai intră sub incidența marcării au obligația ca în termen de 10 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, să predea spre distrugere Companiei Naționale „Imprimeria Națională” — S.A. marcajele neutilizate.

41. (1) În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice, antrepozitarii autorizați pentru producție și importatorii de uleiuri minerale sunt obligați să transmită Ministerului Economiei și Comerțului lista cuprinzând semifabricatele și produsele finite din nomenclatorul lor de fabricație sau de import, încadrarea pe poziții tarifare, domeniul de utilizare și acciza propusă pentru acestea. Listele vor fi însoțite de fișele tehnice ale fiecărui produs finit.

(2) După verificarea listelor, Ministerul Economiei și Comerțului, în termen de 10 zile de la primirea acestora, le va transmite în vederea avizării Ministerului Finanțelor Publice — Comisia centrală de autorizare a antrepozitelor fiscale.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) vor fi aplicate oricărui nou produs intrat în nomenclatorul de fabricație sau de import al antrepozitarului autorizat pentru producție sau importatorului de uleiuri minerale.

42. Anexele nr. 1—21 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal.

	Nr. inregistrare.....	Data.....
--	-----------------------	-----------

CERERE

privind acordarea autorizatiei de producator individual

1. Numele si prenumele	
2. Adresa	
3. Telefon	
4. Codul numeric personal	
5. Aratati daca solicitantul a fost condamnat definitiv in ultimii 5 ani pentru infractiunile prevazute in legislatia fiscala	☐ ☐ Da Nu
6. Se anexeaza cazierul judiciar al solicitantului	
7. Anexati extrasul de rol privind obligatiile fiscale	
8. Descrierea activitatii ce urmeaza a se desfasura si perioada de timp aferenta	
9. Mentionati cantitatea (in litri) estimata a fi obtinuta la nivelul unui an, pentru:	
9.1. - tuica	
9.2. - rachiuri din fructe	
9.3 - vinuri	
9.4. - bere	
9.5. - bauturi fermentate, altele decat bere si vinuri	
10. Perioada de desfasurare a activitati	
11. Anexati copiile autorizatiilor sau avizelor privind desfasurarea activitatii (avizul de mediu este obligatoriu)	

Cunoscand dispozitiile art.292 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele incrise in acest formular sunt corecte si complete.

.....
Semnatura solicitantului

.....
Data

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

	Nr. inregistrare.....	Data.....
--	-----------------------	-----------

DECLARATIE
privind productia de tuica si rachiuri din fructe

1. Numele si prenumele	
2. Adresa	
3. Telefon	
4.. Codul numeric personal	
5. Cantitatea (in litri) estimata a se obtine la nivelul unui an: 5.1 – tuica 5.2. – rachiuri din fructe	
6. Perioada in care se desfasoara activitatea	

Cunoscand dispozitiile art.292 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele incrise in acest formular sunt corecte si complete.

.....
Semnatura declarantului

.....
Data

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 3)
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal*

Antrepozitarul autorizat/importatorul

Numarul de inmatriculare in registrul comertului/anul

Codul unic de inregistrare

Sediul

Judetul

Contul

Banca

Autorizatia de antrepozit fiscal /importator nr. din

DECLARATIE
privind preturile maxime de vanzare cu amanuntul
pe sortimente de tigarete

Incepand cu data de preturile maxime de vanzare cu amanuntul,
practicat pe sortimente, vor fi urmatoarele:

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Numarul tigaretelor/pachet	Pretul maxim de vanzare cu amanuntul (lei/pachet)
0	1	2	3

Director general,
.....

Director economic,
.....

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

	Nr. inregistrare.....	Data.....
--	-----------------------	-----------

CERERE

privind acordarea autorizatiei de antrepozit fiscal

(atasati numarul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informatiile complete)

I. INFORMATII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUȘ					
1. Numele					
2. Adresa					
3. Telefon					
4. Fax					
5. Adresa e-mail					
6. Numarul de inregistrare la registrul comertului					
7. Codul unic de inregistrare					
8. Numele si numarul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact					
9. Descrierea activitatilor economice desfasurate in Romania					
10. Numele, adresa si codul fiscal al persoanelor afiliate cu solicitantul					
11. Daca solicitantul este persoana juridica, numele, adresa si codul numeric personal al fiecarui administrator ; se vor anexa si cazierul judiciar ale administratorilor					
12. Aratati daca solicitantul (sau in cazul in care solicitantul este persoana juridica, oricare dintre administratorii sai) a fost condamnat definitiv in ultimii 5 ani pentru infractiunile prevazute in legislatia fiscala	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 50%; text-align: center;"></td> <td style="width: 50%; text-align: center;"></td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">Da</td> <td style="text-align: center;">Nu</td> </tr> </table>			Da	Nu
Da	Nu				
13. Anexati certificatul de atestare fiscala sau, dupa caz, extrasul de rol privind obligatiile fiscale la bugetul de stat, precum si cazierul fiscal al solicitantului					
14. Anexati copia situatiilor financiare anuale (bilant) din ultimii doi ani					
15. Anexati confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de platitor de accize					
16. Anexati un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comertului, din care sa rezulte: capitalul social, asociatii, obiectul de activitate, administratorii, precum si copia certificatului de inregistrare eliberat potrivit reglementarilor legale in vigoare					

*) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

II. INFORMATII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL PROPUȘ (pentru fiecare antrepozit fiscal propus se depune separat cate o parte a II-a precum si orice alte informatii necesare)	
1. Adresa antrepozitului fiscal propus	
2. Descrierea activitatilor ce urmeaza a se desfasura in antrepozitul fiscal propus (inclusiv natura activitatilor si tipurile de produse accizabile)	
3. Aratati daca anterior a fost respinsa, revocata sau anulata vreo autorizatie de antrepozit fiscal pentru locul respectiv	
4. Enumerati tipurile si cantitatile de produse accizabile produse si/sau depozitate in locul respectiv in fiecare din ultimele 12 luni (daca este cazul) precum si tipurile si cantitatile estimate pentru fiecare din urmatoarele 12 luni Tipurile de produse accizabile urmeaza a fi detaliate in functie de acciza unitara pe produs	
5. In cazul unui loc care urmeaza a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificati capacitatea maxima de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitata la un moment dat in locul respectiv)	
6. Anexati un plan de amplasare a antrepozitului fiscal propus	
7. Anexati copiile licentelor, autorizatiilor sau avizelor privind desfasurarea activitatilor din antrepozitul fiscal propus	
8. Daca locul se afla in proprietatea antrepozitarului autorizat propus, anexati copia actelor de proprietate	
9. Daca locul se afla in proprietatea altei persoane, anexati urmatoarele:	
a. Copia contractului de leasing sau dovada detinerii sub orice forma legala b. O declaratie semnata de proprietar care confirma permisiunea de acces pentru personalul cu atributii de control	

III. INFORMATII PRIVIND GARANTIA FINANCIARA	
1. Tipul de garantie financiara propusa	
2. Suma propusa pentru garantia financiara pentru fiecare antrepozit fiscal (si descrierea metodei de calcul)	
3. In cazul unui depozit in bani, anexati scrisoare de bonitate bancara	
4. In cazul ipotecii, anexati urmatoarele:	
a. Descrierea detaliata a bunului imobil ipotecat	
b. Dovada detinerii proprietatii bunului, contractul de ipoteca si polita de asigurare	
c. Declaratie privind inexistenta altei ipoteci in legatura cu bunul imobil ipotecat	
d. Dovada valorii bunului imobil ipotecat (evaluare recenta efectuata de un expert autorizat si independent sau document de achizitie recent)	
5. In cazul unei garantii bancare, anexati urmatoarele:	
a. Numele, adresa si telefonul garantului propus	
b. Declaratia garantului propus cu privire la intentia de a asigura garantia bancara pentru o suma si perioada de timp specificata (Scrisoare de garantie bancara)	

Cunoscand dispozitiile art.292 privind falsul in declaratii, din Codul penal, declar ca datele inregistrate in acest formular sunt corecte si complete.

Semnatura solicitantului sau a reprezentantului fiscal

Data

ANEXA Nr. 5*)
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

— față —

PRODUSE ACCIZABILE		DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOTIRE	
1 Exemplar pentru expeditor	1 Expeditor ☐	Cod unic de inregistrare	2 Cod acciza expeditor
			3 Nr. referinta
			4 Cod acciza primitor
			5 Nr. factura
			6 Data facturii
	7 Primitor	Cod unic de inregistrare	8 Autoritatea competenta a locului de expediere
	7 a Locul livrării		10 Garantia
	9 Transportator		12 Tara de expeditie
			13 Tara de primire
	11 Alte informatii privind transportul		14 Reprezentantul fiscal
1	15 Locul de expediere	16 Data expedierii	17 Durata transportului
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor			19a Codul produsului (cod NC)
			20a Cantitate
			21a Greutate bruta (kg)
			22a Greutate neta (kg)
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor			19b Codul produsului (cod NC)
			20b Cantitate
			21b Greutate bruta (kg)
			22b Greutate neta (kg)
18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor			19c Codul produsului (cod NC)
			20c Cantitate
			21c Greutate bruta (kg)
			22c Greutate neta (kg)
23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici berarii si distilerii)			
A Mentii privind verificarea. Se completeaza de autoritatea fiscala competenta.		24 Casutele 1-22 corect completate	
		Societatea semnatară si nr. de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul si data	
		Semnatura	
Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)			

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

INSTRUCTIUNI DE COMPLETARE

- Casuta 1. Expeditor: numele si adresa, complete
- Casuta 2. Codul de acciza al expeditorului: numarul de inregistrare atribuit expeditorului de catre autoritatea fiscala competenta
- Casuta 3. Nr. referinta: seria si numarul facturii
- Casuta 4. Codul de acciza al primitorului: numarul de inregistrare in cazul unui antrepozit autorizat sau al unui operator inregistrat.
- Casuta 5. Nr. factura: numarul facturii aferenta produselor (daca este cunoscut). Daca nu, numarul avizului de insotire sau al documentului de transport.
- Casuta 6. Data facturii: data emiterii documentului indicat la casuta nr.5
- Casuta 7. Primitor: numele si adresa complete, iar in cazul in care primitorul este un operator neinregistrat, numarul de identificare TVA. In cazul marfurilor exportate, trebuie indicat numele persoanei delegate de expeditor la locul exportului.
- Casuta 7a. Locul livrării: locul unde se livreaza efectiv produsele, daca produsele nu sunt livrate la adresa indicata la casuta 7.
In cazul produselor exportate se va mentiona "Export" si locul unde se exporta.
- Casuta 8. Autoritatea competenta a locului de expediere: numele si adresa autoritatii fiscale competente responsabile cu controlul privind accizele la locul de expediere
- Casuta 9. Transportator: numele si adresa persoanei responsabile cu primul transport (daca ea este alta decat expeditorul)
- Casuta 10. Garantia: se va indica numele celui care garanteaza
- Casuta 11. Alte informatii privind transportul: numele transportatorului, mijlocul de transport, numarul de inmatriculare al vehiculului, numarul, tipul si identificarea mijloacelor atasate si altele
- Casuta 12. Tara de expeditie: nu este cazul
- Casuta 13. Tara de primire: tara de destinatie
- Casuta 14. Reprezentantul fiscal: numele reprezentantului fiscal daca expeditorul are desemnata o astfel de persoana
- Casuta 15. Locul de expediere: numarul de inregistrare al antrepozitului (daca exista)
- Casuta 16. Data expedierii: data expedierii si ora la care marfurile parasesc antrepozitul expeditorului
- Casuta 17. Durata transportului: perioada de timp normala, necesara pentru a efectua traseul, avand in vedere mijlocul de transport si distanta
- Casuta 18a. Descrierea produselor si ambalajelor: denumirea comerciala a produselor, insemnele si numarul pachetelor (ex. container: nr. de pachete continute, baxuri)
La descrierea produselor alcoolice -alcool si bauturi alcoolice, altele decat berea-, va fi mentionata concentratia alcoolica (procent in volum la 20°C). Pentru bere, concentratia alcoolica va fi mentionata fie in grade Plato, fie procente in volum la 20°C, ori amandoua.
Pentru uleiuri minerale se va mentiona densitatea produsului la 15°C.
- Casuta 19a. Codul produsului: codul NC
- Casuta 20. Cantitatea:
- numarul produselor exprimate in mii (tigarete, tigari si tigari de foi)
- numarul de litri la temperatura de 20°C cu doua zecimale (pentru bere, vinuri, alcool si alte produse alcoolice)
- numarul de litri la temperatura de 15°C (uleiuri minerale)
- Casuta 21a. Greutatea bruta: greutatea bruta a transportului
- Casuta 22a. Greutate neta: se va indica greutatea fara ambalaje a produselor accizabile in cazul berii, vinurilor, alcoolului si altor produse alcoolice, al uleiurilor minerale si al tuturor produselor din tutun cu exceptia tigaretelor
- Casuta 23. Certificate: acest spatiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pentru exemplarul 2
1. In cazul anumitor vinuri, certificatul referitor la originea si calitatea produselor, atunci cand se considera necesar
2. In cazul anumitor bauturi spirtoase, certificatul referitor la locul de productie (certificatul de marca)
3. altele
- Casuta 24. Societatea semnatarea: documentul se completeaza de catre, sau in numele expeditorului. Societatea semnatarea trebuie sa fie identificata
- Casutele 18b-22b si 18c-22c se vor completa atunci cand transportul contine alte produse decat cele descrise in casutele 18a-22a
- Casuta A. Mentii privind verificarea. Autoritatea competenta mentioneaza controalele efectuate asupra exemplarelor 2, 3 si 4. Daca spatiul de pe fata documentului este insuficient, se poate continua pe verso-ul documentului. Toate observatiile trebuie sa fie semnate, datate si autentificate prin stampia functionarului responsabil.
- Casuta B. Daca in timpul transportului se schimba destinatia produselor fata de cea mentionata la casutele 7 sau 7a, expeditorul sau agentul sau de livrare trebuie sa indice la Casuta B *noul loc de livrare*. In plus, expeditorul trebuie sa notifice imediat la autoritatea fiscala competenta schimbarea locului de livrare.
- Casuta C. Certificarea receptiei: se completeaza de catre destinatar. Atunci cand receptia produselor intr-un antrepozit este supusa unui control fiscal sau atunci cand produsele sunt exportate, autoritatea fiscala competenta sau biroul vamal, dupa caz, va elibera certificatul pentru conformitate

PRODUSE ACCIZABILE		DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE	
2 Exemplar pentru primitor	1 Expeditor ☐	Cod unic de inregistrare	2 Cod acciza expeditor
	7 Primitor	Cod unic de inregistrare	3 Nr. referinta
	7 a Locul livrării		4 Cod acciza primitor
	9 Transportator		5 Nr. factura
	11 Alte informatii privind transportul		6 Data facturii
	15 Locul de expediere	16 Data expedierii	8 Autoritatea competenta a locului de expediere
		12 Tara de expeditie	13 Tara de primire
		14 Reprezentantul fiscal	
2		17 Durata transportului	
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor		19a Codul produsului (cod NC)	
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor		20a Cantitate	21a Greutate bruta (kg)
			22a Greutate neta (kg)
18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor		20b Cantitate	21b Greutate bruta (kg)
			22b Greutate neta (kg)
		20c Cantitate	21c Greutate bruta (kg)
			22c Greutate neta (kg)
19b Codul produsului (cod NC)			
19c Codul produsului (cod NC)			
23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici berarii si distilerii)			
A Mențiuni privind verificarea. Se completeaza de autoritatea fiscala competenta.		24 Casutele 1-22 corect completate	
Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)		Societatea semnatară si nr. de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul si data	
		Semnatura	

B AUTORIZARE PENTRU SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII

Noua adresa

Autorizata de (autoritatea competenta) :

Ceruta de: nume/adresa societatii

Nr. referinta

Numele semnatarului

Semnatura
si stampila

Locul si data

Semnatura

C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI Produse primite de destinatar

Data

Locul

Nr. referinta

Descrierea produselor

Plusuri

Minusuri

 Transport verificat Produse exportate

Mijloc de transport

Data

 Nume semnatarului

Locul si data

Societatea semnatarului

Semnatura

 Autoritatea fiscala sau biroul vamal

Aprobat de autoritatea fiscala sau de biroul vamal

Nume

Adresa

* nu sunt admise stersaturi

A Mentii privind verificarea (continuare)

— față —

PRODUSE ACCIZABILE

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOTIRE

3 Exemplar de returnat expeditorului	1 Expeditor ☐	Cod unic de inregistrare	2 Cod acciza expeditor	3 Nr. referinta
	7 Primitor	Cod unic de inregistrare	4 Cod acciza primitor	5 Nr. factura
	7 a Locul livrării		6 Data facturii	
	9 Transportator		8 Autoritatea competenta a locului de expediere	
	11 Alte informatii privind transportul		10 Garantia	
			12 Tara de expeditie	13 Tara de primire
			14 Rezentantului fiscal	
3	15 Locul de expediere	16 Data expedierii	17 Durata transportului	
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor			19a Codul produsului (cod NC)	
			20a Cantitate	21a Greutate bruta (kg)
				22a Greutate neta (kg)
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor			19b Codul produsului (cod NC)	
			20b Cantitate	21b Greutate bruta (kg)
				22b Greutate neta (kg)
18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor			19c Codul produsului (cod NC)	
			20c Cantitate	21c Greutate bruta (kg)
				22c Greutate neta (kg)
23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici berarii si distilerii)				
A Mentiuni privind verificarea. Se completeaza de autoritatea fiscala competenta.			24 Casutele 1-22 corect completate	
Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)			Societatea semnatară si nr. de telefon	
			Numele semnatarului	
			Locul si data	
			Semnatura	

B AUTORIZARE PENTRU SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII

Noua adresa

Autorizata de (autoritatea competenta) :

Ceruta de: nume/adresa societatii

Nr. referinta

Numele semnatarului

Semnatura

si stampila

Locul si data

Semnatura

C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI

Produse primite de destinatar

Data

Locul

Nr. referinta

Descrierea produselor

Plusuri

Minusuri

Transport verificat

Mijloc de transport

Produse exportate

Data

Nume semnatarului

Locul si data

Societatea semnatarului

Semnatura

Autoritatea fiscala sau biroul vamal

Aprobat de autoritatea fiscala sau de biroul vamal

Nume

Adresa

* nu sunt admise stersaturi

A Mentiuni privind verificarea (continuare)

PRODUSE ACCIZABILE

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE

4 Exemplar pentru autoritatea fiscala a primitorului	1 Expeditor ☐	Cod unic de inregistrare	2 Cod acciza expeditor	3 Nr. referinta
	7 Primitor	Cod unic de inregistrare	4 Cod acciza primitor	5 Nr. factura
	7 a Locul livrarii		6 Data facturii	
	9 Transportator		8 Autoritatea competenta a locului de expediere	
	11 Alte informatii privind transportul		10 Garantia	
			12 Tara de expeditie	13 Tara de primire
			14 Rezentantului fiscal	
4	15 Locul de expediere	16 Data expedierii	17 Durata transportului	

18a
Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor

19a Codul produsului (cod NC)	
20a Cantitate	21a Greutate bruta (kg)
	22a Greutate neta (kg)

18b
Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor

19b Codul produsului (cod NC)	
20b Cantitate	21b Greutate bruta (kg)
	22b Greutate neta (kg)

18c
Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor

19c Codul produsului (cod NC)	
20c Cantitate	21c Greutate bruta (kg)
	22c Greutate neta (kg)

23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici berarii si distilerii)

A Mentiuni privind verificarea. Se completeaza de autoritatea fiscala competenta.

Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)

24 Casutele 1-22 corect completate

Societatea semnatar si nr. de telefon

Numele semnatarului

Locul si data

Semnatura

B AUTORIZARE PENTRU SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII

Noua adresa

Autorizata de (autoritatea competenta) :

Ceruta de: nume/adresa societatii

Nr. referinta

Numele semnatarului

Semnatura

si stampila

Locul si data

Semnatura

C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI Produse primite de destinatar

Data

Locul

Nr. referinta

Descrierea produselor

Plusuri

Minusuri

 Transport verificat

Mijloc de transport

 Produse exportate

Data

 Nume semnatarului

Locul si data

Societatea semnatarului

Semnatura

 Autoritatea fiscala sau biroul vamal

Aprobat de autoritatea fiscala sau de biroul vamal

Nume

Adresa

* nu sunt admise stersaturi

A Mentii privind verificarea (continuare)

PRODUSE ACCIZABILE

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE INSOTIRE

5 Exemplar pentru autoritatea fiscala a expeditorului	1 Expeditor ☐	Cod unic de inregistrare	2 Cod acciza expeditor	3 Nr. referinta
	7 Primitor	Cod unic de inregistrare	4 Cod acciza primitor	5 Nr. factura
	7 a Locul livrarii		6 Data facturii	
	9 Transportator		8 Autoritatea competenta a locului de expediere	
	11 Alte informatii privind transportul		10 Garantia	
			12 Tara de expeditie	13 Tara de primire
			14 Reprezentantul fiscal	
5	15 Locul de expediere	16 Data expedierii	17 Durata transportului	

18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor		19a Codul produsului (cod NC)
	20a Cantitate	21a Greutate bruta (kg)
		22a Greutate neta (kg)
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor		19b Codul produsului (cod NC)
	20b Cantitate	21b Greutate bruta (kg)
		22b Greutate neta (kg)
18c Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor		19c Codul produsului (cod NC)
	20c Cantitate	21c Greutate bruta (kg)
		22c Greutate neta (kg)

23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici berarii si distilerii)

<p>A Mentii privind verificarea. Se completeaza de autoritatea fiscala competenta.</p> <p>Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4)</p>	24 Casutele 1-22 corect completate
	Societatea semnata si nr. de telefon
	Numele semnatarului
	Locul si data
	Semnatura

Furnizor: În calitate de Cod unic de înregistrare: Cod fiscal: Sediul: Județul: Contul: Banca: Autorizația nr. din Cota T.V.A. %	<h2 style="margin: 0;">FACTURA FISCALĂ</h2>	Cumpărător: În calitate de Cod unic de înregistrare: Cod fiscal: Sediul: Județul: Contul: Banca: Autorizația nr. din								
<table border="1" style="margin: auto;"> <tr> <td>Nr. facturii</td> <td>Nr. facturii</td> </tr> <tr> <td>Data (ziua, luna, anul)</td> <td>Data (ziua, luna, anul)</td> </tr> <tr> <td>Nr. aviz de însoțire a mărfii</td> <td>Nr. aviz de însoțire a mărfii</td> </tr> <tr> <td colspan="2" style="text-align: center;">(dacă este cazul)</td> </tr> </table>			Nr. facturii	Nr. facturii	Data (ziua, luna, anul)	Data (ziua, luna, anul)	Nr. aviz de însoțire a mărfii	Nr. aviz de însoțire a mărfii	(dacă este cazul)	
Nr. facturii	Nr. facturii									
Data (ziua, luna, anul)	Data (ziua, luna, anul)									
Nr. aviz de însoțire a mărfii	Nr. aviz de însoțire a mărfii									
(dacă este cazul)										

Nr. crt.	Denumirea produselor	U.M.	Cantitatea	Prețul unitar (fără T.V.A.) - lei -	Valoarea - lei -	Valoarea T.V.A. - lei -
0	1	2	3	4	5 (3x4)	6
<div style="font-size: 100px; opacity: 0.5; transform: rotate(-10deg);">ALCOOL</div>						

Furnizorul și cumpărătorul cunosc prevederile legale privind urmările neînregistrării contractului						
Semnătura și stampila furnizorului	Date privind expediția Numele delegatului	Total din care:				
Semnătura și stampila cumpărătorului	Buletinul/cartea de identitate Seria nr. eliberat(ă)	accize				X
	Mijlocul de transport nr. Expedierea s-a efectuat în prezența noastră la data de ora	Semnătura și stampila supraveghetor fiscal		Total de plată (col.5+col.6)		
	Semnăturile					

Sistem unitar de înregistrare și numerotare asigurat de Ministerul Finanțelor Publice și C.N. "Împreună Națională" S.A.

Tipărit sub supravegherea C.N. "Împreună Națională" S.A.

*) Anexa nr. 6 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 7)
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Furnizor: În calitate de Cod unic de înregistrare: Cod fiscal: Sediul: Județul: Contul: Banca: Autorizația nr. din Cota T.V.A. %	<h2 style="margin: 0;">FACTURA FISCALĂ</h2>	Seria Nr. IN Cumpărător: În calitate de Cod unic de înregistrare: Cod fiscal: Sediul: Județul: Contul: Banca:				
<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="padding: 2px;">Nr. facturii</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px;">Data (ziua, luna, anul)</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px;">Nr. aviz de însoțire a mărfii</td> </tr> <tr> <td style="padding: 2px;">(dacă este cazul)</td> </tr> </table>			Nr. facturii	Data (ziua, luna, anul)	Nr. aviz de însoțire a mărfii	(dacă este cazul)
Nr. facturii						
Data (ziua, luna, anul)						
Nr. aviz de însoțire a mărfii						
(dacă este cazul)						

Nr. crt.	Denumirea produselor	U.M.	Cantitatea	Prețul unitar (fără T.V.A.) - lei -	Valoarea - lei -	Valoarea T.V.A. - lei -
0	1	2	3	4	5(3x4)	6
<div style="font-size: 4em; opacity: 0.3; transform: rotate(-10deg); position: absolute; top: 50%; left: 50%;">ALCOOL SANITAR</div>						

Furnizorul și cumpărătorul cunosc prevederile legale privind urmările neînregistrării contractului

Semnătura și stampila furnizorului	Date privind expediția Numele delegatului Buletinul/cartea de identitate Seria nr. eliberat(ă)..... Mijlocul de transport nr. Expedierea s-a efectuat în prezența noastră la data de ora Semnăturile	Total din care: accize	X	Semnătura și stampila supraveghetor fiscal Total de plată (col.5+col.6)
------------------------------------	---	-------------------------------	---	--

Sistem unitar de inserare și înregistrare asigurat de Ministerul Finanțelor Publice și C.N. "Imprimeria Națională" S.A.

Tipărit sub supravegherea C.N. "Imprimeria Națională" S.A.

*) Anexa nr. 7 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 8')
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Furnizor: În calitate de Cod unic de înregistrare: Cod fiscal: Sediul: Județul: Contul: Banca: Autorizația nr. din Cota T.V.A. %	<h2 style="margin: 0;">FACTURA FISCALĂ</h2>	Cumpărător: În calitate de Cod unic de înregistrare: Cod fiscal: Sediul: Județul: Contul: Banca: Autorizația nr. din				
<table border="1" style="margin: auto;"> <tr> <td>Nr. facturii</td> </tr> <tr> <td>Data (ziua, luna, anul)</td> </tr> <tr> <td>Nr. aviz de însoțire a mărfii</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">(dacă este cazul)</td> </tr> </table>			Nr. facturii	Data (ziua, luna, anul)	Nr. aviz de însoțire a mărfii	(dacă este cazul)
Nr. facturii						
Data (ziua, luna, anul)						
Nr. aviz de însoțire a mărfii						
(dacă este cazul)						

Nr. crt.	Denumirea produselor	U.M.	Cantitatea	Prețul unitar (fără T.V.A.) - lei -	Valoarea - lei -	Valoarea T.V.A. - lei -
0	1	2	3	4	5 (3x4)	6
<div style="font-size: 4em; opacity: 0.5; transform: rotate(-15deg); pointer-events: none;"> DISTILAT </div>						

Furnizorul și cumpărătorul cunosc prevederile legale privind urmările neînregistrării contractului						
Semnătura și stampila furnizorului	Date privind expediția Numele delegatului Buletinul/cartea de identitate Seria nr. eliberat(ă)..... Mijlocul de transport nr.	Total din care: accize			X	
Semnătura și stampila cumpărătorului	Expedierea s-a efectuat în prezența noastră la data de ora Semnăturile	Semnătura și stampila supraveghetor fiscal	Total de plată (col.5+col.6)			

Sistem unitar de însoțire și numerotare asigurat de Ministerul Finanțelor Publice și C.N. "Înprămeria Națională" S.A.

Tipărit sub supravegherea C.N. "Înprămeria Națională" S.A.

*) Anexa nr. 8 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 9*)
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Furnizor: În calitate de Cod unic de înregistrare: Cod fiscal: Sediul: Județul: Contul: Banca: Autorizația nr. din Cota T.V.A. %	FACTURA FISCALĂ	Cumpărător: În calitate de Cod unic de înregistrare: Cod fiscal: Sediul: Județul: Contul: Banca: Autorizația nr. din			
<table border="1" style="margin: auto;"> <tr> <td>Nr. facturii</td> </tr> <tr> <td>Data (ziua, luna, anul)</td> </tr> <tr> <td>Nr. aviz de însoțire a mărfii (dacă este cazul)</td> </tr> </table>			Nr. facturii	Data (ziua, luna, anul)	Nr. aviz de însoțire a mărfii (dacă este cazul)
Nr. facturii					
Data (ziua, luna, anul)					
Nr. aviz de însoțire a mărfii (dacă este cazul)					

Nr. crt.	Denumirea produselor	U.M.	Cantitatea	Prețul unitar (fără T.V.A.) - lei -	Valoarea - lei -	Valoarea T.V.A. - lei -
0	1	2	3	4	5 (3x4)	6
<div style="font-size: 4em; opacity: 0.3; transform: rotate(-15deg); position: absolute; top: 50%; left: 50%; pointer-events: none;"> BAUTURI ALCOOLICE </div>						

Semnătura și stampila furnizorului	Date privind expediția Numele delegatului Buletinul/carta de identitate Seria nr. eliberat(ă) Mijlocul de transport nr. Expedierea s-a efectuat în prezența noastră la data de ora Semnăturile	Total din care: accize Total de plată (col.5+col.6)
--	--	---	-------------------------	-------------------------	-------------------------

Sistem unitar de înseriere și numerotare asigurat de Ministerul Finanțelor Publice și C.N. "Imprimeria Națională" S.A.

Tipărit sub supravegherea C.N. "Imprimeria Națională" S.A.

*) Anexa nr. 9 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 10^{*)}la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Furnizorul:			Seria			Nr.		IN
Cod unic de înregistrare:			Cumpărătorul:					
Codul fiscal:			Cod unic de înregistrare:					
Sediul:			Codul fiscal:					
Județul:			Sediul:					
Contul:			Județul:					
Banca:			Contul:					
Autorizația nr. din			Banca:					
FACTURA FISCALĂ								
Curs de schimb în vigoare 1 euro = lei			Nr. facturii			Data (ziua, luna, anul)		
Cota T.V.A. %			Nr. aviz însoțire a mărfii					
Nr. crt.	Denumirea produsului	U.M.	Cantitatea	Prețul cu amănuntul declarat (lei/pachet)	Valoarea la preț cu amănuntul (lei)	Prețul de livrare unitar fără TVA (lei)	Valoarea la preț de livrare (lei)	Valoarea T.V.A. (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8
TOTAL VALOARE FACTURATĂ:								
						Total de plată=col. 7+col. 8		
Cantitate totală facturată = număr unități specifice (o unitate specifică = =1000 țigarete)			Total valoare la preț cu amănuntul			Acciza totală: (Acciza specifică + + acciza ad valorem)		
Acciză specifică: (număr unități specifice x euro x curs lei/euro)			Acciza ad valorem					
Semnătura și ștampila furnizorului		Date privind expediția Numele delegatului				Semnătura și ștampila cumpărătorului		
		Buletinul/cartea de identitate seria nr. eliberat(ă).....						
		Mijlocul de transport						
		nr.						
		Expedierea s-a efectuat în prezența noastră la data de ora						
		Semnăturile						

*) Anexa nr. 10 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 11*)
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Furnizor: În calitate de Cod unic de înregistrare: Cod fiscal: Sediul: Județul: Contul: Banca: Autorizația nr. din Cota T.V.A. %	<h2 style="margin: 0;">FACTURA FISCALĂ</h2>	Seria Nr. IN Cumpărător: În calitate de Cod unic de înregistrare: Cod fiscal: Sediul: Județul: Contul: Banca:				
<table border="1" style="margin: auto;"> <tr> <td>Nr. facturii</td> </tr> <tr> <td>Data (ziua, luna, anul)</td> </tr> <tr> <td>Nr. aviz de însoțire a mărfii</td> </tr> <tr> <td style="text-align: center;">(dacă este cazul)</td> </tr> </table>			Nr. facturii	Data (ziua, luna, anul)	Nr. aviz de însoțire a mărfii	(dacă este cazul)
Nr. facturii						
Data (ziua, luna, anul)						
Nr. aviz de însoțire a mărfii						
(dacă este cazul)						

Nr. crt.	Denumirea produselor și destinația acestora	U.M.	Cantitatea	Prețul unitar (fără T.V.A.) - lei -	Valoarea - lei -	Valoarea T.V.A. - lei -
0	1	2	3	4	5 (3x4)	6
<div style="font-size: 4em; opacity: 0.3; transform: rotate(-10deg); font-weight: bold;"> ULEIURI MINERALE </div>						

Semnătura și stampila furnizorului	Date privind expediția Numele delegatului Buletinul/cartea de identitate Seria nr. eliberat(ă)..... Mijlocul de transport nr. Expedierea s-a efectuat în prezența noastră la data de ora Semnăturile	Total din care: accize			X
Semnătura și stampila cumpărătorului		Total de plată (col.5+col.6)			

Sistem unitar de inseriere și numerotare asigurat de Ministerul Finanțelor Publice și C.N. "Împrișmeria Națională" S.A.

Tipărit sub supravegherea C.N. "Împrișmeria Națională" S.A.

*) Anexa nr. 11 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 12*)
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

ROMÂNIA MFP MINISTERUL FINANTELOR PUBLICHE	Notă de comandă pentru documente fiscale speciale	
numărul		din data de

C.U.I.						
Denumire						
Județul					Cod poștal	Sector
Localitatea					Numărul	
Strada					Apartamentul	
Blocul	Scara		Etajul			
Telefon	Fax					

Codul documentului	Cantitatea solicitată	Unitatea de măsură	Preț unitar	Valoare (lei)	T.V.A. (lei)	Valoare totală inclusiv T.V.A. (lei)
0	1	2	3	4	5	6

D.G.F.P. a județului
 Data aprobării comenzii
 Numărul documentelor aprobate
 Modalitatea de plată

.....
 (semnătura și ștampila solicitantului)

.....
 (semnătura și ștampila)

*) Anexa nr. 12 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 13)
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal*

<p>ROMÂNIA MFP MINISTERUL FINANTELOR PUBLICHE</p>	<p>Evidența achiziționării și utilizării documentelor fiscale</p>	în luna <input style="width: 50px; height: 20px;" type="text"/>	anul <input style="width: 50px; height: 20px;" type="text"/>
--	--	---	--

C.U.I.	<input style="width: 100%;" type="text"/>		
Denumire	<input style="width: 100%;" type="text"/>		
Județul	<input style="width: 100%;" type="text"/>		
Localitatea	<input style="width: 60%;" type="text"/>	Cod poștal	<input style="width: 20%;" type="text"/>
Strada	<input style="width: 60%;" type="text"/>	Numărul	<input style="width: 20%;" type="text"/>
Blocul	Scara <input style="width: 20%;" type="text"/>	Etajul	<input style="width: 20%;" type="text"/>
Telefon	Fax <input style="width: 20%;" type="text"/>	Apartamentul	<input style="width: 20%;" type="text"/>
		Sector	<input style="width: 20%;" type="text"/>

		Stoc la începutul lunii	Achiziții în cursul lunii	Total I (col. 1 + col. 2)	Cantitatea utilizată în cursul lunii	Cantitatea anulată în cursul lunii	Total II (col. 4 + col. 5)	Stoc la sfârșitul lunii (col. 3 - col. 6)
0		1	2	3	4	5	6	7
1. Document administrativ de însoțire	Nr. documente							
2. Alcool, alcool sanitar și distilat	Nr. facturi fiscale							
	Nr. avize de însoțire a mărfii							
3. Băuturi alcoolice	Nr. facturi fiscale							
	Nr. avize de însoțire a mărfii							
4. Produse din tutun, țigarete	Nr. facturi fiscale							
5. Uleiuri minerale	Nr. facturi fiscale							
	Nr. avize de însoțire a mărfii							

Verificat de organul fiscal

Certificată de conducerea agentului economic

Semnătura
Data

Semnătura
Data

*) Anexa nr. 13 este reprodusă în facsimil.

1

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscala teritoriala
.....

**CERTIFICAT DE SCUTIRE
DE PLATA ACCIZELOR**

Se certifica prin prezenta cacu sediul in
.....str.....nr.....bl.....sc.....et.....ap.....
tel/fax..... inregistrata la registrul comertului cu nr.....avand
codul unic de inregistrare poate achizitiona de la
*).....in regim de scutire de plata accizelor urmatoarele
produse:

-
-
-

la nivelul unei cantitati medii de determinate pe baza consumului
inregistrat in evidentele contabile aferente anului anterior.

Certificatul este valabil incepand cu data de

Conducatorul autoritatii fiscale,

*) se va inscrie numele si adresa antrepozitului fiscal expeditor

— față —

Utilizat ca document administrativ de insotire

2

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscala teritoriala

.....

**CERTIFICAT DE SCUTIRE
DE PLATA ACCIZELOR**

Se certifica prin prezenta cacu sediul in
.....str.....nr.....bl.....sc.....et.....ap.....
tel/fax..... inregistrata la registrul comertului cu nr.....avand
codul unic de inregistrare poate achizitiona de la
*)..... in regim de scutire de plata accizelor urmatoarele
produse:

-
-
-

la nivelul unei cantitati medii de determinate pe baza consumului
inregistrat in evidentele contabile aferente anului anterior.

Certificatul este valabil incepand cu data de

Conducatorul autoritatii fiscale,

*) se va inscrie numele si adresa antrepozitului fiscal expeditor

3

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscala teritoriala
.....

**CERTIFICAT DE SCUTIRE
DE PLATA ACCIZELOR**

Se certifica prin prezenta cacu sediul in
.....str.....nr.....bl.....sc.....et.....ap.....
tel/fax..... inregistrata la registrul comertului cu nr.....avand
codul unic de inregistrare poate achizitiona de la
*)in regim de scutire de plata accizelor urmatoarele
produse:

-
-
-

la nivelul unei cantitati medii de determinate pe baza consumului
inregistrat in evidentele contabile aferente anului anterior.

Certificatul este valabil incepand cu data de

Conducatorul autoritatii fiscale,

*) se va inscrie numele si adresa antrepozitului fiscal expeditor

1

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscala teritoriala
.....

AUTORIZATIE DE UTILIZATOR FINAL
NR. / (ZZ)/(LL)/(AA)

..... cu sediul in
str. nr..... bl..... sc.... et.... ap..... tel/fax,
inregistrata la registrul comertului cu nr. avand codul unic de inregistrare
..... se autorizeaza ca utilizator final de produse accizabile.

Aceasta autorizatie permite achizitionarea de la*)
in regim de scutire de la plata accizelor, a urmatoarelor produse**):

-
-
-

Autorizatia este valabila incepand cu data de

Conducatorul autoritatii fiscale,

*) se va inscrie numele si adresa antrepozitului fiscal expeditor

**) se va mentiona denumirea si cantitatea maxima de produs accizabil ce urmeaza a fi achizitionat la nivelul unui an

— față —

Utilizat ca document administrativ de insotire

2

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**Autoritatea fiscala teritoriala**
.....**AUTORIZATIE DE UTILIZATOR FINAL****NR. / (ZZ)/(LL)/(AA)**

..... cu sediul in
 str. nr..... bl..... sc.... et.... ap..... tel/fax,
 inregistrata la registrul comertului cu nr. avand codul unic de inregistrare
 se autorizeaza ca utilizator final de produse accizabile.

Aceasta autorizatie permite achizitionarea de la*)
 in regim de scutire de la plata accizelor, a urmatoarelor produse**):

-
 -
 -

Autorizatia este valabila incepand cu data de

Conducatorul autoritatii fiscale,

*) se va inscrie numele si adresa antrepozitului fiscal expeditor

***) se va mentiona denumirea si cantitatea maxima de produs accizabil ce urmeaza a fi achizitionat la nivelul unui an

3

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Autoritatea fiscala teritoriala

.....

AUTORIZATIE DE UTILIZATOR FINAL
NR. / (ZZ)/(LL)/(AA)

..... cu sediul in
 str. nr..... bl..... sc.... et.... ap..... tel/fax,
 inregistrata la registrul comertului cu nr. avand codul unic de inregistrare
 se autorizeaza ca utilizator final de produse accizabile.

Aceasta autorizatie permite achizitionarea de la*)
 in regim de scutire de la plata accizelor, a urmatoarelor produse**):

.....

Autorizatia este valabila incepand cu data de

Conducatorul autoritatii fiscale,

*) se va inscrie numele si adresa antrepozitului fiscal expeditor

***) se va mentiona denumirea si cantitatea maxima de produs accizabil ce urmeaza a fi achizitionat la nivelul unui an

MACHETELE
timbrelor si banderolelor

a) Timbre pentru marcarea tigaretelor si produselor din tutun

- 45 mm -

- 22 mm -

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare si alcoolului etilic

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., peste sau egale cu 500 ml:

- aplicare in forma de "U"

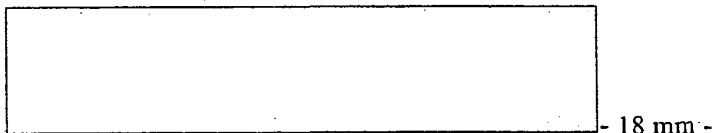
- 160 mm -

- 18 mm -

- aplicare in forma de "L"

- 80 mm -

- 18 mm -

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub 500 ml:

- aplicare in forma de "U"

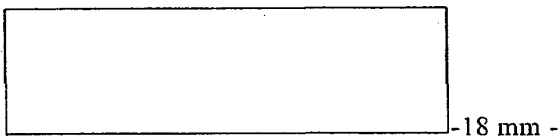
- 120 mm -

- 18 mm -

- aplicare in forma de "L"

- 60 mm -

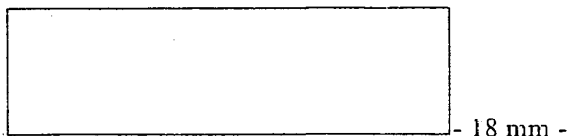

- 18 mm -

- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub sau egale cu 50 ml:

- aplicare in forma de "U"

- 60 mm -

- 18 mm -

- aplicare in forma de "L"

- 40 mm -

- 18 mm -

*) Anexa nr. 16 este reprodusă în facsimil.

Nr..... din.....

CERERE
privind acordarea autorizatiei de importator

Societatea importatoare, cu
sediul social instr.....nr.....,
inregistrat in registrul comertului la nr. din data de, codul
unic de inregistrare telefon,
fax....., e-mail, reprezentata
prin....., domiciliat in,
str.....nr., bl....., sc. ..., et. ..., ap. ..., sectorul.....,
judetul....., posesorul buletinului/cartii de identitate
seria.....nr.....,eliberat/a de....., avand functia de
....., pe baza pieselor anexate la dosar, solicit eliberarea
autorizatiei de importator pentru urmatoarele produse:

1.
2.
3.

Data.....

Semnatura si stampila

.....

NOTA DE COMANDA Nr.....
pentru timbre, banderole si etichete din.....
(ziua) (luna) (anul)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru productie/importatorului autorizat

.....

Codul unic de inregistrare.....

Codul de marcare.....

Sediul:

localitatea.....str.....nr.....sectorul.....

judetul.....codul postal.....telefon/fax

Tipul marcajului	Cantitatea	U.M.	Pretul unitar	T.V.A.	Valoarea totala

Semnatura si stampila solicitantului

.....

Data aprobarii comenzii.....

Numarul marcajelor aprobate.....

Modalitatea de plata.....

*) Anexa nr. 18 este reprodusă în facsimil.

EVIDENTA
achizitionarii, utilizarii si returnarii marcajelor
in luna anul

Denumirea antrepozitarului/importatorului autorizat

.....
Data

Sediul:

localitatea.....str.....nr.....sectorul.....
.judetul..... codul unic de inregistrare codul de
marcare

Nr. crt.		Numarul de timbre	Numarul de banderole	Numarul de etichete
1	Stoc la inceputul lunii			
2	Cumparari in cursul lunii			
3	TOTAL (rd.1+rd.2)			
4	Marcaje utilizate pentru produsele din productia interna			
5	Marcaje expediate producatorilor din strainatate			
6	Marcaje deteriorate			
7	TOTAL MARCAJE UTILIZATE (rd.4+rd.5+rd.6)			
8	Stoc la sfarsitul lunii (rd.3 - rd.7)			

*Certificata de conducerea
antrepozitarului/importatorului autorizat*

Data

Semnatura

Organul fiscal
Semnatura

Verificat de

Data

EVIDENTA
marcajelor deteriorate si a celor distruse
in luna anul

Numarul autorizatiei de antrepozit/importator.....

Codul de marcare.....

Denumirea antrepozitarului/importatorului autorizat

Sediul:

localitatea.....str.....nr.....sectorul.....

judetul.....codul unic de inregistrare

Nr. crt.	Cauzele deteriorarii	Numarul de timbre	Numarul de banderole	Numarul de etichete
TOTAL	X			

*Certificata de conducerea
antrepozitarului/importatorului autorizat*

Data

Semnatura

Organul fiscal

Semnatura

Verificat de

Data

Denumirea antrepozitarului/importatorului autorizat

Data întocmirii

MARCAJE DETERIORATE

	Loc pentru lipire	

Numele și prenumele persoanei care le-a utilizat

.....

Semnatura șefului de secție

.....

Semnatura

TITLUL VIII

Măsurile speciale privind supravegherea producției, importului și circulației unor produse accizabile

Codul fiscal:

CAPITOLUL I

Sistemul de supraveghere a producției de alcool etilic

Sfera de aplicare

Art. 222. — Sistemul de supraveghere se aplică tuturor antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool etilic nedenaturat și distilate.

Norme metodologice:

1. Sistemul de supraveghere se aplică tuturor antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool etilic nedenaturat și de distilate, utilizate ca materii prime.

Codul fiscal:

CAPITOLUL II

Sistemul de supraveghere a circulației alcoolului etilic și a distilatelor în vrac din producția internă sau din import

Condiții de livrare

Art. 232 [...]

(5) Comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic și a distilatelor cu concentrația alcoolică

sub 96,0% în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.

Norme metodologice:

2. În noțiunea de „distilate“, în accepțiunea acestei prevederi, intră numai distilatele din cereale.

Codul fiscal:

CAPITOLUL IV

Sistemul de supraveghere a importurilor de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase, în vrac

Procedura de supraveghere

Art. 236 [...]

(9) Operațiunea de prelevare se încheie prin întocmirea unui proces-verbal de prelevare, conform modelului prezentat în norme. [...]

(15) Cantitățile de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac, provenite din import, vor fi sigilate de către organul vamal de frontieră și în situația în care marfa este tranzitată către o vamă de interior în vederea efectuării operațiunii vamale de import. Marfa astfel sigilată, împreună cu documentul de însoțire a mărfii, eliberat de autoritatea vamală de frontieră, în care se menționează cantitatea de alcool, de distilate sau de băuturi spirtoase importată, în modul și sub forma prevăzută în norme, are liber de circulație până la punctul vamal unde are loc operațiunea vamală de import și prelevarea de probe, potrivit alin. (2). [...]

*) Anexa nr. 21 este reprodusă în facsimil.

(18) Importatorul are obligația să evidențieze într-un registru special, conform modelului prezentat în norme, vizat de reprezentantul organului fiscal teritorial în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea, toate cantitățile de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac — în litri și în grade — pe tipuri de produs și pe destinații ale acestora.

Norme metodologice:

3. (1) Modelul procesului-verbal de prelevare a unor probe de alcool, distilate și băuturi spirtoase, în vrac, este redat în anexa nr. 1.

(2) Modelul documentului de liberă circulație a alcoolului, distilatelor și băuturilor spirtoase, în vrac, provenite din import, este cel prezentat în anexa nr. 2.

(3) Toate cantitățile de alcool, distilate și băuturi spirtoase, în vrac, provenite din import, vor fi evidențiate într-un registru special, în conformitate cu modelul din anexa nr. 3.

Codul fiscal:

CAPITOLUL V

Dispoziții comune de supraveghere aplicate producției și importului de alcool, distilate și băuturi spirtoase

Situații privind modul de valorificare

Art. 237. — (1) Lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizați pentru producție și importatorii de alcool și de distilate vor depune la organele fiscale teritoriale o situație conținând informații privind modul de valorificare a acestor produse prin vânzare sau prelucrare, și anume: destinația, denumirea și adresa beneficiarului, numărul și data facturii, cantitățile, prețul unitar și valoarea totală, din care, după caz, valoarea accizei, conform modelului prezentat în norme. [...]

(2) Lunar, până în ultima zi a lunii, pentru luna precedentă, organele fiscale teritoriale vor transmite Ministerului Finanțelor Publice — Direcția generală a tehnologiei informației situația centralizatoare pentru fiecare județ privind modul de valorificare a alcoolului și a distilatelor, conform modelului prezentat în norme.

Norme metodologice:

4. (1) Situația privind modul de valorificare a alcoolului și a distilatelor va fi întocmită de către antrepozitarii autorizați și importatorii de astfel de produse, conform modelului prezentat în anexa nr. 4.

(2) Organele fiscale teritoriale vor întocmi lunar situația centralizatoare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.

5. Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VI

Măsuri speciale privind producția, importul și circulația uleiurilor minerale

Restricții

Art. 239. — Se interzice orice operațiune comercială cu uleiuri minerale care nu provin din antrepozite fiscale de producție.

Norme metodologice:

6. (1) Sunt permise numai operațiunile comerciale cu uleiuri minerale a căror proveniență pe tot circuitul economic poate fi dovedită ca fiind de la un antrepozitar autorizat pentru producție sau importator.

(2) Toate reziduurile de uleiuri minerale rezultate din exploatare — scurgeri, spălări, curățări, decantări, contaminări —, în alte locații decât antrepozitele fiscale de producție, pot fi vândute numai în vederea prelucrării către un antrepozit fiscal de producție. Vânzarea către antrepozitul fiscal de producție poate avea loc numai pe bază de factură vizată de reprezentantul fiscal în raza căruia își desfășoară activitatea.

(3) Pentru importatorii de uleiuri minerale, autorizarea potrivit titlului VII intervine atunci când aceștia dețin antrepozite fiscale de producție.

Codul fiscal:

Condiții de comercializare

Art. 240. — (1) Uleiurile minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea țițeiului sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85°C, se vor comercializa direct către utilizatorii finali, care folosesc aceste produse în scop industrial. În caz contrar, antrepozitarul autorizat va vira la bugetul de stat accizele aferente, calculate la nivelul accizelor datorate pentru benzinele cu plumb. În categoria utilizatorilor finali nu sunt incluși comercianții în sistem angro.

(2) Se interzice comercializarea, prin pompele stațiilor de distribuție, a altor uleiuri minerale decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor și motorinelor auto, care corespund standardelor naționale de calitate.

Norme metodologice:

7. (1) Utilizatorii finali care achiziționează uleiuri minerale neaccizabile în baza autorizației de utilizator final și care ulterior schimbă destinația inițială a produselor devin plătitori de accize calculate la nivelul accizelor aferente benzinei cu plumb.

(2) Petrolul lampant folosit drept combustibil pentru încălzit de către persoanele fizice poate fi achiziționat din stațiile de distribuție dacă acestea sunt dotate cu pompe distincte pentru petrol lampant. În această situație, nu este necesară deținerea autorizației de utilizator final.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VIII

Sanctiuni

Infrațiuni

Art. 245. — (1) Constituie infrațiuni următoarele fapte săvârșite de administratorul, directorul sau reprezentantul legal al antrepozitarului autorizat sau al societății: [...]

b) achiziționarea de alcool etilic și de distilate de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau importatorii autorizați de astfel de produse, potrivit titlului VII; [...]

d) achiziționarea de uleiuri minerale rezultate din prelucrarea țițeiului sau a altor materii prime, de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau importatori autorizați potrivit titlului VII.

Norme metodologice:

8. Intră sub incidența acestor prevederi alcoolul etilic, distilatele și uleiurile minerale utilizate ca materie primă pentru obținerea altor produse.

ANEXA Nr. 1)
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal*

PROCES-VERBAL DE PRELEVARE

Nr...../.....

Incheiat astazi,, la sediul, data la care s-a procedat, in baza comenzii (nr. si emitent)....., la prelevarea a trei esantioane dein greutate neta totala de (sau volum net total) kg (l) din lotul cu factura nr.

Cele trei esantioane au urmatoarea destinatie:

- a) un esantion este destinat laboratorului, in scopul eliberarii certificatului de expertiza;
- b) un esantion este destinat antrepozitarului autorizat/importatorului si se va transmite cu proces-verbal;
- c) un esantion este destinat biroului vamal la care se efectueaza vamuirea.

Esantioanele au fost prelevate conform normativelor in vigoare in Romania, si anume:.....

Esantioanele au fost ambalate, etichetate si sigilate cu sigiliul (sigiliile) nr.

Prezentul proces-verbal a fost incheiat in 4 exemplare, cate unul pentru fiecare parte semnatară .

Partea semnatară	Numele si prenumele	Delegatia sau imputernicirea	Semnatura
Reprezentantul antrepozitarului autorizat/importatorului			
Imputernicitul laboratorului agreat			
Autoritatea vamala			
Delegatul Oficiului pentru Protectia Consumatorului			

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

**Autoritatea Nationala a Vamilor
Biroul vamal**

DOCUMENT

de libera circulatie a alcoolului, distilatelor si a bauturilor spirtoase, in vrac, provenite din import

**Denumirea antrepozitarului autorizat/
importatorului.....**

Codul unic de inregistrare.....

Adresa

Data intrarii in vama

Furnizorul extern si tara de provenienta

Numarul si data facturii externe

**Denumirea produselor si concentratia alcoolica exprimata in procente de
volum**

Cantitate importata

Destinatia

Conducerea biroului vamal,
.....

Data

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului.....
Codul unic de inregistrare.....
Sediul

REGISTRU
privind situatia importurilor de alcool, de distilate
si de bauturi spirtoase in vrac si destinatiile acestora

Nr. crt.	Importuri realizate					Modul de valorificare Cantitatile utilizate in productia proprie (litri alcool pur) 6
	D.V.I. (numar si data)	Tipul produsului	Cantitatea (litri alcool pur)	Valoarea accizelor (lei)	Documentul de plata a accizelor	
0	1	2	3	4	5	6

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului.....
Codul unic de inregistrare.....
Sediul

SITUATIA
privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor
in lunaanul

Factura/Aviz numar	data	Cantitate - litri alcool pur -			Denumirea beneficiarului	Codul unic de inregistrare al beneficiarului	Autorizatia de antrepozit fiscal		Cantitati livrate/prelu- crate - litri alcool pur -	Pretul unitar -lei/UM-	Valoarea - lei -	Acciza - lei -
		prelucrata	vanduta in regim suspensiv	vanduta in afara regimului suspensiv			numar	data				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL	x				x	x	x	x		x		

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

*) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

Autoritatea fiscală teritorială

SITUATIE CENTRALIZATOARE
privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor
in luna anul

Nr.crt.	Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului	Cantitatea - litri alcool pur -				Valoarea - lei -	Acciza - lei -
		realizata	prelucrata	vanduta in regim suspensiv	vanduta in afara regimului suspensiv		
0	1	2	3	4	5	6	7
	TOTAL						

Conducatorul autoritatii fiscale teritoriale,
.....

Data

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

Codul fiscal**TITLUL IX****Impozite și taxe locale****CAPITOLUL I****Dispoziții generale****Definiții**

Art. 247. — În înțelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) rangul unei localități — rangul atribuit unei localități conform legii;

b) zone din cadrul localității — zone stabilite de consiliul local, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, conform documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, registrelor agricole, evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidențe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului.

Norme metodologice:

1. Pentru identificarea localităților și încadrarea acestora pe ranguri de localități se au în vedere, cumulativ, prevederile:

a) Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 2/1968*;

b) Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național — Secțiunea a IV-a — Rețeaua de localități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 351/2001*.

2. Ierarhizarea funcțională a localităților urbane și rurale, potrivit prevederilor Legii nr. 351/2001, este următoarea:

a) rangul 0 — Capitala României, municipiu de importanță europeană;

b) rangul I — municipii de importanță națională, cu influență potențială la nivel european;

c) rangul II — municipii de importanță interjudețeană, județeană sau cu rol de echilibru în rețeaua de localități;

d) rangul III — orașe;

e) rangul IV — sate reședință de comune;

f) rangul V — sate componente ale comunelor și sate aparținând municipiilor și orașelor.

3. În aplicarea prezentului titlu, localităților componente ale orașelor și municipiilor li se atribuie aceleași ranguri cu cele ale orașelor și ale municipiilor în al căror teritoriu administrativ se află, potrivit prevederilor Legii nr. 2/1968.

4. (1) Delimitarea zonelor și stabilirea numărului acestora, atât în intravilanul, cât și în extravilanul localităților, se stabilesc prin hotărârile adoptate de către consiliile locale potrivit art. 247 lit. b) din Codul fiscal, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, pe baza documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, a registrelor agricole, a evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau a oricăror alte evidențe agricole sau cadastrale.

(2) Numărul zonelor din intravilanul localităților poate fi egal sau diferit de numărul zonelor din extravilanul localităților.

5. Identificarea zonelor atât în intravilanul, cât și în extravilanul localităților se face prin literele: A, B, C și D.

6. (1) În cazul în care la nivelul unității administrativ-teritoriale se impun modificări ale delimitării zonelor, consiliile locale pot adopta hotărâri în acest sens numai în cursul lunii mai pentru anul fiscal următor. Neadoptarea de modificări ale delimitării zonelor în cursul lunii mai corespunde opțiunii consiliilor locale respective de menținere a delimitării existente a zonelor pentru anul fiscal următor.

(2) Dacă în cursul anului fiscal se modifică rangul localităților ori limitele intravilanului/extravilanului, după caz, impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, precum și impozitul pe teren, atât în cazul persoanelor fizice, cât și al celor juridice, se modifică potrivit noii ierarhizări a localității sau noii delimitări a intravilanului/extravilanului, după caz, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), impozitul pe clădiri și impozitul pe teren datorate se determină, din oficiu, de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, fără a se mai depune o nouă declarație fiscală, după ce în prealabil le-a fost adusă la cunoștință contribuabililor modificarea rangului localității sau a limitelor intravilanului/extravilanului, după caz.

7. În cazul municipiului București, atribuțiile prevăzute la pct. 4—6 alin. (1) se îndeplinesc de către Consiliul General al Municipiului București.

8. Pentru asigurarea unei stabilități în ceea ce privește delimitarea zonelor, se recomandă ca aceasta să aibă caracter multianual.

9. (1) În cazul în care numărul de zone din intravilan este același cu numărul de zone din extravilan, se utilizează următoarea corespondență:

a) zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan;

b) zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan;

c) zona C din intravilan are corespondent zona C din extravilan;

d) zona D din intravilan are corespondent zona D din extravilan.

(2) La unitățile administrativ-teritoriale în cazul cărora elementele specifice permit delimitarea a mai puțin de 4 zone, consiliile locale pot face aceasta, numai după cum urmează:

a) în cazul în care delimitează 3 zone, acestea sunt: zona A, zona B și zona C;

b) în cazul în care delimitează 2 zone, acestea sunt: zona A și zona B;

c) în cazul în care delimitează o singură zonă, aceasta este zona A.

(3) În cazurile în care numărul de zone din intravilan este diferit de numărul de zone din extravilan, corespondența dintre zone se face după cum urmează:

a) în intravilan se delimitează doar zona A, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C și D; pentru acest caz, oricare zonă din extravilan are corespondent numai zona A din intravilan;

b) în intravilan se delimitează zonele: A și B, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C și D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, iar oricare dintre zonele: B, C și D din extravilan au corespondent numai zona B din intravilan;

c) în intravilan se delimitează zonele: A, B și C, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C și D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, zona B din extravilan are corespondent zona B din intravilan, iar oricare dintre zonele C și D din extravilan au corespondent numai zona C din intravilan;

d) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C și D, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B și C; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan, iar oricare dintre zonele C și D din intravilan au corespondent numai zona C din extravilan;

e) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C și D, iar în extravilan se delimitează zonele A și B; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, iar oricare dintre zonele B, C și D din intravilan au corespondent numai zona B din extravilan;

f) în intravilan se delimitează zonele A, B, C și D, iar în extravilan se delimitează doar zona A; pentru acest caz, oricare dintre zonele din intravilan au corespondent numai zona A din extravilan.

(4) Pentru aplicarea prevederilor art. 258 alin. (4) din Codul fiscal, zonele identificate prin cifre romane au următoarele echivalențe: zona I ≡ zona A, zona II ≡ zona B, zona III ≡ zona C și zona IV ≡ zona D. Aceste echivalențe se utilizează și pentru zonele din extravilanul localităților stabilite în anul 2003 pentru anul 2004.

(5) Prevederile alin. (3) sunt sistematizate în formă tabelară*), după cum urmează:

	INTRAVILAN		Correspondența zonelor în cazul în care nr. zonelor din intravilan este diferit de nr. zonelor din extravilan	EXTRAVILAN			INTRAVILAN		Correspondența zonelor în cazul în care nr. zonelor din intravilan este diferit de nr. zonelor din extravilan	EXTRAVILAN	
	OPȚIUNEA	ZONA		ZONA	OPȚIUNEA		OPȚIUNEA	ZONA		OPȚIUNEA	
lit.a)	X	A	←←←←←	A	X	lit.d)	X	A	→→→→→	A	X
		B		B	X		X	B		X	
		C		C	X		X	C		X	
		D		D	X		X	D			
lit.b)	X	A	←←←←←	A	X	lit.e)	X	A	→→→→→	A	X
	X	B		B	X		X	B		X	
		C		C	X		X	C			
		D		D	X		X	D			
lit.c)	X	A	←←←←←	A	X	lit.f)	X	A	→→→→→	A	X
	X	B		B	X		X	B			
	X	C		C	X		X	C			
		D		D	X		X	D			

10. Dicționarul cuprinzând semnificația unor termeni și noțiuni utilizate în activitatea de stabilire, control și colectare a impozitelor și taxelor va fi aprobat prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor.

Codul fiscal

Impozite și taxe locale

Art. 248. — Impozitele și taxele locale sunt după cum urmează:

- a) impozitul pe clădiri;
- b) impozitul pe teren;
- c) taxa asupra mijloacelor de transport;
- d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;

e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;

f) impozitul pe spectacole;

g) taxa hotelieră;

h) taxe speciale;

i) alte taxe locale.

Norme metodologice:

11. (1) Constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București sau județelor, după caz, următoarele resurse financiare:

A. impozitele și taxele locale, instituite prin prezentul titlu, respectiv:

- a) impozitul pe clădiri;
- b) impozitul pe teren;

*) Forma tabelară este reprodusă în facsimil.

- c) taxa asupra mijloacelor de transport;
- d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;
- e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;
- f) impozitul pe spectacole;
- g) taxa hotelieră;
- h) taxele speciale;
- i) alte taxe locale;

B. amenzile și penalitățile aferente impozitelor și taxelor locale prevăzute la lit. A;

C. dobânzile pentru plata cu întârziere a impozitelor și taxelor locale prevăzute la lit. A;

D. taxele instituite prin:

a) Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 146/1997*;

b) Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 7 august 2002, denumită în continuare *Ordonanța Guvernului nr. 12/1998*;

c) Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 117/1999*.

(2) Comuna, orașul, municipiul, sectorul municipiului București și județul sunt titulare ale codului de înregistrare fiscală, precum și ale conturilor deschise la unitățile teritoriale de trezorerie și contabilitate publică, prin reprezentantul legal al acestora, în calitate de ordonator principal de credite.

(3) Tabloul cuprinzând valorile impozabile, impozitele și taxele locale, alte taxe asimilate acestora, precum și amenzile care se indexează/ajustează/actualizează anual prin hotărâre a Guvernului reprezintă anexă la prezentele norme metodologice, având în structura sa:

a) valorile impozabile prevăzute la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal;

b) impozitele și taxele locale, inclusiv taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b)—d) din Codul fiscal, care constau într-o anumită sumă în lei;

c) amenzile prevăzute la art. 294 alin. (3) și (4) din Codul fiscal.

12. (1) Persoanele fizice și persoanele juridice prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, precum și de prezentele norme metodologice, în calitatea lor de contribuabil, au obligația să contribuie prin impozitele și taxele locale stabilite de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului București sau de consiliile județene, după caz, între limitele și în condițiile legii, la cheltuielile publice locale.

(2) Contribuabilii, persoane fizice, care desfășoară activități economice pe baza liberei inițiative, precum și cei care exercită în mod autonom sau prin asociere orice profesie liberă sunt:

a) persoanele fizice care exercită activități independente în mod autonom sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea realizării de activități, cum sunt: asociațiile familiale, asociațiile agricole sau altele asemenea și care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului — persoană juridică;

b) persoanele fizice care exercită orice profesii, cum sunt cele: medicale, de avocatură, notariale, de expertiză contabilă, de expertiză tehnică, de consultanță fiscală, de contabil autorizat, de consultant de plasament în valori imobiliare, de arhitectură, de executare judecătorească, cele autorizate să execute lucrări de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei sau alte profesii asemănătoare desfășurate în mod autonom, în condițiile

legii, și care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului — persoană juridică.

(3) În categoria comercianților, contribuabili — persoane juridice, se cuprind: regiile autonome, societățile și companiile naționale, societățile bancare și orice alte societăți comerciale care se organizează și își desfășoară activitatea în oricare dintre domeniile specifice producției, prestărilor de servicii, desfacerii produselor sau altor activități economice, cooperativele meșteșugărești, cooperativele de consum, cooperativele de credit sau orice alte entități — persoane juridice care fac fapte de comerț, astfel cum sunt definite de Codul comercial.

(4) În categoria unităților economice ale persoanelor juridice de drept public, ale organizațiilor politice, sindicale, profesionale, patronale și cooperatiste, instituțiilor publice, asociațiilor, fundațiilor, federațiilor, cultelor religioase și altora asemenea se cuprind numai acele unități aparținând acestor persoane juridice care desfășoară activități în oricare dintre domeniile prevăzute la alin. (3).

(5) Comunicarea datelor din evidența populației ce privesc starea civilă, domiciliul sau reședința persoanelor fizice, precum și actualizarea acestor date în sistem informatic se asigură de către structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Generale de Evidență Informatizată a Persoanei, la cererea autorităților administrației publice locale, fără plată.

13. Resursele financiare prevăzute la pct. 11 alin. (1) sunt întrebuințate în întregime de către autoritățile administrației publice locale pentru executarea atribuțiilor și responsabilităților acestora, în condițiile legii.

14. (1) La stabilirea impozitelor și taxelor locale se va avea în vedere respectarea următoarelor principii:

a) *principiul transparenței* — autoritățile administrației publice locale au obligația să își desfășoare activitatea într-o manieră deschisă față de public;

b) *principiul aplicării unitare* — autoritățile administrației publice locale asigură organizarea executării și executarea în concret, în mod unitar, a prevederilor titlului IX din Codul fiscal și ale prezentelor norme metodologice, fiindu-le interzisă instituirea altor impozite sau taxe locale în afara celor prevăzute de titlul IX din Codul fiscal; taxele speciale, instituite pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, se încasează numai de la acestea, potrivit regulamentului aprobat de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului București sau de consiliile județene, după caz, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale;

c) *principiul autonomiei locale* — consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București și consiliile județene stabilesc impozitele și taxele locale între limitele și în condițiile titlului IX din Codul fiscal și ale prezentelor norme metodologice; acest principiu corespunde Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificată prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997.

(2) Potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) din Codul fiscal, dispozițiile referitoare la impozitele și taxele locale prevală asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile titlului IX din Codul fiscal.

15. (1) Impozitele și taxele locale anuale se calculează prin rotunjire, în sensul că fracțiunile sub 500 lei inclusiv se neglijează, iar cea ce depășește 500 lei se întregeste la 1.000 lei, prin adaos.

(2) Pentru orice calcule intermediare privind impozitele și taxele locale, altele decât cele prevăzute la alin. (1), rotunjirea se face la leu, în sensul că orice fracțiune din acesta se întregeste la un leu, prin adaos.

(3) Prin sintagma *calcule intermediare privind impozitele și taxele locale* prevăzută la alin. (2) se înțelege:

- a) calculul pentru perioade mai mici de un an;
- b) calculul bonificației prevăzute la art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) și art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;
- c) determinarea nivelurilor/valorilor ca efect al aplicării unor coeficienți de corecție sau cote de impozitare;
- d) determinarea ratelor pe termene de plată;
- e) determinarea nivelurilor impozitelor și taxelor locale care constau într-o anumită sumă în lei, ca efect al majorării anuale prevăzute la art. 287 din Codul fiscal;
- f) orice alte calcule neprevăzute la lit. a)–e) și care nu privesc cuantumul impozitelor și taxelor locale determinate pentru un an fiscal.

(4) Ori de câte ori, din acte, din măsurători sau din calcule, după caz, suprafața pentru determinarea impozitelor și taxelor locale are o mărime exprimată în fracțiuni de m², aceasta nu se rotunjește.

(5) Pentru calculul termenelor se au în vedere prevederile art. 101 din Codul de procedură civilă, respectiv:

- a) termenele se înțeleg pe zile libere, neîntrând în calcul nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul;
- b) termenele stabilite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare;
- c) termenul care începe la data de 29, 30 sau 31 a lunii și se sfârșește într-o lună care nu are o asemenea zi se va considera împlinit în cea din urmă zi a lunii;
- d) termenele stabilite pe ani se sfârșesc în ziua anului corespunzător zilei de plecare;
- e) termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelunge până la sfârșitul primei zile de lucru următoare; nu se consideră zile de lucru cele care corespund repausului săptămânal.

(6) Potrivit prevederilor alin. (5), în cazul în care termenul de plată a oricăror impozite și taxe locale expiră într-o zi de sărbătoare legală, de repaus săptămânal sau când serviciul este suspendat, în condițiile legii, plata se consideră în termen dacă este efectuată până la sfârșitul primei zile de lucru următoare. Data în funcție de care se acordă bonificația pentru plata cu anticipație reprezintă termen de plată.

Codul fiscal

CAPITOLUL II Impozitul pe clădiri

Reguli generale

Art. 249. — (1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), numit în continuare impozit pe clădiri, se datorează către bugetul local al unității administrativ-teritoriale în care este amplasată clădirea.

(3) În cazul unei clădiri, aflată în administrarea sau în folosința, după caz, a altei persoane și pentru care se datorează chirie în baza unui contract de închiriere, impozitul pe clădiri se datorează de către proprietar.

(4) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa.

În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

(5) În înțelesul prezentului titlu, clădire este orice construcție care servește la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalații și de altele asemenea.

Norme metodologice:

16. Impozitul pe clădiri se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este situată clădirea.

17. Persoanele fizice și persoanele juridice, pentru clădirile de orice fel pe care le dețin în proprietate, indiferent unde sunt situate acestea în România, datorează impozit pe clădiri, cu următoarele excepții:

- a) contribuabilii sunt scutiți de la această obligație;
- b) pentru clădirile pe care le dețin în proprietate nu se datorează acest impozit.

18. (1) Identificarea proprietăților atât în cazul clădirilor, cât și în cel al terenurilor cu sau fără construcții, situate în intravilanul localităților rurale și urbane, precum și identificarea domiciliului fiscal al contribuabililor se fac potrivit Codului de procedură fiscală aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003.

(2) Fiecare proprietate situată în intravilanul localităților se identifică prin adresa acesteia, individualizată prin denumirea proprie a străzii și a numărului de ordine atribuit după cum urmează:

- a) pe partea stângă a străzii se începe cu numărul 1 și se continuă cu numerele impare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii;
- b) pe partea dreaptă a străzii se începe cu numărul 2 și se continuă cu numerele pare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii.

(3) În cazul blocurilor de locuințe, precum și în cel al clădirilor alipite situate în cadrul aceleiași curți — lot de teren, care au un sistem constructiv și arhitectonic unitar și în care sunt amplasate mai multe apartamente, adresa domiciliului fiscal.

(4) Sunt considerate clădiri distincte, având elemente proprii de identificare a adresei potrivit alin. (1)–(3), după cum urmează:

- a) clădirile distanțate spațial de celelalte clădiri amplasate în aceeași curte — lot de teren, precum și clădirile legate între ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;
- b) clădirile alipite, situate pe loturi alăturate, care au sisteme constructive și arhitectonice diferite — fațade și materiale de construcție pentru pereții exteriori, intrări separate din stradă, curte sau grădină — și nu au legături interioare.

(5) Adresa domiciliului fiscal al oricărui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se înscrie în registrul agricol, în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, precum și în orice alte evidențe specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(6) La elaborarea și aprobarea nomenclurii stradale se au în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 30 august 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 48/2003.

(7) Fiecare proprietate situată în extravilanul localităților, atât în cazul clădirilor, cât și în cel al terenurilor cu sau fără construcții, se identifică prin numărul de parcelă, acolo unde aceasta este posibil, sau prin denumirea punctului,

potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este înregistrată în registrul agricol.

19. În cazul în care clădirea este administrată sau folosită de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate și pentru care locatarul sau concesionarul datorează chirie ori redevență în baza unui contract de închiriere, locațiune sau concesiune, după caz, impozitul pe clădiri se datorează de către proprietar, potrivit titlului IX din Codul fiscal.

20. Pentru aplicarea prevederilor art. 249 alin. (4) din Codul fiscal se identifică următoarele situații:

a) clădire aflată în proprietate comună, dar fiecare dintre contribuabili au determinate cotele-părți din clădire, caz în care impozitul pe clădiri se datorează de fiecare contribuabil proporțional cu partea din clădire corespunzătoare cotelor-părți respective;

b) clădire aflată în proprietate comună, dar fără să aibă stabilite cotele-părți din clădire pe fiecare contribuabil, caz în care impozitul pe clădiri se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceștia datorând în mod egal partea din impozit rezultată în urma împărțirii.

Codul fiscal

Scutiri

Art. 250. — (1) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru:

1. clădirile instituțiilor publice și clădirile care fac parte din domeniul public și privat al unei unități administrativ-teritoriale, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

2. clădirile care, potrivit legislației în vigoare, sunt considerate monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee sau case memoriale, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

3. clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, aparținând cultelor religioase recunoscute de lege și părțile lor componente locale, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

4. clădirile instituțiilor de învățământ preuniversitar sau universitar, autorizate provizoriu sau acreditate, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

5. clădirile unităților sanitare de interes național care nu au trecut în patrimoniul autorităților locale;

6. clădirile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, cu excepția incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

7. clădirile aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, atribuite conform legii;

8. construcțiile și amenajările funerare din cimitire, crematorii;

9. clădirile sau construcțiile din parcurile industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;

10. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;

11. oricare dintre următoarele construcții speciale:

a) sonde de țitel, gaze, sare;

b) platforme de foraj marin;

c) orice centrală hidroelectrică, centrală termoelectrică, centrală nucleoelectrică, stație de transformare și de conexiuni, clădire și construcție specială anexă a acesteia, post de transformare, rețea aeriană de transport și distribuție a energiei electrice și stâlpii aferenți acesteia, cablu subteran de transport, instalație electrică de forță;

d) canalizări și rețele de telecomunicații subterane și aeriene;

e) căi de rulare, de incintă sau exterioare;

f) galerii subterane, planuri înclinate subterane și rampe de puț;

g) puțuri de mină;

h) coșuri de fum;

i) turnuri de răcire;

j) baraje și construcții accesorii;

k) diguri, construcții-anexe și cantoane pentru intervenții la apărarea împotriva inundațiilor;

l) construcții hidrometrice, oceanografice, hidrometeorologice, hidrotehnice, de îmbunătățiri funciare, porturi, canale navigabile cu ecluzele și stațiile de pompare aferente canalelor;

m) poduri, viaducte, apeducte și tuneluri;

n) rețele și conducte pentru transportul sau distribuția apei, produselor petroliere, gazelor și lichidelor industriale, rețele și conducte de termoficare și rețele de canalizare;

o) terasamente;

p) cheiuri;

q) platforme betonate;

r) împrejmuiri;

s) instalații tehnologice, rezervoare și bazine pentru depozitare;

t) construcții de natură similară stabilite prin hotărâre a consiliului local.

(2) Construcțiile de natură similară celor de la alin. (1) pct. 11 lit. a)–s), avizate prin hotărâre a consiliilor locale, sunt scutite de impozit pe clădire pe durata existenței construcției, până când intervin alte modificări.

(3) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirea unei persoane fizice dacă:

a) clădirea este o locuință nouă realizată în condițiile Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare; sau

b) clădirea este realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, aprobată și modificată prin Legea nr. 82/1995, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (3) se aplică pentru o clădire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al clădirii.

Norme metodologice:

21. Noțiunea *instituții publice*, menționată la art. 250 alin. (1) pct. 1 din Codul fiscal, reprezintă o denumire generică ce include: Parlamentul, Administrația Prezidențială, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, instituții publice autonome, unitățile administrativ-teritoriale, precum și instituțiile și serviciile publice din subordinea acestora, cu personalitate juridică, indiferent de modul de finanțare.

22. Prin sintagma *incinte care sunt folosite pentru activități economice*, menționată la art. 250 alin. (1) pct. 1–4 și 6 din Codul fiscal, se înțelege spațiile utilizate pentru realizarea oricăror fapte de comerț, astfel cum sunt definite în Codul comercial, ce excedează destinațiilor specifice categoriilor de clădiri care nu sunt supuse impozitului pe clădiri.

23. (1) Prin sintagma *clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult*, menționată la art. 250 alin. (1) pct. 3, se înțelege bisericile — locașurile de închinăciune, casele

de rugăciuni — și anexele acestora. Termenul *lăcaș* este variantă a termenului *locas*.

(2) Anexele bisericilor se referă la orice incintă care are elementele constitutive ale unei clădiri, proprietatea oricărui cult recunoscut oficial în România, cum ar fi: clopotnița, cancelaria parohială, agheasmatarul, capela mortuară, casa parohială cu dependențele sale, destinată ca locuință a preotului/preoților slujitori/personalului deservent, incinta pentru aprins lumânări, pangarul, troița, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult, așezământul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfășurarea activităților cu caracter administrativ-bisericesc, reședința chiriarhului, precum și altele asemenea; prin *așezământ cu caracter social-caritabil* se înțelege căminul de copii, azilul de bătrâni, cantina socială sau orice altă incintă destinată unei activități asemănătoare.

(3) Cultele religioase recunoscute oficial în România, organizate potrivit statutelor proprii, sunt persoane juridice. Pot fi persoane juridice și componentele locale ale acestora, precum și așezămintele, asociațiile, ordinele și congregațiile prevăzute în statutele lor de organizare și funcționare, dacă acestea au elementele constitutive ale persoanelor juridice, potrivit prevederilor Decretului nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 4 august 1948, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Cultele religioase recunoscute oficial în România sunt:

- a) Biserica Ortodoxă Română;
- b) Biserica Romano-Catolică;
- c) Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică);
- d) Biserica Reformată (Calvină);
- e) Biserica Evanghelică Lutherană de Confesiune Augustană (C.A.);
- f) Biserica Evanghelică Lutherană Sinodo-Presbiterială (S.P.);
- g) Biserica Unitariană;
- h) Biserica Armeană;
- i) Cultul Creștin de Rit Vechi;
- j) Biserica Creștină Baptistă;
- k) Cultul Penticostal — Biserica lui Dumnezeu Apostolică;
- l) Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea;
- m) Cultul Creștin după Evanghelie;
- n) Biserica Evanghelică Română;
- o) Cultul Musulman;
- p) Cultul Mozaic;
- r) Organizația Religioasă „Martorii lui Iehova“;
- s) alte culte religioase recunoscute oficial în România.

24. (1) Pentru a putea beneficia de prevederile art. 250 alin. (2) din Codul fiscal, contribuabilii proprietari ai construcțiilor speciale respective trebuie să depună *Cererea pentru avizarea construcțiilor speciale în scopul scutirii de la plata impozitului pe clădiri*, model stabilit potrivit pct. 256, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale ale comunelor, orașelor și municipiilor pe a căror rază administrativ-teritorială se află construcțiile speciale.

(2) În cererea prevăzută la alin. (1) se prezintă detaliat elementele de identificare a construcțiilor speciale pentru care se solicită aprobarea consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, însoțită de declarația pe propria răspundere a semnatarului cererii că acele construcții speciale nu întrunesc elementele constitutive ale clădirii pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(3) Prin hotărârile adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București se menționează nominal contribuabilii care au depus cereri, construcțiile avizate ca fiind de natură similară construcțiilor speciale pentru care nu se datorează impozitul pe clădiri, precum și cazurile de cereri respinse.

(4) Construcțiile care au fost avizate, prin hotărâre, ca fiind de natură similară construcțiilor speciale sunt scutite de impozit pe clădiri pe durata existenței construcției, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost adoptată hotărârea de aprobare, până când intervin alte modificări.

(5) În cazul în care la construcția avizată ca fiind de natură similară construcțiilor speciale care sunt scutite de impozit pe clădiri intervin modificări ulterioare datei depunerii cererii, contribuabilii în cauză au obligația ca în termen de 30 de zile calendaristice de la data apariției modificării să depună:

a) declarația fiscală, model stabilit potrivit pct. 256, atunci când acea construcție se supune impozitului pe clădiri; sau

b) o nouă cerere, model stabilit potrivit pct. 256, urmând procedura inițială de avizare prevăzută la alin. (1).

(6) În cazul construcției care are elementele constitutive ale clădirii și pentru care, prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, s-a respins cererea, contribuabilul respectiv datorează impozitul pe clădiri în condițiile titlului IX din Codul fiscal.

(7) Anual, în luna ianuarie, pentru clădirile și construcțiile speciale pe care le au în proprietate la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, contribuabilii care beneficiază de prevederile art. 250 alin. (2) din Codul fiscal au obligația să depună, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale ale comunelor, orașelor și municipiilor în a căror rază se află clădirile și construcțiile speciale în cauză, declarații pe propria răspundere că la acele construcții speciale nu au intervenit modificări de natură să conducă la datorarea impozitului pe clădiri, fără nici o altă aprobare/avizare din partea consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului București. În această declarație, în mod obligatoriu, se va menționa hotărârea autorității deliberative prin care construcțiile care au fost avizate sunt considerate ca fiind de natură similară construcțiilor speciale.

(8) Pentru construcțiile stabilite ca fiind de natură similară construcțiilor speciale, prin hotărâri ale consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului București adoptate în anul 2003, nu se datorează impozit pe clădiri în anul 2004, în măsura în care acestea nu intră sub incidența prevederilor alin. (5).

(9) În cazul construcțiilor ce au fost avizate în anul 2003 pentru anul 2004, prin hotărâri ale consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului București, pentru a putea beneficia, începând cu anul 2005, de scutirea de impozit pe clădiri pe durata existenței construcției, până când intervin alte modificări, contribuabilii respectivi trebuie să depună cererea, potrivit alin. (1), până cel târziu la data de 30 aprilie 2004.

(10) Clădirile aflate în domeniul privat al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“, atribuite conform legii, prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, sunt cele ce intră sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 533/2002 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 7 iunie 2002, cu modificările ulterioare.

25. (1) Potrivit art. 10 alin. 2 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea locuinței nr. 114/1996*, pentru contribuabilii persoane fizice, titulari ai contractelor de construire a unei locuințe cu credit sau ai contractelor de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuințelor noi care se realizează în condițiile art. 7—9 din legea menționată mai sus, scutirea de la plata impozitului pe clădiri se acordă pe timp de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(2) Beneficiarii de credite, în condițiile prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța Guvernului nr. 19/1994*, sunt scutiți de la plata impozitului pe clădiri pe o perioadă de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(3) Persoanele fizice beneficiare de credite care au dobândit locuințe, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 19/1994, beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri începând cu această dată și până la împlinirea termenului de 10 ani, calculat începând cu data dobândirii locuințelor.

26. (1) Scutirile prevăzute la pct. 25 se acordă pe bază de cerere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care persoanele beneficiare prezintă la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale originalul și copia actelor care le atestă această calitate, respectiv contractul de construire a unei locuințe cu credit, contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței sau contractul de dobândire a locuinței, după caz, și procesul-verbal de predare-primire/preluare a locuinței în cauză, numai pentru o clădire.

(2) În cazul înstrăinării locuințelor dobândite în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 19/1994 și al Legii nr. 114/1996, noii proprietari nu mai beneficiază de scutire de la plata impozitului pe clădiri.

(3) Declarațiile fiscale pentru cazurile care intră sub incidența alin. (2) se depun la compartimentele de specialitate ale administrației publice locale în a căror rază de competență sunt situate clădirile, în termen de 30 de zile de la data înstrăinării/dobândirii acestora sau de la data de la care au intervenit schimbări care conduc la modificarea impozitului pe clădiri datorat atât de către contribuabilul care înstrăinează, cât și de către cel care dobândește.

27. (1) Atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice, inclusiv instituțiile publice, pentru clădirile pe care le dețin în proprietate, au obligația să depună declarațiile fiscale, conform modelelor stabilite potrivit pct. 256, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale ale comunelor, orașelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului București, în a căror rază se află clădirile, chiar dacă, potrivit prevederilor art. 252 din Codul fiscal, pentru acestea nu datorează impozit pe clădiri sau sunt scutite de la plata acestui impozit.

(2) Declarațiile fiscale în cazul persoanelor care intră sub incidența alin. (1) se depun o singură dată pe durata

existenței clădirii, până când intervine orice modificare de natura celor care privesc:

a) situația clădirii, în sensul art. 254 alin. (6) din Codul fiscal;

b) situația juridică a persoanei fizice sau a persoanei juridice.

Codul fiscal:

Calculul impozitului pentru persoane fizice

Art. 251. — (1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare la valoarea impozabilă a clădirii.

(2) Cota de impozitare este de 0,2% pentru clădirile situate în mediul urban și de 0,1% pentru clădirile din mediul rural.

(3) Valoarea impozabilă a unei clădiri se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a clădirii, exprimată în metri pătrați, cu valoarea corespunzătoare din tabelul următor:

Tipul clădirii	Clădire cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (lei/m ²) [condiții cumulative]	Clădire fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/m ²)
1. Clădiri cu pereți sau cadre din beton armat, cărămidă arsă, piatră naturală sau alte materiale asemănătoare	5.300.000	3.100.000
2. Clădiri cu pereți din lemn, cărămidă nearsă, paiantă, vâlătuci, șipci sau alte materiale asemănătoare	1.400.000	900.000
3. Construcții anexe corpului principal al unei clădiri, având pereții din beton, cărămidă arsă, piatră sau alte materiale asemănătoare	900.000	800.000
4. Construcții anexe corpului principal al unei clădiri, având pereții din lemn, cărămidă nearsă, vâlătuci, șipci sau alte materiale asemănătoare	500.000	300.000
5. Subsol, demisol sau mansardă utilizată ca locuință	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
6. Subsol, demisol sau mansardă utilizată cu alte scopuri decât cel de locuință	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

(4) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, loggiilor sau ale celor situate la subsol, exceptând suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință și suprafețele scăriilor și teraselor neacoperite.

(5) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de amplasarea clădirii, prin înmulțirea sumei determinate conform alin. (3) cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în următorul tabel:

Zona în cadrul localității	Rangul localității					
	0	I	II	III	IV	V
A	1,30	1,25	1,20	1,15	1,10	1,05
B	1,25	1,20	1,15	1,10	1,05	1,00
C	1,20	1,15	1,10	1,05	1,00	0,95
D	1,15	1,10	1,05	1,00	0,95	0,90

(6) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, coeficientul de corecție prevăzut la alin. (5) se reduce cu 0,10.

(7) În cazul unei clădiri finalizate înainte de 1 ianuarie 1951, valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

(8) În cazul unei clădiri finalizate după 31 decembrie 1950 și înainte de 1 ianuarie 1978, valoarea impozabilă se reduce cu 5%.

(9) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfășurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,20.

Norme metodologice:

28. Impozitul pe clădiri, în cazul contribuabililor persoane fizice, se determină pe bază de cotă de impozitare, diferențiată în funcție de locul în care se află situată clădirea, respectiv: cota procentuală de 0,2% pentru mediul urban și cota procentuală de 0,1% pentru mediul rural, aplicată asupra valorii impozabile a clădirii.

29. (1) Pentru determinarea valorii impozabile a clădirilor, stabilită pe baza criteriilor și normelor de evaluare prevăzute de art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, se au în vedere instalațiile cu care este dotată clădirea, respectiv:

a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate în coloana a doua acele clădiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalații de apă, de canalizare, electrice și de încălzire, după cum urmează:

1. clădirea se consideră dotată cu instalație de apă dacă alimentarea cu apă se face prin conducte, dintr-un sistem de aducțiune din rețele publice sau direct dintr-o sursă naturală — puț, fântână sau izvor — în sistem propriu;

2. clădirea se consideră că are instalație de canalizare dacă este dotată cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în rețeaua publică;

3. clădirea se consideră că are instalație electrică dacă este dotată cu cablaje interioare racordate la rețeaua publică sau la o sursă de energie electrică — grup electrotrogen, microcentrală, instalații eoliene sau microhidrocentrală;

4. clădirea se consideră că are instalație de încălzire dacă aceasta se face prin intermediul agentului termic — abur sau apă caldă de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locală sau centrale termice proprii — și îl transmit în sistemul de distribuție în interiorul clădirii, constituit din conducte și radiatoare — calorifere, indiferent de combustibilul folosit — gaze, combustibil lichid, combustibil solid, precum și prin intermediul sobelor încălzite cu gaze/convectorilor;

b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana a treia acele clădiri care nu se regăsesc în contextul menționat la lit. a), respectiv cele care nu au nici una dintre aceste instalații sau au una, două ori trei astfel de instalații.

(2) Mențiunea cu privire la existența/inexistența instalațiilor se face prin declarația fiscală, model stabilit potrivit pct. 256.

(3) În situația în care, pe parcursul anului fiscal, clădirea încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana „Clădire fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/m²)” din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal face obiectul aplicării valorilor impozabile prevăzute în coloana a treia, ca efect al dotării cu toate cele patru instalații, modificarea impozitului pe clădiri se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a apărut această situație, necesitând depunerea unei noi declarații fiscale. În mod similar se procedează și în situația în care la clădirea dotată cu toate cele patru instalații, pe parcursul anului fiscal, se elimină din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalații, prevăzute la alin. (1) lit. a), pe bază de autorizație de desființare eliberată în condițiile legii.

30. Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localități și zone în cadrul acestora, atât pentru intravilan, cât și pentru extravilan, încadrarea clădirilor urmează încadrarea terenurilor efectuată de către consiliile locale, avându-se în vedere precizările de la pct. 1—9.

31. (1) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri, ce stă la baza calculului impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, rezultă din actul de proprietate sau din planul cadastral, iar în lipsa acestora, din schița/fișa clădirii sau din alte documente asemănătoare.

(2) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor sale, inclusiv suprafețele balcoanelor, ale loggiilor și ale celor situate la subsol. În calcul nu se cuprind suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință, precum și cele ale scărilor și teraselor neacoperite.

(3) Pentru calculul impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, în cazul în care dimensiunile exterioare ale clădirii nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, suprafața construită desfășurată se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu coeficientul de transformare de 1,20 prevăzut la art. 251 alin. (9) din Codul fiscal. Coeficientul de transformare servește la stabilirea relației dintre suprafața utilă, potrivit dimensiunilor interioare dintre pereți, și suprafața construită desfășurată determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii.

(4) La stabilirea coeficientului de transformare menționat la alin. (3) s-a avut în vedere potențiala diferență dintre suprafața construită desfășurată și suprafața utilă a clădirii; prin potențiala diferență se cuantifică suprafața secțiunii pereților, a balcoanelor, a loggiilor, precum și a cotei-părți din eventualele incinte de deservire comună, acolo unde este cazul.

(5) Dacă în documente este înscrisă suprafața construită desfășurată a clădirii, determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al acesteia, pentru determinarea impozitului pe clădiri nu se ia în calcul suprafața utilă și, implicit, nu se aplică coeficientul de transformare.

(6) În sensul prezentelor norme metodologice, termenii și noțiunile de mai sus au următoarele înțelesuri:

a) *acoperiș* — partea de deasupra care acoperă și protejează o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planșeul este asimilat acoperișului în cazul în care deasupra acestuia nu mai sunt alte încăperi/incinte;

b) *balcon* — platformă cu balustradă pe peretele exterior al unei clădiri, comunicând cu interiorul prin una sau mai multe uși;

c) *clădire finalizată* — construcție care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

1. servește la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalații și de altele asemenea;

2. are elementele structurale de bază ale unei clădiri, respectiv: pereți și acoperiș;

3. are expirat termenul de valabilitate prevăzut în autorizația de construire și nu s-a solicitat prelungirea valabilității acesteia ori clădirea a fost realizată fără autorizație de construire; pentru stabilirea impozitului pe clădiri, se ia în calcul numai suprafața construită desfășurată care are elementele de la pct. 2.

d) *incintă de deservire comună* — spațiu închis în interiorul unei clădiri, proprietatea comună a celor care dețin apartamente în aceasta, afectat scărilor, lifturilor, uscătorilor sau oricăror alte utilități asemănătoare;

e) *loggie* — galerie exterioară încorporată unei clădiri, acoperită și deschisă către exterior printr-un șir de arcade sprijinite pe coloane sau pe stâlpi;

f) *nivel* — fiecare dintre părțile unei clădiri cuprinzând încăperile/incintele situate pe același plan orizontal, indiferent că acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice înălțime deasupra solului;

g) *perete* — element de construcție așezat vertical sau puțin înclinat, făcut din beton armat, din cărămidă arsă sau nearsă, din piatră, din lemn, din vâlătuci, din sticlă, din mase plastice sau din orice alte materiale, care limitează, separă sau izolează încăperile/incintele unei clădiri între ele sau de exterior și care susține planșeele, etajele și acoperișul;

h) *suprafața secțiunii unui nivel* — suprafața unui nivel, rezultată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al pereților, inclusiv suprafața balcoanelor și a loggiilor; în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior al pereților, suprafața secțiunii unui nivel reprezintă suma suprafețelor utile ale tuturor încăperilor/incintelor, inclusiv a suprafețelor balcoanelor și a loggiilor și a suprafețelor secțiunilor pereților, toate aceste suprafețe fiind situate la același nivel, la suprafețele utile ale încăperilor/incintelor adunând și suprafețele incintelor de deservire comună.

32. În categoria clădirilor supuse impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice se cuprind:

a) construcțiile utilizate ca locuință, respectiv unitățile construite formate din una sau mai multe camere de locuit, indiferent unde sunt situate, la același nivel sau la niveluri diferite, inclusiv la subsol sau la mezanin, prevăzute, după caz, cu dependințe și/sau alte spații de deservire;

b) construcțiile menționate la lit. a), dezafectate și utilizate pentru desfășurarea de profesii libere;

c) construcțiile-anexe situate în afara corpului principal de clădire, cum sunt: bucătăriile, cămările, pivnițele, grajdurile, magaziiile, garajele și altele asemenea;

d) construcțiile gospodărești, cum sunt: pătulele, hambarele pentru cereale, șurele, fânăriile, remizele, șoproanele și altele asemenea;

e) orice alte construcții proprietatea contribuabililor, neprevăzute la lit. a) — d), care au elementele constitutive ale clădirii.

33. Pentru calculul impozitului pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, sunt necesare următoarele date:

a) rangul localității unde se află situată clădirea;

b) teritoriul unde se află:

1. în intravilan; sau

2. în extravilan;

c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării de la lit. b);

d) suprafața construită desfășurată a clădirii, respectiv:

1. cea determinată pe baza dimensiunilor măsurate pe conturul exterior al acesteia; sau

2. în cazul în care clădirea nu poate fi efectiv măsurată pe conturul exterior, suprafața utilă a clădirii se înmulțește cu coeficientul de transformare de 1,20;

e) tipul clădirii și instalațiile cu care este dotată aceasta;

f) în cazul apartamentului, dacă acesta se află amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente;

g) data finalizării clădirii, respectiv:

1. înainte de 1 ianuarie 1951; sau

2. după 31 decembrie 1950 și înainte de 1 ianuarie 1978; sau

3. după 31 decembrie 1977;

h) în cazul celor care au în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea în care a fost dobândită clădirea, precum și care dintre aceste clădiri sunt închiriate, în vederea majorării impozitului datorat de contribuabilii care intră sub incidența art. 252 din Codul fiscal;

i) majorarea stabilită în condițiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe clădiri.

34. (1) Exemply de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2004, în cazul unui abator, proprietatea unei persoane fizice:

A. Date despre clădire, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

a) rangul satului Amnaș care aparține orașului Săliște, unde este situat abatorul: V;

b) teritoriul unde se află: în extravilan;

c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării de la lit. b): C;

d) suprafața construită desfășurată: 368,23 m²;

e) tipul clădirii: cu pereți din cărămidă arsă și dotată cu toate cele patru instalații menționate la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) nu este cazul;

g) data finalizării: 1 ianuarie 1951;

h) nu este cazul;

i) Consiliul Local al Comunei Săliște a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, stabilirea, în intravilanul satului Amnaș, a unei singure zone, respectiv zona A, iar în extravilan a 4 zone, respectiv zona I, zona a II-a, zona a III-a și zona a IV-a, precum și majorarea impozitului pe clădiri cu 41,9%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251 din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața construită desfășurată a clădirii: este cea determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii, respectiv de: 368,23 m².

2. Se determină valoarea impozabilă a acestei clădiri:

2.1. suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. 1 se înmulțește cu valoarea impozabilă a clădirii cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalații, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) „Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 — art. 296 alin. (1)”, corespunzător rândului 1 și coloanei 3, astfel: 368,23 m² x 5.900.000 lei/m² = 2.172.557.000 lei;

2.2. se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A și rangului V, respectiv 1,05; deoarece numărul zonelor din intravilan este diferit de numărul zonelor din extravilan, având în vedere prevederile pct. 9 alin. (3) lit. a) și alin. (4) și ale pct. 30, pentru identificarea coeficientului de corecție în tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5)

din Codul fiscal, zona a III-a din extravilan, potrivit delimitării efectuate în anul 2003 pentru anul 2004, are echivalentă zona C căreia îi corespunde zona A;

2.3. potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecție determinat la subpct. 2.2, respectiv: $2.172.557.000 \text{ lei} \times 1,05 = 2.281.184.850 \text{ lei}$;

2.4. abatorul fiind finalizat la data 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.3 se reduce cu 5% sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,95, respectiv: $2.281.184.850 \text{ lei} \times 0,95 = 2.167.125.607,50 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c), fracțiunea de 0,50 lei se întregeste la un leu prin adaos, iar valoarea impozabilă astfel calculată se rotunjește la 2.167.125.608 lei.

3. Se determină impozitul pe clădiri anual:

3.1. potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a clădirii determinate la subpct. 2.4 se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,1% specifică mediului rural sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,001, respectiv: $2.167.125.608 \text{ lei} \times 0,001 = 2.167.125.608 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c), fracțiunea de 0,608 lei se întregeste la un leu prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjește la 2.167.126 lei;

3.2. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul 2003 pentru anul 2004, Consiliul Local al Comunei Săliște a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 41,9%, impozitul determinat la subpct. 3.1 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,419, respectiv: $2.167.126 \text{ lei} \times 1,419 = 3.075.151,794 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 151,794 lei fiind sub 500 lei inclusiv se neglijează, iar impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjește la 3.075.000 lei.

(2) În luna mai 2003, când s-au adoptat hotărârile prin care s-au stabilit impozitele și taxele locale pentru anul 2004, autoritatea deliberativă se intitula Consiliul Local al Comunei Săliște. Prin Legea nr. 336/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din 10 iulie 2003, comuna Săliște, județul Sibiu, a fost declarată oraș, astfel că, potrivit prevederilor pct. 6 alin. (2), începând cu data de 1 ianuarie 2004, impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, se determină potrivit noii ierarhizări.

Codul fiscal:

Majorarea impozitului datorat de persoanele fizice ce dețin mai multe clădiri

Art. 252. — (1) Dacă o persoană fizică are în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință, care nu sunt închiriate unei alte persoane, impozitul pe clădiri se majorează după cum urmează:

- a) cu 15% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;**
- b) cu 50% pentru cea de-a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;**
- c) cu 75% pentru cea de-a treia clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;**
- d) cu 100% pentru cea de-a patra clădire și următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.**

(2) În cazul deținerii a două sau mai multe clădiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determină în funcție de ordinea în care proprietățile au fost dobândite, așa cum rezultă din documentele ce atestă calitatea de proprietar.

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) au obligația să depună o declarație specială la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora își au domiciliul, precum și la cele în raza cărora sunt situate celelalte clădiri ale acestora. Modelul declarației speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice:

35. Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care dețin în proprietate mai multe clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, se majorează conform prevederilor art. 252 alin. (1) și (2) din Codul fiscal.

36. Sunt considerate ca fiind închiriate numai acele clădiri utilizate ca locuință pentru care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) proprietarul, în calitatea sa de locator, are contract de închiriere încheiat în formă scrisă;

b) contractul prevăzut la lit. a) este înregistrat la organul fiscal competent în scopul stabilirii veniturilor din cedarea dreptului de folosință a bunurilor, în condițiile legii;

c) locatarul nu poate fi membru al familiei locatorului; prin *familie*, în sensul prezentei litere, se desemnează soțul, soția și copiii lor necăsătorii. Această condiție nu se urmărește în cazul în care clădirea utilizată ca locuință se închiriază unei persoane juridice.

37. Impozitul pe clădiri majorat în condițiile art. 252 alin. (1) din Codul fiscal se aplică după cum urmează:

a) pentru acele clădiri pentru care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la pct. 36, precum și pentru partea din clădire pentru care nu se face dovada îndeplinirii acestor condiții;

b) proporțional cu perioada pentru care nu sunt îndeplinite condițiile de la pct. 36, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care nu sunt îndeplinite aceste condiții.

38. (1) O persoană fizică ce deține în proprietate două clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,15.

(2) Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2004, în cazul unui apartament utilizat ca locuință, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, proprietatea unei persoane fizice:

A. Date despre apartament, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

- a) rangul localității unde este situat apartamentul: 0;
- b) teritoriul unde se află: în intravilan;
- c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării de la lit. b): A;
- d) suprafața utilă a apartamentului: 107,44 m²;
- e) tipul clădirii: cu pereți din cărămidă arsă și dotată cu toate cele patru instalații menționate la pct. 29 alin. (1) lit. a);
- f) amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente;
- g) data finalizării: 31 decembrie 1950;
- h) prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu și nu este închiriată;

i) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe clădiri cu 48,7%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251, 252 și 287 din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața construită desfășurată a apartamentului: deoarece dimensiunile exterioare ale apartamentului nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, acesta având pereți comuni cu apartamentele învecinate, potrivit prevederilor art. 251 alin. (9) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 31 din prezentele norme metodologice, suprafața construită desfășurată se determină prin înmulțirea suprafeței utile cu coeficientul de transformare de 1,20, respectiv: $107,44 \text{ m}^2 \times 1,20 = 128,928 \text{ m}^2$.

2. Se determină valoarea impozabilă a acestui apartament:

2.1. suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. 1 se înmulțește cu valoarea corespunzătoare clădirii cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalații, respectiv cea care se regăsește în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) „Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 — art. 296 alin. (1)”, corespunzător rândului 1 și coloanei 3, astfel: $128,928 \text{ m}^2 \times 5.900.000 \text{ lei/m}^2 = 760.675.200 \text{ lei}$;

2.2. se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A și rangului 0, respectiv 1,30; deoarece apartamentul este amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, potrivit prevederilor art. 251 alin. (6) din Codul fiscal, acest coeficient de corecție se reduce cu 0,10, determinând astfel coeficientul de corecție specific acestui apartament: $1,30 - 0,10 = 1,20$;

2.3. potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecție determinat la subpct. 2.2, respectiv: $760.675.200 \text{ lei} \times 1,20 = 912.810.240 \text{ lei}$;

2.4. apartamentul fiind finalizat înainte de 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (7) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.3 se reduce cu 15% sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,85, respectiv: $912.810.240 \text{ lei} \times 0,85 = 775.888.704 \text{ lei}$.

3. Se determină impozitul pe clădiri anual:

3.1. potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a apartamentului, determinată la subpct. 2.4, se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,2% specifică mediului urban sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,002, respectiv: $775.888.704 \text{ lei} \times 0,002 = 1.551.777,408 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c) fracțiunea de 0,408 lei se întregeste la un leu, prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjește la 1.551.778 lei;

3.2. deoarece apartamentul este prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu, potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, impozitul pe clădiri determinat la subpct. 3.1 se majorează cu 15% sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,15, respectiv: $1.551.778 \text{ lei} \times 1,15 = 1.784.544,70 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c) fracțiunea de 0,70 lei se întregeste la un leu, prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjește la 1.784.545 lei;

3.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul 2003 pentru anul 2004, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 48,7%, impozitul determinat

la subpct. 3.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,487, respectiv: $1.784.545 \text{ lei} \times 1,487 = 2.653.618,415 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) fracțiunea de 618,415 lei depășind 500 lei se majorează la 1.000 lei, impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjește la 2.654.000 lei.

39. O persoană fizică ce deține în proprietate trei clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,50.

40. O persoană fizică ce deține în proprietate patru clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,50;

d) pentru cea de-a patra clădire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 175% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,75.

41. (1) O persoană fizică ce deține în proprietate cinci clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 251 din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu 115% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,50;

d) pentru cea de-a patra clădire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se

calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 175% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,75%;

e) pentru cea de-a cincea clădire, care este a patra în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 200% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 2,00.

(2) În cazul persoanelor fizice care dețin în proprietate mai mult de cinci clădiri utilizate ca locuință, altele decât cele închiriate, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pentru fiecare dintre acestea, se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 200% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 2,00.

42. (1) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii având determinate cotele-părți din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se împarte proporțional cotelor-părți respective, iar asupra acestuia se aplică, după caz, majorarea prevăzută la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcție de ordinea în care aceste cote-părți au fost dobândite, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

(2) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii neavând stabilite cotele-părți din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se împarte la numărul de coproprietari, iar asupra părții din impozit rezultate în urma împărțirii se aplică, după caz, majorarea prevăzută la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcție de ordinea în care aceste cote-părți au fost dobândite, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

43. În situațiile în care consiliile locale sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, au aprobat majorarea impozitului pe clădiri cu până la 20% inclusiv, în condițiile art. 287 din Codul fiscal, această majorare se aplică asupra impozitului pe clădiri determinat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal și celor ale pct. 38—42 din prezentele norme metodologice.

44. Prevederile pct. 35—43 se aplică în mod corespunzător persoanelor care beneficiază de facilități fiscale la plata impozitului pe clădiri.

45. Majorarea impozitului pe clădiri cu cotele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal cu până la 20% inclusiv se calculează și în cazul persoanelor fizice străine care dețin pe teritoriul României mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea acestora fiind determinată de succesiunea în timp a dobândirii lor, cu obligativitatea depunerii declarației speciale.

46. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, ordinea în care proprietățile au fost dobândite se determină în funcție de anul dobândirii clădirii, indiferent sub ce formă, rezultat din documentele care atestă calitatea de proprietar.

47. În cazul în care în același an se dobândesc mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea este determinată de data dobândirii.

48. În cazul în care la aceeași dată se dobândesc mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea este cea pe care o declară contribuabilul respectiv.

49. În cazul persoanei fizice care deține în proprietate mai multe clădiri utilizate ca locuință, iar domiciliul sau reședința sa nu corespunde cu adresa nici uneia dintre aceste clădiri, prima clădire dobândită în ordinea stabilită

potrivit prevederilor pct. 41 alin. (1)—(3) este asimilată clădirii de la adresa de domiciliu.

50. (1) Declarația specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat, în cazul persoanelor fizice deținătoare a mai multor clădiri utilizate ca locuință, corespunde modelului prevăzut la pct. 256.

(2) Declarația fiscală, conform modelului stabilit potrivit pct. 256, se depune separat pentru fiecare clădire la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale unde sunt situate clădirile.

(3) În cazul contribuabililor care dobândesc clădiri care intră sub incidența prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, declarația fiscală se depune în termen de 30 de zile de la data dobândirii.

(4) Pentru veridicitatea datelor înscrise în declarațiile prevăzute la alin. (2) întreaga răspundere juridică o poartă contribuabilul atât în cazul în care este semnat al declarației respective, cât și în cazul în care semnat al declarației este o persoană mandată în acest sens de contribuabil.

51. Clădirile distincte utilizate ca locuință, situate la aceeași adresă, proprietatea aceleiași persoane fizice, nu intră sub incidența prevederilor art. 252 din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Calculul impozitului datorat de persoanele juridice

Art. 253. — (1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit se stabilește prin hotărâre a consiliului local și poate fi cuprinsă între 0,5% și 1%, inclusiv.

(3) Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(4) În cazul unei clădiri a cărei valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluată conform prevederilor legale în vigoare, valoarea de inventar a clădirii este valoarea înregistrată în contabilitatea proprietarului imediat după reevaluare.

(6) În cazul unei clădiri care a fost dobândită înainte de 1 ianuarie 1998 și care după această dată nu a fost reevaluată, cota impozitului pe clădiri este stabilită de consiliul local între 5% și 10% și se aplică la valoarea de inventar a clădirii, până la data primei reevaluări, înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice.

(7) În cazul unei clădiri ce face obiectul unui contract de leasing financiar se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădire se datorează de proprietar;

b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea clădirii înregistrată în contractul de leasing financiar.

(8) Impozitul pe clădiri se aplică pentru orice clădire deținută de o persoană juridică aflată în funcțiune, în rezervă sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperată integral pe calea amortizării.

Norme metodologice:

52. (1) Prin sintagma *valoarea de inventar a clădirii*, în scopul determinării impozitului pe clădiri, se înțelege valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, și care, după caz, poate fi:

a) costul de achiziție, pentru clădirile dobândite cu titlu oneros;

b) costul de producție, pentru clădirile construite de persoana juridică;

c) valoarea actuală, estimată la înscrierea lor în activ, ținându-se seama de valoarea clădirilor cu caracteristici tehnice și economice similare sau apropiate, pentru clădirile obținute cu titlu gratuit;

d) valoarea de aport pentru clădirile intrate în patrimoniu în cazul asocierii/fuziunii, determinată prin expertiză, potrivit legii;

e) valoarea rezultată în urma reevaluării, pentru clădirile reevaluate în baza unei dispoziții legale.

(2) La determinarea valorii de inventar a clădirii se are în vedere însumarea valorilor tuturor elementelor și instalațiilor funcționale ale acesteia, cum sunt: terasele, scările, ascensoarele, instalațiile de iluminat, instalațiile sanitare, instalațiile de încălzire, instalațiile de telecomunicații prin fir și altele asemenea; aparatele individuale de climatizare nu fac parte din categoria elementelor și instalațiilor funcționale ale clădirii.

53. (1) În cursul lunii mai a fiecărui an fiscal pentru anul următor, consiliile locale adoptă hotărâri privind stabilirea cotei pe baza căreia se calculează impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice, cotă care poate fi cuprinsă între 0,5% și 1,0% inclusiv. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

(2) Pentru clădirile contribuabililor persoane juridice impozitul se calculează de către aceștia prin aplicarea cotei stabilite de către consiliile locale, potrivit prevederilor alin. (1), asupra valorii de inventar înregistrate în evidența contabilă a acestora. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

54. Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice care nu au înregistrată în evidența contabilă valoarea de inventar actualizată a clădirilor, începând cu anul 1998 se calculează pe baza cotei stabilite între 5% și 10% inclusiv, prin hotărâre a consiliului local. Cota se stabilește în cursul lunii mai a fiecărui an fiscal și se aplică pentru anul următor. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

55. Pentru executarea prevederilor art. 253 alin. (6) din Codul fiscal se au în vedere următoarele:

a) în cazul contribuabililor care nu au efectuat nici o reevaluare a clădirilor începând cu anul 1998, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 54 asupra valorii de inventar a clădirii;

b) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care în evidența contabilă s-a înregistrat valoarea rezultată în urma reevaluării, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 asupra valorii de inventar a clădirii;

c) în cazul clădirilor dobândite începând cu 1 ianuarie 1998, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 asupra valorii de intrare în patrimoniu;

d) în cazul clădirilor la care s-au efectuat lucrări de modernizare, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 numai pentru cele care au fost reevaluate potrivit reglementărilor legale în vigoare.

56. Pentru clădirile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar impozitul pe clădiri se datorează de către proprietar.

57. (1) Impozitul pe clădiri pe perioada de leasing se determină pe baza valorii negociate între părți, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, și înscrise în contract. În cazul contractelor în care valoarea negociată este în valută, plata impozitului pe clădiri se face în lei la cursul Băncii Naționale a României din data efectuării plății. Începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care expiră contractul de leasing, impozitul pe clădiri se determină după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică.

(2) Valoarea negociată între părți corespunde valorii totale a contractului de leasing.

58. Valoarea impozabilă a clădirilor, proprietatea persoanelor juridice, care a fost recuperată integral pe calea amortizării, se reduce cu 15%.

59. Impozitul pe clădiri este datorat de persoana juridică atât pentru clădirile aflate în funcțiune, în rezervă sau în conservare, cât și pentru cele aflate în funcțiune și a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării.

60. Pentru aplicarea prevederilor art. 253 alin. (8) din Codul fiscal se au în vedere reglementările legale privind reevaluarea imobilizărilor corporale.

Codul fiscal:

Dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

Art. 254. — (1) În cazul unei clădiri care a fost dobândită sau construită de o persoană în cursul anului, impozitul pe clădire se datorează de către persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită sau construită.

(2) În cazul unei clădiri care a fost înstrăinată, demolată sau distrusă, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădire încetează a se mai datora de persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost înstrăinată, demolată sau distrusă.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe clădiri se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) În cazul extinderii, îmbunătățirii, distrugerii parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, impozitul pe clădire se recalculează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost finalizată modificarea.

(5) Orice persoană care dobândește sau construiește o clădire are obligația de a depune o declarație de impunere la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau construirii.

(6) Orice persoană care extinde, îmbunătățește, demolează, distruge sau modifică în alt mod o clădire existentă are obligația să depună o declarație în acest sens la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data la care s-au produs aceste modificări.

Norme metodologice:

61. (1) Prin expresia *clădire dobândită* se înțelege orice clădire intrată în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice.

(2) În cazul clădirilor dobândite/înstrăinate prin acte în vigoare, translativă ale dreptului de proprietate, data dobândirii/înstrăinării este cea menționată în actul respectiv.

(3) În cazul clădirilor dobândite prin hotărâri judecătorești, data dobândirii este data rămânării definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.

(4) Impozitul pe clădiri, precum și obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii

următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a clădirii, reprezintă sarcina fiscală a părții care înstrăinează. În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului în original privind stingerea obligațiilor respective.

62. (1) Atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cazul persoanelor juridice, pentru clădirile executate potrivit Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 13 ianuarie 1997, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 50/1991*, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire și pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen și numai pentru suprafața construită desfășurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți și acoperiș. Procesul-verbal de recepție se întocmește la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum și suprafața construită desfășurată în raport de care se stabilește impozitul pe clădiri.

(2) Prin grija structurilor de specialitate cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și autorizării executării lucrărilor de construcții din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, denumite în continuare *structuri de specialitate*, se întocmesc procesele-verbale menționate la alin. (1) care servesc la înregistrarea în evidențele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidențe cadastrale, după caz, precum și la determinarea impozitului pe clădiri.

63. (1) Data dobândirii/construirii clădirii, potrivit mențiunii prevăzute la pct. 62, determină concomitent, în condițiile Codului fiscal și ale prezentelor norme metodologice, următoarele:

a) datorarea impozitului pe clădiri;

b) diminuarea suprafeței de teren pentru care se datorează impozitul pe teren cu suprafața construită la sol a clădirii respective.

(2) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice se stabilește pe baza datelor extrase din actele care atestă dreptul de proprietate.

64. Pentru clădirile dobândite/construite, înstrăinate, demolate, distruse sau cărora li s-au adus modificări de natura extinderii, îmbunătățirii ori distrugerii parțiale a celei existente, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădiri se recalculează de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită/construită, înstrăinată, demolată, distrusă sau finalizată modificarea.

65. (1) Impozitul pe clădiri se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute la art. 254 alin. (2) din Codul fiscal, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu partea de clădire supusă unei astfel de situații;

c) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) și sfârșitul anului fiscal respectiv.

66. (1) Contribuabilii sunt obligați să depună declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe clădiri la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază se află clădirile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor art. 254 alin. (5) și ale art. 290 din Codul fiscal.

(2) Obligația de a depune declarație fiscală revine deopotrivă și contribuabililor care înstrăinează clădiri.

67. Declarațiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

a) intervenții schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe clădiri datorat;

c) intervenții schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe clădiri.

68. Contribuabilii persoane fizice care dețin mai multe clădiri utilizate ca locuință sunt obligați să depună și declarația specială, model stabilit conform pct. 256, în condițiile prevăzute la art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, atât la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază își au domiciliul, cât și la cele în a căror rază sunt situate clădirile respective.

69. Contribuabilii persoane juridice calculează impozitul pe clădiri datorat anual și depun declarația fiscală până la data de 31 ianuarie a fiecărui an fiscal la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază administrativ-teritorială se află clădirea, conform prevederilor art. 290 din Codul fiscal.

70. Contribuabilii persoane fizice și persoane juridice sunt obligați să depună declarațiile fiscale în condițiile prevăzute la pct. 66—69, chiar dacă aceștia beneficiază de reducere sau de scutire la plata impozitului pe clădiri, ori pentru clădirile respective nu se datorează impozit pe clădiri.

Codul fiscal:

Plata impozitului

Art. 255. — (1) Impozitul pe clădiri se plătește anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

Norme metodologice:

71. (1) Impozitul pe clădiri se plătește anual, în 4 rate egale, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv;

b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv;

c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv;

d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv.

(2) Calculul impozitului pe clădiri datorat pentru perioade mai mici de un an fiscal se face după cum urmează:

a) impozitul anual determinat se împarte la 12, respectiv la numărul de luni dintr-un an fiscal;

b) suma rezultată în urma împărțirii prevăzute la lit. a) se înmulțește cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(3) Pentru clădirile dobândite în cursul anului, impozitul pe clădiri, datorat de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită și până la sfârșitul anului respectiv, se repartizează la termenele de plată rămase, iar ratele scadente sunt în funcție de ratele trimestriale determinate pentru impozitul anual, proporțional cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(4) Exemple de calcul privind determinarea ratelor, la termene de plată, în cazul impozitului pe clădiri:

Exemplul I. Considerând că un contribuabil datorează impozitul pe clădiri anual de 1.883.000 lei, potrivit prevederilor art. 255 alin. (1) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 71 alin. (1) din prezentele norme metodologice, acesta se plătește în patru rate egale, astfel:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	470.750 lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	470.750 lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei;

iar impozitul pe clădiri aferent unei luni se determină, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), prin împărțirea impozitului anual la numărul de luni dintr-un an fiscal, respectiv: $1.883.000 \text{ lei} : 12 \text{ luni} = 156.916,66 \text{ lei}$, impozitul astfel calculat, potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. a), se rotunjește la 156.917 lei, în sensul că fracțiunea de 0,66 lei se întregeste la un leu, prin adaos.

Exemplul II. Dreptul de proprietate se dobândește în luna ianuarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 februarie, respectiv $156.917 \text{ lei/lună} \times 11 \text{ luni} = 1.726.087 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	313.837 lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	470.750 lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei.

Exemplul III. Dreptul de proprietate se dobândește în luna februarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 martie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 10 \text{ luni} = 1.569.170 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	156.920 lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	470.750 lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei.

Exemplul IV. Dreptul de proprietate se dobândește în luna martie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 aprilie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 9 \text{ luni} = 1.412.253 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	— lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	470.753 lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei.

Exemplul V. Dreptul de proprietate se dobândește în luna aprilie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 mai, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 8 \text{ luni} = 1.255.336 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	— lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	313.836 lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei.

Exemplul VI. Dreptul de proprietate se dobândește în luna mai.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 iunie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 7 \text{ luni} = 1.098.419 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	— lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	156.919 lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.750 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei.

Exemplul VII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna iunie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 iulie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 6 \text{ luni} = 941.502 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	— lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	— lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	470.752 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei.

Exemplul VIII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna iulie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 august, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 5 \text{ luni} = 784.585 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	— lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	— lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	313.835 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei.

Exemplul IX. Dreptul de proprietate se dobândește în luna august.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 septembrie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 4 \text{ luni} = 627.668 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	— lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	— lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	159.918 lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.750 lei.

Exemplul X. Dreptul de proprietate se dobândește în luna septembrie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 octombrie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 3 \text{ luni} = 470.751 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	— lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	— lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	— lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	470.751 lei.

Exemplul XI. Dreptul de proprietate se dobândește între 1 și 15 octombrie inclusiv.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 noiembrie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 2 \text{ luni} = 313.834 \text{ lei}$.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 15 martie inclusiv	— lei;
b) rata a II-a, până la data de 15 iunie inclusiv	— lei;
c) rata a III-a, până la data de 15 septembrie inclusiv	— lei;
d) rata a IV-a, până la data de 15 noiembrie inclusiv	313.834 lei.

Exemplul XII. Dreptul de proprietate se dobândește între 16 și 31 octombrie inclusiv.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 noiembrie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 2 \text{ luni} = 313.834 \text{ lei}$.

B. Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este înăuntrul celor 30 de zile în care contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, termenul de plată pentru impozitul datorat, menționat la lit. A, este la 30 de zile de la data dobândirii clădirii, respectiv între 16 și 30 noiembrie inclusiv.

Exemplul XIII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna noiembrie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 decembrie, respectiv: $156.917 \text{ lei/lună} \times 1 \text{ lună} = 156.917 \text{ lei}$.

B. Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este depășit, plata de consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit. A, se plătește până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XIV. Dreptul de proprietate se dobândește în luna decembrie.

Având în vedere că impozitul pe clădiri se datorează cu data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită, adică începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor, pentru anul curent nu se datorează impozit pe clădiri.

72. (1) Prin *plata cu anticipație* se înțelege stingerea obligației de plată a impozitului pe clădiri datorat aceluiași buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 15 martie inclusiv. Prevederile pct. 15 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(2) În situația în care contribuabilul a plătit cu anticipație până la data de 15 martie inclusiv impozitul pe clădiri pentru care a beneficiat de bonificație, iar în cursul aceluiași an fiscal înstrăinează clădirea, scăderea se face proporțional cu perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat înstrăinarea și sfârșitul anului fiscal, luându-se în calcul suma efectiv încasată la bugetul local.

(3) Consiliile locale adoptă hotărâri privind stabilirea bonificației de până la 10% inclusiv, în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor. La nivelul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

(4) Exemplu privind calculul restituirii de sume în cazul unui contribuabil care a plătit cu anticipație impozitul pe clădiri:

a) un contribuabil persoană fizică a avut stabilit pentru un an fiscal impozit pe clădiri în sumă de 2.147.000 lei;

b) în unitatea administrativ-teritorială în care se află situată clădirea, consiliul local a stabilit prin hotărâre acordarea unei bonificații de 7% pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri;

c) la data de 24 ianuarie contribuabilul a plătit integral impozitul pe clădiri datorat, respectiv: 1.996.710 lei, acordându-i-se o bonificație de 150.290 lei;

d) la data de 1 mai înstrăinează clădirea;

e) potrivit datelor prevăzute la lit. a)–d), având în vedere prevederile alin. (2), acestui contribuabil trebuie să i se restituie următoarea sumă: 1.996.710 lei: 12 luni = 66.393 lei/lună x 7 luni = 1.164.751 lei, unde „7” reprezintă numărul de luni începând cu data de 1 iunie și până la 31 decembrie;

f) restituirea către contribuabil se face în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de restituire la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

Codul fiscal:

CAPITOLUL III Impozitul pe teren

Reguli generale

Art. 256. — (1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare *impozit pe teren*, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul.

(3) În cazul unui teren, aflat în administrarea sau în folosința, după caz, a altei persoane și pentru care se datorează chirie/arendă în baza unui contract de închiriere/arendare, impozitul pe teren se datorează de către proprietar.

(4) În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

Norme metodologice:

73. (1) Impozitul pe teren se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este situat terenul.

(2) Pentru terenurile pe care le dețin în proprietate în România, persoanele fizice și persoanele juridice, în calitatea acestora de contribuabili, datorează un impozit anual, stabilit în limitele și în condițiile Codului fiscal și ale prezentelor norme metodologice, oriunde ar fi situate aceste terenuri, în comune, în orașe sau în municipii, atât pentru cele din intravilan, cât și pentru cele din extravilan.

74. Se consideră proprietari de terenuri și acei contribuabili cărora, în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 18/1991*, și ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, li s-a constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, de la data punerii în posesie constatată prin procese-verbale, fișe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, chiar dacă nu este emis titlul de proprietate.

75. În cazul în care terenul este închiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de proprietarul său.

76. (1) Pentru identificarea terenurilor, precum și a proprietarilor acestora, se au în vedere prevederile pct. 18 alin. (1), (2), (5) și (7).

(2) Pentru aplicarea prevederilor art. 256 alin. (4) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 20.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 257. — Impozitul pe teren nu se datorează pentru:

a) terenul aferent unei clădiri, pentru suprafața de teren care este acoperită de o clădire;

b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege și al unei unități locale a acestuia, cu personalitate juridică;

c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;

d) orice teren al unei instituții de învățământ preuniversitar și universitar, autorizată provizoriu sau acreditată;

e) orice teren al unei unități sanitare de interes național care nu a trecut în patrimoniul autorităților locale;

f) orice teren deținut, administrat sau folosit de către o instituție publică, cu excepția suprafețelor folosite pentru activități economice;

g) orice teren aferent unei clădiri a unei instituții publice sau unei clădiri care face parte din domeniul public sau privat al unei unități administrativ-teritoriale, exceptând suprafețele acestuia folosite pentru activități economice;

h) orice teren degradat sau poluat, inclus în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestuia;

i) terenurile care prin natura lor și nu prin destinația dată sunt improprie pentru agricultură sau silvicultură, orice terenuri ocupate de iazuri, bălți, lacuri de acumulare sau căi navigabile, cele folosite pentru activitățile de apărare împotriva inundațiilor, gospodărirea apelor, hidro-meteorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecție definite în lege, precum și terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeței solului;

j) orice terenuri legate de sistemele hidrotehnice sau de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare;

k) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naționale, drumuri principale administrate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., zonele de siguranță a acestora, precum și terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranță;

l) terenurile parcurilor industriale, științifice și tehnologice, potrivit legii;

m) terenurile trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale în lipsă de moștenitori legali sau testamentari;

n) terenurile aferente clădirilor prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 6 și 7, cu excepția celor folosite pentru activități economice.

Norme metodologice:

77. (1) Prin sintagma *suprafața de teren care este acoperită de o clădire*, prevăzută la art. 257 lit. a) din Codul fiscal, se înțelege suprafața construită la sol a clădirilor, în sensul că, pentru determinarea impozitului pe teren, din suprafața înregistrată în registrul agricol la categoria de

folosință „terenuri cu construcții“ se scade suprafața construită la sol a clădirilor, chiar dacă pentru acestea nu se datorează impozit pe clădiri.

(2) Termenul *unitățile*, prevăzut la art. 257 lit. b) din Codul fiscal, corespunde termenului *componente* din cuprinsul pct. 23 alin. (3).

(3) Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la art. 257 lit. h) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele reglementări:

a) Ordonanța Guvernului nr. 81/1998 privind unele măsuri pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 27 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 107/1999;

b) Regulamentul privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, precum și componența, funcționarea și atribuțiile comisiilor de specialiști constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 786/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 24 februarie 1994.

(4) Terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datorează impozit pe teren, potrivit prevederilor art. 257 lit. i) din Codul fiscal, numai dacă acestea sunt încadrate ca atare, prin hotărâre a consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului București.

(5) Pentru încadrarea terenurilor parcurilor industriale, prevăzute la art. 257 lit. l) din Codul fiscal, se vor avea în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002, precum și hotărârile Guvernului României de constituire a parcurilor industriale.

(6) Prin sintagma *infrastructura portuară* se înțelege ansamblul construcțiilor destinate adăpostirii, acostării și operării navelor și protecției porturilor, precum și totalitatea căilor de comunicație pentru activitățile industriale și comerciale.

(7) Pentru încadrarea terenurilor prevăzute la art. 257 lit. n) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 22.

Codul fiscal:

Calculul impozitului

Art. 258. — (1) Impozitul pe teren se stabilește luând în calcul numărul de metri pătrați de teren, rangul localității în care este amplasat terenul și zona și/sau categoria de folosință a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, impozitul pe teren se stabilește prin înmulțirea numărului de metri pătrați ai terenului cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Zona din cadrul localității	Rangul localității (lei/m ²)					
	0	I	II	III	IV	V
A	5.900	4.900	4.300	3.700	500	400
B	4.900	3.700	3.000	2.500	400	300
C	3.700	2.500	1.900	1.200	300	200
D	2.500	1.200	1.000	700	200	100

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se stabilește după cum urmează:

a) prin înmulțirea numărului de metri pătrați de teren cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4);

b) prin înmulțirea rezultatului de la lit. a) cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Numărul de metri pătrați de teren se înmulțește cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Nr. crt.	Categorია de folosință	Zona (lei/m ²)			
		I	II	III	IV
1.	Teren arabil	15	12	10	8
2.	Pășune	12	10	8	6
3.	Fâneață	12	10	8	6
4.	Vie	25	20	15	10
5.	Livadă	30	25	20	15
6.	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră	15	12	10	8
7.	Teren cu apă	8	6	4	X
8.	Drumuri și căi ferate	X	X	X	X
9.	Teren neproductiv	X	X	X	X

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în următorul tabel:

Rangul localității	Coeficientul de corecție
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, indiferent de rangul localității, categoria de folosință și zona unde este situat, impozitul pe teren este de 10.000 lei/ha.

Norme metodologice:

78. (1) Impozitul pe teren se stabilește anual în sumă fixă, în lei pe metru pătrat de teren, în mod diferențiat, în intravilanul și extravilanul localităților, după cum urmează:

a) în intravilan:

1. pe ranguri de localități, identificate prin cifrele romane: 0, I, II, III, IV și V;

2. pe zone, identificate prin literele: A, B, C și D;

3. pe categorii de folosință, astfel cum sunt evidențiate în tabloul prevăzut la pct. 80;

4. prin aplicarea nivelurilor și a coeficienților de corecție prevăzuți la art. 258 alin. (2), (4) și (5) din Codul fiscal;

b) în extravilan, indiferent de rangul localității, de zonă și de categoria de folosință, prin aplicarea nivelului prevăzut la art. 258 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Pentru stabilirea impozitului pe teren, prevederile pct. 1—9, pct. 11 alin. (3), pct. 15 și 18 se aplică în mod corespunzător.

79. Pentru terenurile din intravilanul localităților, înregistrate în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se determină prin înmulțirea nivelurilor prevăzute la art. 258

alin. (4) din Codul fiscal cu coeficienții de corecție de la alin. (5) al aceluiași articol, diferențiați pe ranguri de localități.

80. La încadrarea terenurilor pe categorii de folosință, în funcție de subcategoria de folosință, se are în vedere tabloul următor:

Categoria de folosință	Subcategoria de folosință	Simbol (cod)
1. Terenuri cu construcții	— construcții	C
	— curți și construcții	CC
	— diguri	CD
	— cariere	CA
	— parcuri	CP
	— cimitire	CI
	— terenuri de sport	CS
	— piețe și târguri	CT
	— pajiști și stranduri	CPJ
	— taluzuri pietruite	CTZ
	— fâșie de frontieră	CFF
	— exploatări miniere și petroliere	CMP
	— alte terenuri cu construcții	CAT
	2. Arabil	— arabil propriu-zis
— pajiști cultivate		AP
— grădini de legume		AG
— orezării		AO
— sere		AS
— solarii și răsadnițe		ASO
— căpșunării		AC
— alte culturi perene		AD
3. Pășuni	— pășuni curate	P
	— pășuni împădurite	PP
	— pășuni cu pomi fructiferi	PL
	— pășuni cu tufărișuri și mărăciniș	PT
4. Fânețe	— fânețe curate	F
	— fânețe cu pomi fructiferi	FL
	— fânețe împădurite	FPF
	— fânețe cu tufărișuri și mărăciniș	T
5. Vii	— vii nobile	VN
	— vii hibride	VH
	— plantații hamei	VHA
	— pepiniere viticole	P
6. Livezi	— livezi clasice	L
	— livezi intensive și superintensive	LI
	— livezi plantații arbuști	LF
	— plantații dud	LD
	— pepiniere pomicole	LP
7. Păduri și alte terenuri de vegetație forestieră	— păduri	PD
	— perdele de protecție	PDP
	— tufărișuri și mărăcinișuri	PDT
	— răchitări	PDR
	— pepiniere silvice	PDPS
8. Terenuri cu ape	— ape curgătoare	HR
	— lacuri și bălți naturale	HB
	— lacuri de acumulare	HA
	— amenajări piscicole	HP
	— ape cu stuf	HS
	— canale	HC
	— marea teritorială	HM
9. Drumuri și căi ferate	— autostrăzi	DA
	— drumuri naționale	DN
	— drumuri județene	DJ

	— drumuri comunale	DC
	— străzi și ulițe	DS
	— drumuri de exploatare (agricole, silvice, petroliere, industriale etc.)	DE
	— drumuri și poteci turistice	DT
	— căi ferate	DF
10. Terenuri neproductive	— nisipuri zburătoare	NN
	— bolovănișuri, stâncării, pietrișuri	NB
	— râpe, ravene, torenți	NR
	— sărături cu crustă	NS
	— mocirle și smârcuri	NM
	— gropi împrumut, deponii	NG
	— halde	NH

81. (1) Pentru calculul impozitului aferent terenurilor situate în intravilanul localităților, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

- rangul localității unde se află situat terenul;
- zona în cadrul localității prevăzute la lit. a);
- categoria de folosință;
- suprafața terenului;

e) în cazul terenului încadrat la categoria de folosință „terenuri cu construcții”, suprafața construită la sol a clădirilor;

f) majorarea stabilită în condițiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

(2) Pentru calculul impozitului pentru terenurile situate în extravilanul localităților, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

- suprafața terenului;
- în cazul terenului încadrat la categoria de folosință „terenuri cu construcții”, suprafața construită la sol a clădirilor;
- majorarea stabilită în condițiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

82. (1) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2004, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosință „terenuri cu construcții”:

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

- rangul localității unde este situat terenul: 0;
- zona în cadrul localității: A;
- categoria de folosință: terenuri cu construcții;
- suprafața terenului: 598 m²;
- suprafața construită la sol a clădirilor: 56 m²;

f) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe teren cu 37,9%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafața terenului deținut în proprietate se scade suprafața construită la sol, respectiv: 598 m² - 56 m² = 542 m²;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - terenuri cu construcții, în coloana „Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)” se identifică suma corespunzătoare unui teren amplasat în zona A din localitatea care are rangul 0, respectiv: 6.525 lei/m²;

2.2. suprafața de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulțește cu suma

prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: $542 \text{ m}^2 \times 6.525 \text{ lei/m}^2 = 3.536.550 \text{ lei}$;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 37,9%, impozitul determinat la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe teren se înmulțește cu 1,379, respectiv: $3.536.550 \text{ lei} \times 1,379 = 4.875.902,45 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 902,45 lei depășind 500 lei se majorează la 1.000 lei, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjește la 4.876.000 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2004, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosință „fâneată“:

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

- a) rangul localității unde este situat terenul: 0;
- b) zona în cadrul localității: C;
- c) categoria de folosință: fâneată;
- d) suprafața terenului: 1.214 m^2 ;
- e) suprafața construită la sol a clădirilor: 0 m^2 ;

f) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe teren cu 37,9%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (3)–(5) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: este efectiv suprafața terenului, respectiv: 1.214 m^2 ;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III – impozitul pe terenurile amplasate în intravilan – orice altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, în coloana „Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 – art. 296 alin. (1)“ se identifică suma corespunzătoare unui teren având categoria de folosință „fâneată“, amplasat în zona C, respectiv: 9 lei/m^2 ;

2.2. suprafața de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: $1.214 \text{ m}^2 \times 9 \text{ lei/m}^2 = 10.926 \text{ lei}$;

2.3. suma stabilită la subpct. 2.2 se înmulțește cu coeficientul de corecție 8,00 din tabelul prevăzut la art. 258 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localității unde este amplasat terenul, respectiv: $10.926 \text{ lei} \times 8,00 = 87.408 \text{ lei}$;

2.4. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 37,9%, suma determinată la subpct. 2.3 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,379, respectiv: $87.408 \text{ lei} \times 1,379 = 120.535,632 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 535,632 lei depășind 500 lei se majorează la 1.000 lei, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjește la 121.000 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2004, în cazul unui teren amplasat în extravilan:

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (2):

- a) suprafața terenului: $0,0607 \text{ ha}$;
- b) suprafața construită la sol a clădirilor: 245 m^2 ;

c) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe teren cu 37,9%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (6) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafața terenului deținut în proprietate se scade suprafața construită la sol, respectiv: $607 \text{ m}^2 - 245 \text{ m}^2 = 362 \text{ m}^2$;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. suprafața prevăzută la pct. 1, potrivit art. 258 alin. (6) din Codul fiscal, se înmulțește cu 10.000 lei/ha sau, pentru ușurarea calculului, se înmulțește cu 1 leu/m², respectiv: $362 \text{ m}^2 \times 1 \text{ leu/m}^2 = 362 \text{ lei}$;

2.2. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 37,9%, suma determinată la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,379, respectiv: $362 \text{ lei} \times 1,379 = 499,198 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 499,198 lei fiind sub 500 lei se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjește la 0 lei.

Codul fiscal:

Dobândiri și transferuri de teren, precum și alte modificări aduse terenului

Art. 259. – (1) Pentru un teren dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe teren se datorează la data de întâi a lunii următoare celei în care terenul a fost dobândit.

(2) Pentru orice operațiune juridică efectuată de o persoană în cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana încetează a mai datora impozitul pe teren începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcție de poziție și categorie de folosință se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care modifică impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifică începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a intervenit modificarea.

(5) Dacă în cursul anului se modifică rangul unei localități, impozitul pe teren se modifică pentru întregul teren situat în intravilan corespunzător noii încadrări a localității, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit această modificare.

(6) Orice persoană care dobândește teren are obligația de a depune o declarație privind achiziția terenului la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data achiziției.

(7) Orice persoană care modifică folosința terenului are obligația de a depune o declarație privind modificarea folosinței acestuia la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data modificării folosinței.

Norme metodologice:

83. (1) Referitor la circulația juridică a terenurilor se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 4 martie 1998, cu modificările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2000 privind circulația juridică a terenurilor cu destinație forestieră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 25 noiembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 66/2002.

(2) Impozitul pe teren, precum și obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, reprezintă sarcină fiscală a părții care înstrăinează. În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligațiilor bugetare locale datorate.

84. (1) Ori de câte ori intervin modificări în registrul agricol, referitoare la terenurile, la clădirile, la mijloacele de transport sau la orice alte bunuri deținute în proprietate sau în folosință, după caz, de natură să conducă la modificarea oricăror impozite și taxe locale prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, funcționarii publici cu atribuții privind completarea, ținerea la zi și centralizarea datelor în registrele agricole au obligația de a comunica aceste modificări funcționarilor publici din compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data modificării.

(2) Referitor la registrele agricole se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. 68/1991 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 28 noiembrie 1991;

b) Ordonanța Guvernului nr. 1/1992 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 7 aprilie 1992;

c) Hotărârea Guvernului nr. 269/2001 privind registrul agricol pentru perioada 2001—2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 7 martie 2001;

d) Normele tehnice privind completarea Registrului agricol pentru perioada 2001—2005, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrului finanțelor publice, ministrului administrației publice și al ministrului dezvoltării și prognozei nr. 95.136/282/712/10/806/21/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 28 mai 2001.

85. În cazul în care terenul este administrat sau folosit de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate și pentru care locatarul, concesionarul ori arendașul datorează chirie, redevență sau arendă în baza unui contract de închiriere, locațiune, concesiune sau arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, în măsura în care:

a) proprietarul nu este scutit de această obligație; sau

b) pentru terenul respectiv nu se datorează impozit, potrivit prevederilor titlului IX din Codul fiscal.

86. În situațiile în care terenul se află în proprietate comună, impozitul pe teren se datorează după cum urmează:

a) în cazul în care fiecare dintre contribuabili are determinate cotele-părți, impozitul se datorează de fiecare dintre

contribuabili, proporțional cu partea de teren corespunzătoare cotelor-părți respective;

b) în cazul în care contribuabilii nu au stabilite cotele-părți din teren pe fiecare contribuabil, impozitul se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceștia datorând, în mod egal, partea din impozit rezultată în urma împărțirii.

87. (1) Impozitul pe teren se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu partea de teren supusă unei astfel de situații;

c) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) și sfârșitul anului fiscal respectiv.

88. În situația în care pe parcursul anului fiscal apar schimbări ale categoriilor de folosință, în condițiile legii, impozitul pe teren se modifică de la data de întâi a lunii următoare celei în care a apărut schimbarea.

89. (1) Contribuabilii care achiziționează terenuri sunt obligați să depună declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora se află terenurile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor art. 259 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Obligația de a depune declarație fiscală revine deopotrivă și contribuabililor care înstrăinează teren.

(3) Declarațiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;

c) intervin schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe teren.

Codul fiscal:**Plata impozitului**

Art. 260. — (1) Impozitul pe teren se plătește anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

Norme metodologice:

90. Procedura de calcul pentru determinarea impozitului pe teren, datorat proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, este similară cu cea pentru impozitul pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 71.

91. Procedura de calcul în cazul bonificației pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren este similară cu cea pentru impozitul pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 72.

92. Declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor fizice, și, respectiv, declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor juridice, sunt modelele stabilite potrivit pct. 256.

Codul fiscal:

CAPITOLUL IV

Taxa asupra mijloacelor de transport**Reguli generale**

Art. 261. — (1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat în România datorează o taxă anuală pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1), denumită în continuare taxa asupra mijloacelor de transport, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde persoana își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de locator.

Norme metodologice:

93. Taxa asupra mijloacelor de transport se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde are domiciliul fiscal proprietarul.

94. (1) Contribuabilii care dețin în proprietate mijloace de transport care trebuie înmatriculate în România datorează taxa asupra mijloacelor de transport în condițiile titlului IX din Codul fiscal.

(2) Prin sintagma *mijloc de transport care trebuie înmatriculat*, prevăzută la art. 261 alin. (1) din Codul fiscal, se înțelege orice mijloc de transport, proprietate a unei persoane fizice sau a unei persoane juridice, și care, potrivit legii, face obiectul înmatriculării.

95. În cazul în care proprietarii, persoane fizice sau juridice străine, solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România, aceștia au obligația să achite integral taxa datorată, pentru întreaga perioadă pentru care solicită înmatricularea, la data luării în evidență de către compartimentele de specialitate ale autorității administrației publice locale.

Codul fiscal:**Scutiri**

Art. 262. — Taxa asupra mijloacelor de transport nu se aplică pentru:

a) autoturismele, motocicletele cu ataș și mototriciclu-rile care aparțin persoanelor cu handicap locomotor și care sunt adaptate handicapului acestora;

b) navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomiței;

c) mijloacele de transport ale instituțiilor publice;

d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul de pasageri în afara unei localități, dacă tariful de transport este stabilit în condiții de transport public.

Norme metodologice:

96. Contribuabilii care se află în situația prevăzută la art. 262 lit. a) din Codul fiscal au obligația să prezinte compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială își au domiciliul fotocopia documentului oficial care atestă

situația respectivă, precum și documentele care atestă că mijlocul de transport este adaptat handicapului acestora.

97. Obligația de a depune declarația fiscală, în condițiile art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, revine și persoanelor fizice care intră sub incidența art. 262 lit. a) din Codul fiscal, prin care se acordă scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică.

98. Scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilii interesați prezintă compartimentelor de specialitate ale administrației publice locale documentele prin care atestă situațiile, prevăzute de lege, pentru care sunt scutiți.

99. Intră sub incidența prevederilor art. 262 lit. b) atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor și luntrelor folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în unitățile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomiței.

100. (1) Unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la pct. 99 se stabilesc prin ordine ale prefecților județelor respective, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) Ordinele prefecților se aduc la cunoștință publică, vor fi comunicate autorităților administrației publice locale interesate, în condițiile Legii administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare, și vor fi publicate în monitorul oficial al județului respectiv, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 75/2003 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităților administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 534/2003, denumită în continuare *Ordonanța Guvernului nr. 75/2003*.

101. Navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite în alte scopuri decât pentru transportul persoanelor fizice sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport în condițiile titlului IX din Codul fiscal. Pentru stabilirea taxei asupra mijloacelor de transport, navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (7) pct. 8 din Codul fiscal.

102. Prin sintagma *folosite pentru transportul persoanelor fizice*, prevăzută la art. 262 lit. b) din Codul fiscal, se înțelege folosirea atât pentru activități ce privesc necesitățile familiale, cât și pentru activități recreativ-distractive.

103. Prevederile pct. 97 se aplică deopotrivă persoanelor fizice și persoanelor juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor și luntrelor care nu sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport.

104. Intră sub incidența prevederilor art. 262 lit. d) din Codul fiscal operatorii de transport public local de călători a căror activitate este reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 86/2001 privind serviciile regulate de transport public local de călători, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 284/2002, denumită în continuare *Ordonanța Guvernului nr. 86/2001*.

105. Contribuabilii persoane juridice care au ca profil de activitate servicii de transport public de pasageri, în regim urban sau suburban, sunt scutiți de la plata taxei asupra mijloacelor de transport numai pentru autobuze, autocare și

microbuze, prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 3 din Codul fiscal, utilizate exclusiv în scopul transportului public local de călători în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 86/2001.

106. Contribuabilii care au ca obiect al activității producția și/sau comerțul cu mijloace de transport nu datorează taxa prevăzută la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal pentru acele mijloace de transport înregistrate în contabilitate ca stocuri.

Codul fiscal

Calculul taxei

Art. 263. — (1) Taxa asupra mijloacelor de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele mijloace de transport cu tracțiune mecanică, taxa asupra mijlocului de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestora, prin înmulțirea fiecărui 500 cm³ sau fracțiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijloc de transport	Valoarea taxei lei/500 cm ³ sau fracțiune
1. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 2.000 cm³ inclusiv	58.000
2. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 2.000 cm³	72.000
3. Autobuze, autocare, microbuze	117.000
4. Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv	126.000
5. Tractoare înmatriculate	78.000
6. Motociclete, motorete și scutere	29.000

(3) În cazul unui ataș, taxa pe mijlocul de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motoretele și scuterele respective.

(4) În cazul unui autovehicul de transport marfă cu masa totală autorizată de peste 12 tone, taxa asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	Taxa (lei)	
	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu două axe		
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	1.000.000	1.100.000
2. Masa peste 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.100.000	1.200.000
3. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	1.200.000	1.400.000
4. Masa peste 15 tone	1.400.000	2.800.000
II. Vehicule cu trei axe		
1. Masa peste 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	1.100.000	1.200.000
2. Masa peste 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	1.200.000	1.300.000
3. Masa peste 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	1.300.000	1.600.000
4. Masa peste 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.600.000	2.500.000
5. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	2.500.000	3.800.000
6. Masa peste 25 tone	2.500.000	3.800.000
III. Vehicule cu patru axe		
1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.600.000	1.700.000
2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	1.700.000	2.500.000
3. Masa peste 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.500.000	4.000.000
4. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	4.000.000	6.000.000
5. Masa peste 31 tone	4.000.000	6.000.000

(5) În cazul unei combinații de autovehicule (un autovehicul articulat sau tren rutier) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, taxa asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Numărul axelor și masa totală maximă autorizată		Taxa (lei)	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu 2 + 1 axe			
1.	Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.000.000	1.100.000
2.	Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	1.100.000	1.200.000
3.	Masa peste 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	1.200.000	1.300.000
4.	Masa peste 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	1.300.000	1.400.000
5.	Masa peste 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	1.400.000	1.500.000
6.	Masa peste 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.500.000	1.600.000
7.	Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.600.000	2.000.000
8.	Masa peste 25 tone	2.000.000	3.400.000
II. Vehicule cu 2 + 2 axe			
1.	Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.200.000	1.300.000
2.	Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	1.300.000	1.600.000
3.	Masa peste 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	1.600.000	2.000.000
4.	Masa peste 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.000.000	2.300.000
5.	Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	2.300.000	3.700.000
6.	Masa peste 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	3.700.000	5.200.000
7.	Masa peste 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	5.200.000	7.900.000
8.	Masa peste 36 tone	5.200.000	7.900.000
III. Vehicule cu 2 + 3 axe			
1.	Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	4.200.000	5.700.000
2.	Masa peste 38 tone	5.700.000	8.000.000
IV. Vehicule cu 3 + 2 axe			
1.	Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	3.500.000	5.000.000
2.	Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	5.000.000	7.000.000
3.	Masa peste 40 tone	7.000.000	7.900.000
V. Vehicule cu 3 + 3 axe			
1.	Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	2.800.000	3.100.000
2.	Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	3.100.000	3.700.000
3.	Masa peste 40 tone	3.700.000	7.500.000

(6) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Masa totală maximă autorizată	Taxa (lei)
a) Până la 1 tonă inclusiv	59.000
b) Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	194.000
c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	292.000
d) Peste 5 tone	370.000

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apă, taxa pe mijlocul de transport este egală cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijlocul de transport pe apă	Taxa (lei)
1. Luntre, bărci fără motor, scutere de apă, folosite pentru uz și agrement personal	100.000
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	300.000
3. Bărci cu motor	600.000
4. Bacuri, poduri plutitoare	5.000.000
5. Șalupe	3.000.000
6. Iahturi	15.000.000
7. Remorchere și împingătoare	
a) Până la 500 CP inclusiv	3.000.000
b) Peste 500 CP, dar nu peste 2.000 CP	5.000.000
c) Peste 2.000 CP, dar nu peste 4.000 CP	8.000.000
d) Peste 4.000 CP	12.000.000
8. Vapoare — pentru fiecare 1.000 tdw sau fracțiune din acesta	1.000.000
9. Ceamuri, șlepuri și barje fluviale:	
a) Cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone inclusiv	1.000.000
b) Cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 tone, dar nu peste 3.000 tone	1.500.000
c) Cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 tone	2.500.000

(8) În înțelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabilește prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziție sau un alt document similar.

Norme metodologice:

107. Taxa asupra mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică este anuală și se stabilește în sumă fixă pentru fiecare tip de mijloc de transport, prevăzut la art. 263 din Codul fiscal, pentru fiecare 500 cm³ sau fracțiune din aceasta.

108. Taxa asupra mijloacelor de transport, datorată potrivit pct. 5 din tabelul prevăzut la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, se stabilește numai pentru tractoarele înmatriculate.

109. (1) Prin sintagma *document similar*, prevăzută la art. 263 alin. (8) din Codul fiscal, se înțelege adevărul eliberată de o persoană fizică sau de o persoană juridică specializată, care este autorizată să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atestă capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată.

(2) Exemplu de calcul privind taxa asupra mijloacelor de transport aferentă anului 2004, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de până la 2.000 cm³:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrică de 1.002 cm³.

B. Explicații privind modul de calcul al taxei asupra mijloacelor de transport, astfel cum rezultă din economia textului art. 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 500 cm³: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 500 cm³, respectiv: 1.002 cm³ : 500 cm³ = 2,004; pentru calcul se consideră 3 fracțiuni a 500 cm³;

2. Se determină taxa asupra mijloacelor de transport 2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) la cap. IV — taxa asupra mijloacelor de transport, în coloana „Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 — art. 296 alin. (1)“ se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de până la 2.000 cm³ inclusiv, respectiv 65.000 lei/500 cm³;

2.2. numărul de fracțiuni prevăzut la pct. 1 se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 3 fracțiuni a 500 cm³ x 65.000 lei/500 cm³ = 195.000 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal și considerând că, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, autoritatea deliberativă a hotărât majorarea taxei asupra mijloacelor de transport cu 46,3%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,463, respectiv: 195.000 lei x 1,463 = 285.285 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) din prezentele norme metodologice, fracțiunea de 285 lei fiind sub 500 lei se neglijează, taxa asupra mijloacelor de transport astfel determinată se rotunjește la 285.000 lei.

(3) Exemplu de calcul privind taxa asupra mijloacelor de transport aferentă anului 2004, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de peste 2.000 cm³:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrică de 2.978 cm³.

B. Explicații privind modul de calcul al taxei asupra mijloacelor de transport, astfel cum rezultă din economia textului art. 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 500 cm³: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 500 cm³, respectiv: 2.978 cm³ : 500 cm³ = 5,956; pentru calcul se consideră 6 fracțiuni a 500 cm³;

2. Se determină taxa asupra mijloacelor de transport:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) la cap. IV — taxa asupra mijloacelor de transport, în coloana „Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 — art. 296 alin. (1)“ se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de peste 2.000 cm³ inclusiv, respectiv: 80.000 lei/500 cm³;

2.2. numărul de fracțiuni prevăzut la pct. 1 se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 6 fracțiuni a 500 cm³ x 80.000 lei/500 cm³ = 480.000 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal și considerând că, în anul fiscal 2003 pentru anul fiscal 2004, autoritatea deliberativă a hotărât majorarea taxei asupra mijloacelor de transport cu 46,3%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,463, respectiv: 480.000 lei x 1,463 = 702.240 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 240 lei fiind sub 500 lei se neglijează, taxa asupra mijloacelor de transport astfel determinată se rotunjește la 702.000 lei.

110. Stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea și încasarea taxei asupra mijloacelor de transport se efectuează de către compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la nivelul comunei, al orașului, al municipiului sau al sectorului municipiului București, după caz, în a căror rază de competență se află domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.

111. (1) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfă prevăzute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal, taxa anuală se stabilește în sumă fixă în lei/an, în mod diferențiat, în funcție de numărul de axe, de masa totală maximă autorizată și de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.

(2) Prin *masa totală maximă autorizată* se înțelege masa totală a vehiculului încărcat, declarată admisibilă cu prilejul autorizării de către autoritatea competentă.

(3) Numărul axelor și masa totală maximă autorizată, avute în vedere la calcularea taxei, sunt cele înscrise în cartea de identitate a autovehiculului în rândul 7 și, respectiv, rândul 11.

(4) Dacă sistemul de suspensie nu este înscris în caseta liberă din cartea de identitate a autovehiculului ca informație suplimentară, deținătorii vor prezenta o adeverință eliberată în acest sens de către Regia Autonomă „Registrul Auto Român“.

(5) În cazul autovehiculelor de până la 12 tone inclusiv, destinate prin construcție atât transportului de persoane, cât și de bunuri, pentru stabilirea taxei asupra mijloacelor de transport, acestea sunt asimilate vehiculelor prevăzute la pct. 4 din tabelul de la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, iar în cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevăzute la art. 263 alin. (4) pct. I, II și III din Codul fiscal. Intră sub incidența acestui alineat automobilele mixte și automobilele specializate/autospecializate, astfel cum sunt definite de prevederile legale în vigoare.

112. În cazul în care contribuabilii nu depun documentele care să ateste sistemul suspensiei, taxa asupra mijloacelor de transport se determină corespunzător autovehiculelor din categoria „vehicule cu alt sistem de suspensie“.

113. Pentru remorci, semiremorci și rulote taxa anuală este stabilită în sumă fixă în lei/an, în mod diferențiat, în funcție de masa totală maximă autorizată a acestora.

114. Nu intră sub incidența prevederilor pct. 113, mijloacele de transport care fac parte din combinațiile de autovehicule — autovehicule articulate sau trenuri rutiere — de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal.

115. Taxa asupra mijloacelor de transport se stabilește pentru fiecare mijloc de transport cu tracțiune mecanică, precum și pentru fiecare remorcă, semiremorcă și rulotă care are cartea de identitate a vehiculelor, chiar dacă acestea circulă în combinație.

Codul fiscal

Dobândiri și transferuri ale mijloacelor de transport

Art. 264. — (1) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de persoană de la data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.

(2) În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidența fiscală a compartimentului de specialitate al autorității de administrație publică locală, taxa asupra mijlocului de transport încetează să se mai datoreze de acea persoană începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidența fiscală.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), taxa asupra mijloacelor de transport se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Orice persoană care dobândește/transferă un mijloc de transport sau își schimbă domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligația de a depune o declarație cu privire la mijlocul de transport la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru în termen de 30 de zile inclusiv, de la modificarea survenită.

Norme metodologice:

116. (1) Taxa asupra mijloacelor de transport, precum și obligațiile de plată accesorii acesteia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a mijlocului de transport, reprezintă sarcină fiscală a părții care înstrăinează.

(2) În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligațiilor bugetare respective.

(3) Taxa asupra mijloacelor de transport se datorează până la data de la care se face scăderea.

(4) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) și sfârșitul anului fiscal respectiv.

117. (1) Sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport numai vehiculele ce intră sub incidența cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, respectiv:

a) mijloacele de transport cu tracțiune mecanică, prevăzute la art. 263 alin. (2) și (3) din Codul fiscal;

b) autovehiculele de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal;

c) combinațiile de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal;

d) remorcile, semiremorcile și rulotele, prevăzute la art. 263 alin. (6) din Codul fiscal;

e) mijloacele de transport pe apă, prevăzute la art. 263 alin. (7) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea prevederilor art. 263 alin. (3) din Codul fiscal, pentru determinarea taxei asupra mijloacelor de transport în cazul motocicletelor, motorelor și scuterelor prevăzute cu ataș, nivelurile din tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal se majorează cu 50%.

118. Pentru aplicarea unitară a prevederilor art. 264 din Codul fiscal, referitoare la dobândire, înstrăinare și radiere/scoatere din evidențe, se fac următoarele precizări:

a) taxa asupra mijloacelor de transport se datorează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite; în situațiile în care contribuabilii — persoane fizice sau persoane juridice — dobândesc în străinătate dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport, oricare dintre cele prevăzute de cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, data dobândirii se consideră data emiterii de către autoritatea vamală română a primului document în care se face referire la mijlocul de transport în cauză;

b) taxa asupra mijloacelor de transport se dă la scădere începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a avut loc înstrăinarea sau radierea;

c) înstrăinarea privește pierderea proprietății pe oricare dintre următoarele căi:

1. transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege;

2. furtul mijlocului de transport respectiv, furt înregistrat la autoritățile competente în condițiile legii și pentru care acestea eliberează o adeverință în acest sens, până la data restituirii mijlocului de transport furat către proprietarul de drept, în situația în care vehiculul este recuperat, ori definitiv, în situația în care bunul furat nu poate fi recuperat;

d) radierea, în înțelesul art. 264 alin. (2) din Codul fiscal, precum și al prezentelor norme metodologice, constă în scoaterea din evidențele fiscale ale compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale a mijloacelor de transport care intră sub incidența pct. 122 alin. (2).

119. În conformitate cu prevederile art. 264 din Codul fiscal, coroborate cu precizările de la pct. 118 din prezentele norme metodologice, se stabilesc următoarele două acțiuni corelative dreptului de proprietate, în raport cu care se datorează ori se dă la scădere taxa asupra mijloacelor de transport, respectiv:

a) dobândirea mijlocului de transport, potrivit celor prevăzute la pct. 118 lit. a), care generează datorarea taxei asupra mijloacelor de transport, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite;

b) înstrăinarea mijlocului de transport, potrivit celor menționate la pct. 118 lit. c) din prezentele norme metodologice, care generează scăderea taxei asupra mijloacelor de transport, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost înstrăinate.

120. Prezentele norme metodologice, în cazul mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică, se completează cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 610/1992 privind cartea de identitate a vehiculului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 21 octombrie 1992, denumită în continuare *Hotărârea Guvernului nr. 610/1992*, în aplicarea căreia s-au emis Instrucțiunile Ministerului de Interne, Ministerului Finanțelor și Ministerului Transporturilor nr. 290/2.802/1.189/1993, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 28 mai 1993, denumite în continuare *Instrucțiuni*.

121. (1) Potrivit art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 610/1992, cartea de identitate a vehiculului este documentul care atestă, pentru persoana care o deține, dreptul de proprietate numai dacă datele din aceasta coincid cu datele din oricare dintre documentele prevăzute la alin. (3).

(2) Pentru înregistrarea mijloacelor de transport în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice se utilizează declarațiile fiscale stabilite potrivit pct. 256, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică.

(3) La declarația fiscală prevăzută la alin. (2) se anexează o fotocopie de pe cartea de identitate, precum și fotocopia certificată „pentru conformitate cu originalul“ de pe contractul de vânzare-cumpărare, sub semnătură privată, contractul de schimb, factura, actul notarial (de donație, certificatul de moștenitor etc.), hotărârea judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau orice alt document similar.

122. (1) Pentru mijloacele de transport scăderea taxei se poate face atât în cazurile înstrăinării acestora, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c), cât și în cazurile în care mijloacele de transport respective sunt scoase din funcțiune.

(2) Mijloacele de transport scoase din funcțiune corespund mijloacelor de transport cu grad avansat de uzură fizică, deteriorate sau care au piese lipsă, fiind improprie îndeplinirii funcțiilor pentru care au fost create, cazuri în care scăderea de la taxa asupra mijloacelor de transport se face prin prezentarea unor documente din care să reiasă că mijlocul de transport a fost dezmembrat de o persoană fizică sau de o persoană juridică specializată, care este autorizată să efectueze servicii tehnice auto, potrivit legii.

(3) Taxa asupra mijloacelor de transport nu se dă la scădere pentru perioada în care acestea se află în reparații curente, reparații capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din rețeaua comercială sau de la unitățile de reparații de profil.

(4) Structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Generale de Evidență Informatizată a Persoanei nu pot să radieze din evidențele proprii mijloacele de transport cu tracțiune mecanică, potrivit art. 47 din Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 85/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 31 ianuarie 2003, cu modificările ulterioare, dacă proprietarul nu prezintă certificatul fiscal prin care se atestă că are achitată taxa asupra mijloacelor de transport aferentă până la data de întâi a lunii următoare celei în care îndeplinește condițiile de scădere din evidențele fiscale:

a) în cazul înstrăinării mijlocului de transport; sau

b) în cazul în care mijlocul de transport respectiv este scos din funcțiune; și

c) numai dacă proprietarul care solicită radierea prezintă certificatul fiscal prin care atestă că are achitată taxa aferentă până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate al mijlocului de transport respectiv.

(5) Structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Generale de Evidență Informatizată a Persoanei au obligația ca la înmatricularea autovehiculelor dobândite prin acte juridice între vii să solicite certificatul fiscal prin care se atestă că persoana care a înstrăinat mijlocul de transport respectiv are achitată taxa aferentă până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate.

123. (1) Deținerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu înseamnă că acel contribuabil are un autovehicul taxabil.

(2) În caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabilește o nouă taxă, deoarece capacitatea cilindrică a motorului nu se modifică.

124. Contribuabilii care datorează taxa asupra mijloacelor de transport sunt datori să îndeplinească obligațiile prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, atât în ceea ce privește declararea dobândirii sau înstrăinării, după caz, a mijlocului de transport, cât și în ceea ce privește schimbările intervenite ulterior declarării, referitoare la adresa domiciliului/sediului/punctului de lucru, sau alte situații care determină modificarea cuantumului taxei, sub sancțiunile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

125. (1) În cazul schimbării domiciliului, a sediului sau a punctului de lucru, pe teritoriul României, contribuabilii proprietari de mijloace de transport supuse taxei au obligația să declare, conform art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile, la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale din raza administrativ-teritorială unde sunt înregistrate aceste mijloace de transport, data schimbării și noua adresă.

(2) În baza declarației fiscale prevăzute la alin. (1), compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale transmite dosarul în vederea impunerii, în termen de 15 zile, compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, specificând că, în baza confirmării primirii, va da la scădere taxa cu începere de la data de întâi a lunii în care s-a schimbat domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, urmând ca impunerea să se stabilească cu începere de la aceeași dată la noua adresă.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, verifică pe teren, înainte de confirmarea primirii dosarului, exactitatea datelor privind noua adresă, confirmând preluarea debitului în termenul prevăzut de lege.

126. (1) În cazul înstrăinării mijloacelor de transport, taxa stabilită în sarcina fostului proprietar se dă la scădere pe baza actului de înstrăinare, cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a făcut înstrăinarea sau, după caz, radierea, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c).

(2) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale va proceda la scăderea taxei și va comunica, în termen de 15 zile, la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială noul proprietar, în calitatea sa de dobânditor, își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, numele sau denumirea acestuia, adresa lui și data de la care s-a acordat scăderea din sarcina vechiului proprietar.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială dobânditorul își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, este obligat să confirme primirea datelor respective în termen de 30 de zile și să ia măsuri pentru impunerea acestuia.

(4) În ceea ce privește înscrierea sau radierea din evidențele autorităților administrației publice locale a mijloacelor de transport, dispozițiile prezentelor norme metodologice se complinesc cu cele ale instrucțiunilor menționate la pct. 120.

127. (1) În cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse taxei, plecați din localitatea unde au declarat că au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, fără să încunoștințeze despre modificările intervenite, taxele aferente se debitează în evidențele fiscale, urmând ca ulterior să se facă cercetări pentru a fi urmăriți la plată, potrivit reglementărilor legale.

(2) În cazul în care prin cercetările întreprinse se identifică noua adresă, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în evidența cărora se află mijloacele de transport respective vor transmite debitele la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale din raza administrativ-teritorială unde contribuabilii și-au stabilit noua adresă, în condițiile legii.

Codul fiscal:

Plata taxei

Art. 265. — (1) Taxa asupra mijlocului de transport se plătește anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipație a taxei auto, datorată pentru întregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

(3) În cazul unui mijloc de transport deținut de un nerezident, taxa asupra mijlocului de transport se plătește integral în momentul înregistrării mijlocului de transport la compartimentul de specialitate al autorității de administrație publică locală.

Norme metodologice:

128. Prevederile pct. 71 și 72 se aplică în mod corespunzător și în cazul taxei asupra mijloacelor de transport.

129. (1) Deținătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România în condițiile art. 35 din regulamentul prevăzut la pct. 122 alin. (4), au obligația să achite integral, la data solicitării, taxa datorată pentru perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează și până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

(2) În situația în care înmatricularea privește o perioadă care depășește data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, deținătorii prevăzuți la alin. (1) au obligația să achite integral taxa asupra mijloacelor de transport până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

a) în cazul în care înmatricularea privește un an fiscal, taxa anuală;

b) în cazul în care înmatricularea privește o perioadă care se sfârșește înainte de data de 1 decembrie a aceluiași an, taxa aferentă perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie și data de întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

Codul fiscal:

CAPITOLUL V

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor

Reguli generale

Art. 266. — Orice persoană care trebuie să obțină un certificat, aviz sau altă autorizație prevăzută în prezentul capitol trebuie să plătească taxa menționată în acest capitol la compartimentul de specialitate al autorității

administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizația necesară.

Norme metodologice:

130. Taxele pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor se achită anticipat eliberării acestora.

Codul fiscal:

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire și a altor avize asemănătoare

Art. 267. — (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egală cu suma stabilită de consiliul local în limitele prevăzute în tabelul următor:

Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	Taxa (lei)
a) Până la 150 m ² inclusiv	25.000—35.000
b) Între 151 m ² și 250 m ² inclusiv	37.000—47.000
c) Între 251 m ² și 500 m ² inclusiv	48.000—60.000
d) Între 501 m ² și 750 m ² inclusiv	61.000—72.000
e) Între 751 m ² și 1.000 m ² inclusiv	73.000—85.000
f) Peste 1.000 m ²	85.000 + 130 pentru fiecare m ² care depășește 1.000 m ²

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50% din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru eliberarea unei autorizații de construire pentru o clădire care urmează a fi folosită ca locuință sau anexă la locuință este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesară studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze și petrol, precum și altor exploatări se calculează înmulțind numărul de metri pătrați de teren afectat de foraj sau de excavație cu o valoare stabilită de consiliul local de până la 50.000 lei.

(5) Taxa pentru eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de șantier în vederea realizării unei construcții, care nu sunt incluse în altă autorizație de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de șantier.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizației de amenajare de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție.

(7) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice, precum și pentru amplasarea corpurilor și a panourilor de afișaj, a firmelor și reclamelor este de până la 50.000 lei pentru fiecare metru pătrat de suprafață ocupată de construcție.

(8) Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru orice altă construcție decât cele prevăzute în alt alineat al prezentului articol este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție, inclusiv instalațiile aferente.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, totală sau parțială, a unei construcții este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă a construcției, stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri. În cazul desființării

parțiale a unei construcții, taxa pentru eliberarea autorizației se modifică astfel încât să reflecte porțiunea din construcție care urmează a fi demolată.

(10) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism sau a unei autorizații de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

(11) Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și bransamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se stabilește de consiliul local și este de până la 75.000 lei pentru fiecare racord.

(12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean se stabilește de consiliul local în sumă de până la 100.000 lei.

(13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se stabilește de către consiliile locale în sumă de până la 60.000 lei.

(14) Pentru taxele prevăzute în prezentul articol, stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcție, se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabilește pe baza valorii lucrărilor de construcție declarate de persoana care solicită avizul și se plătește înainte de emiterea avizului;

b) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizația respectivă, persoana care a obținut autorizația trebuie să depună o declarație privind valoarea lucrărilor de construcție la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale;

c) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care se depune situația finală privind valoarea lucrărilor de construcție, compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale are obligația de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcție;

d) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale a emis valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice sumă suplimentară datorată de către persoana care a primit autorizația sau orice sumă care trebuie rambursată de autoritatea administrației publice locale.

(15) În cazul unei autorizații de construire emise pentru o persoană fizică, valoarea reală a lucrărilor de construcție nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art. 251.

Norme metodologice:

131. (1) Pentru eliberarea certificatelor de urbanism, în condițiile Legii nr. 50/1991, prin hotărâri ale consiliilor locale, se stabilesc nivelurile taxelor, între limitele prevăzute în tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, taxe care se plătesc anticipat, în funcție de suprafața terenului pentru care se solicită certificatul.

(2) Taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, unde este amplasat terenul, indiferent dacă certificatul de urbanism se eliberează de la nivelul consiliului județean. La nivelul municipiului București, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

132. (1) În mediul rural, consiliile locale stabilesc taxa între limitele prevăzute în tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, reduse cu 50%. Mediul urban corespunde localităților de rangul 0—III, iar mediul rural corespunde localităților de rangul IV și V.

(2) În cazul în care prin cerere se indică numai adresa, potrivit nomenclurii stradale, suprafața de teren la care se raportează calculul taxei este suprafața întregii parcele, iar în cazul în care printr-un plan topografic sau de situație solicitantul individualizează o anumită suprafață din parcelă, taxa se aplică doar la aceasta.

133. (1) Pentru clădirile utilizate ca locuință, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cel al persoanelor juridice, precum și pentru anexele la locuință taxele pentru eliberarea autorizației de construire se reduc cu 50%.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) Prin expresia *anexe la locuință* se înțelege: grajdurile, pătulele, magaziiile, hambarele pentru cereale, șurele, fânăriile, remizele, șoproanele, garajele, precum și altele asemenea.

134. (1) Autorizația de foraje și excavări, model stabilit potrivit pct. 256, se eliberează de către primarii în a căror rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile: studii geotehnice, ridicări topografice, exploatări de carieră, balastiere, sonde de gaze și petrol, precum și oricare alte exploatări, la cererea scrisă a beneficiarului acesteia, potrivit modelului prevăzut la același punct.

(2) Autorizația se eliberează pentru fiecare an fiscal sau fracțiune de an fiscal, iar taxa se calculează în mod corespunzător. Această autorizație nu este de natura autorizației de construire și nici nu o înlocuiește pe aceasta, iar plata taxei nu îl scutește pe titularul autorizației de orice alte obligații fiscale legale, în măsura în care acestea îi sunt aplicabile.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizației de foraje și excavări are elementele constitutive ale declarației fiscale și se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile prevăzute la art. 267 alin. (4) din Codul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii operațiunilor.

(4) Taxa se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracțiune de metru pătrat afectat de oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1).

(5) Pentru operațiunile în curs la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, beneficiarii au obligația să depună cererile pentru eliberarea autorizațiilor în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice.

135. În cazurile în care lucrările specifice organizării de șantier nu au fost autorizate o dată cu lucrările pentru investiția de bază, taxa pentru eliberarea autorizației de construire este de 3% și se aplică la cheltuielile cu organizarea de șantier.

136. Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru organizarea de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri, prevăzută la art. 267 alin. (6) din Codul fiscal, se calculează prin aplicarea unei cote de 2% asupra valorii autorizate a lucrării sau a construcției.

137. Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice, și pentru amplasarea corpurilor și a panourilor de afișaj, a firmelor și a reclamelor se stabilește de consiliul local și se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracțiune de metru pătrat afectat acestor lucrări.

138. (1) Pentru eliberarea autorizației de construire, atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice solicitante datorează o taxă, reprezentând 1% din valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației, în

conformitate cu proiectul prezentat, în condițiile Legii nr. 50/1991, inclusiv instalațiile aferente.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) În cazul lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, dacă valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației de construire este mai mică decât valoarea impozabilă determinată în condițiile art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, taxa se calculează prin aplicarea cotei de 1% sau reduse cu 50%, după caz, asupra valorii impozabile.

(4) Pentru orice alte lucrări supuse autorizării, în afara lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, stabilirea taxei se face cu respectarea prevederilor alin. (1).

139. (1) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, parțială sau totală, a construcțiilor și a amenajărilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii impozabile a construcției, în cazul persoanelor fizice deținătoare de clădiri.

(2) În cazul persoanelor fizice ale căror construcții sau amenajări nu sunt de natura clădirilor, cota de 0,1% se aplică asupra valorii reale a construcțiilor sau amenajării supuse desființării, declarată de beneficiarul autorizației, dacă acestea ar fi realizate la data respectivă.

(3) În cazul desființării parțiale cuantumului taxei se calculează proporțional cu suprafața construită desfășurată a clădirii supuse desființării, iar pentru celelalte construcții și amenajări care nu sunt de natura clădirilor, taxa se calculează proporțional cu valoarea reală a construcțiilor sau amenajărilor supuse desființării.

(4) Prin termenul *desființare* se înțelege demolarea, dezafectarea ori dezmembrarea parțială sau totală a construcției și a instalațiilor aferente, precum și a oricăror altor amenajări.

(5) Prin termenul *dezafectare* se înțelege schimbarea destinației unui imobil.

140. (1) Pentru prelungirea valabilității certificatului de urbanism sau autorizației de construire se stabilește o taxă reprezentând 30% din taxa inițială.

(2) Cu cel puțin 15 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a certificatului de urbanism sau autorizației de construire se recomandă ca structura specializată să înștiințeze beneficiarul acestora despre necesitatea prelungirii valabilității în cazul în care lucrările de construire nu se finalizează până la termen.

(3) În cazul în care lucrările de construire nu au fost executate integral până la data expirării termenului de valabilitate a autorizației de construire și nu s-a solicitat prelungirea valabilității acesteia, la data regularizării taxei se stabilește separat și taxa prevăzută la art. 267 alin. (10) din Codul fiscal.

141. (1) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor privind lucrările de racorduri și bransament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalație/beneficiar. Această autorizație nu este de natura autorizației de construire și nici nu o înlocuiește pe aceasta în situația în care este necesară emiterea autorizației de construire.

(2) Autorizația prevăzută la acest punct, model stabilit potrivit pct. 256, se emite numai de către primari, în funcție de raza de competență.

(3) Furnizorii serviciilor nu pot efectua lucrările de racorduri sau bransamente decât după obținerea autorizației, în condițiile prezentelor norme metodologice, sub sancțiunile prevăzute de lege.

(4) Autorizația privind lucrările de racorduri și bransament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se eliberează la cererea scrisă a furnizorilor de servicii, potrivit modelului stabilit la pct. 256.

(5) Cererea pentru eliberarea autorizației privind lucrările de racorduri și bransament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu are elementele constitutive ale declarației fiscale și se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competență teritorială se realizează oricare dintre racorduri sau bransamente, prevăzute la art. 267 alin. (11) din Codul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii lucrărilor.

142. Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean, prevăzută la art. 267 alin. (12) din Codul fiscal, se stabilește, prin hotărâre, de către consiliile locale și se face venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, unde se află amplasat terenul pentru care se emite certificatul de urbanism. La nivelul municipiului București această taxă se stabilește, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

143. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor și adeverințelor de către autoritățile publice centrale și locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, prin care se confirmă realitatea existenței domiciliului/reședinței persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectivă, potrivit nomenclurii stradale aprobate la nivelul localității.

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se stabilește, prin hotărâre, de către consiliile locale și se face venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz. La nivelul municipiului București această taxă se stabilește, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

(3) Cererea pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă, precum și Certificatul de nomenclatură stradală și adresă reprezintă modelele stabilite potrivit pct. 256.

(4) Pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală nu se datorează și taxa extrajudiciară de timbru.

144. (1) În cazul persoanelor juridice, taxa datorată pentru eliberarea autorizației de construire se stabilește pe baza valorii reale a lucrărilor care corespunde înregistrărilor din evidența contabilă și se plătește anticipat, înainte de eliberarea acesteia.

(2) În situația în care se apreciază că valoarea reală declarată a lucrărilor este subevaluată în raport cu alte lucrări similare, compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale din raza de competență unde se realizează lucrările de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligația să efectueze cel puțin inspecția fiscală parțială, în condițiile Codului de procedură fiscală, pentru verificarea concordanței dintre valoarea reală a lucrărilor declarate pentru regularizarea taxei și înregistrările efectuate în evidența contabilă.

(3) Termenul de plată a diferenței rezultate în urma regularizării taxei pentru eliberarea autorizației de construire este de 15 zile de la data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data expirării valabilității autorizației de construire.

(4) În cazul în care în urma regularizării taxei de autorizare beneficiarul autorizației de construire i se cuvine restituirea unei sume, iar acesta înregistrează obligații bugetare restante, regularizarea se face potrivit prevederilor legale în vigoare.

(5) Noțiunea *situația finală*, prevăzută la art. 267 alin. (14) lit. c) din Codul fiscal, corespunde *procesului-verbal de recepție*.

145. În cazul persoanelor fizice beneficiare ale autorizației de construire pentru clădiri, dacă valoarea reală declarată a lucrărilor de construcție este mai mică decât valoarea impozabilă stabilită în condițiile art. 251 din Codul fiscal, pentru determinarea taxei se are în vedere această din urmă valoare.

146. Nivelurile taxelor prevăzute în sumă fixă la acest capitol se stabilesc de către consiliile locale sau județene, după caz, între limitele și în condițiile prevăzute în Codul fiscal, în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor.

Codul fiscal:

Taxa pentru eliberarea autorizațiilor pentru a desfășura o activitate economică și a altor autorizații similare

Art. 268. — (1) Taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice este stabilită de către consiliul local în sumă de până la 100.000 lei, în mediul rural, și de până la 500.000 lei, în mediul urban.

(2) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare se stabilește de consiliul local și este de până la 120.000 lei.

(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale, se stabilește de către consiliul local și este de până la 200.000 lei.

(4) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabilește de către consiliile locale și este de până la 500.000 lei.

Norme metodologice:

147. Taxele prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal vizează numai persoanele fizice și asociațiile familiale prevăzute în Legea nr. 507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 6 august 2002, denumită în continuare *Legea nr. 507/2002*.

148. Autorizațiile prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal corespund autorizării pentru desfășurarea de către persoanele fizice a unor activități economice în mod independent, precum și celor pentru înființarea și funcționarea asociațiilor familiale.

149. (1) Taxele pentru eliberarea autorizațiilor pentru desfășurarea unei activități economice sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, și se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

(2) Taxele prevăzute la alin. (1) în cazul autorizațiilor pentru desfășurarea unei activități economice, existente la titular la data de 31 decembrie, se achită până cel târziu la data de 31 ianuarie a anului fiscal următor.

(3) Mențiunea privind plata acestor taxe se face pe verso-ul autorizațiilor.

150. Taxa pentru eliberarea autorizației pentru desfășurarea unei activități economice nu se restituie chiar dacă autorizația de funcționare a fost suspendată sau anulată, după caz.

151. În cazul pierderii ori degradării autorizației de funcționare, eliberarea alteia se face numai după achitarea taxei în condițiile prevăzute la pct. 149 alin. (1).

152. În cazul pierderii autorizației pentru desfășurarea unei activități economice, titularul său are obligația să publice pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Dovada publicării se depune la cererea pentru eliberarea noii autorizații de funcționare.

153. Pentru efectuarea de modificări în autorizația pentru desfășurarea unei activități economice, potrivit prevederilor Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 58/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 20 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, la cererea titularului său, după eliberarea acesteia, nu se încasează taxa prevăzută la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal.

154. (1) Taxele pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare, prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal, sunt anuale și se fac venit la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea. În cazul municipiului București, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.

(2) Taxele prevăzute la alin. (1) pentru autorizațiile sanitare de funcționare existente la titular la data de 31 decembrie se achită până la cel târziu la data de 31 ianuarie a anului fiscal următor.

155. (1) Taxele prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal:

a) se referă la autorizațiile sanitare de funcționare eliberate de direcțiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 100/1998 privind asistența de sănătate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 1 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare;

b) se achită integral până la data eliberării autorizației, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv;

c) se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal;

d) nu se restituie chiar dacă autorizația a fost retrasă temporar sau definitiv.

(2) La eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare, direcțiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizațiilor respective dovada efectuării plății taxelor, în condițiile alin. (1) lit. b) și c), în contul unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.

156. (1) Taxa prevăzută la art. 268 alin. (3) din Codul fiscal, pentru eliberarea de copii heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri deținute de consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene se datorează de persoanele fizice și persoanele juridice beneficiare.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se stabilește, în lei/m² sau fracțiune de m², prin hotărâri ale autorităților deliberative, în condițiile art. 288 alin. (1).

157. Taxa prevăzută la pct. 156 se face venit la bugetul local administrat de către autoritatea deliberativă care deține planurile respective.

158. (1) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător, prevăzută la art. 268 alin. (4) din Codul fiscal:

a) se încasează de la persoanele fizice producători care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 661/2001 privind procedura de eliberare a certificatului de producător, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 august 2001, denumită în continuare *Hotărârea Guvernului nr. 661/2001*;

b) se achită anticipat eliberării certificatului de producător;

c) se face venit la bugetele locale ale căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective;

d) nu se restituie chiar dacă certificatul de producător a fost anulat.

(2) Certificatul de producător se eliberează la cerere, al cărui model este stabilit potrivit anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 661/2001.

(3) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabilește prin hotărâri adoptate de consiliile locale, în condițiile prevederilor art. 268 alin. (4) coroborate cu cele ale art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul municipiului București, această taxă se stabilește prin hotărâre adoptată de Consiliul General al Municipiului București.

(4) Autoritățile deliberative pot stabili taxe pentru eliberarea certificatelor de producător, între limitele din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), diferențiate pe produse.

159. Potrivit prevederilor art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 661/2001, contravaloarea certificatelor de producător se suportă din taxele menționate la pct. 158 alin. (4) și pe cale de consecință autoritățile deliberative nu pot institui alte taxe pentru eliberarea certificatelor de producător în afara acestora.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 269. — Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor nu se datorează pentru:

a) certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru lăcaș de cult sau construcție anexă;

b) certificat de urbanism sau autorizație de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului;

c) certificat de urbanism sau autorizație de construire, pentru lucrările de interes public județean sau local;

d) certificat de urbanism sau autorizație de construire, dacă beneficiarul construcției este o instituție publică;

e) autorizație de construire pentru autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii.

Norme metodologice:

160. Taxele pentru eliberarea atât a certificatului de urbanism, cât și a autorizației de construire, prevăzute la art. 269 din Codul fiscal, nu se datorează în următoarele cazuri:

a) pentru oricare categorie de lucrări referitoare la locașuri de cult, inclusiv pentru construcțiile-anexe ale acestora, cu condiția ca acel cult religios să fie recunoscut oficial în România;

b) pentru lucrările de dezvoltare, modernizare sau reabilitare a infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului, indiferent de solicitant;

c) pentru lucrările de interes public județean sau local;

d) pentru lucrările privind construcțiile ai căror beneficiari sunt instituțiile publice, indiferent de solicitantul autorizației;

e) pentru lucrările privind autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesionare în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 30/1995 privind regimul de concesionare a construirii și exploatarea unor tronsoane de căi de comunicații terestre — autostrăzi și căi ferate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 136/1996, cu modificările ulterioare.

161. În sensul prezentelor norme metodologice, prin *lucrări de interes public* se înțelege orice lucrări de construcții și reparații finanțate de la bugetul local, bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, credite externe sau sume alocate pe bază de parteneriat, efectuate pentru a deservi colectivitățile locale.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VI

Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate

Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate

Art. 270. — (1) Orice persoană, care beneficiază de servicii de reclamă și publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu altă persoană, datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepția serviciilor de reclamă și publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise și audiovizuale.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare *taxa pentru servicii de reclamă și publicitate*, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă și publicitate.

(3) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă și publicitate.

(4) Cota taxei se stabilește de consiliul local, fiind cuprinsă între 1% și 3%.

(5) Valoarea serviciilor de reclamă și publicitate cuprinde orice plată obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclamă și publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

(6) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se varsă la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă și publicitate.

Norme metodologice:

162. Beneficiarii serviciilor de reclamă și publicitate realizate în baza unui contract sau a unei altfel de înțelegeri încheiate cu oricare altă persoană datorează taxa, prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana respectivă prestează aceste servicii de reclamă și publicitate.

163. (1) Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate, se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 1% și 3%, inclusiv, asupra valorii serviciilor de reclamă și publicitate, prevăzută în contract, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

(2) Nivelul cotei se stabilește de către consiliile locale în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, potrivit art. 288 alin. (1) din Codul fiscal.

164. (1) Taxa se plătește lunar de către prestatorul serviciului de reclamă și publicitate, pe toată durata desfășurării contractului, până la data de 10 a lunii următoare datorării taxei.

(2) Taxa se datorează de la data intrării în vigoare a contractului.

Codul fiscal:

Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate

Art. 271. — (1) Orice persoană care utilizează un panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate într-un loc public datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al autorității administrației publice locale în raza căreia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respectivă.

(2) Valoarea taxei pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se calculează anual, prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a suprafeței afișajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afișaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de până la 200.000 lei;

b) în cazul oricărui alt panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate, suma este de până la 150.000 lei.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracțiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afișează în scop de reclamă și publicitate.

(4) Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, anticipat sau trimestrial, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(5) Consiliile locale pot impune persoanelor care datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate să depună o declarație anuală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

Norme metodologice:

165. (1) Pentru utilizarea unui panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate într-un loc public, care nu are la bază un contract de publicitate, consiliile locale stabilesc, prin hotărâre, taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, pe metru pătrat de afișaj, plătită de utilizator la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj. La nivelul municipiului București această taxă se stabilește, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectorului în raza căreia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj.

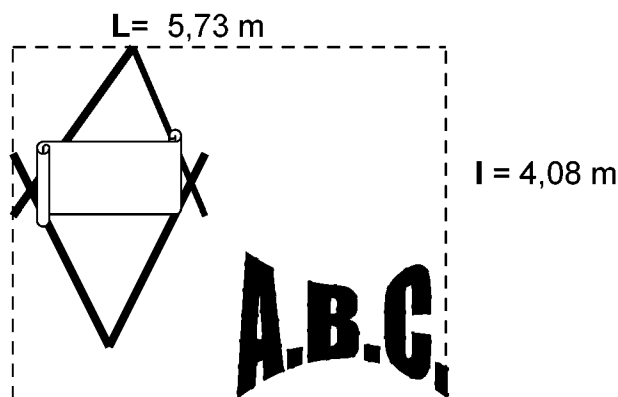
(2) În cazul în care panoul, afișajul sau structura de afișaj este închiriată unei alte persoane, utilizatorul final va datora taxa în condițiile art. 270 sau art. 271 din Codul fiscal, după caz.

166. Taxa datorată se calculează prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a afișajului cu taxa stabilită de autoritatea deliberativă.

167. (1) Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate este determinată de

dreptunghiul imaginar în care se înscriu toate elementele ce compun afișul, panoul sau firma, după caz.

(2) Exemplu de afiș, panou sau firmă:

(3) Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, potrivit exemplului de la alin. (2), se determină prin înmulțirea $L \times I$, respectiv $5,73 \text{ m} \times 4,08 \text{ m} = 23,38 \text{ m}^2$.

(4) Firma instalată la locul în care o persoană derulează o activitate economică este asimilată afișului.

168. (1) În sensul prevederilor art. 271 alin. (4) din Codul fiscal, se fac următoarele precizări:

a) se consideră că taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, anticipat, atunci când un contribuabil stinge obligația de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, înainte de data de 15 martie, inclusiv, a aceluiași an fiscal;

b) se consideră că taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește trimestrial, atunci când un contribuabil stinge obligația de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Taxa se calculează pentru un an fiscal sau pentru numărul de luni și zile rămase până la sfârșitul anului fiscal și se plătește de către utilizatorul panoului, afișajului sau structurii de afișaj, potrivit prevederilor alin. (1).

169. Consiliile locale, prin hotărârile adoptate în condițiile pct. 165 alin. (1), pot stabili obligația ca persoanele care datorează această taxă să depună o declarație fiscală, model stabilit conform pct. 256. În cazul în care autoritățile deliberative optează pentru obligația depunerii declarației fiscale, aceasta va fi depusă la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj, sub sancțiunile prevăzute la art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile de la data amplasării.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 272. — (1) Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate și taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică instituțiilor publice, cu excepția cazurilor când acestea fac reclamă unor activități economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare *taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate*, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afișajul sau structura de afișaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la art. 270 fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se datorează pentru afișele, panourile sau alte mijloace de reclamă și publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare a instalațiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulație, precum și alte informații de utilitate publică și educaționale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate pentru afișajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcția lor, realizării de reclamă și publicitate.

Norme metodologice:

170. Intră sub incidența prevederilor art. 272 alin. (3) din Codul fiscal și afișele expuse în exteriorul clădirii, prin care se fac publice spectacolele de natura celor prevăzute la art. 273 din Codul fiscal, dar numai cele de la sediul organizatorului și/sau locul desfășurării spectacolului, fiind asimilate celor amplasate în interiorul clădirilor.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VII

Impozitul pe spectacole

Reguli generale

Art. 273. — (1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiție sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligația de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare *impozitul pe spectacole*.

(2) **Impozitul pe spectacole se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.**

Norme metodologice:

171. Persoanele fizice și persoanele juridice care organizează manifestări artistice, competiții sportive sau orice altă activitate distractivă, cu caracter permanent sau ocazional, datorează impozitul pe spectacole, calculat în cote procentuale asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor și biletelor de intrare sau, după caz, în sumă fixă, în funcție de suprafața incintei, în cazul videotecilor și discotecilor.

172. Impozitul pe spectacole se plătește lunar, până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care se organizează spectacolul, la bugetele locale ale comunelor, ale orașelor sau ale municipiilor, după caz, în a căror rază de competență se desfășoară spectacolele. La nivelul municipiului București impozitul pe spectacole se face venit la bugetul local al sectoarelor în a căror rază de competență se desfășoară spectacolele.

Codul fiscal:

Calculul impozitului

Art. 274. — (1) Cu excepțiile prevăzute la art. 275, impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare și a abonamentelor.

(2) Cota de impozit se determină după cum urmează:

a) în cazul unui spectacol de teatru, ca de exemplu o piesă de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograful, un spectacol de circ sau orice competiție sportivă internă sau internațională, cota de impozit este egală cu 2%;

b) în cazul oricărei alte manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a), cota de impozit este egală cu 5%.

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de:

a) a înregistra biletele de intrare și/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale care își exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunța tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum și în orice alt loc în care se vând bilete de intrare și/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare și/sau abonamente și de a nu încasa sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare și/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, documentele justificative privind calculul și plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror alte cerințe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și al abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii și Cultelor și Agenția Națională pentru Sport.

Norme metodologice:

173. Organizatorii de manifestări artistice cinematografice, teatrale, muzicale și folclorice datorează impozit pe spectacole, în condițiile prezentelor norme metodologice, calculat asupra încasărilor din vânzarea biletelor de intrare/abonamentelor, din care se scade valoarea timbrului cinematografic, teatrale, muzicale, folclorice sau de divertisment, după caz, determinată potrivit prevederilor:

a) Legii nr. 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 14 iunie 1994, cu modificările și completările ulterioare;

b) Normelor metodologice emise de Ministerul Finanțelor nr. 48.211/1994 privind perceperea, încasarea, virarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric și al artelor plastice, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 17 octombrie 1994, cu modificările și completările ulterioare.

174. Pentru manifestările artistice și competițiile sportive impozitul pe spectacole se stabilește asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor și a biletelor de intrare, prin aplicarea următoarelor cote:

a) 2% pentru manifestările artistice de teatru, de operă, de operetă, de filarmonică, cinematografice, muzicale, de circ, precum și pentru competițiile sportive interne și internaționale;

b) 5% pentru manifestările artistice de genul: festivaluri, concursuri, cenacluri, serate, recitaluri sau alte asemenea manifestări artistice ori distractive care au un caracter ocazional.

175. Contribuabililor care desfășoară activități sau servicii de natura celor menționate la art. 274 alin. (2) din Codul fiscal le revine obligația de a înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială își au domiciliul sau sediul, după caz, atât abonamentele, cât și biletele de intrare și de a afișa tarifele la casele de vânzare a biletelor, precum

și la locul de desfășurare a spectacolelor, interzicându-li-se să încaseze sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente.

176. În cazul în care contribuabilii prevăzuți la pct. 175 organizează aceste spectacole în raza teritorială de competență a altor autorități ale administrației publice locale decât cele de la domiciliul sau sediul lor, după caz, acestora le revine obligația de a viza abonamentele și biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfășoară spectacolele.

177. (1) Normele privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și al abonamentelor se elaborează în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii și Cultelor și de Agenția Națională pentru Sport.

(2) Formularele tipizate aflate în stoc până la data publicării normelor prevăzute la alin. (1) vor putea fi utilizate până la epuizare, în condițiile adaptării corespunzătoare.

Codul fiscal:

Reguli speciale pentru videoteci și discoteci

Art. 275. — (1) În cazul unei manifestări artistice sau al unei activități distractive care are loc într-o videotecă sau discotecă, impozitul pe spectacole se calculează pe baza suprafeței incintei prevăzute în prezentul articol.

(2) Impozitul pe spectacole se stabilește pentru fiecare zi de manifestare artistică sau de activitate distractivă, prin înmulțirea numărului de metri pătrați ai suprafeței incintei videotecii sau discotecii cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul videotecilor, suma este de până la 1.000;

b) în cazul discotecilor, suma este de până la 2.000 lei.

(3) Impozitul pe spectacole se ajustează prin înmulțirea sumei stabilite, potrivit alin. (2), cu coeficientul de corecție corespunzător, precizat în tabelul următor:

Rangul localității	Coeficient de corecție
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale privind spectacolele programate pe durata unei luni calendaristice. Declarația se depune până la data de 15, inclusiv, a lunii precedente celei în care sunt programate spectacolele respective.

Norme metodologice:

178. (1) Prin *discotecă*, în sensul prezentelor norme metodologice, se înțelege activitatea artistică și distractivă desfășurată într-o incintă prevăzută cu instalații electronice speciale de lumini, precum și de redare și audiere de muzică, unde se dansează, indiferent cum este denumită ori de felul cum este organizată ca activitate, respectiv:

a) integrată sau conexă activităților comerciale de natura celor ce intră sub incidența diviziunii 55 sau a activităților de spectacole specifice grupei 923 din CAEN—rev.1;

b) integrată sau conexă oricăror alte activități nemenționate la lit. a);

c) individuală;

d) cu sau fără disc-jockey.

(2) Nu sunt de natura discotecilor activitățile prilejuite de organizarea de nunți, de botezuri și de revelioane.

(3) Prin *videotecă*, în sensul prezentelor norme metodologice, se înțelege activitatea artistică și distractivă desfășurată într-o incintă prevăzută cu instalații electronice speciale de redare și vizionare de filme; nu este de natura videoteicii activitatea care intră sub incidența clasei 9213 din CAEN-rev.1.

(4) În cazul videotecilor și discotecilor nu se aplică prevederile referitoare la tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și al abonamentelor.

179. (1) Pentru determinarea impozitului pe spectacole, în cazul videotecilor și discotecilor, prin *incintă* se înțelege spațiul închis în interiorul unei clădiri, suprafața teraselor sau suprafața de teren afectată pentru organizarea acestor activități artistice și distractive.

(2) Pentru dimensionarea suprafeței incintei în funcție de care se stabilește impozitul pe spectacole se însumează suprafețele utile afectate acestor activități, precum și, acolo unde este cazul, suprafața utilă a incintelor în care se consumă băuturi alcoolice, băuturi răcoritoare sau cafea, indiferent dacă participanții stau în picioare sau pe scaune, precum și suprafața utilă a oricăror alte incinte în care se desfășoară o activitate distractivă conexă programelor de videotecă sau discotecă.

(3) Prin *zi de funcționare*, pentru determinarea impozitului pe spectacole, se înțelege intervalul de timp de 24 de ore, precum și orice fracțiune din acesta înăuntrul căruia se desfășoară activitatea de videotecă sau discotecă, chiar dacă programul respectiv cuprinde timpuri din două zile calendaristice consecutive.

180. (1) Cuantumul impozitului, prevăzut în sumă fixă la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal, se stabilește de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București, în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, astfel:

I. se stabilește o valoare cuprinsă între limitele prevăzute la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal;

II. asupra valorii stabilite potrivit mențiunii de la lit. a) se aplică coeficientul de corecție ce corespunde rangului localității respective, astfel:

a) localități urbane de rangul 08,00;

b) localități urbane de rangul I5,00;

c) localități urbane de rangul II4,00;

d) localități urbane de rangul III3,00;

e) localități rurale de rangul IV1,10;

f) localități rurale de rangul V1,00;

III. asupra valorii rezultate potrivit mențiunii de la lit. b) se poate aplica majorarea anuală, hotărâtă de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București, cu până la 20%, prevăzută de art. 287 din Codul fiscal, reprezentând impozitul pe spectacole, în lei/m² zi, ce se percepe pentru activitatea de videotecă sau discotecă.

(2) Contribuabilii care intră sub incidența art. 275 alin. (1) din Codul fiscal au obligația să prezinte releveul suprafeței incintei o dată cu depunerea declarației fiscale și ori de câte ori intervine o modificare a acestei suprafețe, ținând seama de prevederile pct. 179 alin. (1) și (2).

181. (1) În cazul contribuabililor care organizează activități artistice și distractive de videotecă și discotecă, impozitul pe spectacole se determină pe baza suprafeței incintei afectate pentru organizarea acestor activități, nefiind necesare bilete sau abonamente.

(2) Contribuabilii care organizează activități artistice și distractive de videotecă și discotecă, în calitatea lor de plătitori de impozit pe spectacole, au obligația de a depune Declarația fiscală pentru stabilirea impozitului pe spectacole, în cazul activităților artistice și distractive de videotecă și discotecă, stabilită potrivit pct. 256, până cel târziu la data de 15 inclusiv, pentru luna următoare.

Codul fiscal:

Scutiri

Art. 276. — Impozitul pe spectacole nu se aplică spectacolelor organizate în scopuri umanitare.

Norme metodologice:

182. Contractele încheiate între contribuabilii organizatori de spectacole și beneficiarii sumelor cedate în scopuri umanitare se vor înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfășoară spectacolul, prealabil organizării acestuia. Pentru aceste sume nu se datorează impozit pe spectacol.

183. Contractele care intră sub incidența prevederilor art. 276 din Codul fiscal sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 25 mai 1994, cu modificările și completările ulterioare.

Codul fiscal:

Plata impozitului

Art. 277. — (1) Impozitul pe spectacole se plătește lunar până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației și plata la timp a impozitului.

Norme metodologice:

184. Impozitul pe spectacole se plătește lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei în care se realizează venitul, la bugetele locale, potrivit destinațiilor prevăzute la pct. 172.

Codul fiscal:

CAPITOLUL VIII

Taxa hotelieră

Reguli generale

Art. 278. — (1) Consiliul local poate institui o taxă pentru șederea într-o unitate de cazare, într-o localitate asupra căreia consiliul local își exercită autoritatea, dar numai dacă taxa se aplică conform prezentului capitol.

(2) Taxa pentru șederea într-o unitate de cazare, denumită în continuare *taxa hotelieră*, se încasează de către persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, o dată cu luarea în evidență a persoanelor cazate.

(3) Unitatea de cazare are obligația de a vărsa taxa colectată în conformitate cu alin. (2) la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată aceasta.

Norme metodologice:

185. (1) Instituirea taxei hoteliere constituie atribuția opțională a consiliilor locale ale comunelor, ale orașelor sau ale municipiilor, după caz. La nivelul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

(2) Hotărârea privind instituirea taxei hoteliere se adoptă în cursul lunii mai și se aplică în anul fiscal următor, în condițiile prezentelor norme metodologice. Neadoptarea hotărârii până la data de 31 mai a fiecărui an fiscal corespunde opțiunii autorității deliberative de a nu institui taxa hotelieră pentru anul fiscal următor.

186. Persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea au obligația ca în documentele utilizate pentru încasarea tarifelor de cazare să evidențieze distinct taxa hotelieră încasată determinată în funcție de cota și, după caz, de numărul de zile stabilite de către autoritățile deliberative.

187. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, în a cărei rază de competență se află unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepția situațiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare. La nivelul municipiului București această taxă se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază de competență se află unitatea de cazare.

Codul fiscal:**Calculul taxei**

Art. 279. — (1) Taxa hotelieră se calculează prin aplicarea cotei stabilite la tarifele de cazare practicate de unitățile de cazare.

(2) Cota taxei se stabilește de consiliul local și este cuprinsă între 0,5% și 5%. În cazul unităților de cazare amplasate într-o stațiune turistică, cota taxei poate varia în funcție de clasa cazării în hotel.

(3) Taxa hotelieră se datorează pentru întreaga perioadă de ședere, cu excepția cazului unităților de cazare amplasate într-o stațiune turistică, atunci când taxa se datorează numai pentru o singură noapte, indiferent de perioada reală de cazare.

Norme metodologice:

188. (1) În cazul în care autoritățile prevăzute la pct. 185 optează pentru instituirea taxei hoteliere, cota se stabilește între 0,5% și 5% inclusiv și se aplică după cum urmează:

a) pentru șederea în municipii, orașe sau comune, altele decât cele declarate, conform legii, stațiuni turistice, taxa hotelieră se aplică la tarifele de cazare practicate de unitățile hoteliere pentru fiecare persoană care datorează această taxă; numărul de zile pentru care se datorează taxa hotelieră se stabilește de către autoritățile deliberative respective;

b) pentru șederea în stațiunile turistice, atât cele de interes național, cât și cele de interes local, declarate ca atare prin hotărâre a Guvernului, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările și completările ulterioare, taxa hotelieră se aplică la tarifele de cazare practicate de unitățile de cazare numai pentru o noapte de cazare, pentru fiecare persoană care datorează această taxă, indiferent de perioada reală de cazare.

(2) Prin *perioada reală de cazare* se înțelege perioada neîntreruptă în care o persoană fizică este cazată într-o unitate de cazare; perioada poate fi de una sau de mai multe zile.

Codul fiscal:**Scutiri**

Art. 280. — Taxa hotelieră nu se aplică pentru:

- a) persoanele fizice în vârstă de până la 18 ani inclusiv;**
- b) persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat ori persoanele invalide de gradul I sau II;**
- c) pensionarii sau studenții;**
- d) persoanele fizice aflate pe durata satisfacerii stagiului militar;**
- e) veteranii de război;**
- f) văduvele de război sau văduvele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit;**
- g) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare;**
- h) soțul sau soția uneia dintre persoanele fizice menționate la lit. b)—g), care este cazat/cazată împreună cu o persoană menționată la lit. b)—g).**

Norme metodologice:

189. Pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei hoteliere, persoanele interesate trebuie să facă dovada cu: certificatul de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap, cuponul de pensie, carnetul de student sau orice alt document similar, însoțit de actul de identitate. În cazul persoanelor în vârstă de până la 14 ani, actul de identitate este certificatul de naștere sau alte documente care atestă situația respectivă.

Codul fiscal:**Plata taxei**

Art. 281. — (1) Unitățile de cazare au obligația de a vărsa taxa hotelieră la bugetul local, lunar, până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care s-a colectat taxa hotelieră de la persoanele care au plătit cazarea.

(2) Unitățile de cazare au obligația de a depune lunar o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a taxei hoteliere, inclusiv. Formatul declarației se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Norme metodologice:

190. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunelor/orașelor/municipiilor/sectoarelor municipiului București, după caz, în a căror rază de competență se află unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepția situațiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare.

191. La virarea sumelor reprezentând taxa hotelieră, unitățile de cazare, persoane juridice, prin intermediul cărora se realizează cazarea, vor depune la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale respective o declarație-decont, model prevăzut la pct. 256 din prezentele norme metodologice, care să cuprindă sumele încasate și virate pentru luna de referință. Virarea sumelor se face în primele 10 zile ale fiecărei luni pentru luna precedentă.

Codul fiscal:CAPITOLUL IX
Taxe speciale**Taxe speciale**

Art. 282. — (1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliului General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale.

(2) Domeniile în care consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale.

Norme metodologice:

192. Consiliile locale, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, prin regulamentul aprobat, vor stabili condițiile și sectoarele de activitate în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, precum și modul de organizare și funcționare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective și modalitățile de consultare și de obținere a acordului persoanelor fizice și juridice beneficiare ale serviciilor respective.

193. Hotărârile adoptate de către autoritățile prevăzute la pct. 192, în legătură cu perceperea taxelor speciale de la persoanele fizice și juridice plătitoare, vor fi afișate la sediul autorităților administrației publice locale și vor fi publicate, potrivit legii.

194. Împotriva acestor hotărâri persoanele interesate pot face contestație în termen de 15 zile de la afișarea sau publicarea acestora. După expirarea acestui termen autoritatea deliberativă care a adoptat hotărârea se întrunește și deliberază asupra contestațiilor primite.

195. (1) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

(2) Nu se pot institui taxe speciale pentru funcționarea nici unei/unui instituții/serviciu public de interes local având ca plătitori proprietarii ori utilizatorii vehiculelor care circulă pe drumurile publice, indiferent de categoria sau denumirea, precum și de titularul dreptului de proprietate asupra drumului public respectiv.

196. Taxele speciale, instituite potrivit prevederilor art. 282 din Codul fiscal, se încasează într-un cont distinct, deschis în afara bugetului local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înființate, iar contul de execuție al acestora se aprobă de consiliul local, consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București, după caz.

Codul fiscal:CAPITOLUL X
Alte taxe locale**Alte taxe locale**

Art. 283. — (1) Consiliile locale sau consiliile județene pot institui o taxă zilnică de până la 100.000 lei pentru utilizarea temporară a locurilor publice și pentru vizitarea muzeelor, a caselor memoriale sau a monumentelor istorice, de arhitectură și arheologice.

(2) Consiliul local sau consiliul județean poate institui taxe zilnice de până la 100.000 lei pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor destinate în scopul obținerii de venit. Taxa se aplică claselor de echipamente precizate de consiliul local.

(3) Consiliul local poate stabili o taxă anuală de până la 300.000 lei pentru fiecare din următoarele vehicule lente:

1. autocositoare;
2. autoexcavator (excavator pe autoșasi);

3. autogreder sau autogreper;
4. buldozer pe pneuri;
5. compactor autopropulsat;
6. excavator cu racleți pentru săpat șanțuri, excavator cu rotor pentru săpat șanțuri sau excavator pe pneuri;
7. freză autopropulsată pentru canale sau pentru pământ stabilizat;
8. freză rutieră;
9. încărcător cu o cupă pe pneuri;
10. instalație autopropulsată de sortare-concasare;
11. macara cu greifer;
12. macara mobilă pe pneuri;
13. macara turn autopropulsată;
14. mașină autopropulsată pentru oricare din următoarele:

- a) lucrări de terasamente;
- b) construcția și întreținerea drumurilor;
- c) decopertarea îmbrăcămînții asfaltice la drumuri;
- d) finisarea drumurilor;
- e) forat;
- f) turnarea asfaltului;
- g) înlăturarea zăpezii;

15. șasiu autopropulsat cu ferăstrău pentru tăiat lemne;
16. tractor pe pneuri;
17. trolie autopropulsat;
18. utilaj multifuncțional pentru întreținerea drumurilor;
19. vehicul pentru pompieri pentru derularea furtunilor de apă;
20. vehicul pentru măcinat și compactat deșeuri;
21. vehicul pentru marcarea drumurilor;
22. vehicul pentru tăiat și compactat deșeuri.

(4) Taxele prevăzute la alin. (1)–(3) se calculează și se plătesc în conformitate cu procedurile elaborate de consiliul local.

Norme metodologice:

197. Consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București pot institui taxe zilnice de până la 100.000 lei pentru:

- a) utilizarea temporară a locurilor publice;
- b) vizitarea:
 1. muzeelor;
 2. caselor memoriale;
 3. monumentelor istorice;
 4. monumentelor de arhitectură;
 5. monumentelor arheologice;

198. Autoritățile administrației publice locale prevăzute la art. 283 alin. (1) din Codul fiscal pot stabili taxe zilnice pentru utilizarea temporară a locurilor publice.

199. Pentru instituirea taxelor zilnice autoritățile deliberative ale administrației publice locale vor avea în vedere următoarele criterii:

A. pentru utilizarea temporară a locurilor publice:

1. imobilele să aparțină domeniului public sau privat al unității administrativ-teritoriale respective și acestea să fie administrate direct de către autoritățile administrației publice locale. Pentru sectoarele municipiului București, imobilele trebuie să le fie date în administrare, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului București potrivit legii. Nu intră sub incidența prezentului punct imobilele care aparțin domeniului public sau privat al unității administrativ-teritoriale și care sunt concesionate, potrivit legii;

2. utilizarea temporară a locurilor publice să aibă la bază reguli și proceduri clare, care să nu permită nici un arbitrar și să nu permită favorismul sau discriminarea în raporturile cu contribuabilii, adecvate specificului pentru care se datorează taxa, și anume:

2.1. pentru parcare ocazională a vehiculelor, taxa se stabilește în lei/oră/vehicul, astfel încât nivelul acesteia înmulțit cu 24 să nu depășească 100.000 lei. Prin *parcare ocazională* se înțelege staționarea unui vehicul într-un loc

public situat, de regulă, într-o altă unitate administrativ-teritorială decât cea în care se află sediul sau domiciliul, după caz, al deținătorului/utilizatorului vehiculului;

2.2. pentru parcare curentă a vehiculelor, taxa se stabilește în lei/zi/vehicul, astfel încât nivelul acesteia să nu depășească 100.000 lei. Prin *parcare curentă* se înțelege staționarea în mod obișnuit a unui vehicul într-un loc public, de regulă în unitatea administrativ-teritorială în care se află sediul, domiciliul sau reședința deținătorului/utilizatorului. Plătitorii acestei taxe nu datorează aceleași unități administrativ-teritoriale și taxa prevăzută la pct. 2.1;

2.3. pentru depozitarea de materiale, taxa se stabilește în lei/m²/zi, astfel încât pentru un metru pătrat de teren ocupat pentru depozitarea de materiale, taxa/zi să nu depășească 100.000 lei;

2.4. pentru realizarea unor lucrări, taxa se stabilește în lei/m²/zi, astfel încât pentru un metru pătrat de teren afectat respectivei lucrări, taxa/zi să nu depășească 100.000 lei;

2.5. pentru desfacerea de produse ce fac obiectul comerțului, în piețe, în târguri, în oboare, în standuri situate de-a lungul drumurilor publice, în parcări sau în alte locuri anume stabilite prin hotărâri ale consiliilor locale, taxa se stabilește în lei/m²/zi, astfel încât pentru un metru pătrat de teren afectat acestei activități, taxa/zi să nu depășească 100.000 lei;

2.6. pentru accesul în parcuri, în grădini zoologice, în grădini botanice, în târguri, în bălciuri, la ștranduri, la expoziții, la locuri de agrement sau altele similare, taxa zilnică se stabilește în lei/persoană, astfel încât aceasta să nu depășească 100.000 lei;

2.7. pentru ocuparea terenurilor cu construcții provizorii, autorizate în condițiile legii, taxa se stabilește în lei/m²/zi, astfel încât, pentru un metru pătrat de teren afectat respectivei construcții, taxa/zi să nu depășească 100.000 lei; datorarea acestei taxe nu îl exonerează pe contribuabil de plata redevenței sau chiriei, după caz, precum și de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren;

B. pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice, de arhitectură sau a oricăror alte obiective, denumite în continuare *obiective*, stabilite ca atare de către autoritățile administrației publice locale:

1. obiectivele să aparțină domeniului public sau privat al unității administrativ-teritoriale respective și acestea să fie administrate direct de către autoritățile administrației publice locale. Pentru sectoarele municipiului București, obiectivele trebuie să fie date în administrare, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului București, potrivit legii. Nu intră sub incidența prezentului punct obiectivele care aparțin domeniului public sau privat al unității administrativ-teritoriale și care sunt concesionate, potrivit legii;

2. taxele zilnice privesc accesul persoanelor la obiectivele în cauză, regula de bază constituind-o stabilirea taxei/vizitator, ca unică modalitate de cuantificare a raportului dintre serviciul oferit de autoritate și contribuabil-vizitator. Cuantumul taxei/vizitator se stabilește în sumă de până la 100.000 lei, în funcție de importanța obiectivelor în cauză, precum și de nivelul cheltuielilor efectuate de acest serviciu.

200. (1) Consiliile locale ale comunelor, ale orașelor sau ale municipiilor, după caz, pot institui, potrivit art. 283 alin. (2) din Codul fiscal, taxe zilnice de până la 100.000 lei pentru deținerea în proprietate sau în folosință, după caz, de către persoanele fizice cu domiciliul sau reședința în unitatea administrativ-teritorială respectivă, de echipamente destinate să funcționeze în scopul obținerii de venit și care

nu fac parte din inventarul activității economice pe care persoana fizică respectivă o desfășoară în mod independent sau într-o asociație familială, potrivit Legii nr. 507/2002. La nivelul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

(2) Consiliile județene pot institui aceste taxe numai în cazul persoanelor juridice și numai pentru clasele de echipamente precizate de consiliile locale din județul respectiv.

(3) Aceste taxe, inclusiv cele instituite de consiliile județene, se fac venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, iar la nivelul municipiului București se fac venit la bugetul local al sectorului, în funcție de domiciliul fiscal al contribuabilului care intră sub incidența art. 283 alin. (2) din Codul fiscal.

201. (1) Pentru a putea institui taxe zilnice, potrivit art. 283 alin. (2) din Codul fiscal și implicit pentru a stabili categoriile de echipamente destinate în scopul obținerii de venit, pentru care se datorează aceste taxe, consiliile locale vor avea în vedere următoarele criterii cumulative:

a) echipamente destinate în scopul obținerii de venit să reprezinte acea unealtă, mașină, instalație, aparat, vehicul, altul decât cel pentru care se datorează taxă în condițiile art. 283 alin. (3) din Codul fiscal sau altul similar, care prin caracteristicile sale tehnice servește pentru efectuarea unei anumite lucrări sau activități de prestări de servicii;

b) funcționarea echipamentelor respective să determine obținerea de venituri de către persoana fizică ce îl deține în proprietate sau în folosință;

c) echipamentul care îndeplinește condițiile prevăzute la lit. a) și b) să nu facă parte din sfera activității economice pe care persoana fizică respectivă o desfășoară în mod independent sau într-o asociație familială, potrivit Legii nr. 507/2002.

(2) Contribuabililor care intră sub incidența art. 283 alin. (2) din Codul fiscal, la data efectuării plății taxelor locale datorate, li se eliberează autorizație al cărei model este stabilit în conformitate cu prevederile pct. 256.

(3) Exemple de echipamente destinate în scopul obținerii de venit: instalație pentru distilarea amestecului fermentat de fructe sau cereale ori a alcoolului — alambic sau cazan; unealtă sau mașină prevăzută cu o lamă, o bandă sau un disc din oțel cu dinți ascuțiți pusă în mișcare pe cale mecanică sau electrică — motoferăstrău, circular sau gater; instalație special amenajată pentru măcinarea cerealelor — moară sau urluitoare; autovehicul; vehicul cu tracțiune animală; vehicul tras sau împins cu mâna; orice alt echipament stabilit de către consiliile locale potrivit art. 283 alin. (2) teza a doua din Codul fiscal.

202. Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București pot institui taxe pentru fiecare dintre vehiculele lente prevăzute la art. 283 alin. (3) din Codul fiscal, al căror quantum se stabilește de către aceste autorități în sumă de până la 300.000 lei/an.

203. Taxele locale de natura celor reglementate prin art. 283 alin. (1)—(3) din Codul fiscal se plătesc anticipat, respectiv:

a) pentru utilizarea temporară a locurilor publice, după cum urmează:

1. pentru parcare ocazională, taxa se achită pentru fiecare parcare de o oră sau fracțiune din aceasta;

2. pentru parcare curentă taxa se achită:

2.1. lunar, până cel târziu la data de 15, inclusiv, pentru luna următoare. Pentru perioade mai mici de o lună taxa se achită în prima zi a perioadei pentru care se solicită parcare și pentru întreaga durată;

2.2. anual, până cel târziu la data de 15 martie, inclusiv, pentru anul în curs.

Taxele pentru parcare curentă pot fi diferențiate, în funcție de situațiile prevăzute la pct. 1 și 2 potrivit politicilor fiscale locale, cu încadrarea între limitele prevăzute la pct. 199 lit. A subpct. 2.2.

În toate cazurile se poate utiliza permisul de parcare ca mijloc de identificare a plătitorilor, al cărui model și a cărui procedură de evidențiere se stabilesc de către autoritățile deliberative ale administrației publice locale interesate;

3. pentru depozitarea de materiale, taxa se achită la data obținerii autorizației de la structura specializată în domeniul amenajării teritoriului și al urbanismului, a cărei eliberare se face pe bază de cerere. Modelul de cerere și cel al autorizației pentru utilizarea temporară a locurilor publice pentru depozitarea de materiale se stabilesc de către autoritățile deliberative ale administrației publice interesate;

4. pentru realizarea unor lucrări, taxa se achită la data obținerii autorizației de la structura specializată în domeniul amenajării teritoriului și al urbanismului, iar eliberarea autorizației se face pe bază de cerere. Modelul de cerere și cel al autorizației pentru utilizarea temporară a locurilor publice pentru realizarea de lucrări se stabilesc de către autoritățile deliberative ale administrației publice locale interesate;

5. pentru desfacerea de produse ce fac obiectul comerțului în piețe, în târguri, în oboare, în standuri situate de-a lungul drumurilor publice, în parcări sau în alte locuri anume stabilite prin hotărâri ale autorităților deliberative, taxa se achită zilnic sau pe bază de abonament pentru o perioadă mai mare de o zi, caz în care taxa se achită la eliberarea abonamentului.

Pentru taxele achitate zilnic se pot utiliza bilete valorice din carnete a câte 100 de bucăți înseriate și personalizate, având două părți, din care una se eliberează comerciantului.

Pe ambele părți se înscriu: numele și prenumele persoanei căreia i s-a eliberat biletul valoric, codul numeric al acesteia, data eliberării, precum și semnătura gestionarului biletelor valorice respective. Nu este permisă decât utilizarea biletelor valorice pe care nivelul taxei în lei se află tipărit o dată cu elementele ce nivesc personalizarea.

Modelul abonamentului și al biletului valoric, precum și procedura de evidențiere a acestora se stabilesc de către autoritățile deliberative ale administrației publice locale interesate;

6. pentru accesul în parcuri, în grădini zoologice, în grădini botanice, în târguri, în bălciuri, la ștranduri, la expoziții, la locuri de agrement sau altele similare, taxa se achită la accesul în incinta acestora, pe bază de bilete de intrare sau abonamente, după caz. Modelul biletelor de intrare/abonamentelor și procedura de evidențiere a acestora se stabilesc de către autoritățile deliberative ale administrației publice locale interesate;

7. pentru ocuparea terenurilor cu construcții provizorii taxa se stabilește în sumă de până la 100.000 lei/m²/zi, începând cu data autorizării, și se achită în patru rate egale, la 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv. În cazul construcțiilor provizorii realizate sau desființate în cursul anului fiscal, taxa se calculează proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal.

Modelele cererilor pentru obținerea autorizației pentru ocuparea terenurilor cu construcții provizorii, modelele autorizațiilor pentru ocuparea terenurilor cu oricare dintre aceste situații, precum și procedura de evidențiere se stabilesc de către autoritățile deliberative interesate;

b) pentru vizitarea obiectivelor, taxa se achită la accesul în incinta acestora, pe bază de bilete de intrare. Modelul

biletului de intrare și procedura de evidențiere a acestora se stabilesc de către autoritățile deliberative ale administrației publice locale interesate;

c) pentru deținerea de către persoane fizice de echipamente destinate în scopul obținerii de venit, taxa se achită la data depunerii declarației fiscale, al cărui model este stabilit în conformitate cu pct. 256, corespunzător numărului de zile cuprins între această dată și data la care contribuabilul declară că acest echipament servește scopului vizat. În cazul în care pentru echipamentul respectiv taxa locală se datorează pentru o perioadă mai mare de o lună, aceasta se achită lunar, până cel târziu la data de 25 pentru luna următoare. Nedepunerea declarației fiscale în condițiile prezentei litere se sancționează potrivit prevederilor art. 294 alin. (2) din Codul fiscal;

d) pentru vehiculele lente existente în patrimoniul persoanelor fizice sau juridice la data de 1 ianuarie, taxele locale datorate pentru întregul an fiscal se achită până cel târziu la data de 15 martie a anului de referință:

1. pentru vehiculele lente dobândite după data de 1 ianuarie, taxele locale se datorează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a dobândit vehiculul lent, proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv, și se achită în cel mult 30 de zile calendaristice de la data dobândirii;

2. pentru vehiculele lente înstrăinate ori scoase din funcțiune, taxele locale aferente se dau la scădere începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs această situație, proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv, regularizarea sumelor achitate în plus făcând obiectul compensării, potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

204. Pentru vehiculele lente existente în patrimoniul unei persoane la data de 1 ianuarie, aceasta are obligația să depună o declarație fiscală până la data de 31 ianuarie a anului fiscal respectiv.

205. (1) Pentru vehiculele lente dobândite în cursul anului, persoanele vor depune declarația fiscală în termen de 30 de zile de la data dobândirii.

(2) Modelul declarației fiscale privind stabilirea taxei locale pentru vehiculele lente este stabilit în conformitate cu pct. 256.

Codul fiscal:

CAPITOLUL XI

Scutiri și facilități comune

Scutiri și facilități pentru persoanele fizice

Art. 284. — (1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la art. 282 și art. 283 nu se aplică pentru:

a) veteranii de război;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și în alte legi.

(2) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren și taxa asupra mijloacelor de transport nu se aplică persoanelor fizice prevăzute la art. 6 și art.10 alin. 1 lit. k) din Legea nr. 42/1990 privind cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Impozitul pe clădiri și impozitul pe teren nu se aplică văduvelor de război și văduvelor veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(4) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa pentru eliberarea autorizațiilor de funcționare pentru activități economice și viza anuală a acestora nu se aplică pentru persoanele cu handicap grav sau accentuat și persoanele invalide de gradul I sau II.

(5) În cazul unei clădiri, al unui teren sau al unui mijloc de transport deținut în comun de o persoană fizică prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4), scutirea fiscală se aplică integral pentru proprietățile deținute în comun de soți.

(6) Scutirea de la plata impozitului pe clădiri se aplică doar clădirii folosite ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7) Scutirea de la plata impozitului pe teren se aplică doar terenului aferent clădirii utilizate ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(8) Scutirea de la plata impozitului prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică unei persoane începând cu prima zi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii.

(9) Persoanele fizice și/sau juridice române care reabilitează sau modernizează termic clădirile de locuit pe care le dețin în proprietate, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termică a fondului construit existent și stimularea economisirii energiei termice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 325/2002, sunt scutite de impozitul pentru aceste clădiri pe perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termică, precum și de taxele pentru eliberarea autorizației de construire pentru lucrările de reabilitare termică.

(10) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe prevăzute la art. 282 și 283 se reduc cu 50%, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele fizice care domiciliază și trăiesc în localitățile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localități din Munții Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri și acțiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a județului Tulcea și a Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu modificările ulterioare.

(11) Nu se datorează taxa asupra succesiunii prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată, cu modificările ulterioare, dacă procedura succesorală se dezbată în termen de 1 an de la data decesului autorului bunurilor. De scutire beneficiază și cei care solicită dezbaterea succesiunii în termen de 1 an de la intrarea în vigoare a prezentului act normativ.

Norme metodologice:

206. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea

certificatelor, avizelor și autorizațiilor, de taxele speciale adoptate de consiliile locale, precum și de alte taxe locale stabilite conform art. 283 din Codul fiscal se acordă pentru:

a) veteranul de război;

b) persoana fizică, cetățean român, care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a avut de suferit persecuții din motive etnice, după cum urmează:

1. a fost deportată în ghetouri și lagăre de concentrare din străinătate;

2. a fost privată de libertate în locuri de detenție sau în lagăre de concentrare;

3. a fost strămutată în altă localitate decât cea de domiciliu;

4. a făcut parte din detașamentele de muncă forțată;

5. a fost supraviețuitoare a trenului morții;

6. este soțul/soția persoanei asinate sau executate din motive etnice, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

c) persoana care, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

1. a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice;

2. a fost privată de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;

3. a fost internată în spitale de psihiatrie;

4. a avut stabilit domiciliu obligatoriu;

5. a fost strămutată într-o altă localitate;

d) soțul/soția celui decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției, internați abuziv în spitale de psihiatrie, strămutați, deportați în străinătate sau prizonieri, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

e) soțul/soția celui decedat după ieșirea din închisoare, din spitalul de psihiatrie, după întoarcerea din strămutare, din deportare sau din prizonierat, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

f) soțul/soția celui decedat în condițiile prevăzute la alineatele precedente și care, din motive de supraviețuire, a fost nevoit să divorțeze de cel închis, internat abuziv în spitale de psihiatrie, deportat, prizonier sau strămutat, dacă nu s-a recăsătorit și dacă poate face dovada că a conviețuit cu victima până la decesul acesteia;

g) persoana care a fost deportată în străinătate după 23 august 1944;

h) persoana care a fost constituită în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind constituită ca atare, înainte de această dată, a fost reținută în captivitate după încheierea armistițiului.

207. De drepturile prevăzute la art. 284 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal beneficiază și persoanele care au calitatea de luptător în rezistența anticomunistă, precum și cele din rezistența armată care au participat la acțiuni de împotrivire cu arma și de răsturnare prin forță a regimului comunist, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România,

aprobată cu modificări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările și completările ulterioare.

208. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren și taxa asupra mijloacelor de transport se acordă pentru persoanele prevăzute de Legea nr. 42/1990 pentru cinstitii eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 23 august 1996, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

- a) persoanele care și-au pierdut total capacitatea de muncă;
- b) persoanele care și-au pierdut parțial capacitatea de muncă;
- c) marii mutilați;
- d) răniții;
- e) urmașii celor care au decedat ca urmare a participării la lupta pentru victoria Revoluției din decembrie 1989;
- f) celelalte persoane nemenționate la lit. a)—e) cărora li s-a conferit titlul de Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989.

209. Categoriile de persoane prevăzute la art. 284 alin. (2) din Codul fiscal, pentru a beneficia de scutirile prevăzute de acesta, trebuie să prezinte brevetul prin care se atestă conferirea titlurilor respective.

210. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren și taxa pentru eliberarea autorizațiilor de funcționare pentru activități economice se acordă pentru:

- a) persoanele cu handicap grav;
- b) persoanele cu handicap accentuat;
- c) persoanele invalide de gradul I;
- d) persoanele invalide de gradul II.

211. Scutirile prevăzute la art. 284 alin. (1)—(4) din Codul fiscal se acordă în proporție de 100% pentru bunurile proprii și pentru bunurile comune ale soților, stabilite potrivit Codului familiei.

212. Scutirea de la plata impozitelor și taxelor locale prevăzute de art. 284 din Codul fiscal se acordă persoanelor în cauză pe baza cererii acestora, proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului, începând cu luna următoare celei în care persoanele în cauză prezintă actele prin care se atestă situația respectivă. Copia actului rămâne ca document oficial la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, care îl certifică pentru conformitate.

213. Dacă au intervenit schimbări care conduc la modificarea condițiilor în care se acordă scutirile prevăzute la art. 284 din Codul fiscal, persoanele în cauză trebuie să depună noi declarații fiscale în termen de 30 de zile de la apariția schimbărilor.

214. Pentru a beneficia de scutirea de impozitul pe clădiri prevăzută la art. 284 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele fizice sau juridice române care dețin în proprietate clădirile în cauză trebuie să depună la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale o cerere însoțită de copii de pe autorizația de construire pentru lucrările de reabilitare termică și de pe documentele din care reiese perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termică. Scutirea se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care persoanele au depus cererea respectivă.

215. (1) Potrivit prevederilor art. 651 din Codul civil, succesiunile se deschid prin moarte.

(2) Dacă procedura succesorală se dezbată în termen de 1 an de la data decesului autorului bunurilor, nu se datorează taxa asupra succesiunii.

(3) De scutirea de la plata taxei asupra succesiunilor beneficiază și moștenitorii care dezbat procedura succesorală până la data de 31 decembrie 2004, inclusiv, pentru autorii decedați anterior datei de 1 ianuarie 2004.

(4) În cazul în care până la data eliberării certificatului de moștenitor, moștenitorii, alții decât cei de la alin. (2) și (3), nu au achitat taxa asupra succesiunilor, debitul privind această taxă se trimite spre executare la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale competente, iar acesta are obligația să confirme debitul prin adresa al cărei model se stabilește potrivit prevederilor pct. 256.

(5) În aplicarea prevederilor art. 68 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 36/1995*, și ale art. 75 din regulamentul prevăzut la pct. 275, secretarului unității administrativ-teritoriale/secretarului sectorului municipiului București, denumit în continuare *secretar*, din raza localității în care defunctul a avut ultimul domiciliu, atunci când are cunoștință că moștenirea cuprinde bunuri imobile, procedând la verificarea datelor înregistrate în registrul agricol, îi revine obligația să trimită sesizarea pentru deschiderea procedurii succesoriale notarului public care ține opisul de evidență a procedurilor succesoriale, cu menționarea datelor prevăzute la art. 72 din acest regulament, în cel mult 30 de zile calendaristice de la data decesului, sub sancțiunile prevăzute de lege.

(6) Sesizarea pentru deschiderea procedurii succesoriale se întocmește obligatoriu în 3 exemplare, din care unul se înaintează notarului public, unul compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale pentru cunoașterea datelor de identitate a succesibililor, iar cel de-al treilea rămâne la secretar, ca unic document care stă la baza înregistrărilor din registrul prevăzut la alin. (7).

(7) Pentru urmărirea realizării atribuției prevăzute la alin. (6) secretarii au obligația conducerii unui registru de evidență a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesoriale, care conține următoarele coloane: numărul curent, numele și prenumele defunctului, data decesului, numărul actului de deces, numărul și data înregistrării sesizării pentru deschiderea procedurii succesoriale în registrul general pentru înregistrarea corespondenței de la nivelul autorităților administrației publice locale respective, rolul nominal unic, volumul/poziția nr. din registrul agricol, numărul și data confirmării primirii de către notarul public și observații.

(8) Registrul prevăzut la alin. (7), al cărui model se stabilește potrivit prevederilor pct. 256, va fi numerotat, șnuruit, sigilat și înregistrat în registrul general pentru înregistrarea corespondenței, prin grija secretarului, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(9) În registrul de evidență a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesoriale se trec și defuncții cu ultimul domiciliu în localitatea din raza de competență a secretarului respectiv, cu precizarea că nu se mai înaintează la notarul public sesizarea respectivă, iar la rubrica „observații” se face mențiunea „fără bunuri imobile”.

(10) Prealabil înaintării către notarul public a sesizării pentru deschiderea procedurii succesoriale, secretarul va solicita compartimentului de specialitate al autorităților

administrației publice locale să cerceteze poziția din rolul nominal unic al defunctului, în ceea ce privește impunerea pentru cei 5 ani din urmă.

(11) Când se constată că defunctul — autor al succesiunii, în calitate de contribuabil, a fost omis sau insuficient impus pentru anul decesului sau pentru oricare alt an din cei 5 ani anteriori decesului, se va proceda la consemnarea în sesizare a creanțelor bugetare datorate, acestea socotindu-se ca o sarcină succesorală, făcând parte din pasivul succesoral, iar moștenitorii răspund solidar în ceea ce privește plata creanțelor bugetare respective.

(12) Cercetarea prevăzută la alin. (11) se face atât asupra înregistrărilor din registrul de rol nominal unic, cât și asupra celor din registrul agricol.

(13) Pentru a putea beneficia de scutiile prevăzute la alin. (2) și (3), moștenitorii trebuie să obțină certificatul de moștenitor înăuntrul termenului de un an de la data decesului autorului bunurilor ce fac obiectul succesiunii.

Codul fiscal:

Scutiri și facilități pentru persoanele juridice

Art. 285. — (1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, precum și alte taxe locale precizate la art. 282 și art. 283 nu se aplică:

a) oricărei instituții sau unități care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, cu excepția incintelor folosite pentru activități economice;

b) fundațiilor testamentare constituite conform legii, cu scopul de a întreține, dezvolta și ajuta instituții de cultură națională, precum și de a susține acțiuni cu caracter umanitar, social și cultural;

c) organizațiilor umanitare care au ca unică activitate întreținerea și funcționarea căminelor de bătrâni și a caseilor pentru ocrotirea copiilor orfani și a copiilor străzii.

(2) Impozitul pe clădiri și impozitul pe teren se reduc cu 50% pentru acele clădiri și terenul aferent deținute de persoane juridice, care sunt utilizate exclusiv pentru prestarea de servicii turistice pe o perioadă de maximum 5 luni pe durata unui an calendaristic.

(3) Impozitul pe clădiri se reduce cu 50% pentru clădirile nou-construite deținute de cooperatiile de consum sau meșteșugărești, dar numai pentru primii 5 ani de la data achiziției clădirii.

Norme metodologice:

216. Sub incidența art. 285 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se regăsește Fundația Menachem Elias a cărei legatară universală este Academia Română.

217. Sunt scutite de impozit pe clădiri, impozit pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor și de alte taxe locale prevăzute la art. 282 și 283 din Codul fiscal organizațiile umanitare a căror unică activitate, prevăzută în statut, o constituie:

a) întreținerea și funcționarea căminelor de bătrâni; și/sau

b) casele pentru ocrotirea copiilor orfani, precum și a copiilor străzii.

218. Prin *servicii turistice* în contextul art. 285 alin. (2) din Codul fiscal se înțelege numai combinația oricăroră dintre activitățile: 5510 — Hoteluri, 552 — Campinguri și alte facilități pentru cazare de scurtă durată, 5522 —

Campinguri, inclusiv parcuri pentru rulote și 5523 — Alte mijloace de cazare, pe de o parte, și oricare dintre activitățile: 5530 — Restaurante, 5540 — Baruri, 5551 — Cantine, 5552 — Alte unități de preparare a hranei, pe de altă parte, astfel cum sunt prevăzute de Clasificarea activităților din economia națională — CAEN, actualizată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 13 decembrie 2002.

219. (1) Obiectivele nou-construite care aparțin cooperăției de consum sau meșteșugărești sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri în proporție de 50% pe o perioadă de 5 ani de la data achiziției clădirii.

(2) Scutirea se acordă cu data de întâi a lunii următoare celei în care se depune o cerere în acest sens și numai pentru clădirile realizate cu respectarea autorizației de construire.

Codul fiscal:

Scutiri și facilități stabilite de consiliile locale

Art. 286. — (1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pentru o clădire folosită ca domiciliu de persoana fizică ce datorează acest impozit.

(2) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu al persoanei fizice care datorează acest impozit.

(3) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren sau o reducere a acestora pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim pe economie ori constau în exclusivitate din ajutor de șomaj și/sau pensie de asistență socială.

(4) În cazul unei calamități naturale, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, precum și a taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism și autorizației de construire sau o reducere a acestora.

(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.

(6) Consiliul local poate acorda scutirea de la plata impozitului pe teren sau reducerea acestuia pentru terenul aferent investițiilor derulate în conformitate cu Legea nr. 332/2001 privind promovarea investițiilor directe cu impact semnificativ în economie, cu modificările ulterioare, pe toată perioada executării acestora, până la punerea în funcțiune, dar nu mai mult de 3 ani de la data începerii lucrărilor.

Norme metodologice:

220. (1) Facilitățile prevăzute la art. 286 alin. (1)—(4) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor și procedurilor stabilite de către acestea.

(2) La acordarea scutiilor sau reducerilor, după caz, prevăzute la art. 286 alin. (1)—(3) din Codul fiscal, numai în cazul persoanelor fizice, autoritățile deliberative pot avea în vedere facilitățile fiscale acordate persoanelor fizice prin reglementări neprevăzute în titlul IX din Codul fiscal.

221. Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot să hotărască scutirea sau reducerea de la plata impozitului pe teren pentru suprafața aferentă investițiilor executate conform Legii nr. 332/2001 privind promovarea investițiilor directe cu impact semnificativ în economie, cu modificările ulterioare, pe toată perioada executării acestora, până la punerea în funcțiune, dar nu mai mult de 3 ani de la începerea lucrărilor.

Codul fiscal:

CAPITOLUL XII
Alte dispoziții comune

Majorarea impozitelor și taxelor locale de consiliile locale sau consiliile județene

Art. 287. — Consiliul local sau consiliul județean, după caz, poate majora anual cu maximum 20%, față de nivelul stabilit pentru anul 2004, în funcție de condițiile specifice zonei, orice impozit sau taxă locală prevăzută în prezentul titlu, cu excepția taxelor prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b)–d).

Norme metodologice:

222. (1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București, consiliile județene, după caz, pot majora anual impozitele și taxele locale prevăzute de Codul fiscal, exclusiv taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b), c) și d) din acesta, cu până la 20%, inclusiv, în funcție de condițiile specifice zonei. Hotărârea privind majorarea anuală se adoptă în luna mai a fiecărui an și se aplică în anul fiscal următor.

(2) Hotărârile adoptate au la bază nivelurile impozitelor și taxelor locale stabilite în sumă fixă conform prevederilor Codului fiscal, precum și impozitele și taxele locale determinate pe bază de cotă procentuală, potrivit dispozițiilor acestuia. Hotărârea de majorare se aplică numai pentru anul fiscal pentru care s-a aprobat. În anul fiscal următor se vor avea în vedere impozitele și taxele locale actualizate cu rata inflației conform prevederilor art. 292 din Codul fiscal coroborate cu cele din prezentele norme metodologice.

223. În anul 2004, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor și taxelor locale are la bază hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004.

Codul fiscal:

Deciziile consiliilor locale și județene privind impozitele și taxele locale

Art. 288 — (1) Consiliile locale și județene adoptă deciziile cu privire la stabilirea impozitelor și taxelor locale pentru un an calendaristic până la data de 31 mai inclusiv a anului calendaristic precedent.

(2) Primarii și președinții consiliilor județene asigură publicarea corespunzătoare a oricărei hotărâri a consiliului local sau județean respectiv.

Norme metodologice:

224. (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene adoptă, până la data de 31 mai, inclusiv, a fiecărui an, pentru anul fiscal următor, hotărâri privind stabilirea impozitelor și taxelor locale referitoare la:

a) stabilirea cotei impozitelor sau taxelor locale, după caz, când acestea se determină pe bază de cotă

procentuală, iar prin Codul fiscal sunt prevăzute limite minime și maxime;

b) stabilirea cuantumului impozitelor și taxelor locale, când acestea sunt prevăzute în sumă fixă, în limitele prevăzute de Codul fiscal ori de hotărârea Guvernului prin care nivelurile impozitelor și taxelor locale se indexează/ajustează/actualizează în condițiile art. 292 din Codul fiscal;

c) adoptarea taxelor speciale prevăzute la art. 282 și instituirea/stabilirea taxelor locale prevăzute la art. 283 alin. (1)–(3) din Codul fiscal;

d) stabilirea nivelului bonificației de până la 10%, conform prevederilor art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) și art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;

e) majorarea cu până la 20% a impozitelor și taxelor locale, conform art. 287 din Codul fiscal;

f) delimitarea zonelor în intravilan, avându-se în vedere prevederile pct. 9;

g) procedura de acordare a facilităților fiscale categoriilor de persoane fizice prevăzute la art. 286 din Codul fiscal;

h) adoptarea oricăror alte hotărâri în aplicarea Codului fiscal și a prezentelor norme metodologice;

i) procedurile de calcul și plată a taxelor prevăzute la art. 283 alin. (4) din Codul fiscal.

(2) Termenul *deciziile* din cuprinsul art. 288 alin. (1) din Codul fiscal corespunde termenului *hotărârile*, care constituie actele de autoritate pe care le adoptă consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene în exercitarea atribuțiilor acestora, prevăzute de lege.

(3) Hotărârile privind stabilirea impozitelor, a taxelor locale și a taxelor speciale, inclusiv a celor prin care se aprobă modificări sau completări la acestea, precum și hotărârile prin care se acordă facilități fiscale se publică:

a) în mod obligatoriu, în monitorul oficial al județului/municipiului București, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 75/2003, chiar dacă publicarea se face și potrivit prevederilor lit. b);

b) în monitoarele oficiale ale celorlalte unități administrativ-teritoriale, acolo unde acestea se editează, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 75/2003;

c) prin oricare alte modalități prevăzute de lege.

(4) Modelul-cadru al hotărârii privind stabilirea impozitelor și taxelor locale, care se adoptă în condițiile alin. (1), este stabilit potrivit prevederilor pct. 256.

225. Pentru anul fiscal 2004, potrivit prevederilor art. 296 alin. (2) din Codul fiscal, consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene, după caz, adoptă numai hotărârile privind stabilirea taxelor locale prevăzute la art. 267, 268 și 271 din Codul fiscal, până cel târziu la data de 6 februarie 2004.

226. În timpul anului fiscal consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene, după caz, pot hotărî, potrivit prevederilor art. 286 alin. (4) din Codul fiscal, atât pentru persoanele fizice, cât și pentru persoanele juridice, în cazul calamităților naturale, scutirea de la plata sau reducerea:

a) impozitului pe clădiri;

b) impozitului pe teren;

c) taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism;

d) taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

227. Compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale vor efectua inventarierea materiei impozabile generate de aplicarea Codului fiscal, în fiecare an, până la data de 15 mai, astfel încât proiectele

bugetelor locale depuse în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 să cuprindă impozitele și taxele locale aferente materiei impozabile respective.

228. Inventarierea materiei impozabile se realizează, în mod obligatoriu, înaintea elaborării proiectelor bugetelor locale, în scopul fundamentării părții de venituri a acestora, fapt pentru care autoritățile administrației publice locale, prin compartimentele de specialitate ale acestora, au în vedere următoarele:

a) identificarea actelor normative prin care sunt instituite impozite și taxe locale, inclusiv a hotărârilor consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului București sau ale consiliilor județene, după caz, prin care s-au instituit/stabilit impozite și taxe locale, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent;

b) identificarea actelor normative în temeiul cărora s-au acordat, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent ori se pot acorda facilități fiscale;

c) planul de amenajare a teritoriului, planul urbanistic general, planurile urbanistice zonale, nomenclatura stradală sau orice alte documente asemănătoare, precum și evidențele specifice cadastrului imobiliar-edilitar, acolo unde acestea sunt realizate, care stau la baza fundamentării proiectelor de hotărâri privind delimitarea zonelor în cadrul fiecărei unități administrativ-teritoriale;

d) întocmirea și ținerea la zi a registrului agricol care constituie sursă de date privind contribuabilii și totodată obiectele acestora impozabile sau taxabile, după caz, din unitatea administrativ-teritorială respectivă;

e) verificarea, pe perioada de valabilitate a autorizației de construire, a gradului de realizare a lucrărilor, în scopul identificării datei de la care clădirile sunt supuse impozitării;

f) analiza menținerii stării de insolvabilitate a contribuabililor înregistrați în evidența separată și, pe cale de consecință, identificarea sumelor din evidența separată, ce pot fi colectate în anul de referință;

g) întocmirea:

1. matricolei pentru evidența centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren și a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor fizice, model stabilit potrivit pct. 256;

2. matricolei pentru evidența centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, a taxei pe teren și a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor juridice, stabilită potrivit pct. 256;

h) întocmirea și ținerea la zi a registrului de rol nominal unic, model stabilit potrivit pct. 256;

i) orice alte documente necuprinse la lit. a)–h), în care sunt consemnate elemente specifice materiei impozabile.

229. Rolul nominal unic reprezintă fișa unică a contribuabilului care conține elementele de identificare, precum și creanțele bugetare ale acestuia la nivelul comunei, orașului, municipiului sau sectorului municipiului București, individualizată printr-un număr de rol, începând cu nr. 1 și până la numărul care asigură înregistrarea tuturor contribuabililor. Se recomandă, în special, la unitățile administrativ-teritoriale cu un număr mare de contribuabili să se deschidă registre de rol nominal unic pentru persoane fizice și registre de rol nominal unic pentru persoane juridice.

230. Contribuabililor coindivizari li se deschide rolul nominal unic după cum urmează:

a) în cazul moștenitorilor aflați în indiviziune, pe numele autorului succesiunii;

b) în cazul celorlalți coindivizari, în următoarea ordine:

1. pe numele celui care efectuează declarația fiscală;
2. pe numele celui care are domiciliul în unitatea administrativ-teritorială respectivă;

3. pe numele celui care are reședința în unitatea administrativ-teritorială respectivă;

4. pe numele primului înscris în actul prin care se atestă dreptul de proprietate.

231. Este interzisă atribuirea de două sau mai multe numere de rol aceluiași contribuabil la nivelul aceleiași comune, aceluiași oraș, municipiu sau sector al municipiului București, după caz.

232. În cazul în care pe seama contribuabilului respectiv se stabilesc numai debite de natura amenzilor, imputațiilor, despăgubirilor etc., înregistrarea acestora se poate face în *registrele de rol alte venituri*, model stabilit potrivit pct. 256.

233. Pentru urmărirea creanțelor fiscale la domiciliul sau sediul contribuabililor, după caz, în funcție de condițiile specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale sau fiecărui sector al municipiului București, se utilizează *extrasul de rol*, model stabilit potrivit pct. 256, în care se înregistrează date din registrul de rol nominal unic.

234. Registrele prevăzute la pct. 229, 232 și 233 se numerotează, se șnuruiesc, se sigilează și se înregistrează în registrul general pentru înregistrarea corespondenței de la nivelul autorităților administrației publice locale respective, prin grija conducătorului compartimentului de specialitate al acestora.

235. Registrul de rol nominal unic se deschide pe o perioadă de 5 ani, având realizată, în mod obligatoriu, corespondența la nivelul aceleiași autorități a administrației publice locale atât cu rolul nominal unic pentru perioada anterioară, cât și cu cel al poziției din registrul agricol ce îl privește pe contribuabilul respectiv.

236. În situația în care în perioada anterioară contribuabilul în cauză nu a avut deschis rol nominal unic, se face mențiunea „rol nou”.

237. Codul numeric personal și codul de înregistrare fiscală/codul unic de înregistrare reprezintă elemente de identificare a contribuabilului care se înscriu, în mod obligatoriu, în registrul de rol nominal unic, în registrul agricol, în matricole, în declarațiile fiscale, în procesele-verbale pentru stabilirea impozitelor și taxelor locale, în certificatele fiscale, în chitanțele pentru creanțe ale bugetelor locale, în actele de control, precum și în orice alte documente asemănătoare.

238. (1) Prevederile pct. 228 lit. g), 229, 232 și 233 se aplică în mod corespunzător și în cazul programelor informatice.

(2) Programele informatice de administrare a impozitelor și taxelor locale vor asigura, în mod obligatoriu, următoarele:

a) utilizarea numai a termenilor și noțiunilor prevăzute de titlul IX al Codului fiscal și de prezentele norme metodologice; acolo unde se impune o anumită abreviere, aceasta va fi cuprinsă într-o legendă;

b) editarea oricăror documente, inclusiv a formularelor tipizate, potrivit structurii și informațiilor corespunzătoare acestora, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie specifice limbii române, inclusiv semnele diacritice conexe acesteia.

(3) Beneficiarii programelor informatice de administrare a impozitelor și taxelor locale vor avea, în mod obligatoriu, manuale de utilizare care vor conține toate informațiile necesare unei cât mai facile exploatare chiar și de cei cu

minime cunoștințe în domeniu, ce vor fi puse la dispoziție organelor de control.

Codul fiscal:

Accesul la informații privind impozitele și taxele locale

Art. 289. — Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura accesul gratuit la informații privind impozitele și taxele locale.

Norme metodologice:

239. Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să asigure accesul neîngrădit, în condițiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, și ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 123/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 8 martie 2002, al oricăror persoane interesate la informațiile privind nivelurile impozitelor și taxelor locale stabilite conform hotărârilor adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene, după caz, modul de calcul al acestora, contribuabilii care beneficiază de facilități fiscale, precum și la informațiile care privesc aplicarea oricăror alte prevederi ale prezentului titlu.

Codul fiscal:

Depunerea declarațiilor de persoanele juridice

Art. 290. — Orice persoană juridică care datorează plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren sau a taxei asupra mijloacelor de transport are obligația de a calcula impozitul sau taxa respectivă și de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului calendaristic pentru care se calculează impozitul sau taxa.

Norme metodologice:

240. Contribuabilii persoane juridice calculează impozitele și taxele locale pe care le datorează și depun declarația fiscală până la data de 31 ianuarie, inclusiv, a fiecărui an fiscal, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază de competență se află clădirea, terenul sau orice alte bunuri impozabile ori taxabile, după caz.

241. Contribuabilii persoane fizice și persoane juridice, inclusiv instituțiile publice, sunt obligați să depună declarațiile prevăzute de prezentele norme metodologice ori de câte ori se modifică situația juridică a contribuabililor, precum și a materiei impozabile a acestora, în condițiile prevăzute de lege.

242. Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite și taxe locale, precum și de accesorii ale acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanță de urgență/ordonanță/hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorității deliberative a administrației publice locale, compartimentele de specialitate au obligația să întocmească borderouri de scăderi.

243. Declararea clădirilor în vederea impunerii și înscrierea acestora în evidențele autorităților administrației publice locale reprezintă o obligație legală a contribuabililor care dețin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizație de construire.

244. Declararea clădirilor în vederea impunerii nu exonerază persoana respectivă de aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege pentru încălcarea disciplinei în construcții.

245. Nu se depun noi declarații fiscale pentru bunurile impozabile sau taxabile existente în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale la data de 31 decembrie 2003.

Codul fiscal:

Controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale

Art. 291. — Autoritățile administrației publice locale și organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale, precum și a amenzilor și penalizărilor aferente.

Norme metodologice:

246. Stabilirea, constatarea, controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale se efectuează de către autoritățile administrației publice locale sau prin compartimentele de specialitate ale acestora, după caz, ținându-se seama de atribuțiile specifice, potrivit legii.

247. Termenul *organele speciale*, din cuprinsul art. 291 din Codul fiscal, corespunde compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale.

248. În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri și impozitul pe teren se calculează de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază de competență se află situate aceste imobile, pe baza declarației fiscale depuse de către proprietar sau de către împuternicitul acestuia, la care se anexează o copie de pe actul de dobândire, precum și schița de plan a clădirii sau a terenului, după caz.

249. (1) Dacă se constată unele diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală din teren, atât în cazul clădirilor, cât și al terenurilor, rezultatele din măsurătorile executate în condițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 26 martie 1996, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări tehnice de cadastru. Declararea clădirilor și a terenurilor pentru stabilirea impozitelor aferente nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la birourile de carte funciară.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător atât persoanelor fizice, cât și persoanelor juridice.

250. Pe baza declarației fiscale și a declarației speciale de impunere, pentru fiecare contribuabil, la nivelul fiecărui compartiment de specialitate al autorităților administrației publice locale, se întocmește Procesul-verbal — înștiințare de plată pentru impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice, model stabilit potrivit pct. 256.

251. Pentru nerespectarea dispozițiilor referitoare la depunerea declarațiilor speciale, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază de competență se află situate clădirile ce intră sub incidența art. 252 din Codul fiscal aplică sancțiunile stabilite de lege.

252. Sinceritatea declarării datelor din declarația fiscală se verifică prin controlul încrucișat cu datele declarate și înscrise în registrul agricol, cadastrul imobiliar-edilitar sau cu cele din evidența contabilă a contribuabililor, după caz. Procedura verificării modului de completare a declarației de impunere se face după cum urmează:

a) compartimentul de specialitate va verifica modul de completare a declarației depuse de contribuabil;

b) în cazul în care în declarația depusă de contribuabil se poate identifica tipul erorii, respectiv eroare de calcul, de completare sau eroare de aplicare a cotelor de impozitare/taxare, stabilirea obligației de plată se va face prin corectarea erorii și prin înscrierea sumelor corecte, avându-se în vedere următoarele:

1. aplicarea corectă a cotelor stabilite, potrivit Codului fiscal;

2. înscrierea corectă a sumelor reprezentând impozitele/taxele locale datorate, rezultate din înmulțirea cotei legale de impozitare/taxare cu baza impozabilă/taxabilă;

3. înscrierea corectă a sumelor în rubricile prevăzute de formular și anularea celor înscrise eronat în alte rubrici;

4. corectarea calculelor aritmetice care au avut drept rezultat înscrierea în declarație a unor sume eronate;

5. dacă în declarația depusă se constată erori a căror cauză nu se poate stabili sau se constată elemente lipsă, importante pentru stabilirea creanței bugetare, compartimentul de specialitate va solicita, în scris, contribuabilului să se prezinte la sediul autorității administrației publice locale pentru efectuarea corecturilor necesare.

253. Exercițarea activității de inspecție fiscală se realizează de către autoritățile administrației publice locale prin compartimentele de specialitate ale acestora, în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală și ale normelor metodologice de aplicare a acestuia.

254. În îndeplinirea atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu funcționarii publici din compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale se vor identifica prin prezentarea legitimației care le atestă această calitate, a delegației semnate de conducătorul compartimentului respectiv, precum și a actului de identitate. Legitimația are modelul stabilit potrivit pct. 256.

Codul fiscal:

Indexarea impozitelor și taxelor locale

Art. 292. — (1) În cazul oricărui impozit sau taxe locale care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează anual pentru a reflecta rata estimată a inflației pentru anul următor, dacă rata estimată a inflației depășește 5%.

(2) Sumele indexate se inițiază în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, emisă până la data de 30 aprilie, inclusiv, a fiecărui an.

Norme metodologice:

255. (1) În cazul în care rata inflației prognozată pentru anul următor depășește 5%, în luna aprilie a anului curent, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice și a Ministerului Administrației și Internelor, prin hotărâre a Guvernului, se indexează/ajustează/actualizează:

a) impozitele și taxele locale stabilite în sume fixe, instituite potrivit Codului fiscal;

b) valorile impozabile prevăzute la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal;

c) taxele în sumă fixă instituite prin reglementările prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b)—d) din Codul fiscal.

(2) Limitele amenzilor prevăzute la art. 294 alin. (3) și (4) din Codul fiscal se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Codul fiscal:

Elaborarea normelor

Art. 293. — Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Norme metodologice:

256. (1) Modelele formularelor tipizate pentru stabilirea, constatarea, controlul, încasarea și urmărirea impozitelor și taxelor locale și a altor venituri ale bugetelor locale vor fi aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor.

(2) Formularele tipizate, aflate în stoc la nivelul autorităților administrației publice locale, la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi utilizate până la epuizare, adaptându-se în mod corespunzător, în măsura în care aceasta este posibil.

(3) Formularele cu regim special, întocmite manual sau cu ajutorul tehnicii de calcul, utilizate la colectarea veniturilor cuvenite bugetelor locale, se execută pe hârtie autocopiativă securizată și sunt cuprinse în Lista formularelor cu regim special care se aprobă în condițiile prevăzute la alin. (1).

(4) Autoritățile administrației publice locale pot solicita executarea formularelor cu regim special având imprimare elementele de identificare proprii, inclusiv stema unității administrativ-teritoriale, aprobată în condițiile legii, prin transmiterea unei comenzi ferme la Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A., în condițiile suportării eventualelor diferențe de preț.

(5) Formularele cu regim special, prevăzute la alin. (3), intră sub incidența prevederilor:

a) Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 19 decembrie 1997;

b) Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 989/2002 privind tipărirea, inserierea și numerotarea formularelor cu regim special, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 31 iulie 2002.

257. (1) La elaborarea deciziilor prevăzute la alin. (2) și a ordinelor comune prevăzute la pct. 256 alin. (1), la pct. 286 și la pct. 289 alin. (3), potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 215/2001, vor fi consultate următoarele structuri asociative:

a) Asociația Comunelor din România;

b) Asociația Orașelor din România;

c) Asociația Municipiilor din România;

d) Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România.

(2) La elaborarea deciziilor de către Comisia fiscală centrală cu privire la aplicarea unitară a titlului IX din Codul fiscal participă și reprezentantul Ministerului Administrației și Internelor.

Codul fiscal:

CAPITOLUL XIII

Sancțiuni

Sancțiuni

Art. 294. — (1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) și (6), art. 259 alin. (6) și (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) și art. 290;

b) nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) și (6), art. 259 alin. (6) și (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) și art. 290.

(3) Contravenția prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei, iar cea de la lit. b) cu amendă de la 1.000.000 lei la 3.000.000 lei.

(4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a билетelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei.

(5) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către primari și persoane împuternicite din cadrul compartimentelor de specialitate ale autorității administrației publice locale.

(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime și maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se majorează cu 300%.

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(8) Contravențiilor prevăzute la alin. (2), (3) și (4) li se aplică dispozițiile legii.

Norme metodologice:

258. Exercițarea activității de inspecție fiscală se realizează de către autoritățile administrației publice locale prin compartimentele de specialitate ale acestora, în conformitate cu prevederile legale în vigoare în acest domeniu.

259. Pentru spectacolele organizate în deplasare sau în turneu, inspecția fiscală se exercită de către autoritățile administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială au loc spectacolele, care verifică obligațiile prevăzute la art. 274 alin. (4) din Codul fiscal.

260. În cazul în care se apreciază de către agenții constatorii că faptele comise de contribuabili sunt de gravitate redusă, se poate aplica drept sancțiune contravențională avertismentul, în condițiile prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. a), art. 6 alin. (1), art. 7 și la art. 38 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Codul fiscal:

CAPITOLUL XIV

Dispoziții finale

Implicații bugetare ale impozitelor și taxelor locale

Art. 295. — (1) Impozitele și taxele locale, precum și amenzile și penalitățile aferente acestora constituite venituri la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale.

(2) Impozitul pe clădiri, precum și amenzile și penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situată clădirea respectivă.

(3) Impozitul pe teren, precum și amenzile și penalitățile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepțiile prevăzute la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport, precum și amenzile și penalitățile aferente acesteia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat mijlocul de transport respectiv.

(5) Veniturile provenite din taxa asupra mijlocului de transport stabilită în concordanță cu prevederile art. 263 alin. (4) și (5), precum și amenzile și penalizările aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare și construire a drumurilor locale și județene, din care 60% constituie venituri la bugetul local și 40% constituie venituri la bugetul județean. În cazul municipiului București, taxa constituie venituri în proporție de 60% la bugetele sectoarelor și 40% la bugetul municipiului București.

(6) Taxele locale prevăzute la capitolul V din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire de către președinții consiliilor județene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporție de 50% la bugetul local al comunelor și de 50% la bugetul local al consiliului județean.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde sunt prestate serviciile de reclamă și publicitate. Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat afișajul, panoul sau structura pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

(9) Taxa hotelieră, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat hotelul.

(10) Celelalte taxe locale prevăzute la art. 283, precum și amenzile și penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv sau unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

(11) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

- a) dobânda pentru plata cu întârziere a impozitelor și taxelor locale;**
- b) taxele judiciare de timbru prevăzute de lege;**
- c) taxele de timbru prevăzute de lege;**
- d) taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege.**

(12) Sumele prevăzute la alin. (11) se ajustează pentru a reflecta rata inflației în conformitate cu normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor.

Norme metodologice:

261. Penalitățile de întârziere datorate și calculate în condițiile Codului de procedură fiscală, aferente veniturilor bugetelor locale, constituie venituri proprii ale acestor bugete și se înregistrează la capitolul și subcapitolul corespunzătoare categoriei de venit la care se referă. În acest sens se au în vedere și prevederile art. 295 din Codul fiscal.

262. Nedepunerea sumelor încasate reprezentând taxe pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate, impozit pe spectacole, taxe hoteliere, taxe judiciare de timbru, taxe de timbru pentru activitatea notarială, taxe extrajudiciare de timbru, încasate de persoane care prin atribuțiile pe care le au de îndeplinit efectuează astfel de încasări, altele decât cele din structura compartimentelor de specialitate, precum și cele rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenele prevăzute de lege sau de prezentele norme metodologice, se sancționează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligațiilor bugetare locale calculate și reținute la sursă.

263. La unitățile teritoriale de trezorerie și contabilitate publică unde unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele municipiului București au deschis conturile de venituri ale bugetelor locale se deschid conturi distincte pentru încasarea taxelor asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone.

264. Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la nivelul comunelor/orașelor/municipiilor/sectoarelor municipiului București, după caz, virează cota de 40% din taxele asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) din Codul fiscal, către bugetele județene și, respectiv, către bugetul local al municipiului București, lunar, până cel târziu la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă.

265. În situația în care sumele ce urmează a fi restituite din taxele ce fac obiectul divizării în cotele de 60% și, respectiv, 40%, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal, către contribuabilii care solicită aceasta în condițiile legii sunt mai mari decât cele constituite din cota de 40% până la data solicitării restituirii, compartimentul de specialitate menționat la pct. 264 solicită, în scris, compartimentului de specialitate al consiliului județean și, respectiv, al Consiliului General al Municipiului București să vireze suma necesară restituirii din cota de 40% încasată, iar acesta din urmă are obligația virării sumei în cel mult 10 zile de la data solicitării.

266. Dobânzile și penalitățile de întârziere stabilite în condițiile Codului de procedură fiscală, aferente taxei asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, urmează regula divizării în

proporție de 60% și, respectiv, de 40%, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal.

267. Resursele financiare constituite din taxa asupra mijloacelor de transport prevăzută la art. 263 alin. (4) și (5) din Codul fiscal se pot utiliza în exclusivitate pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare și construire a drumurilor locale și județene.

268. Taxele instituite prin Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 146/1997*, constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului București, după caz, în funcție de sediul autorităților publice care soluționează cererile ce intră sub incidența aplicării reglementărilor privind taxele judiciare de timbru.

269. La nivelul municipiului București, taxa judiciară de timbru se încasează direct la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcție de raza teritorială unde se află autoritățile publice care soluționează acțiunile și cererile ce intră sub incidența Legii nr. 146/1997.

270. Taxele instituite prin Ordonanța Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 7 august 2002, denumită în continuare *Ordonanța Guvernului nr. 12/1998*, constituie integral venituri ale bugetelor locale.

271. Taxele de timbru pentru autentificarea actelor între vii, translativă ale dreptului de proprietate și ale altor drepturi reale ce au ca obiect bunuri imobile, inclusiv actele ce au ca obiect constituirea ca aport la capitalul social al dreptului de proprietate sau al altui drept real asupra bunurilor imobile, se fac venit la bugetul local al comunei, orașului sau municipiului, după caz, unde se află situate bunurile imobile respective.

272. La nivelul municipiului București taxele de timbru pentru activitatea notarială se fac venit la bugetul local al sectorului unde se află situate bunurile imobile respective.

273. Taxele asupra succesiunilor se fac venit la bugetele locale ale comunelor, orașelor, municipiilor (cu excepția municipiului București) sau sectoarelor municipiului București, după caz, în raport cu locul situării bunurilor imobile, proporțional cu ponderea acestora în valoarea întregului activ.

274. Taxele de timbru pentru îndeplinirea actelor notariale, prevăzute la art. 12 din Legea nr. 36/1995, de către secretarii comunelor și orașelor unde nu funcționează birouri ale notarilor publici se fac venit la bugetele locale ale comunelor și orașelor respective.

275. Notarii publici au obligația ca la întocmirea actelor notariale prevăzute în prezentele norme metodologice și a celor ce privesc procedura succesorală notarială să solicite certificatul fiscal de la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază de competență se află situate bunurile imobile, în care să se facă, pe lângă mențiunile prevăzute la art. 70 din Regulamentul de punere în aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 710/C/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 8 august 1995, cu modificările ulterioare, și mențiunea cu privire la numărul contului de venituri, precum și la unitatea teritorială de

trezorerie și contabilitate publică la care are deschis contul unitatea administrativ-teritorială beneficiară a acestor taxe.

276. Taxele de timbru pentru îndeplinirea actelor notariale pot fi încasate prin oricare dintre următoarele modalități:

a) de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale;

b) de către notarii publici, pe chitanțiere proprii, precum și pe bază de chitanțe emise cu ajutorul sistemelor informatice/electronice, dar distincte de cele prin care sunt încasate onorariile;

c) depuse de către contribuabili, prin mandat poștal, chitanța emisă de unitatea poștală făcând dovada plății.

277. Taxele de timbru pentru îndeplinirea actelor notariale încasate de către notarii publici se virează, în sumă totală, până cel mai târziu la data de 10 inclusiv a lunii curente pentru luna precedentă, prin ordine de plată, către fiecare unitate administrativ-teritorială, respectiv sector al municipiului București, beneficiară/beneficiar. În cazul taxelor de timbru pentru activitatea notarială prevăzute la pct. 271 și 273 la ordinul de plată se anexează *Borderoul de încasări ale taxelor de timbru pentru activitatea notarială*, model stabilit potrivit prevederilor pct. 256, în care vor fi precizate sumele plătite de către contribuabili și elementele de identificare a acestora.

278. Autoritățile administrației publice locale nu datorează comisioane pentru încasarea taxelor de timbru pentru îndeplinirea actelor notariale.

279. Taxele instituite prin Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 117/1999*, constituie venituri ale bugetelor locale.

280. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. I, II și III din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului (cu excepția municipiului București) sau sectorului municipiului București, după caz, în funcție de sediul prestatorului de servicii.

281. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. IV din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului (cu excepția municipiului București) sau sectorului municipiului București, după caz, în funcție de domiciliul persoanei fizice sau de sediul persoanei juridice beneficiare a serviciului prestat, după caz.

282. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului (cu excepția municipiului București) sau sectorului municipiului București, după caz, în funcție de sediul comisiei locale de aplicare a legilor fondului funciar care a inițiat procedura eliberării titlurilor de proprietate pentru care se plătește taxa respectivă.

283. (1) Taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului, după caz, în a cărei/cărui rază administrativ-teritorială se află amplasată unitatea care vinde timbre fiscale.

(2) Pentru determinarea destinației sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile, *unitatea*, în înțelesul alin. (1), se identifică după adresa la care se află situat punctul propriu-zis prin care se vând timbrele.

(3) Unitățile care vând aceste timbre au obligația să depună contravaloarea timbrelor fiscale la bugetele locale

beneficiare până cel târziu la data de 10 inclusiv a lunii curente pentru luna precedentă.

(4) Nedepunerea sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenul prevăzut la alin. (3) se sancționează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligațiilor bugetare locale calculate și reținute la sursă.

284. La nivelul municipiului București taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se virează direct de către unitățile care vând aceste timbre la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcție de raza teritorială în care se află amplasate unitățile respective.

285. Taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b)–d) din Codul fiscal nu intră sub incidența prevederilor art. 287 din Codul fiscal.

286. Formulările tipizate utilizate de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în activitatea de colectare a veniturilor cuvenite bugetelor locale în condițiile prezentului titlu se vor aproba prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor.

287. (1) Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite și taxe locale, precum și de obligații de plată accesorii acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanță de urgență/ordonanță/hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorității deliberative a administrației publice locale, compartimentele de specialitate au obligația să întocmească borderouri de scăderi.

(2) Anual, într-o anexă la hotărârea privind aprobarea contului de încheiere a exercițiului bugetar se vor înscrie, în mod obligatoriu:

a) facilitățile fiscale acordate în anul fiscal de referință, pe fiecare din impozitele și taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum și pe fiecare din reglementările care au stat la baza acordării facilităților respective;

b) sumele înregistrate în evidența separată a insolvaliilor la data de 31 decembrie a anului fiscal de referință, pe fiecare din impozitele și taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum și pe fiecare an fiscal din cei 5 ani anteriori anului fiscal de referință;

c) sumele înregistrate în lista de rămasă la data de 31 decembrie a anului fiscal de referință, pe fiecare din impozitele și taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum și pe fiecare alt venit propriu al bugetului local respectiv.

(3) Prin sintagma *anul fiscal de referință* se înțelege anul fiscal pentru care se adoptă hotărârea prevăzută la alin. (2).

Codul fiscal:

Dispoziții tranzitorii

Art. 296. — (1) Până la data de 31 decembrie 2004, nivelul impozitelor și taxelor prevăzute în prezentul titlu este cel stabilit prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003 pentru anul 2004, potrivit legii, cu excepția taxelor prevăzute la art. 267, 268 și art. 271.

(2) Pentru anul 2004, nivelul taxelor prevăzute la art. 267, 268 și 271 va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 45 de zile de la data publicării prezentului Cod fiscal în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile art. 258 alin. (6) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar prevederile art. 287, începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) Taxele speciale adoptate de consiliile locale, până la data de 31 mai 2003, pentru anul fiscal 2004, care contravin prevederilor art. 282, își încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Norme metodologice:

288. (1) Pentru anul 2004, impozitele și taxele locale, precum și taxele asimilate acestora se datorează după cum urmează:

a) impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, pe baza valorilor impozabile prevăzute la cap. II în coloana „Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 — art. 296 alin. (1)” din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 și în ceea ce privește acordarea bonificației pentru plata cu anticipație, precum și a facilităților fiscale;

b) impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor juridice, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

c) impozitul pe teren, în cazul terenurilor amplasate în intravilan, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. III în coloana „Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 — art. 296 alin. (1)” din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 și în ceea ce privește acordarea bonificației pentru plata cu anticipație, în cazul persoanelor fizice;

d) impozitul pe teren, în cazul terenurilor amplasate în extravilan, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. III în coloana „Nivelurile pentru anul 2004” din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere prevederile art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, precum și pe cele ale hotărârilor consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 în ceea ce privește acordarea bonificației pentru plata cu anticipație, în cazul persoanelor fizice, și a facilităților fiscale;

e) taxa asupra mijloacelor de transport, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. IV în coloana „Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 — art. 296 alin. (1)” din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

f) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, prevăzute la art. 267 și 268 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. V în coloana „Nivelurile pentru anul 2004” din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile adoptate de consiliile locale în termenul prevăzut la art. 296 alin. (2) din Codul fiscal;

g) taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate, prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

h) taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, prevăzută la art. 271 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. VI în coloana „Nivelurile pentru anul 2004” din anexa la prezentele norme metodologice, având

în vedere hotărârile adoptate de consiliile locale în termenul prevăzut la art. 296 alin. (2) din Codul fiscal;

i) impozitul pe spectacole, în cazul videotecilor și discotecilor, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. VII în coloana „Nivelurile pentru anul 2004 — art. 275 alin. (2) coroborat cu art. 296 alin. (1)” din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

j) taxa hotelieră, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

k) alte taxe locale, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. X în coloana „Nivelurile pentru anul 2004 — art. 283 coroborat cu art. 296 alin. (1)” din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

l) taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la pct. II—IV din anexa la prezentele norme metodologice, în coloana „Nivelurile actualizate pentru anul 2004”.

(2) În anul 2004, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor și taxelor locale are la bază hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004.

(3) Pentru anul 2005, majorarea anuală, stabilită în condițiile art. 287 din Codul fiscal, poate fi adoptată prin hotărâri ale autorităților deliberative până la data de 31 mai 2004 și va fi aplicată începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) În anul 2004, se aplică scutirile prevăzute la art. 284 alin. (4) din Codul fiscal, ca excepție de la prevederile alin. (1) lit. a) și c).

289. (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București adoptă hotărârile prevăzute la pct. 288 alin. (1) lit. f) și h) potrivit prevederilor art. 296 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Facilitățile fiscale acordate prin alte acte normative decât cele prevăzute în Codul fiscal își încetează aplicabilitatea începând cu anul 2004.

(3) Prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor se vor aproba normele metodologice pentru punerea în aplicare a reglementărilor privind taxele judiciare de timbru, taxele de timbru pentru activitatea notarială și taxele extrajudiciare.

(4) Nivelurile impozitelor și taxelor locale pentru anul 2005 se vor stabili avându-se în vedere nivelurile stabilite pentru anul 2004, prevăzute în anexa la prezentele norme metodologice, indexate/ajustate/actualizate prin hotărâre a Guvernului, potrivit prevederilor art. 292 din Codul fiscal, pentru a reflecta rata estimată a inflației pentru anul 2005, exclusiv majorarea anuală prevăzută la art. 287 din Codul fiscal.

(5) Bonificația pentru plata cu anticipație a taxei asupra mijloacelor de transport, potrivit prevederilor art. 265 alin. (2) din Codul fiscal, se va stabili în luna mai a anului 2004, cu aplicabilitate în anul 2005.

290. Impozitele și taxele locale instituite prin reglementări anterioare intrării în vigoare a Codului fiscal se urmăresc pe perioada de prescripție, avându-se în vedere reglementările respective.

T A B L O U L

CUPRINZÂND VALORILE IMPOZABILE, IMPOZITELE ȘI TAXELE LOCALE, ALTE TAXE ASIMILATE ACESTORA, PRECUM ȘI AMENZILE CARE SE INDEXEAZĂ/AJUSTEAZĂ/ACTUALIZEAZĂ ANUAL PRIN HOTĂRÂRE A GUVERNULUI

I. CODUL FISCAL - TITLUL IX – Impozite și taxe locale

VALORILE IMPOZABILE PREVĂZUTE LA ART.251 ALIN.(3), IMPOZITELE ȘI TAXELE LOCALE CARE CONSTAU ÎNTR-O ANUMITĂ SUMĂ ÎN LEI ȘI CARE SE INDEXEAZĂ/AJUSTEAZĂ ANUAL, ÎN CONDIȚIILE ART.292 ȘI RESPECTIV ART.295 ALIN.(12), PRECUM ȘI AMENZILE CARE SE ACTUALIZEAZĂ POTRIVIT ART.294 ALIN.(7)

CAPITOLUL II – IMPOZITUL PE CLĂDIRI

Art.251 alin.(3)	VALORILE IMPOZABILE				NIVELURILE STABILE	
	pe metru pătrat de suprafață construită desfășurată la clădiri, în cazul persoanelor fizice				ÎN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004	
					- ART.296 ALIN.(1)	
Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/m ² -		Valoarea impozabilă - lei/m ² -		Valoarea impozabilă - lei/m ² -	
	Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire [condiții cumulative]	Fără instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire	Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire [condiții cumulative]	Fără instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire	Fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire	
0	1	2	3	4		
1. Clădiri cu pereți sau cadre din beton armat, din cărămidă arsă, piatră naturală sau alte materiale asemănătoare	5.300.000	3.100.000	5.900.000	3.500.000		
2. Clădiri cu pereți din lemn, cărămidă nearsă, paiantă, vălătuci, șipci sau alte materiale asemănătoare	1.400.000	900.000	1.600.000	1.000.000		
3. Construcții anexe corpului principal al unei clădiri, având pereții din beton, cărămidă arsă, piatră sau alte materiale asemănătoare	900.000	800.000	1.000.000	900.000		
4. Construcții anexe corpului principal al unei clădiri, având pereții din lemn, cărămidă nearsă, vălătuci, șipci sau alte materiale asemănătoare	500.000	300.000	600.000	400.000		

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

IMPOZITUL PE TERENURILE AMPLASATE ÎN EXTRAVILAN				
Art.258 alin.(6)		- lei/ha -		
Terenul	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL		NIVELURILE PENTRU ANUL 2004	
Indiferent de rangul localității, categoria de folosință și zona unde este situat	10.000		10.000	
CAPITOLUL IV - TAXA ASUPRA MIJLOACELOR DE TRANSPORT				
Art.263 alin.(2) Mijloace de transport cu tracțiune mecanică				
Mijloc de transport	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL		NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 – ART.296 ALIN.(1)	
	valoarea taxei - lei/500 cm³ sau fracțiune -		valoarea taxei - lei/500 cm³ sau fracțiune -	
Autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 2.000 cm ³ inclusiv	58.000		65.000	
Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 2.000 cm ³	72.000		80.000	
Autobuze, autocare, microbuze	117.000		130.000	
Alte vehicule cu tracțiune mecanică cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv	126.000		140.000	
Tractoare înmatriculate	78.000		87.000	
Motociclete, motorete și scutere	29.000		33.000	
Art.263 alin.(4) Autovehicule de transport marfă cu masa totală autorizată de peste 12 tone				
Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL		NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 – ART.296 ALIN.(1)	
	Taxa (lei)		Taxa (lei)	
	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu două axe	X	X	X	X
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	1.000.000	1.100.000	1.106.000	1.217.000
2. Masa peste 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.100.000	1.200.000	1.217.000	1.327.000
3. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	1.200.000	1.400.000	1.327.000	1.548.000
4. Masa peste 15 tone	1.400.000	2.800.000	1.548.000	3.097.000
II. Vehicule cu trei axe	X	X	X	X

1. Masa peste 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	1.100.000	1.200.000	1.217.000	1.327.000
2. Masa peste 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	1.200.000	1.300.000	1.327.000	1.438.000
3. Masa peste 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	1.300.000	1.600.000	1.438.000	1.770.000
4. Masa peste 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.600.000	2.500.000	1.770.000	2.765.000
5. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	2.500.000	3.800.000	2.765.000	4.203.000
6. Masa peste 25 tone	2.500.000	3.800.000	2.765.000	4.203.000
III. Vehicule cu patru axe	x	x	x	x
1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.600.000	1.700.000	1.770.000	1.880.000
2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	1.700.000	2.500.000	1.880.000	2.765.000
3. Masa peste 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.500.000	4.000.000	2.765.000	4.424.000
4. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	4.000.000	6.000.000	4.424.000	6.636.000
5. Masa peste 31 tone	4.000.000	6.000.000	4.424.000	6.636.000
Combinăți de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfă cu masă totală maximă autorizată de peste 12 tone				
Art.263 alin.(5) Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL		NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 – ART.296 ALIN.(1)	
	Taxa (lei)		Taxa (lei)	
	Axă/axe motoare cu suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Axă/axe motoare cu alt sistem de suspensie	Axă/axe motoare cu suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Axă/axe motoare cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu 2+1 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	1.000.000	1.100.000	1.106.000	1.217.000
2. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	1.100.000	1.200.000	1.217.000	1.327.000
3. Masa peste 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	1.200.000	1.300.000	1.327.000	1.438.000
4. Masa peste 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	1.300.000	1.400.000	1.438.000	1.548.000
5. Masa peste 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	1.400.000	1.500.000	1.548.000	1.659.000
6. Masa peste 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	1.500.000	1.600.000	1.659.000	1.770.000
7. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.600.000	2.000.000	1.770.000	2.212.000
8. Masa peste 25 tone	2.000.000	3.400.000	2.212.000	3.760.000
II. Vehicule cu 2+2 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	1.200.000	1.300.000	1.327.000	1.438.000
2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	1.300.000	1.600.000	1.438.000	1.770.000
3. Masa peste 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	1.600.000	2.000.000	1.770.000	2.212.000

4. Masa peste 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	2.000.000	2.300.000	2.212.000	2.544.000
5. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	2.300.000	3.700.000	2.544.000	4.092.000
6. Masa peste 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	3.700.000	5.200.000	4.092.000	5.751.000
7. Masa peste 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	5.200.000	7.900.000	5.751.000	8.737.000
8. Masa peste 36 tone	5.200.000	7.900.000	5.751.000	8.737.000
III. Vehicule cu 2+3 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	4.200.000	5.700.000	4.645.000	6.304.000
2. Masa peste 38 tone	5.700.000	8.000.000	6.304.000	8.848.000
IV. Vehicule cu 3+2 axe	x	x	x	x
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	3.500.000	5.000.000	3.871.000	5.530.000
2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	5.000.000	7.000.000	5.530.000	7.742.000
3. Masa peste 40 tone	7.000.000	7.900.000	7.742.000	8.737.000
V. Vehicule cu 3+3	x	x	x	x
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	2.800.000	3.100.000	3.097.000	3.429.000
2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	3.100.000	3.700.000	3.429.000	4.092.000
3. Masa peste 40 tone	3.700.000	7.500.000	4.092.000	8.295.000
Art.263 alin.(6) Remorci, semiremorci sau rulote				
Masa totală maximă autorizată	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL		NIVELURILE STABILITE ÎN ANUL 2003 PENTRU ANUL 2004 – ART.296 ALIN.(1)	
	Taxa (lei)		Taxa (lei)	
a. Până la 1 tonă inclusiv	59.000		65.000	
b. Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone	194.000		215.000	
c. Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	292.000		323.000	
d. Peste 5 tone	370.000		409.000	
Art.263 alin.(7) Mijloace de transport pe apă				
1. Luntre, bărci fără motor, scutere de apă, folosite pentru uz și agrement personal	100.000		111.000	
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	300.000		332.000	
3. Bărci cu motor	600.000		664.000	
4. Bacuri, poduri plutitoare	5.000.000		5.530.000	
5. Șalupe	3.000.000		3.318.000	
6. Iahturi	15.000.000		16.590.000	
7. Remorchere și împingătoare:				
a) Până la 500 CP inclusiv	3.000.000		3.318.000	
b) Peste 500 CP, dar nu peste 2.000 CP	5.000.000		5.530.000	
c) Peste 2.000 CP, dar nu peste 4.000 CP	8.000.000		8.848.000	

d) Peste 4.000 CP		12.000.000	13.272.000
8. Vapoare – pentru fiecare 1.000 tdw sau fracțiune din acesta		1.000.000	1.106.000
9. Ceamuri, șleपुरi și barje fluviale:		x	x
a) Cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone inclusiv		1.000.000	1.106.000
b) Cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 tone, dar nu peste 3.000 tone		1.500.000	1.659.000
c) Cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 tone		2.500.000	2.765.000
CAPITOLUL V – TAXA PENTRU ELIBERAREA CERTIFICATELOR, AVIZELOR ȘI A AUTORIZAȚIILOR			
Art.267 alin.(1)	Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediu urban	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004
	Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	Taxa (lei)	Taxa (lei)
a) Până la 150 m ² inclusiv		25.000 – 35.000	25.000 – 35.000
b) Între 151 și 250 m ² inclusiv		37.000 – 47.000	37.000 – 47.000
c) Între 251 și 500 m ² inclusiv		48.000 – 60.000	48.000 – 60.000
d) Între 501 și 750 m ² inclusiv		61.000 – 72.000	61.000 – 72.000
e) Între 751 și 1.000 m ² inclusiv		73.000 – 85.000	73.000 – 85.000
f) Peste 1.000 m ²		85.000 + 130 lei/ m ² pentru fiecare m ² care depășește 1.000 m ²	85.000 + 130 lei/ m ² pentru fiecare m ² care depășește 1.000 m ²
Art.267 alin.(4)	Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări	între 0 și 50.000 inclusiv, pentru fiecare m ² afectat	între 0 și 50.000 inclusiv, pentru fiecare m ² afectat
Art.267 alin.(7)	Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice, precum și pentru amplasarea corpurilor și a panourilor de afișaj, a firmelor și reclamelor	între 0 și 50.000 inclusiv, pentru fiecare m ² de suprafață ocupată de construcție	între 0 și 50.000 inclusiv, pentru fiecare m ² de suprafață ocupată de construcție
Art.267 alin.(11)	Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și bransamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu	între 0 și 75.000 inclusiv, pentru fiecare racord	între 0 și 75.000 inclusiv, pentru fiecare racord

Art.267 alin.(12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean	Între 0 și 100.000 inclusiv	Între 0 și 100.000 inclusiv
Art.267 alin.(13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă	între 0 și 60.000 inclusiv	între 0 și 60.000 inclusiv
Art.268 alin.(1) Taxa pentru eliberarea unei autorizații pentru desfășurarea unei activități economice:		
1. în mediul rural	între 0 și 100.000 inclusiv	între 0 și 100.000 inclusiv
2. în mediul urban	între 0 și 500.000 inclusiv	între 0 și 500.000 inclusiv
Art.268 alin.(2) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor de funcționare	între 0 și 120.000 inclusiv	între 0 și 120.000 inclusiv
Art.268 alin.(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale	între 0 și 200.000 inclusiv, pentru fiecare m ² sau fracțiune de m ²	între 0 și 200.000 inclusiv, pentru fiecare m ² sau fracțiune de m ²
Art.268 alin.(4) Taxa pentru eliberarea certificatului de producător	între 0 și 500.000 inclusiv	între 0 și 500.000 inclusiv
CAPITOLUL VI – TAXA PENTRU FOLOSIREA MIJLOACELOR DE RECLAMĂ ȘI PUBLICITATE		
Art.271 alin.(2) Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004
	- lei/m ² sau fracțiune de m ² -	- lei/m ² sau fracțiune de m ² -
a) în cazul unui afișaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică	între 0 și 200.000 inclusiv	între 0 și 200.000 inclusiv
b) în cazul oricărui alt panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate	între 0 și 150.000 inclusiv	între 0 și 150.000 inclusiv
CAPITOLUL VII - IMPOZITUL PE SPECTACOLE		
Art.275 alin.(2) Manifestarea artistică sau activitatea distractivă:	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004 – ART.275 ALIN.(2) COROBORAT CU ART.296 ALIN.(1)
	- lei/m ² -	- lei/m ² -
a) în cazul videotecilor	între 0 și 1.000 inclusiv	între 0 și 1.100 inclusiv
b) în cazul discotecilor	între 0 și 2.000 inclusiv	între 0 și 2.200 inclusiv
CAPITOLUL X – ALTE TAXE LOCALE		
Art.283 alin.(1) Taxa zilnică pentru utilizarea temporară a locurilor publice și pentru vizitarea muzeelor, a caselor memoriale sau a monumentelor	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004 – ART.283 COROBORAT CU ART.296 ALIN.(1)

	istorice, de arhitectură și arheologie	între 0 lei/zi și 100.000 lei/zi inclusiv	între 0 lei/zi și 111.000 lei/zi inclusiv
Art.283 alin.(2)	Taxa zilnică pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor destinate în scopul obținerii de venit	între 0 lei/zi și 100.000 lei/zi inclusiv	între 0 lei/zi și 111.000 lei/zi inclusiv
Art.283 alin.(3)	Taxa anuală pentru vehicule lente	între 0 lei/an și 300.000 lei/an inclusiv	între 0 lei/an și 300.000 lei/an inclusiv
CAPITOLUL XIII - SANCTIUNI			
Art.294 alin.(3)	Contravenția prevăzută la alin.(2) lit.a) se sancționează cu amendă de la ¹⁾ lei la ²⁾ lei, iar cea de la lit.b) cu amendă de la ³⁾ lei la ⁴⁾ lei	NIVELURILE PREVĂZUTE DE CODUL FISCAL 500.000 ¹⁾ 1.000.000 ²⁾ 1.000.000 ³⁾ 3.000.000 ⁴⁾	NIVELURILE PENTRU ANUL 2004 500.000 ¹⁾ 1.000.000 ²⁾ 1.000.000 ³⁾ 3.000.000 ⁴⁾
Art.294 alin.(4)	Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la ¹⁾ lei la ²⁾ lei	2.000.000 ¹⁾ 10.000.000 ²⁾	2.000.000 ¹⁾ 10.000.000 ²⁾

II. LEGEA NR.146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare

Extras din norma juridică	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2003 - lei -	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2004 - lei -
Art.2. (1) Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel:	x	x
a) până la valoarea de 342.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 a) până la valoarea de 378.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	17.000	17.000
b) între 342.001 lei și 3.420.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 b) între 378.001 lei și 3.782.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	17.000 lei + 10% pentru ce depășește 342.000 lei	17.000 lei + 10% pentru ce depășește 342.000 lei
c) între 3.420.001 lei și 34.200.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 c) între 3.782.001 lei și 37.825.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	325.000 lei + 8% pentru ce depășește 3.420.000 lei	325.000 lei + 8% pentru ce depășește 3.420.000 lei

d) între 34.200.001 lei și 171.000.000 lei	- plafon valoric pentru anul 2003	2.787.000 lei + 6%	2.787.000 lei + 6%
d) între 37.825.001 lei și 189.126.000 lei	- plafon valoric pentru anul 2004	34.200.000 lei	34.200.000 lei
e) între 171.000.001 lei și 342.000.000 lei	- plafon valoric pentru anul 2003	10.995.000 lei + 4%	10.995.000 lei + 4%
e) între 189.126.001 lei și 378.252.000 lei	- plafon valoric pentru anul 2004	171.000.000 lei	171.000.000 lei
f) între 342.000.001 lei și 1.710.000.000 lei	- plafon valoric pentru anul 2003	17.835.000 lei + 2%	17.835.000 lei + 2%
f) între 378.252.001 lei și 1.891.260.000 lei	- plafon valoric pentru anul 2004	342.000.000 lei	342.000.000 lei
g) peste 1.710.000.001 lei	- plafon valoric pentru anul 2003	45.195.000 lei + 1%	45.195.000 lei + 1%
g) peste 1.891.260.001 lei	- plafon valoric pentru anul 2004	1.710.000.000 lei	1.710.000.000 lei
(2)	Taxa aferentă acestei contestații nu poate depăși suma de	1.710.000 ¹⁾	1.710.000 ¹⁾
Art.3. Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează astfel:			
a) cereri pentru constatarea existenței sau neexistenței unui drept, făcute în cadrul art.111 din Codul de procedură civilă		x	x
a) ¹⁾ cereri în anulare sau declararea nulității unui act juridic		171.000	171.000
b) cereri care privesc dreptul de folosință a locuințelor sau a unor încăperi, nelegate de plata anumitor sume de bani, precum și cereri de ordonanță președințială al căror obiect nu este evaluabil în bani		103.000	103.000
c) cereri pentru stabilirea calității de moștenitor, a masei successorale, cereri de raport, cereri de reducere a liberalităților și cereri de partaj		85.000	85.000
d) cereri de recuzare în materie civilă		171.000	171.000
e) cereri de suspendare a executării silite, inclusiv a executării vremelnice, precum și cereri în legătură cu măsurile asigurătorii		34.000	34.000
f) cereri de primare și cereri pentru eliberarea ordonanței de adjudecare		85.000	85.000
g) contestații în anulare		85.000	85.000
h) cereri de revizuire		85.000	85.000
i) acțiuni de grănițuire, în cazul în care nu cuprind și revendicarea unei porțiuni de teren		171.000	171.000
j) acțiuni posesorii și cereri care au ca obiect servituți		171.000	171.000
k) cereri de strămutare în materie civilă		34.000	34.000
l) cereri pentru învestirea cu formulă executorie a hotărârilor judecătorești pronunțate în țară sau în alte țări și a oricăror alte hotărâri sau înscrisuri prevăzute de lege, care nu sunt executorii potrivit legii		34.000	34.000

m) cereri introduse de cei vătămați în drepturile lor printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al unei autorități administrative de a le rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege:	x	x
- cererea pentru anularea actului sau, după caz, recunoașterea dreptului pretins, precum și pentru eliberarea unui certificat, unei adeverințe sau oricărui alt înscris	34.000	34.000
- cererea cu caracter patrimonial, prin care se solicită și repararea pagubelor suferite – 10% din valoarea pretinsă, dar nu mai mult de	342.000	342.000
n) cereri pentru refacerea înscrisurilor și a hotărârilor dispărute, precum și cereri de repunere în termen	34.000	34.000
o) cereri pentru încuviințarea executării silite	85.000	85.000
o) ¹ cereri pentru emiterea somației de plată	342.000	342.000
p) cereri privind instituirea de măsuri asigurătorii asupra navelor și aeronavelor	3.420.000	3.420.000
r) cereri de asistență judiciară, formulate de autoritățile străine, dacă prin convenții internaționale sau pe bază de reciprocitate nu s-a stabilit că asistența judiciară internațională se efectuează gratuit:	x	x
- înmânarea de acte judiciare sau extrajudiciare	342.000	342.000
- efectuarea de comisii rogatorii	684.000	684.000
s) cereri de înființare a poprii	85.000	85.000
t) cereri pentru eliberarea de către instanțele judecătorești de copii de pe hotărârile judecătorești, cu mențiunea că sunt definitive sau irevocabile	17.000	17.000
ț) cereri pentru legalizarea de copii de pe înscrisurile aflate la dosar, pentru fiecare exemplar de copie în parte	7.000/pagină	7.000/pagină
ț ¹) cereri pentru eliberarea oricărui alte certificate prin care se atestă fapte sau situații rezultate din evidențele instanțelor de judecată sau cu privire la dosarele aflate în arhiva acestora	7.000	7.000
u) notificările și somațiile comunicate prin executorii judecătorești, de fiecare comunicare	34.000	34.000
v) cereri adresate Ministerului Justiției pentru supralegalizarea înscrisurilor sau copiilor de pe înscrisuri, destinate a fi utilizate în străinătate	7.000	7.000
x) cereri adresate Ministerului Justiției pentru autorizarea traducătorilor și interpreților	171.000	171.000
Art.4. Cereri pentru acordarea personalității juridice, pentru autorizarea funcționării	x	x
a) cereri pentru înregistrarea partidelor politice	342.000	342.000
b) cereri pentru acordarea personalității juridice asociațiilor fără scop lucrativ, fundațiilor, uniunilor și federațiilor de persoane juridice fără scop lucrativ, precum și pentru modificarea actelor constitutive ale acestora	171.000	171.000

Art.5. Cererile formulate în domeniul drepturilor de autor și de inventator se taxează după cum urmează:	x	x
a) cereri pentru recunoașterea dreptului de autor și a celor conexe, pentru constatarea încălcării acestora și repararea prejudiciilor, inclusiv plata drepturilor de autor și a sumelor convenite pentru opere de artă, precum și pentru luarea de măsuri în scopul prevenirii producerii unor pagube iminente sau pentru asigurarea reparării acestora	342.000	342.000
b) cereri pentru recunoașterea calității de inventator, de titular de brevet, a drepturilor născute din brevetul de invenție, din contractele de cesiune și licență, inclusiv drepturile patrimoniale ale inventatorului	342.000	342.000
Art.6. În materie comercială, se taxează următoarele cereri:	x	x
a) cereri pentru înregistrarea sau autorizarea societăților comerciale, precum și pentru modificarea actelor constitutive ale acestora, cereri pentru excluderea unui asociat, precum și cereri de dizolvare și lichidare a unei societăți comerciale	342.000	342.000
b) cereri pentru lichidarea poziției dominante a unui agent economic	342.000	342.000
c) acțiuni, cereri și contestații introduse în temeiul Legii nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului și al Legii nr.83/1998 privind procedura falimentului băncilor	342.000	342.000
d) cereri pentru contestarea devizului lucrărilor reglementate de art.67 alin.3 din Legea nr.26/1996 (Codul silvic)	171.000	171.000
Art.7. Taxele judiciare de timbru pentru unele acțiuni și cereri referitoare la raporturile de familie sunt următoarele	x	x
a) pentru cererea de divorț întemeiată pe art.38 alin.1 și 2 din Codul familiei	342.000	342.000
b) pentru cererea de divorț întemeiată pe art.38 alin.3 din Codul familiei, precum și în cazul în care reclamantul nu realizează venituri sau acestea sunt inferioare salariului minim brut pe țară	68.000	68.000
c) pentru cererile de stabilire a locuinței minorilor, formulate potrivit art.100 alin.3 din Codul familiei, pentru cererea de încredințare a copiilor minori, introdusă separat de acțiunea de divorț, pentru cererile de reîncredințare a copiilor minori ulterior divorțului, pentru acțiunea introdusă de un părinte care a recunoscut unul sau mai mulți copii, în scopul purtării numelui său, precum și pentru cererile de încredințare a copiilor minori din afara căsătoriei, formulate potrivit art.65 din Codul familiei	51.000	51.000
Art.8. (1) Cererile formulate potrivit Legii notarilor publici și a activității notariale nr.36/1995 se taxează după cum urmează:	x	x
a) cereri pentru soluționarea conflictelor de competență dintre birourile notarilor publici	68.000	68.000

b) plângeri împotriva încheierii de respingere a cererii de îndeplinire a unui act notarial	68.000	68.000
c) cereri pentru supralegalizarea semnăturii și a sigiliului notarului public de către Ministerul Justiției	34.000	34.000
Art.8 ¹ . (2) După plata taxelor succesoriale, eliberarea de noi copii de pe hotărârile judecătorești prevăzute la alin.(1) se taxează cu ¹)	17.000 ¹)	17.000 ¹)
Art.8 ² . Cererile formulate potrivit Legii nr.188/2000 privind executorii judecătorești, cu modificările și completările ulterioare, se taxează după cum urmează:	x	x
a) cereri pentru soluționarea conflictelor de competență între birourile executorilor judecătorești	68.000	68.000
b) plângeri împotriva refuzului executorului judecătoresc de a îndeplini un act sau de a efectua o executare silită	68.000	68.000
c) cereri pentru supralegalizarea semnăturii și a ștampilei executorului judecătoresc	34.000	34.000
Art.9. (1) Transcrierea sau, după caz, intabularea în registrele de publicitate a înstrăinărilor de imobile, pe bază de acte sub semnătură privată, și a ordonanțelor de adjudecare se taxează în funcție de valoarea declarată de părți în act, dar nu mai puțin decât valoarea terenurilor și construcțiilor, avută în vedere la stabilirea impozitelor, astfel.	x	x
a) până la 3.420.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 a) până la 3.782.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	4%, dar nu mai puțin de 34.000 lei	4%, dar nu mai puțin de 34.000 lei
b) de la 3.420.001 lei la 17.100.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 b) de la 3.782.001 lei la 18.913.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	137.000 lei +3% pentru suma ce depășește 3.420.000 lei	137.000 lei +3% pentru suma ce depășește 3.420.000 lei
c) de la 17.100.001 lei la 34.200.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 c) de la 18.913.001 lei la 37.800.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	547.000 lei +2% pentru suma ce depășește 17.100.000 lei	547.000 lei +2% pentru suma ce depășește 17.100.000 lei
d) de la 34.200.001 lei la 51.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 d) de la 37.800.001 lei la 56.406.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	889.000 lei +1,5% pentru suma ce depășește 34.200.000 lei	889.000 lei +1,5% pentru suma ce depășește 34.200.000 lei
e) peste 51.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 e) peste 56.406.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	1.197.000 lei +1% pentru suma ce depășește 51.000.000 lei	1.197.000 lei +1% pentru suma ce depășește 51.000.000 lei
(4) Înscrierea drepturilor reale de garanție (gaj, ipotecă, privilegiu, fidejusiuni reale) se taxează cu 1,5% la cuantumul din creanță garantat, dar nu mai mult de	342.000	342.000
(5) Orice alte transcrieri, înscrieri sau notări în registrele de publicitate a situației juridice a imobilelor, inclusiv radierea drepturilor reale de garanție	34.000	34.000

(6) Acțiunile și cererile prevăzute de Decretul-lege nr.115/1938 pentru unificarea dispozițiilor privitoare la cărțile funciare și de Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr.7/1996, altele decât cererile de efectuare a operațiunilor de publicitate	68.000	68.000
(7) Eliberarea certificatelor de sarcini în urma cercetării registrelor de transcripțiuni și inscripțiuni și, după caz, a extraselor sau copiilor de carte funciară	17.000	17.000
Art.11 (2) Se timbrează cu ¹⁾ cererile pentru exercitarea apelului sau recursului împotriva următoarelor hotărâri judecătorești:	34.000 ¹⁾	34.000 ¹⁾
Art.12. Cererile în vederea declarării recursului în anulare în cauze civile, adresate Ministerului Justiției sau Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție	68.000	68.000
Art.13 Toate celelalte acțiuni și cereri neevaluabile în bani, cu excepția celor scutite de plata taxei judiciare de timbru potrivit legii	68.000	68.000

III. ORDONANȚA NR.12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, republicată

ANEXA – LISTA TAXELOR DE TIMBRU PENTRU ACTELE ȘI SERVICIILE NOTARIALE, PRECUM ȘI A ACTELOR ȘI SERVICIILOR NOTARIALE SCUTITE DE PLATA TAXELOR DE TIMBRU		
Extras din norma juridică	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2003 - lei -	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2004 - lei -
LISTA TAXELOR DE TIMBRU PENTRU ACTELE ȘI SERVICIILE NOTARIALE		
1. Autentificarea actelor între vii, translativă ale dreptului de proprietate și ale altor drepturi reale ce au ca obiect bunuri imobile, inclusiv actele ce au ca obiect constituirea ca aport la capitalul social al dreptului de proprietate sau al altui drept real asupra bunurilor imobile se taxează la valoarea stabilită potrivit art.4 alin.(1), după cum urmează:	X	X
a) până la 128.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 a) până la 141.568.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	3% dar nu mai puțin de 257.000 lei	3% dar nu mai puțin de 257.000 lei
b) de la 128.000.001 lei la 257.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 b) de la 141.568.001 lei la 284.242.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	3.850.000 lei+2% pentru suma ce depășește 128.000.000 lei	3.850.000 lei+2% pentru suma ce depășește 128.000.000 lei
c) de la 257.000.001 lei la 513.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 c) de la 284.242.001 lei la 567.378.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	6.420.000 lei+1,5% pentru suma ce depășește 257.000.000 lei	6.420.000 lei+1,5% pentru suma ce depășește 257.000.000 lei
d) de la 513.000.001 lei la 2.566.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 d) de la 567.378.001 lei la 2.837.996.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	10.260.000 lei+1% pentru suma ce depășește 513.000.000 lei	10.260.000 lei+1% pentru suma ce depășește 513.000.000 lei

e) de la 2.566.000.001 lei la 5.133.000.000 lei - plafon valoric pentru anul 2003 e) de la 2.837.996.001 lei la 5.677.098.000 lei - plafon valoric pentru anul 2004	30.790.000 lei+0,75% pentru suma ce depășește 2.566.000.000 lei	30.790.000 lei+0,75% pentru suma ce depășește 2.566.000.000 lei
f) peste 5.133.000.001 lei - plafon valoric pentru anul 2003 f) peste 5.677.098.001 lei - plafon valoric pentru anul 2004	50.050.000 lei+0,5% pentru suma ce depășește 5.133.000.000 lei	50.050.000 lei+0,5% pentru suma ce depășește 5.133.000.000 lei
2. Autentificarea testamentelor	77.000	77.000
3. Autentificarea actelor de partaj	257.000	257.000
4. Autentificarea actelor de lotizare (parcelare)	77.000	77.000
5. Autentificarea actelor de garanție, inclusiv a contractelor de ipotecă	103.000	103.000
7. Autentificarea contractelor de comodat și închiriere de bunuri	0,5% din valoarea bunurilor declarate de părți sau, după caz, din cuantumul chiriei declarate de părți, dar nu mai puțin de 128.000 lei	0,5% din valoarea bunurilor declarate de părți sau, după caz, din cuantumul chiriei declarate de părți, dar nu mai puțin de 128.000 lei
8. Autentificarea procurilor	51.000	51.000
9. Autentificarea oricăror alte acte al căror obiect este evaluabil în bani, necuprinse la pct.1-8	0,5% din valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 128.000 lei	0,5% din valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 128.000 lei
10. Autentificarea actelor constitutive ale societăților comerciale, precum și a actelor de modificare a acestora	257.000	257.000
11. Autentificarea actelor constitutive ale societăților agricole, precum și a actelor de modificare a acestora	103.000	103.000
12. Autentificarea actelor de constituire și a statutelor asociațiilor fără scop patrimonial și ale fundațiilor, inclusiv a actelor de modificare	103.000	103.000
13. Autentificarea oricăror alte acte al căror obiect este neevaluabil în bani	15.000	15.000
14. Întocmirea actelor de protest al cambililor, cecurilor și al altor titluri la ordin	257.000	257.000
15. Legalizarea semnăturilor, a specimenelor de semnătură și a sigiliilor, dare de dată certă, certificarea unor fapte, pentru fiecare act	51.000	51.000
16. Legalizarea de copii de pe înscrisurile prezentate de părți sau din arhiva notarului public, pentru fiecare copie	15.000	15.000
17. Legalizarea traducerii de către notarul public autorizat sau legalizarea semnăturii traducătorului, pentru fiecare exemplar	26.000	26.000
18. Primirea în depozit a înscrisurilor și documentelor pe timp de un an sau fracțiune de un an, pentru fiecare exemplar	15.000	15.000
19. Eliberări de duplicate de pe actele notariale și reconstituiri de acte originale	26.000	26.000
20. Taxa asupra succesiunilor, după valoarea acestora, se stabilește astfel:	x	x

a) până la 51.000.000 lei a) până la 56.406.000 lei	- plafon valoric pentru anul 2003 - plafon valoric pentru anul 2004	3% dar nu mai puțin de 51.000 lei pentru fiecare moștenitor	3% dar nu mai puțin de 51.000 lei pentru fiecare moștenitor
b) de la 51.000.001 lei la 257.000.000 lei b) de la 56.406.001 lei la 284.242.000 lei	- plafon valoric pentru anul 2003 - plafon valoric pentru anul 2004	1.540.000 lei+2% pentru suma ce depășește 51.000.000 lei	1.540.000 lei+2% pentru suma ce depășește 51.000.000 lei
c) de la 257.000.001 lei la 513.000.000 lei c) de la 284.242.001 lei la 567.378.000 lei	- plafon valoric pentru anul 2003 - plafon valoric pentru anul 2004	5.650.000 lei+1% pentru suma ce depășește 257.000.000 lei	5.650.000 lei+1% pentru suma ce depășește 257.000.000 lei
d) peste 513.000.001 lei d) peste 567.378.001 lei	- plafon valoric pentru anul 2003 - plafon valoric pentru anul 2004	8.213.000 lei+0,5% pentru suma ce depășește 513.000.000 lei	8.213.000 lei+0,5% pentru suma ce depășește 513.000.000 lei
21. Efectuarea oricăror altor acte notariale necuprinse la pct.11-18, pentru fiecare act		15.000	15.000

IV. LEGEA NR.117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru

ANEXA - LISTA CUPRINZÂND TAXELE EXTRAJUDICIARE DE TIMBRU		
Extras din norma juridică	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2003 - lei -	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2004 - lei -
CAP. 1. Taxe pentru eliberarea certificatelor de orice fel, altele decât cele eliberate de instanțe, Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție și de notarii publici, precum și pentru alte servicii prestate de unele instituții publice	x	x
1. Eliberarea de către organele administrației publice centrale și locale, de alte autorități publice, precum și de instituții de stat, care, în exercitarea atribuțiilor lor, sunt în drept să certifice anumite situații de fapt, a certificatelor, adeverințelor și a oricăror alte înscrisuri prin care se atestă un fapt sau o situație, cu excepția acelor acte pentru care se plătește o altă taxă extrajudiciară de timbru mai mare	2.000	2.000
2. Eliberarea certificatelor de proprietate asupra animalelor, pe cap de animal:	x	x
- pentru animale sub 2 ani	2.000	2.000
- pentru animale peste 2 ani	5.000	6.000
3. Certificarea (transcrierea) transmisiunii proprietății asupra animalelor, pe cap de animal, în bilete de proprietate:	x	x
- pentru animale sub 2 ani	9.000	10.000

- pentru animale peste 2 ani	25.000	28.000
4. Eliberarea certificatelor de înregistrare fiscală	31.000	35.000
5. Eliberarea, la cerere, a certificatelor medico-legale și a altor certificate medicale folosite în justiție	9.000	10.000
6. Eliberarea, la cerere, a certificatelor de cazier judiciar	6.000	7.000
7. Înregistrarea, la cerere, în actele de stare civilă a schimbării numelui și a sexului	84.000	93.000
8. Înregistrarea, la cerere, în actele de stare civilă a desfacerii căsătoriei	5.000	6.000
9. Transcrierea, la cerere, în registrele de stare civilă române, a actelor de stare civilă întocmite de autoritățile străine	5.000	6.000
10. Reconstituirea și întocmirea ulterioară, la cerere, a actelor de stare civilă	5.000	6.000
11. Eliberarea altor certificate de stare civilă în locul celor pierdute, sustrase, distruse sau deteriorate	5.000	6.000
CAP.2. Taxe pentru eliberarea sau preschimbarea actelor de identitate și înscrierea mențiunilor în acestea, precum și pentru eliberarea permiselor de vânatoare și de pescuit	x	x
1. Acte de identitate:	x	x
a) eliberarea sau preschimbarea cărților de identitate (inclusiv a celor provizorii) și a buletinelor de identitate pentru cetățenii români, eliberarea carnetelor de identitate, precum și eliberarea sau prelungirea valabilității legitimațiilor provizorii pentru cetățenii străini și persoanele fără cetățenie	2.000	2.000
b) înscrierea mențiunilor privind schimbarea domiciliului sau a reședinței	2.000	2.000
c) viza anuală a carnetelor de identitate ale cetățenilor străini și ale persoanelor fără cetățenie	32.000	35.000
d) eliberarea unor noi cărți, buletine, carnete de identitate și legitimații provizorii în locul celor pierdute, furate sau deteriorate	34.000	38.000
2. Înregistrarea cererilor persoanelor fizice și juridice privind furnizarea unor date din Registrul permanent de evidență a populației	2.000	2.000
3. Eliberarea sau viza anuală a permiselor de vânatoare	13.000	14.000
4. Eliberarea sau viza anuală a permiselor de pescuit	6.000	7.000
CAP.3. Taxe pentru examinarea conducătorilor de autovehicule în vederea obținerii permiselor de conducere	x	x
1. Taxe pentru examinarea candidaților care au absolvit o școală de conducători de autovehicule:	x	x
a) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din subcategoria A1	20.000	22.000
b) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoria A	32.000	35.000

c) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparținând uneia dintre categoriile sau subcategoriile B, B1, B+E	40.000	44.000
d) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparținând uneia dintre categoriile sau subcategoriile C1, D1, Tr	78.000	86.000
e) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule aparținând uneia dintre categoriile sau subcategoriile C1+E, D1+E, C, D, Tb, Tv	98.000	108.000
f) obținerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoriile C+E, D+E	118.000	131.000
2. Taxe pentru examinarea persoanelor care nu au absolvit o școală de conducători de autovehicule, cu excepția celor prevăzute la pct.3	de 5 ori taxele prevăzute la pct.1 corespunzător fiecărei categorii și subcategorii de autovehicule	de 5 ori taxele prevăzute la pct.1 corespunzător fiecărei categorii și subcategorii de autovehicule
3. Taxe pentru examinarea persoanelor cărora le-a fost anulat permisul de conducere, pentru categoriile cuprinse în permisul anulat	dublul taxelor prevăzute la pct.1	dublul taxelor prevăzute la pct.1
4. Taxe pentru examinarea persoanelor care au fost respinse de trei ori la examenul pentru obținerea aceleiași categorii a permisului de conducere	de 3 ori taxele prevăzute la pct.1 ori, după caz, la pct.2 sau 3	de 3 ori taxele prevăzute la pct.1 ori, după caz, la pct.2 sau 3
CAP.4. Taxe de înmatriculare a autovehiculelor și remorcilor, autorizare provizorie de circulație și autorizare de circulație pentru probe	x	x
1. Taxe de înmatriculare permanentă sau temporară a autovehiculelor și remorcilor:	x	x
a) autovehicule și remorci cu masa totală maximă autorizată de până la 750 kg inclusiv	208.000	230.000
b) autovehicule și remorci cu masa totală maximă autorizată cuprinsă între 750 kg inclusiv și 3.500 kg inclusiv	412.000	456.000
c) autovehicule și remorci cu masa totală maximă autorizată mai mare de 3.500 kg	823.000	910.000
2. Taxe de autorizare provizorie a circulației autovehiculelor și remorcilor neînmatriculate permanent sau temporar	59.000	65.000
3. Taxe de autorizare a circulației pentru probe a autovehiculelor și remorcilor	2.359.000	2.609.000
CAP.5. Taxe pentru eliberarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor dobândite în baza Legii fondului funciar nr.18/1991	84.000 lei/hectar sau fracțiune de hectar	93.000 lei/hectar sau fracțiune de hectar

RECTIFICĂRI

În Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, se fac următoarele rectificări:

— la art. 22 alin. (6), în loc de: „... societăți comerciale bancare, persoane juridice...” se va citi: „... societăți comerciale bancare — persoane juridice...”;

— la art. 24 alin. (2) lit. a), în loc de: „... în prestarea de servicii pentru...” se va citi: „... în prestarea de servicii, pentru...”;

— la art. 38 alin. (1), în loc de: „... 1 iulie 2003...” se va citi: „... 1 iulie 2002...”;

— la art. 46 alin. (1), în loc de: „... potrivit procedurii prevăzute la art. 45.” se va citi: „... potrivit procedurii prevăzute la art. 43.”;

— la art. 97 alin. (5) lit. b), în loc de: „din valuta de circulație internațională, în lei, ...” se va citi: „din valuta de circulație internațională în lei, ...”;

— la art. 135 alin. (3), în loc de: „... avasuri...” se va citi: „... avansuri...”;

— la art. 141 alin. (1) lit. f), în loc de: „... ulterioare...” se va citi: „... ulterioare...”;

— la art. 202 alin. (1), în loc de: „... prezentului capitol...” se va citi: „... prezentei secțiuni...”;

— la art. 240 alin. (1) teza a II-a, în loc de: „... antrepozitarul fiscal autorizat...” se va citi: „...antrepozitarul autorizat...”;

— la art. 258 alin. (2) în tabel, virgulele se vor înlocui cu puncte;

— la art. 294 alin. (7), în loc de: „... prevăzute la alin. (1), (2) și (4)...” se va citi: „... prevăzute la alin. (3) și (4)...”;

— la art. 294 alin. (8), în loc de: „... prevăzute la aiin. (1), (2) și (4)...” se va citi: „...prevăzute la aiin. (2) și (4)...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
